

ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

Θ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ (ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ)

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΜΖ'

Τρίτη 17 Δεκεμβρίου 1996

Αθήνα, σήμερα στις 17 Δεκεμβρίου 1996, ημέρα Τρίτη και ώρα 19.07' συνήλθε στην Αίθουσα συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή, σε Ολομέλεια, για να συνεδριάσει υπό την Προεδρία του Προέδρου κ. **ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Παρακαλείται ο Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Σώμα.

(Ανακοινώνονται προς το Σώμα από το Γραμματέα της Βουλής κ. Δημήτριο Κουτσόγιωργα τα ακόλουθα):

Α' ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Οι Βουλευτές κύριοι **ΒΑΡΣΑΜΗΣ ΓΙΟΒΑΝΟΥΔΑΣ** και **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ** με αναφορά τους ζητούν την επίλυση των διαδικασιών ανέγερσης εργατικών κατοικιών από τον Οργανισμό Εργατικών Κατοικιών στο Νομό Χαλκιδικής.

2) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥΛΑΚΗΣ** κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας που αναφέρεται στην επικίνδυνη προσγείωση του "Μιράζ 2000" στον αεροδιάδρομο του αεροδρομίου "Νίκος Καζαντζάκης" Ηρακλείου.

3) Ο Βουλευτής Λασιθίου κ. **ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Τεχνικό Επιμελητήριο της Ελλάδας Τμήμα Ανατολικής Κρήτης ζητεί τη διάθεση χύδην τσιμέντου Ι/45 από τις τσιμεντοβιομηχανίες ΑΓΕΤ και ΤΙΤΑΝ στα Λινοπεράματα Ηρακλείου.

4) Οι Βουλευτές κύριοι **ΜΟΥΣΤΑΦΑ ΜΟΥΣΤΑΦΑ** και **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία η κυρία Ουρανία Ραυτοπούλου, παιδίατρος, Δ/ντρια του ΕΣΥ στο Κέντρο Υγείας Βασιλικής Λευκάδας διαμαρτύρεται για το μη διορισμό της ως διευθύντρια της Παιδιατρικής Κλινικής στο Νοσοκομείο Λευκάδας.

5) Οι Βουλευτές κύριοι **ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ** και **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Κοινοπραξία Ανθοκομικών Συνεταιρισμών Ελλάδας ζητεί τη ρύθμιση των οφειλών των ανθοπαραγωγών αγροτών.

6) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΜΙΧΑΗΛ ΚΑΡΧΙΜΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης ζητεί την ικανοποίηση οικονομικών αιτημάτων των μελών της.

7) Ο Βουλευτής Αθήνας κ. **ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΝΕΒΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία Δήμοι του Νομού Αττικής ζητούν την τροποποίηση του άρθρου 115 παρ. 1 (εδ.3 και 4) του Δημοτικού και Κοινοτικού Κώδικα που αφορά στην ανάδειξη των αιρετών αντιπροσώπων της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

8) Οι Βουλευτές κύριοι **ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΚΑΤΣΑΝΕΒΑΣ** και **ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ** κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Πτυχιούχων Επιστήμης Υπολογιστών Πανεπιστημίου Κρήτης ζητεί την εφαρμογή των νομοθετικών διατάξεων στις προσλήψεις των μελών του.

9) Ο Βουλευτής Κιλκίς κ. **ΣΑΒΒΑΣ ΤΣΙΤΟΥΡΙΔΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Πρόεδρος του Δ.Σ. στον Οίκο Ευηγρίας και Θεραπευτηρίου Χρονίων Παθήσεων Κιλκίς ζητεί τη στελέχωση του Οίκου Ευηγρίας με το αναγκαίο προσωπικό.

10) Ο Βουλευτής Αιτωλνίας κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Εκπαιδευτικών Νοσηλευτικής ζητεί τη νομοθετική ρύθμιση της καταβολής του επιδόματος βιβλιοθήκης στους εκπαιδευτικούς του Υπουργείου Παιδείας.

11) Ο Βουλευτής Ιωαννίνων κ. **ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΦΟΥΣΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Περιφερειακό Θέατρο Ιωαννίνων ζητεί να ενταχθεί στις εκδηλώσεις του Φεστιβάλ Αθηνών που οργανώνει ο ΕΟΤ.

12) Ο Βουλευτής Ηλείας κ. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΟΡΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Δ/ση Τεχνικών Υπηρεσιών της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης του Νομού Ηλείας ζητεί τη χορήγηση αποζημίωσης στους σεισμοπαθείς του Νομού Ηλείας.

13) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Ηρακλείου Κρήτης ζητεί οικονομική ενίσχυση για την εκτέλεση κοινοτικών έργων στην ακτή Καρτερού του Νομού Ηρακλείου.

14) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΑΡΡΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Γ.Σ. "Ο Εργοτέλης" ζητεί οικονομική ενίσχυση για τη συνέχιση της αθλητικής του δραστηριότητας.

15) Ο Βουλευτής Αιτωλνίας κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΜΥΡΛΗΣ - ΛΙΑΚΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Διδασκόντων στη Μέση Τεχνική Επαγγελματική Νοσηλευτική Σχολή του Γενικού Νομαρχιακού Νοσοκομείου Αγρινίου ζητεί να μη μεταφερθεί η Σχολή στην Πάτρα Αχαΐας.

16) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Κέντρο Θεραπείας Εξαρτημένων Ατόμων (ΚΕΘΕΑ) ζητεί την αύξηση των κονδυλίων για τη δυνατότητα συνέχισης του έργου του.

17) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Ιδιοκτητών Φροντιστηρίων Ξένων Γλωσσών ζητεί τα αρμόδια όργανα της Ολυμπιακής Αεροπορίας να εκτελούν τις οδηγίες του ΑΣΕΠ.

18) Οι Βουλευτές κύριοι ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ και ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Πανελλήνιος Σύλλογος Συνταξιούχων ΟΤΕ διαμαρτύρεται για την αποσυσχέτιση των συντάξεων από τους αντίστοιχους μισθούς των εργαζομένων.

19) Ο Βουλευτής Φωκίδας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΕΛΕΣΤΑΘΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Εργαζομένων Δημοσίων Νοσοκομείων (ΠΟΕΔΗΝ) υποβάλλει προτάσεις για τη βελτίωση των συνθηκών εργασίας στο χώρο της υγείας.

20) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΧΕΙΜΑΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Υγειονομικών Υπαλλήλων Ι.Κ.Α. και ο Πανελλήνιος Σύλλογος Εργαστηριακών Υπαλλήλων Ι.Κ.Α. διαμαρτύρεται για την έλλειψη ακτινοπροστασίας στα ακτινοδιαγνωστικά και πυρηνικής ιατρικής εργαστήρια του Ι.Κ.Α..

21) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ομοσπονδία Υγειονομικών Υπαλλήλων Ι.Κ.Α. και ο Πανελλήνιος Σύλλογος Εργαστηριακών Υπαλλήλων Ι.Κ.Α. διαμαρτύρεται για την έλλειψη ακτινοπροστασίας στα ακτινοδιαγνωστικά και πυρηνικής ιατρικής εργαστήρια του Ι.Κ.Α..

22) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΡΑΚΑΣ και ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ναυτική Ομοσπονδία (ΠΝΟ) ζητεί την ικανοποίηση οικονομικών αιτημάτων του κλάδου της.

23) Οι Βουλευτές κύριοι ΣΤΑΥΡΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ και ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΣΚΟΥ κατέθεσαν αναφορά με την οποία η Επιτροπή Πρωτοβουλίας Κατοίκων Κοινότητας Επταμύλων Νομού Σερρών ζητεί την αποκατάσταση του τοπίου στις πλαγιές του βουνού της περιοχής της που αλλοιώθηκε από τη μακρόχρονη λειτουργία λατομείου αδρανών υλικών.

24) Οι Βουλευτές κύριοι ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΓΚΑΤΖΗΣ και ΛΕΩΝ ΑΥΔΗΣ κατέθεσαν αναφορά με την οποία ο Αγροτικός και ο Ελαιοεργασιακός Συνεταιρισμός Πολιτικών Εύβοιας διαμαρτύρονται για το ενδεχόμενο επέκτασης οικισμού εντός της καλλιεργήσιμης γης του κάμπου Πολιτικών Εύβοιας.

25) Ο Βουλευτής Αρκαδίας κ. ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Εποπτών Δημόσιας Υγείας διαμαρτύρεται για τη μελετώμενη υπαγωγή του ελέγχου των τροφίμων στο Υπουργείο Γεωργίας.

26) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Πανελλήνια Ένωση Εποπτών Δημόσιας Υγείας διαμαρτύρεται για τη μελετώμενη υπαγωγή του ελέγχου των τροφίμων στο Υπουργείο Γεωργίας.

27) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις κινητοποιήσεις της Ένωσης Ιδιοκτητών Ακινήτων Νομού Αχαΐας ενάντια στην επιβολή φόρου ακίνητης περιουσίας.

28) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις ρυθμίσεις χρεών των ιδιοκτητών φέρυ-μπτω ενάντι του Λιμενικού Ταμείου.

29) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ

κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην κατάχωση αρχαιολογικής γέφυρας στα Καραπανάκα Αγρινίου.

30) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις αποφάσεις της Συντονιστικής Επιτροπής των αγροτών Αιγαλείας να συνεχίσουν και να εντείνουν τις κινητοποιήσεις τους.

31) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην επιστολή του Δημοτικού Συμβούλου Πατρών κ. Δ. Παπαδημητρίου για να καυτηριάσει την Εταιρεία SETEX που εκμεταλλεύεται τα παρκόμετρα στην Πάτρα και σε άλλους Δήμους.

32) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις παρασκευαστικές επιστολές με τις οποίες ο αρχαιολόγος κ. Λάζαρος Κολώνιας, συνεχίζει την "πολεμική" τακτική του όσον αφορά τις ανασκαφές για την αρχαία Ελίκη.

33) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις αντιδράσεις των κατοίκων της Κοινότητας Βραχνείων Αχαΐας για την εγκατάσταση χωματερής στην περιοχή Μοιρείκα.

34) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στη σύσκεψη που θα πραγματοποιηθεί για τα πυρηνολιουργεία της ΒΙΠΕ που θα συγκαλέσει η Νομαρχία Αχαΐας.

35) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στη μάστιγα των ναρκωτικών στα σχολεία και στην ανάγκη άμεσης εφαρμογής της σχολικής νομοθεσίας για τις καταλήψεις.

36) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στη μομφή κατά των κληρικών, υπηρεσιακών παραγόντων και της αρχιγραμματείας που έκανε ο Μητροπολίτης Ιωαννίνων κ.κ. Θεόκλητος.

37) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται σε απειλητική ανακοίνωση των αδιόριστων καθηγητών Αιγαλείας κατά των διορισμένων καθηγητών.

38) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην ανακοίνωση περί κλεισίματος του ΤΑΣ Αιγίου.

39) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται σε παραγραφείσα υπόθεση παράβασης του νόμου περί ναρκωτικών.

40) Ο Βουλευτής Αχαΐας κ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στην καταγγελία της ΔΑΚΕ- ΟΤΕ εναντίον της απόφασης του ΟΤΕ να επιλέξει για τη θέση του διευθύνοντος συμβούλου τον κ. Νέζη.

Β' ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 562/11-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 259/4-12-96 έγγραφο από τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 562 που κατατέθηκε στις 11-11-96 από τους Βουλευτές κ.κ. Λέοντα Αυδή και

Ορέστη Κολοζώφ σας γνωρίζουμε τα εξής:

Όπως είναι γνωστό η περιοχή της Πλάκας είναι η περιοχή του Ιστορικού Κέντρου της Αθήνας, η οποία έχει μελετηθεί κατά οικοδομικό τετράγωνο, έχουν δε θεσπισθεί ειδικοί όροι δόμησης με το Π.Δ. της 294-87 "Περί καθορισμού ειδικών όρων και περιορισμών δόμησης των οικοπέδων περιοχής Πλάκας της πόλεως των Αθηνών" (ΦΕΚ 468/Δ/25-5-87). Στη μελέτη έχουν ληφθεί υπ' όψιν οι ιδιαιτερότητες της περιοχής, όπως η ιδιομορφία του εδάφους, οι μεγάλες υψομετρικές διαφορές κ.λπ., προκειμένου να εξασφαλισθεί σε κάθε περίπτωση η ένταξη των νέων κατασκευών στο υπάρχον δομημένο περιβάλλον. Επί πλέον έχει προβλεφθεί, ώστε για τα ιδιαίτερα αισθητικά προβλήματα που μπορεί να προκύψουν, να γνωμοδοτεί για όλες τις κατασκευές που ανεγείρονται στην περιοχή η Β/βαθμια Επιτροπή Αρχιτεκτονικού Ελέγχου.

Σχετικά με την κατασκευή επί της οδού Στράτωνος 11 οι αρμόδιες υπηρεσίες, αφού εξέτασαν το θέμα, έκριναν ότι η συγκεκριμένη κατασκευή δεν αντίκειται στις διατάξεις του προαναφερθέντος Π.Δ/τος.

Όσον αφορά στο θέμα του διαλόγου, το ΥΠΕΧΩΔΕ δέχεται επανειλημμένα το διάλογο με τους πολίτες και με τους συλλόγους πολιτών για κάθε ειδικό πρόβλημα που προκύπτει στην περιοχή, (για το λόγο αυτό εξάλλου στην προαναφερθείσα περίπτωση πρόβλεψε και στην εξάμηνη αναστολή έκδοσης των οικοδομικών αδειών προκειμένου να εξετασθούν τα σχετικά στοιχεία).

Το ΥΠΕΧΩΔΕ με συστηματικές παρεμβάσεις όπως είναι οι πεζοδρομήσεις, οι μελέτες αποκατάστασης των διατηρητέων κτιρίων, ο έλεγχος χρήσεων γης κ.λπ., έχει επενδύσει σημαντικά ποσά με μοναδικό στόχο την αναβάθμιση της παλιάς αυτής γειτονιάς της Αθήνας και γενικότερα την ανάδειξη της περιοχής.

Ο Υπουργός
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

2. Στην με αριθμό 579/11-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 261/5-12-96 έγγραφο από τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 579 που κατατέθηκε στις 11-11-96 από τον Βουλευτή κ. Μανώλη Μπεντενιώτη, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το έργο "Διαχείριση υγροτόπου Ψήφτα Τροιζηνίας και της ευρύτερης περιοχής" - πρόταση της Νομαρχιακής Αυτοδιοίκησης Πειραιά - εξετάστηκε στην 4η Επιτροπή Παρακολούθησης του Β ΚΠΣ στις 2-12-96 και προεντάχθηκε στο ΕΠΠΕΡ (Επιχειρησιακό Πρόγραμμα "Περιβάλλον"). Η οριστική ένταξη θα γίνει μετά την έγκριση του τεχνικού δελτίου του έργου, το οποίο και έχει ήδη αποσταλεί στην αρμόδια υπηρεσία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Ο συνολικός προϋπολογισμός περάτωσης του έργου ανέρχεται στο ποσό των 300 εκατ. δρχ. Στο φυσικό αντικείμενο του (όπως περιγράφεται στο Τεχνικό Δελτίο) μεταξύ των άλλων προβλέπεται και η σύνταξη Ειδικής Περιβαλλοντικής Μελέτης (ΕΠΜ) στο πλαίσιο της οποίας θα οριοθετηθούν οι ζώνες προστασίας του υγροτόπου, θα καθορισθούν τα μέτρα προστασίας και θα προταθεί σχέδιο διαχείρισης και κανονισμού λειτουργίας της περιοχής προστασίας. Τα ανωτέρω θα περιληφθούν σε σχέδιο Προεδρικού Διατάγματος στο πλαίσιο του Ν. 1650/86 "για την προστασία του περιβάλλοντος".

Ο Υπουργός
Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

3. Στην με αριθμό 581/11-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 21745/5-12-96 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 581/11.11.96 ερωτήσεως που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Εμ. Μπεντενιώτης αναφορικά με το αντικείμενο του θέματος και σχετικά με θέματα αρμοδιότητας του Υπουργείου Ανάπτυξης σας πληροφορούμε τα εξής:

Όπως μας γνωστοποίησε η Δ/ση Βιομηχανίας και Ορυκτού Πλούτου του Νομ/κού Διαμ/τος Πειραιά με το υπ' αριθμ. οικ. Β. 5495/27.11.96 έγγραφό της στο Εργοτάξιο κατασκευής του δρόμου Επιδαύρου - Δρυόπης - Γαλατά δεν λειτουργεί λατομείο (αδρανών υλικών) αλλά σπασηροτριβείο προς επεξεργασία των υλικών, που προκύπτουν από τις εργασίες διάνοιξης του εν λόγω δρόμου και την εν συνεχεία χρησιμοποίησή τους στο έργο.

Σύμφωνα με την ισχύουσα λατομική νομοθεσία άρθρο 8, Παρ. 4 του Ν. 2115/93, τα εξορυσσόμενα αδρανή υλικά από την εκτέλεση δημοσίων έργων απαγορεύεται να διατίθεται προς Εμπορία, από τον ανάδοχο του έργου η δε χρησιμοποίησή τους δεν υπάγεται στις ρυθμίσεις περί λατομείων.

Ανεξαρτήτως αυτού το Υπουργείο Ανάπτυξης θα δώσει εντολές στις αρμόδιες Υπηρεσίες για τον έλεγχο των καταγγελλομένων περί διενέργειας εμπορίας αδρανών υλικών από τον ανάδοχο του έργου και την επιβολή σχετικών κυρώσεων εφόσον διαπιστωθεί η πραγματοποίησή της.

Η Υπουργός

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

4. Στην με αριθμό 582/11-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 21744/5-12-96 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 582/11-11-96 ερωτήσεως που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Εμμ. Μπεντενιώτης αναφορικά με το αντικείμενο του θέματος σας πληροφορούμε τα ακόλουθα:

1. Ο καθορισμός λατομικών περιοχών ανήκει στην αρμοδιότητα του οικείου νομάρχη η δε προθεσμία για την ολοκλήρωση της διαδικασίας καθορισμού τους λήγει στις 15-2-98.

Το Υπουργείο Ανάπτυξης με πρόσφατη εγκύκλιό του προς όλες τις νομαρχίες του κράτους τους υπενθύμισε την ανάγκη καθορισμού λατομικών περιοχών και ζήτησε την επιτάχυνση των σχετικών διαδικασιών.

2. Όπως προκύπτει από το υπ' αριθμ. 5314/96 έγγραφο της Δ/σης Τεχνικών Υπηρεσιών της Νομαρχίας Πειραιά στο εργοτάξιο κατασκευής του δρόμου Επιδαύρου - Δρυόπης - Γαλατά δεν λειτουργεί λατομείο αδρανών υλικών αλλά σπασηροτριβείο προς επεξεργασία των υλικών που προκύπτουν από τις εργασίες διάνοιξης του δρόμου και την εν συνεχεία χρησιμοποίησή τους αποκλειστικά για τις ανάγκες του έργου.

Σύμφωνα με την ισχύουσα λατομική νομοθεσία, άρθρο 8 παρ. 4 του Ν. 2115/93 τα εξορυσσόμενα αδρανή υλικά από την εκτέλεση δημοσίων έργων απαγορεύεται να διατίθενται από τον ανάδοχο του έργου προς εμπορία, η δε χρησιμοποίησή τους δεν υπάγεται στις ρυθμίσεις περί λατομείων.

Ανεξαρτήτως αυτού το Υπουργείο Ανάπτυξης θα δώσει εντολές προς τις αρμόδιες Υπηρεσίες για τον έλεγχο των καταγγελλομένων περί διενέργειας παρανόμου εμπορίας αδρανών υλικών από τον ανάδοχο του έργου και την επιβολή σχετικών κυρώσεων εφόσον διατυπωθεί η πραγματοποίησή της.

Η Υπουργός

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

5. Στις με αριθμό 598/12-11-96 έως 609/12-11-96 ερωτήσεις δόθηκε με το υπ' αριθμ. 67211/5-12-96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εξωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση των 598 - 609/12-11-96 ερωτήσεων, που κατατέθηκαν στη Βουλή των Ελλήνων από τον Βουλευτή κ. Α. Παπαγεωργόπουλο και αναφέρονται στο πιο πάνω θέμα, σας πληροφορούμε ότι η Ν.Α. Εύβοιας στο πλαίσιο της ΣΑΝΑ/2 έχει εγκρίνει πιστώσεις 300 εκ. δρχ. για εκτέλεση έργων Αγροτικής οδοποιίας σε Σ.Π. του Νομού σύμφωνα με σχετική απόφαση του Νομαρχιακού Συμβουλίου.

Ο Υφυπουργός

Α. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

6. Στην με αριθμό 617/13-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 2178/6-12-96 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην υπ' αριθμ. 617/13-11-96 ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Π. Τατούλης σχετικά με την έλλειψη μονίμου εργατοτεχνικού προσωπικού στα Ορυχεία Μεγαλόπολης σας πληροφορούμε τα εξής:

Σήμερα με το υφιστάμενο τακτικό προσωπικό το Λιγνιτικό Κέντρο Μεγαλόπολης και τους εποχιακούς έκτακτους απασχολούμενους (περί τους 120) η παραγόμενη ποσότητα λιγνίτη καλύπτει πλήρως τις ανάγκες των Ατμοηλεκτρικών Σταθμών της Μεγαλόπολης ενώ συγχρόνως τα αποθέματα των Αυλών Λιγνίτη παραμένουν σε επίπεδα υψηλότερα του προγραμματισμένου ποσού ασφαλείας των ΑΗΣ.

Για τις μέσο και μακροπρόθεσμες ανάγκες σε λιγνίτη οπότε θα απαιτηθεί η πλήρης αξιοποίηση του εγκατεστημένου Πάγιου Εξοπλισμού, θα χρειαστεί η πρόσληψη 200 περίπου ατόμων. Επισημαίνεται ότι μέρος αυτών θα αντικαταστήσει και το προσωπικό που θα αποχωρήσει λόγω συνταξιοδότησης.

Για την κάλυψη των μελλοντικών αυτών αναγκών η Επιχείρηση έχει ξεκινήσει τις διαδικασίες των σχετικών εγκρίσεων οι οποίες προβλέπεται να έχουν ολοκληρωθεί μέσα στο 1997.

Η Υπουργός

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

7. Στην με αριθμό 642/13-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 80/6-12-96 έγγραφο από τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 642/13.11.96 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Νικ. Νικολόπουλος παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή σε θέματα αρμοδιότητάς μας τα εξής:

1. Η διαγράμμιση διαβάσεων πεζών, η σήμανση, η αποκατάσταση των οδοστρωμάτων και η διάνοιξη των δρόμων στη θέση Κουκούλι, αλλά και γενικότερα εντός πόλεως Πατρών, εκτός των τμημάτων του Ε.Ο. δικτύου που διέρχονται από την πόλη, είναι αρμοδιότητα του Δήμου Πατρέων.

2. Οι εργασίες του τμήματος από Πλατεία Μαρούδα μέχρι κόμβο Νοσοκομείου καθυστέρησαν 6 μήνες δικαιολογημένα λόγω ανευρέσεως αρχαιοτήτων.

Η εργολαβία ξεκίνησε στις 9.6.95 και όχι προ διετίας όπως αναφέρεται στην Ερώτηση.

Επίσης, καθυστέρηση υπήρξε επειδή η συντασσόμενη μέσω του Δήμου Πατρέων νέα κυκλοφοριακή μελέτη της περιοχής δεν είχε ολοκληρωθεί και συνεπώς δεν ήταν δυνατό να οριστικοποιηθεί το φυσικό αντικείμενο σε αρκετό μήκος του έργου.

Επίσης προβλήματα προέκυψαν κατά τη διάρκεια του έργου, που έπρεπε να επιλυθούν για να εξασφαλίσουν λειτουργικότητα και ασφάλεια της οδού:

α) Εκ της ανάγκης σύνταξης και έγκρισης μελέτης για την κατασκευή νέου φυλακίου της εισόδου του Νοσοκομείου, στην περιοχή του κόμβου, λόγω αδυναμίας της κατασκευής του από το Νοσοκομείο "Αγ. Ανδρέας".

β) λόγω της ανάγκης κατασκευής συλλεκτήρα ομβρίων 2.00 Χ 2.00 μ. στην οδό Φωκαίας και μη δυνατότητας άμεσης κατασκευής του από τη ΔΕΥΑ Πατρών.

Για όλα τα θέματα αυτά δόθηκε αρμοδίας έγκριση παράτασης των εργασιών, μέχρι το καλοκαίρι του 1997. Θα αντιμετωπισθεί δε η κατασκευή τους στα πλαίσια της δυνατότητας χρηματοδότησης του έργου δια του συντασσόμενου Σχεδίου Συγκριτικού Πίνακα τελικής δαπάνης.

Τέλος, πρέπει να τονισθεί ότι αυτή τη στιγμή υπάρχουν εγκατεστημένες και εργολαβίες της ΔΕΥΑΠ στην περιοχή που κυρίως δημιουργούν πρόβλημα κυκλοφοριακής συμφόρησης.

3. Όσον αφορά στην εγκατάσταση φωτεινών σηματοδότησεων σε σχολεία της πόλεως Πατρών πληροφορούμε τον κ. Βουλευτή ότι στην αρμόδια Περιφ. Υπηρεσία του ΥΠΕΧΩΔΕ υποβάλλονται τακτικά αιτήματα για εγκατάσταση φωτεινής

σηματοδότησης σε διασταυρώσεις της πόλεως των Πατρών και σε περιοχές όπου υπάρχουν σχολεία. Για την ικανοποίηση των αιτημάτων αυτών η Υπηρεσία προβαίνει στη λήψη των απαραίτητων μετρήσεων κυκλοφορίας και όπου πληρούνται τα κυκλοφοριακά κριτήρια για την εγκατάσταση φωτεινής σηματοδότησης εκπονούνται και υλοποιούνται οι αντίστοιχες μελέτες. Με βάση τις μελέτες αυτές η Υπηρεσία προβαίνει στην δημοπράτηση όσων εγκαταστάσεων επιτρέπουν οι ανά έτος χορηγούμενες πιστώσεις.

Επιπλέον σας πληροφορούμε ότι την 7.11.96 έλαβε χώρα σύσκεψη στη Νομαρχία Αχαΐας με θέμα την επικινδυνότητα των διαβάσεων πλησίον των σχολείων της πόλεως των Πατρών, παρουσία και των Επιθεωρητών Μέσης και Πρωτοβάθμιας Εκπαίδευσης, όπου μεταξύ των άλλων και όσον αφορά στις εγκαταστάσεις φωτεινής σηματοδότησης στις εν λόγω διαβάσεις, αποφασίσθηκε η σύνταξη εκ μέρους των Επιθεωρήσεων καταλόγου, στον οποίο θα περιλαμβάνονται όλα τα σχολεία του Ν. Αχαΐας καταχωρημένα κατά σειρά επικινδυνότητας. Ο κατάλογος αυτός αφού ελεγχθεί από την Τροχαία και με τη σύμφωνη γνώμη της θα υποβληθεί στην Υπηρεσία η οποία πλέον θα αντιμετωπίσει συνολικά την εγκατάσταση φωτεινών σηματοδότην και όχι αποσπασματικά, βάσει επί μέρους αιτημάτων, όπως γίνεται μέχρι σήμερα.

Ειδικότερα, όσον αφορά τη διαγράμμιση σε διαβάσεις πεζών και μαθητών κοντά σε σχολεία εντός πόλεως Πατρών, παρόλο που όπως προαναφέρθηκε η αρμοδιότητα ανήκει στο Δήμο Πατρέων, η Υπηρεσία προέβη πρόσφατα στην επαναδιαγράμμιση καθώς και στη διαγράμμιση νέων διαβάσεων, εκτός εκείνων που εξ αιτίας των εν εξελίξει έργων δεν είναι δυνατόν να πραγματοποιηθούν.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

8. Στην με αριθμό 647/13-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 96/5-12-96 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της υπ' αριθμ. 647/13.11.96 ερωτήσεως που κατέθεσαν στη Βουλή των Ελλήνων οι Βουλευτές κ.κ. Ορ. Κολοζώφ και Μ. Κωστόπουλος σας πληροφορούμε ότι:

Η αρμοδιότητα για την χορήγηση αδειών εκμεταλλεύσεως λατομείων αδρανών υλικών ανήκει στον οικείο νομάρχη. Πάντως από τα στοιχεία του Υπουργείου Ανάπτυξης προκύπτει ότι για την ανανέωση της αρχικής αδειάς του ενθέματι λατομείου, η οποία αναφέρεται στον χώρο των 207 στρεμμάτων, έχει εγκριθεί η σχετική μελέτη περιβαλλοντικών όρων.

Το Υπουργείο Ανάπτυξης με διαδοχικές εγκυκλίους του προς όλες τις νομαρχίες του Κράτους έχει ήδη επισημάνει την ανάγκη άμεσου αντιμετώπισεως των αιτημάτων που αφορούν την χορήγηση αδειών εκμεταλλεύσεως λατομείων αδρανών υλικών και τυχόν επεκτάσεών του, κατά τα προβλεπόμενα από την ισχύουσα νομοθεσία, σε όμορες εκτάσεις.

Ηδη για το συγκεκριμένο λατομείο το Υπουργείο Ανάπτυξης με υπομνηστικό έγγραφό του έδωσε οδηγίες προς την Νομαρχία Δυτικής Αττικής για την αντιμετώπιση του θέματος.

Η Υπουργός

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

9. Στην με αριθμό 647/13-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 286/5-12-96 έγγραφο από τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 647 που κατατέθηκε στις 13-11-96 από τους Βουλευτές κ.κ. Ορέστη Κολοζώφ και Μήτσο Κωστόπουλο σας γνωρίζουμε ότι δόθηκε εντολή στη Δ/ση Περιβαλλοντικού Σχεδιασμού του Υπουργείου μας να διερευνήσει τα καταγγελλόμενα και να προχωρήσει σε όλες τις ενέργειες που τυχόν θα απαιτηθούν σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

10. Στις με αριθμό 648/13-11-96, 799/19-11-96 ερωτήσεις δόθηκε με το υπ' αριθμ. 40/6-12-96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση των ερωτήσεων 648/13-11-96, 799/19-11-96 σας πληροφορούμε ότι η παρουσία γιατρών στους αγωνιστικούς χώρους αποτελεί σύμφωνα με τον Κανονισμό Αγώνων Ποδοσφαίρου (Κ.Α.Π.) υποχρέωση της γηπεδούχου ομάδας, η οποία και ελέγχεται πειθαρχικά σε αντίθετη περίπτωση.

Βέβαια η παρουσία γιατρών σε όλους τους αγώνες που διεξάγονται σε πανελλήνιο επίπεδο, είναι αρκετά δύσκολη αν αναλογισθούμε ότι κάθε Σαββατοκύριακο πραγματοποιούνται πάνω από 5.000 παιχνίδια όλων των αθλημάτων, όλων των κατηγοριών (ανδρών, νέων, παιδών, εφήβων, νεανίδων, κορασίδων) ενώ παράλληλα παραμένει η υποχρέωσή τους για παραμονή στα Νοσοκομεία της Χώρας.

Το όλο θέμα έχει άμεση σχέση με την Προληπτική Ιατρική και σε αυτόν τον τομέα η πολιτική έχει θεσπίσει την ύπαρξη του δελτίου υγείας, το οποίο αποτελεί προϋπόθεση για την συμμετοχή των αθλουμένων στους αγώνες, σύμφωνα με το οποίο οι ποδοσφαιριστές είναι υποχρεωμένοι να κάνουν ιατρικές εξετάσεις κάθε έξι μήνες και τα αντίστοιχα δελτία υγείας να φέρουν την σφραγίδα του Ιατρού που τους εξέτασε.

Παράλληλα - και πάντα στον τομέα της πρόληψης - σε συνεργασία με το Ιπποκράτειο Γενικό Νοσοκομείο Αθηνών, έχει ξεκινήσει ένα πρόγραμμα, το πρόγραμμα Φειδιππίδης, που αναφέρεται σε νέους ανθρώπους, οι οποίοι έχουν βεβαρυμένο οικογενειακό ιστορικό, προκειμένου να προστατευθούν νέοι που πάσχουν κυρίως από καρδιολογικά περιστατικά.

Στο θλιβερό γεγονός του θανάτου του ποδοσφαιριστή Θανάση Δημητρώπουλου, υπήρξε η συμμετοχή μας στο πένθος της οικογένειας, ενώ παράλληλα αποφασίσαμε να δοθεί ποσό 1.000.000 δρχ. μέσω της Ενωσης Ποδοσφαιρικών Σωματείων Βοιωτίας, όχι βέβαια για να απαλυνθεί ο πόνος αυτής, αλλά ως ελάχιστη συνεισφορά της αθλητικής οικογένειας στα συγγενή πρόσωπα του άτυχου νέου, κάτι που βέβαια δεν έλαβε δημοσιότητα για ευλόγητους λόγους.

Ο Υφυπουργός

ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΟΥΡΑΣ"

11. Στις με αριθμό 650/13-11-96, 727/15-11-96 ερωτήσεις δόθηκε με το υπ' αριθμ. 58/5-12-96 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση των ερωτήσεων 727/15.11.96 και 650/13.11.96 που κατατέθηκαν στη Βουλή των Ελλήνων από τους Βουλευτές κ.κ. Β. Μπούτα, Αχ. Κανταρτζή, Ν. Γκατζή και Δ. Σιούφα σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

1. Προωθείται για ένταξη στο Β' Κ.Π.Σ. πρόταση για την ανάπτυξη του ορειβατικού τουρισμού. Η πρόταση αυτή περιλαμβάνει καταφύγιο στην θέση Λιβάδι Καραμανώλη και σήμανση των Μονοπατιών της περιοχής. Πρόκειται για μια συνδυασμένη παρέμβαση στην περιοχή που συμπληρώνει και υποστηρίζει άλλα έργα τουριστικής ανάπτυξης.

2. Εξετάζεται ακόμη, σε συνεργασία με τους τοπικούς φορείς η δυνατότητα χρηματοδότησης μελέτης σκοπιμότητας, με στόχο την επέκταση και τον εκσυγχρονισμό του υφιστάμενου Χιονοδρομικού κέντρου Αγράφων. Επίσης οι υπηρεσίες του ΕΟΤ μπορούν να βοηθήσουν στην σύνταξη των προδιαγραφών και την παροχή τεχνονομίας για την ολοκλήρωση του έργου.

Η Υπουργός

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

12. Στην με αριθμό 650/13-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 82/6-12-96 έγγραφο από τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 650/13.11.96 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Δημ. Σιούφας παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή ότι τα θέματα που τίγονται στην ερώτηση είναι αρμοδιότητας του συνενωτμένου Υπ.

Ανάπτυξης ως προς τον εκσυγχρονισμό του Χιονοδρομικού Κέντρου και του Υπ. Εσωτερικών, Δημ. Διοίκησης και Αποκέντρωσης ως προς την ασφαλιτότητα του δρόμου πρόσβασης προς το οποίο κοινοποιείται η ερώτηση.

Το ΥΠΕΧΩΔΕ είναι αρμόδιο κυρίως για την κατασκευή και συντήρηση του Εθνικού οδικού δικτύου της χώρας, ενώ για το υπόλοιπο οδικό δίκτυο η αρμοδιότητα ανήκει στην οικεία Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση. Πέραν όμως των ανωτέρω το Υπουργείο μας εάν και εφόσον οι οικονομικές δυνατότητες του το επιτρέπουν θα καταβάλει κάθε προσπάθεια ώστε με την σύνταξη των νέων προγραμμάτων έτους 1997 να επιχορηγήσει την Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση με κάποιο ποσό ώστε να συνδράμει στην κατασκευή του υπόψη έργου.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

13. Στην με αριθμό 673/14-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 282/9-12-96 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμ. 673/14.11.96 που κατέθεσε η Βουλευτής κ. Πόπη Φουντουκίδου, αναφορικά με το παραπάνω θέμα, σας πληροφορούμε ότι:

Οι πληρωμές του Προγράμματος Εξισωτικής Αποζημίωσης έτους 1994 έχουν ολοκληρωθεί στον Νομό Πέλλας.

Για το Πρόγραμμα Εξισ. Αποζημίωσης έτους 1995 δεν έχουν αρχίσει ακόμα οι πληρωμές στον Νομό αυτό διότι μέχρι τον Σεπτέμβριο το προσωπικό της Δ/σης Γεωργίας Ν. Πέλλας ασχολήθηκε με τις αποσύρσεις ροδάκινων και μήλων. Κατά συνέπεια καμία Κοινότητα δεν έχει πληρωθεί. Ηδη έχουν ζητηθεί 300 εκ. δρχ. από το Υπ. Γεωργίας για τις πληρωμές 20 Κοινοτήτων.

Ελπίζουμε ότι μέχρι τέλους Δεκεμβρίου θα έχουν ολοκληρωθεί οι πληρωμές του Προγράμματος Εξισωτικής Αποζημίωσης έτους 1995.

Ο Υπουργός

ΣΤ. ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

14. Στην με αριθμό 674/14-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 283/9-12-96 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμ. 674/14.11.96, που κατέθεσε η Βουλευτής κ. Π. Φουντουκίδου αναφορικά με το παραπάνω θέμα, σας πληροφορούμε ότι:

Τα σημερινά εμπορεύσιμα αποθέματα πατάτας σε σύνολο χώρας εκτιμώνται γύρω στους 250.000 τόννους και προορίζονται για την κάλυψη των αναγκών της εσωτερικής αγοράς μέχρι την έναρξη της συγκομιδής της νέας ανοιξιάτικης σοδείας 1997 που τοποθετείται στα μέσα Απριλίου 1997.

Οι μηνιαίες ανάγκες της εσωτερικής αγοράς εκτιμώνται γύρω στους 60.000 τόννους και κατά συνέπεια οι συνολικές ανάγκες της εσωτερικής αγοράς μέχρι τα μέσα Απριλίου υπολογίζονται γύρω στους 300.000 τόννους. Έχουμε συνεπώς ένα έλλειμμα σε πατάτα φαγητού γύρω στους 50.000 τόννους που αναγκαστικά θα καλυφθεί από εισαγωγή πατάτας στο εξωτερικό.

Σύμφωνα με το Νομικό καθεστώς της Ε.Ε. οι εισαγωγές πατάτας από Τρίτες Χώρες είναι ελεύθερες. Το Υπουργείο Γεωργίας ως εκ τούτου δεν είναι σε θέση να απαγορεύσει τις εισαγωγές πατάτας.

Στα πλαίσια όμως των υφιστάμενων Κανονισμών, καταβάλλει κάθε δυνατή προσπάθεια για λεπτομερή ποιοτικό και φυτοϋγειονομικό έλεγχο, ώστε να προστατευθεί ο Έλληνας παραγωγός από τον κίνδυνο εισαγωγής επιβλαβών φυτονόσων, εντόμων κ.λπ.

Ο Υπουργός

ΣΤ. ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

15. Στην με αριθμό 676/14-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 284/9-12-96 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας

η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 676/14.11.96 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Γεώργιος Τρυφωνίδης, αναφορικά με το παραπάνω θέμα στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων μας, σας πληροφορούμε ότι στις 7.12.94 διαβιβάσθηκε προς το ΥΠΕΧΩΔΕ Δ/ση Χωροταξίας, η Α' Φάση της (ΜΠΕ) μελέτης περιβαλ/κών επιπτώσεων έργου στον Ελαιώνα Πρεβέζης προκειμένου να χορηγηθεί Προέγκριση Χωροθέτησης.

- Το ΥΠΕΧΩΔΕ με το αρ. πρ. 16985/17.2.95 έγγραφο της Δ/σης Διαχείρισης Φυσικού Περιβάλλοντος μας γνώρισε ότι τα έργα της υδροληψίας δικτύου στον ποταμό Λούρο εμπίπτουν στη ζώνη Α. (απόλυτης προστασίας του Αμβρακικού) η οποία προστατεύεται από τη συνθήκη RAMSAR σύμφωνα με την ΚΥΑ 16611/22.2.93 ΦΕΚ 158, Β/17.3.93 και ως εκ τούτου δεν δύναται να χορηγηθεί Προέγκριση Χωροθέτησης για την κατασκευή του.

Η αρμόδια διεύθυνση του Υπουργείου μας με ερώτημα (αρ. πρ. ΔΑ 12Α/23.5.1995) προς το Γραφείο Νομικού Συμβούλου του Υπ. Γεωργίας ζήτησε

γνωμοδότηση για την ισχύ της ως άνω ΚΥΑ.

- Το Νομικό Συμβούλιο του Κράτους, Γ' Τμήμα, με την με υπ' αριθμ. 557 γνωμοδότηση, στις 21.6.95, απεφάνθη ότι: "δεν παρίσταται σύννομη η άρνηση της αρμοδίας διοικητικής Αρχής να προεγκρίνει την χωροθέτηση του προαναφερόμενου έργου, κατ' επίκληση των ήδη ανίσχυρων αρ. 30027/90 και 16611/93 ΚΥΑ".

Η γνωμοδότηση αυτή διαβιβάσθηκε στο ΥΠΕΧΩΔΕ (Γενική Δ/ση Περιβάλλοντος) με το αρ. πρ. ΔΑ243/13.11.95 έγγραφο της αρμόδιας υπηρεσίας του ΥΠΓΕ για τα περαιτέρω.

Ο Υπουργός

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

16. Στην με αριθμό 678/14-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 21121/6-12-96 έγγραφο από τον Υπουργό Ανάπτυξης η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην υπ' αριθμ. 678/14-11-96 ερώτηση που κατέθεσαν στη Βουλή των Ελλήνων οι Βουλευτές κ.κ. Γ. Σαλαγκούδης, Κ. Καραμπίνης, Ν. Τσιαρσιώνης και Β. Βύζας, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Με τις υπ' αριθμ. 13-14/1996 αποφάσεις της Ολομέλειας του Αρείου Πάγου έγιναν δεκτές αντίστοιχες αιτήσεις αναίρεσως, αφορώσες συνολικά δέκα (10) μισθωτούς της Επιχείρησης και αναίρεθηκαν οι υπ' αριθμ. 3575/95 και 3576/95 αποφάσεις του Εφετείου Αθηνών.

Το ανώτατο δικαστήριο με τις προαναφερόμενες αποφάσεις του, που εκδόθηκαν κατά πλειοψηφία, έκρινε τις διατάξεις του άρθρου 28Α του Ν. 2190/94 αντισυνταγματικές, και παρέπεμψε τις υποθέσεις προς περαιτέρω εκδίκαση στο ίδιο ως άνω Εφετείο συνπιθέμενο από άλλους δικαστές.

Η Υπουργός

ΒΑΣΩ ΠΑΠΑΝΔΡΕΟΥ"

17. Στην με αριθμό 681/14-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 25758/3-12-96 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην 681/14-11-96 ερώτηση, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Δημ. Κωστόπουλος, σχετικά με την έλλειψη εκπαιδευτικού προσωπικού στον Κ.Π.Σ. Λεωνιδίου Π.Δ. Νομού Αρκαδίας, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Με το ΔΥ1γ/οικ.9769/18-4-96 έγγραφό μας προς το ΑΣΕΠ έχουμε ζητήσει την προκήρυξη 132 θέσεων, εκ των οποίων 4 θέσεις θα καλύψουν τις ανάγκες των Κ.Π.Σ. της Π.Δ. Νομού Αρκαδίας.

Ο Υπουργός

Κ. ΓΕΙΤΟΝΑΣ"

18. Στην με αριθμό 683/14-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 285/9-12-96 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 683/14.11.96, που

κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Κων/νος Ευμοιρίδης, αναφορικά με το παραπάνω θέμα, σας πληροφορούμε ότι για το αίτημα κατοίκων συνοικισμού Αρκαδικού Δράμας, που αφορά την έκδοση εν ονόματί τους οριστικών τίτλων κυριότητας για τα ανταλλάξιμα οικόπεδα που τους παραχωρήθηκαν με συμβολικό τίμημα, οι οριστικοί τίτλοι κυριότητας για να εκδοθούν θα πρέπει να καθορισθεί από το αρμόδιο γραφείο της ΔΑΠ Δράμας το οφειλόμενο τίμημα, αφού προηγουμένως υποβληθεί σχετική αίτηση από τους ενδιαφερόμενους για εξαγορά της έκτασης. Μέχρι σήμερα δεν έχει υποβληθεί τέτοια αίτηση παρά τις σχετικές ειδοποιήσεις, προκειμένου να επακολουθήσει η εγγραφή της ανάλογης πίστωσης στον κωδικό εξόδου του Υπ. Γεωργίας, ώστε να αποδοθεί αυτό στην ΥΔΑΜΚ.

Από το ποσό αυτό οι ενδιαφερόμενοι οφείλουν να καταβάλουν το 1/3 της αξίας ενώ μετά 2/3 επιβαρύνεται το Υπουργείο Γεωργίας.

Ο Υπουργός

ΣΤΕΦ. ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

19. Στην με αριθμό 686/14-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 67275/6-12-96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 686/14-11-96 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Κων/νος Ευμοιρίδης, σας στέλνουμε το 12511/28-11-96 έγγραφο της Περιφερειακής Διοίκησης Ν. Δράμας, από το οποίο προκύπτει ότι ήδη του θέματος έχει επιληφθεί η αρμόδια Εισαγγελική Αρχή.

Το Υπουργείο εξετάζει την περίπτωση παραπομπής του θέματος στην επιθεώρηση.

Ο Υφυπουργός

Λ. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

Σημ.: Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/σης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων)

20. Στην με αριθμό 687/14-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 520/6-12-96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Οικονομικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της αριθμ. 687/14.11.96 ερώτησης του Βουλευτή κ. Γεωργίου Σούρλα, αναφορικά με την υποβολή φορολογικών δηλώσεων από τον Γεώργιο Ανδρ. Χάλλακ και σε συνέχεια του αριθμ. 1047731/251/Α009/22.4.96 εγγράφου του Υπουργείου μας, με το οποίο παρασχέθηκαν διευκρινίσεις επί της αριθμ. 6256/20.3.96 ερώτησης του ίδιου Βουλευτή, καθώς και άλλων απαντήσεών μας επί προγενέστερων ερωτήσεων του Βουλευτή αυτού, σας γνωρίζουμε συμπληρωματικά τα ακόλουθα:

Με σχετικό έγγραφο της πρώην Δ/σης Ελέγχων Υπουργείου Οικονομικών, δόθηκε εντολή στις Δ.Ο.Υ. Ν. Σμύρνης και Α' Καλλιθέας να ερευνήσουν αν ο Γεώργιος Ανδρ. Χάλλακ, ο οποίος είχε υποβάλλει φορολογικές δηλώσεις οικον. ετών 1992 έως και 1995 στη Δ.Ο.Υ. Κηφισίας, είχε υποχρέωση να υποβάλει δηλώσεις και για τα οικον. έτη 1988 έως και 1991 λόγω άσκησης επαγγελματικής δραστηριότητας ή για οποιοδήποτε άλλο λόγο.

Από τη διενεργηθείσα έρευνα προέκυψε ότι ο παραπάνω φορολογούμενος συμμετείχε στην εταιρεία "ΕΛΛΑΣ ΑΕΡΟΣΕΡΒΙΣ ΕΠΕ", αρμοδιότητας Α' Δ.Ο.Υ. Καλλιθέας, καθώς και στην εταιρεία "ΕΛΛΑΣ ΤΡΕΙΝΤΙΝΓΚ ΕΠΕ", αρμοδιότητας Θ' Δ.Ο.Υ. Αθηνών και από το οικον. έτος 1990 Δ.Ο.Υ. Κηφισίας.

Κατόπιν αυτών, δόθηκε ήδη πρόσθετη εντολή σ' όλες τις ως άνω εμπλεκόμενες Δ.Ο.Υ. να προβούν στις απαραίτητες ελεγκτικές και λοιπές ενέργειες σε σχέση τόσο με τις πιο πάνω εταιρίες όσο και με τις φορολογικές υποχρεώσεις των μελών τους και ειδικότερα του Γεωργίου Ανδρ. Χάλλακ, που απορρέουν από τη συμμετοχή τους στις εταιρίες αυτές.

Σημειώνεται πάντως ότι ήδη ο Γεώργιος Ανδρ. Χάλλακ κλήθηκε από τη Δ.Ο.Υ. Α' Καλλιθέας και υπέβαλε εκπρόθεσμες δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος οικον. έτους 1989 έως και

1991 για τη συμμετοχή του στην εταιρία "ΕΛΛΑΣ ΑΕΡΟΣΕΡΒΙΣ ΕΠΕ" από την οποία σημειωτέον έχουν υποβληθεί δηλώσεις με ζημιογόνα αποτελέσματα, λόγω μη άσκησης δραστηριοτήτων.

Ο Υφυπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ"

21. Στην με αριθμό 692/14-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 286/9-12-96 έγγραφο από τον Υπουργό Γεωργίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμ. 692/14.11.96, που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Ν. Γκατζής, Β. Μπούτας, Α. Κανταρτζής αναφορικά με το παραπάνω θέμα, σας πληροφορούμε ότι:

Με τις διατάξεις της παρ. 13 του άρθρ. 25 του ν. 2190/94 επανασυστήθηκαν στο Υπουργείο Υγείας και στα υπαγόμενα σ' αυτό νομικά πρόσωπα υπάλληλοι της Κεντρικής Υπηρεσίας Διαχ. Εγχωρίων Προϊόντων (ΚΥΔΕΠ) οι οποίοι απολύθηκαν από τη θέση της υπό εκκαθάριση.

Με τις διατάξεις της παρ. 4 του άρθρου 3 του ν. 2349/95 (ΦΕΚ 224/Α/1.11.95) στις ανωτέρω διατάξεις υπήχθησαν και οι υπάλληλοι της ΑΓΡΕΞ, που εργάζονται για τις ανάγκες της εκκαθάρισης, εξομοιούμενοι για την εφαρμογή της ανωτέρω δ/ξης με τους απολυθέντες από τη θέση της υπό εκκαθάριση ΚΥΔΕΠ.

Για το προσωπικό της ΑΓΡΕΞ όπως είναι οι αναφερόμενοι στην ερώτηση που είχε απολυθεί και ως εκ τούτου δεν εργαζόταν για τις ανάγκες της εκκαθάρισης κατά τη δημοσίευση του ν. 2349/95 δεν έχουν εφαρμογή οι ανωτέρω διατάξεις.

Για τις περιπτώσεις του απολυμένου αυτού προσωπικού απαιτείται νομοθετική ρύθμιση.

Ο Υπουργός

ΣΤ. ΤΖΟΥΜΑΚΑΣ"

22. Στην με αριθμό 714/15-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 27014/9-12-96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σχετικά με την αριθμ. 714/15.11.96 ερώτηση που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Αλέξανδρος Δαμιανίδης και αναφέρεται σε θέματα υπηρεσιακής κατάστασης των αποφοίτων της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης (ΕΣΣΔ), σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Η ίδρυση της Εθνικής Σχολής Δημόσιας Διοίκησης συνοδεύθηκε από σειρά προσδοκιών, μερικές από τις οποίες δεν έχουν ευοδωθεί ακόμη. Επειδή συμμεριζόμεθα αυτές τις προσδοκίες γι' αυτό και προτιθέμεθα να προχωρήσουμε στην αναβάθμιση τόσο του Εθνικού Κέντρου Δημόσιας Διοίκησης όσο και της ΕΣΣΔ που αποτελεί μέρος αυτού.

2. Η αναβάθμιση αυτή έχει ως σκοπό την βελτίωση της Δημόσιας Διοίκησης και όχι την προώθηση συντεχνιακών αντιλήψεων. Στα πλαίσια της αναβάθμισης αυτή και με το άνω κριτήριο εξετάζονται ήδη τα ζητήματα που αφορούν τα 1,2,3 και 5 ερωτήματα.

3. Η μεγίστη πλειονότητα των αποφοίτων της ΕΣΣΔ έχουν ενταχθεί στη λειτουργία της Δημόσιας Διοίκησης, αποτελούν άξια στελέχη της και συμβάλουν καθημερινά στη βελτίωση των υπηρεσιών προς τον πολίτη.

4. Δεν συμμεριζόμαστε την άποψη ότι τα οργανωτικά ζητήματα της Διοίκησης λύνονται με μηνύσεις, ούτε αποδεχόμαστε το σύνολο των απόψεων εκείνων που ασκούν τις μηνύσεις γι' αυτό και δεν προτιθέμεθα να ασκήσουμε πειθαρχική δίωξη των μνημονευομένων στην άνω ερώτηση υπαλλήλων.

Ο Υφυπουργός

ΑΝ. ΜΑΝΤΕΛΗΣ"

23. Στην με αριθμό 717/15-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 27/3-12-96 έγγραφο από τον Υπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 717/15.11.96 της Βουλευτού κ. Ελσας Παπαδημητρίου, σχετικά με την βελτίωση της έκθεσης του Αρχαιολογικού Μουσείου Βέροιας και την δυνατότητα παρουσίασης πληρέστερων αρχαιολογικών ενοτήτων με ένα φιλόδοξο επανεκθετικό πρόγραμμα, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το κτίριο έχει ανάγκη από αναμόρφωση του εσωτερικού του χώρου και από διπλασιασμό των εκθεσιακών αιθουσών, θέμα που συζητήθηκε σε παλαιότερα συνέδρια του ΚΑΣ (αρ. 34/15.11.1994). Για την αντιμετώπιση του προβλήματος εκπονήθηκε αρχιτεκτονική - στατική και Ηλεκτρομηχανολογική μελέτη έργου με τίτλο "κατασκευή ορόφου (πατάρι) και προσθήκη κατ' επέκταση στο Μουσείο Βέροιας". Το τμήμα της αρχιτεκτονικής και της στατικής μελέτης εισηχθη από τη Δ/ση Μεταβυζαντινών Μνημείων στο ΚΑΣ και εγκρίθηκε στη συνεδρία της 15.5.1995, ενώ η ηλεκτρομηχανολογική προμελέτη, με συμβατικό προϋπολογισμό 43.000.000 δρχ., απαιτήθηκε να διορθωθεί και προγραμματίζεται να ειασχηθεί στο ΚΑΣ προς έγκριση από τη Δ/ση Μελετών Μουσείων την επόμενη εβδομάδα.

Το έργο θα δημοπρατηθεί στο σύνολό του με δημόσιο διαγωνισμό, οπότε θα οριστικοποιηθεί και το πόσο κατά το οποίο η χρηματοδότηση θα καλυφθεί από το Ταμείο Αρχαιολογικών Πόρων (Σύνολο προϋπολογισμού περίπου 90 εκατ. δρχ.).

Ο Υπουργός

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ"

24. Στην με αριθμό 723/15-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1791/5-12-96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εργασίας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 723/15-11-96 που κατατέθηκε στη Βουλή από τους Βουλευτές κ.κ. Νίκο Γκατζή και Στρατή Κόρκα, σχετικά με το θέμα των καθυστερήσεων εκδόσεων των συνταξιοδοτικών αποφάσεων του ΕΤΕΜ και της οριστικής λύσης του προβλήματος, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Εχουμε ενημερώσει επανειλημμένα την Εθνική Αντιπροσωπεία, τόσο για τις καθυστερήσεις του ΕΤΕΜ, όσο και για την γενικότερη οικονομική κατάσταση του εν λόγω Οργανισμού.

Η συσσώρευση εκκρεμών αιτήσεων συνταξιοδότησης που εκπίπτει ότι ανέρχεται στον αριθμό των 12.000 περίπου, καθιστά πλέον πολύ δύσκολη την τακτοποίησή τους, αφού η πάροδος του χρόνου σε συνδυασμό με την έλλειψη πρωτογενών στοιχείων, που είναι απαραίτητα για την υλοποίηση των συνταξιοδοτήσεων, δυσκολεύουν ακόμη περισσότερο το έργο των υπαλλήλων του Ταμείου. Απόρροια των ανωτέρω είναι να εξετάζονται σήμερα αιτήσεις συνταξιοδότησης που είχαν υποβληθεί τα έτη 1989 - 92.

Η οικονομική κατάσταση του Ταμείου δεν είναι καλή, παρά τις ανεκτέλεστες, όπως ήδη αναφέρθηκε, υποχρεώσεις του. Εχουν ρευστοποιηθεί όλα τα αποθεματικά του Κλάδου Σύνταξης, ενισχύθηκε επανειλημμένα από τον Λογαριασμό Αλληλεγγύης Φορέων Κοινωνικής Ασφάλισης που λειτουργεί στο Υπουργείο μας, επιχορηγήθηκε από τον Κρατικό Προϋπολογισμό και δανειοδοτήθηκε από τον Κλάδο Πρόνοιας που λειτουργεί στο ίδιο Ταμείο.

Αξίζει πάντως να σημειωθεί, για να δοθεί αντικειμενική εικόνα της όλης κατάστασης, ότι οι λύσεις που αναζητούνται σήμερα έπρεπε να είχαν δοθεί από πολλά έτη πριν, και συγκεκριμένα από το έτος 1989, όταν το Ταμείο για να ανταπεξέλθει στις υποχρεώσεις του άρχισε να ρευστοποιεί τα αποθεματικά του. Ευνόητο είναι σήμερα, με την ανυπαρξία οικονομικών στοιχείων που θα επέτρεπαν μια υποτυπώδη χρονική άνεση, ότι η επιλογή λύσεων που πραγματικά μπορούν να συμβάλλουν στην αντίστροφη πορεία του εν λόγω Ταμείου, είναι απελπιστικά δύσκολη.

Για τους λόγους αυτούς οι αρμόδιες υπηρεσίες μας έχουν προτείνει τη συγχώνευση του Κλάδου Σύνταξης του ΕΤΕΜ στο Ι.Κ.Α. - ΤΕΑΜ, το οποίο διαθέτει την υποδομή για να

αντιμετωπίσει τις συσσωρευμένες υποχρεώσεις του και την πορεία στη συνέχεια.

Κατόπιν των ανωτέρω, το Υπουργείο μας, στα πλαίσια της εξασφάλισης τόσο των συνταξιούχων του Ταμείου όσο και των ασφαλισμένων, οι οποίοι θα απαιτήσουν τη συνταξιοδότησή τους όταν θα πληρωθούν οι νόμιμες προϋποθέσεις, θα προχωρήσει μετά από διάλογο με τους ενδιαφερόμενους φορείς, στις ενδεικνυόμενες λύσεις, στα πλαίσια του Κυβερνητικού Προγράμματος για την αναμόρφωση του ασφαλιστικού συστήματος.

Πρέπει να σημειωθεί τέλος, ως προς τις εκκρεμείς υποθέσεις ότι 5.500 περίπου ασφαλισμένοι λαμβάνουν προσωρινή σύνταξη, μετά από διαπίστωση ότι οι ημέρες ασφάλισής τους υπερβαίνουν τις τιθέμενες από τον Κανονισμό Ασφαλιστικών Παροχών του ΕΤΕΜ. Ο θεσμός αυτός της προσωρινής συνταξιοδότησης, μειώνει κατά κάποιο τρόπο τις συνέπειες των καθυστερήσεων συνταξιοδότησης του συγκεκριμένου Ταμείου, ως προς τους ασφαλισμένους που έχουν μεγάλο αριθμό ημερομισθίων στην ασφάλιση.

Ο Υφυπουργός

ΝΙΚΟΣ ΦΑΡΜΑΚΗΣ"

25. Στην με αριθμό 724/15-11-96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1240/9-12-96 έγγραφο από τον Υπουργό Παιδείας η ακόλουθη απάντηση:

"Επί της υπ' αριθμ. 724/15-11-96 ερώτησης των Βουλευτών κ.κ. Στρατή Κόρακα και Αχιλλέα Καντατζή, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Στο Τμήμα Επιστημών Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Παν/μίου Αθηνών στο παρελθόν αλλά και μέχρι σήμερα εκκρεμούν σωρεία ποινικών δώξεων για εκλογές μελών Δ.Ε.Π. χωρίς τα απαιτούμενα από το νόμο τυπικά προσόντα (έλλειψη ισοτιμίας βασικού τίτλου σπουδών, αυτοδύναμης διδασκαλίας ή αλλοιώσεις σε πρακτικά της Γ.Σ. του Τμήματος για τη συγκρότηση του εκλεκτορικού σώματος) για παράνομη αναγνώριση ισοτιμιών διδακτορικών διπλωμάτων από το ΔΙ.Κ.Α.ΤΣΑ κατά το χρόνο που ορισμένα μέλη Δ.Ε.Π. του εν λόγω Τμήματος ήταν μέλη του ΔΙ.Κ.Α.ΤΣΑ - για παρατυπίες στην έγκριση, διανομή και κοστολόγηση συγγραμμάτων κ.λπ.

Ηδη για σωρεία άλλων αδικημάτων που δεν συνάδουν με τα εκπαιδευτικά καθήκοντα διεξήχθησαν οι από 10-5-95 και 7-7-95 Ε.Δ.Ε. και βάσει των από 14-12-1995 και 21-12-1995 αποφάσεων της Πανεπιστημιακής Συγκλήτου ο Πρύτανης του Παν/μίου Αθηνών άσκησε από 24-7-1996 πειθαρχική δίωξη κατά έξι (6) μελών Δ.Ε.Π. του εν λόγω Τμήματος, εκδίδοντας αντίστοιχα παραπεμπτήρια στο πειθαρχικό συμβούλιο του διδακτικού προσωπικού των Α.Ε.Ι.

Σημειώτεον εξάλλου ότι λόγω της διακοπής λειτουργίας του προαναφερθέντος Τμήματος για χρονικό διάστημα περίπου ενός έτους, το ΤΕΦΑΑ Αθηνών λειτουργεί σήμερα και μέχρι την 31-12-1997 με προσωρινό Πρόεδρο και Αντιπρόεδρο που διορίστηκαν από το Πρυτανικό Συμβούλιο.

Με δεδομένη την προεκτεθείσα κατάσταση στις 2-12-1996 συναντήθηκαν με τον Πρύτανη του Παν/μίου Αθηνών, τον προσωρινό Πρόεδρο του ΤΕΦΑΑ Αθηνών κ. Συμεωνίδη, τον προσωρινό Αντιπρόεδρο αυτού κ. Κλαμαρή και τον Γενικό Γραμματέα του Παν/μίου Αθηνών κ. Δεδούση, σε μια προσπάθεια επίλυσης των σημαντικών προβλημάτων που θέτουν σε κίνδυνο την λειτουργία του Τμήματος.

Κατά συνέπεια, το ζήτημα της ανανέωσης της θητείας των μελών Δ.Ε.Π. αυτού θα εξετασθεί από το ΥΠ.Ε.Π.Θ. στο πλέγμα των ρυθμίσεων για εξυγίανση και αναμόρφωση της λειτουργίας του Τμήματος.

Στο ίδιο πλαίσιο θα αντιμετωπισθούν τυχόν προβλήματα που μπορεί να προκύπτουν από τη διάταξη του άρθρου 77 του Ν. 2413/96.

Ο Υπουργός

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ ΑΡΣΕΝΗΣ"

26. Στην με αριθμό 743/18-11-1996 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 392/9-12-1996 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορ. Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση στην 743/18.11.1996 ερώτηση του Βουλευτή κ. Γεωργίου ΓΑΡΟΥΦΑΛΙΑ, σχετικά με την ίδρυση και λειτουργία Παραρτήματος Οίκου Ναύτου (ΠΟΝ) στην Λάρισα, δημιουργώντας υπηρεσία για την Διοικητική ή Ιατροφαρμακευτική κάλυψη των Ασφαλισμένων, σας πληροφορούμε τα εξής:

Σύμφωνα με το Π.Δ. 894/1981 άρθρο 26 παρ. 2.3 και 4 Παραρτήματα Οίκου Ναύτου (ΠΟΝ) ιδρύονται μόνο στα επιλεγμένα Κέντρα, δεδομένου ότι Προϊστάμενοι των Παραρτημάτων αυτών, αλλά και διαχειριστές των παγίων προκαταβολών που καθορίζονται για κάθε παράρτημα προς αντιμετώπιση των δαπανών περιθαλψής των ασφαλισμένων της περιοχής, είναι οι Προϊστάμενοι των οικείων Λιμενικών Αρχών.

Όπως είναι γνωστό οι ασφαλισμένοι Οίκου Ναύτου Λάρισας εξυπηρετούνται από το ΠΟΝ Βόλου. Η ίδρυση Παραρτήματος Οίκου Ναύτου σε επιλεγμένα περιοχή Λάρισας (Λ.Σ. Αγιοκάμπος) θα εξυπηρετήσει μεν τους ασφαλισμένους του Αγιοκάμπου οι οποίοι είναι ελάχιστοι, όχι όμως και της ευρύτερης περιοχής Λάρισας, δεδομένου ότι η Λάρισα και συγκεκριμένα το κέντρο αυτής που αποτελεί και τόπο διαμονής των περισσοτέρων ασφαλισμένων, απέχει από τον Αγιοκάμπο 52 χιλιόμετρα και από τον Βόλο 60 χιλ. Επομένως η διαφορά και μόνον της απόστασης Αγιοκάμπου Βόλου που είναι 8 χιλιομ. (60 - 52) δεν δύναται να αποτελέσει λόγο για την ίδρυση ενός νέου ΠΟΝ.

Επιπρόσθετα, στα πλαίσια της γενικότερης πολιτικής του ΥΕΝ θα θέλαμε να τονίσουμε την ευαισθησία μας έναντι των ναυτικών μας (εν ενεργεία και συνταξιούχων) καθώς και των οικογενειών αυτών, και τις προσπάθειες που καταβάλλονται για την κατά το δυνατόν καλύτερη εξυπηρέτηση όλων των ασφαλισμένων του Ιδρύματος.-

Ο Υπουργός

ΣΤΑΥΡΟΣ ΑΡ. ΣΟΥΜΑΚΗΣ"

27. Στις με αριθμό 744/15-11-1996, 747/15-11-1996 ερωτήσεις δόθηκε με το υπ' αριθμ. 325/2-12-1996 έγγραφο από τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στις 744/15-11-1996 και 747/15-11-1996 που κατατέθηκαν στις 15-11-1996 από το Βουλευτή κ. Γεώργιο Γαρουφαλιά, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Η άποψη του Υ.ΠΕ.ΧΩ.ΔΕ. για το θέμα, όπως διατυπώνεται στο α.π. οικ. 18668/2518/30-7-1996 έγγραφο του Γεν. Γραμματέα βασίζεται:

- στην εισηγητική έκθεση του Νόμου 2386/1996 που προσδιορίζει το πλαίσιο αναφοράς των άρθρων του Νόμου. Σε αυτήν αναφέρεται (σελ. 13) ότι "με τη διάταξη της παρ. 9 του άρθρου 4 προβλέπονται περιορισμοί στις παραχωρήσεις εκτάσεων των παραγράφων 5,6 και 8 ώστε να μη παραχωρηθούν εκτάσεις που εμπίπτουν σε ιδιαίτερα προστατευτικό καθεστώς όπως δάση και δασικές εκτάσεις ή βρίσκονται σε περιοχές που χρήζουν ειδική περιβαλλοντικής προστασίας ή είναι ιδιαίτερου οικολογικού ενδιαφέροντος, όπως βιότοποι κ.λπ. ή εμπίπτουν σε ζώνες αρχαιολογικών χώρων ή σε περιοχές στις οποίες για διάφορους λόγους δεν επιτρέπεται ή δόμηση όπως ζώνες αιγιαλού, ζώνες προστασίας ρεμάτων κ.λπ."

- στο ότι στη συγκεκριμένη περιοχή (περιοχή εκβολών Πηνειού ποταμού) εκπονείται Ειδική Χωροταξική - Οικολογική διαχειριστική μελέτη στα πλαίσια του κοινοτικού προγράμματος ENVIREG με την οποία θα καθοριστούν και οριοθετηθούν οι ζώνες προστασίας περιβάλλοντος.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

28. Στην με αριθμό 784/19-11-1996 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 395/9-12-1996 έγγραφο από τον Υπουργό Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 784/19.11.1996 του Βουλευτή

κ. Γ. ΚΑΛΟΥ σας πληροφορούμε τα εξής:

1. Η μη καταβολή του προβλεπόμενου από τις ισχύουσες διατάξεις (άρθρο 33 ΚΝ 792/1978) επιδόματος μακροχρονίου πραγματικής θαλάσσιας υπηρεσίας στους συνταξιούχους Πλοηγούς δεν οφείλεται στην αρνητική λόγω εσφαλμένης ερμηνείας του Νόμου θέση των υπηρεσιακών παραγόντων του ΥΕΝ καθόσον:

(α) Το εν λόγω επίδομα χορηγείται στους έχοντες πραγματική θαλάσσια υπηρεσία ναυτικών, όπως σαφώς αυτή περιγράφεται στο άρθρο 1 του ΚΝ 792/1978 (ΦΕΚ Α' 220) δηλαδή η παρεχομένη υπό ναυτικού εργασία στο πλοίο ως μέλος συγκροτημένου πληρώματος και στους εξομοιωμένους προς αυτούς, που ρητά καθορίζονται στο άρθρο 3 του ΚΝ 792/1978 όπως έχει αντικατασταθεί από το άρθρο 8 του Ν. 1085/1980 και είναι οι Πρόεδροι, Γραμματείς και Ταμείς των νομίμως αναγνωρισμένων οργανώσεων των ναυτικών καθώς και οι στο εσωτερικό και εξωτερικό νόμιμοι εκπρόσωποι της ανωτάτης οργάνωσης των Ελλήνων ναυτικών.

(β) Η υπηρεσία των Αρχιπλοηγών, Πλοηγών και του βοηθητικού προσωπικού των Πλοηγικών Σταθμών δεν εξομοιώνεται με πραγματική θαλάσσια υπηρεσία από τις προαναφερόμενες διατάξεις.

2.- Πέραν των ως άνω η εξέταση του προβαλλόμενου αιτήματος όπως άλλωστε έχει συμφωνηθεί με τους Εκπροσώπους της Πανελληνίας Ένωσης Πλοηγών θα γίνει στα πλαίσια της όλης προσπάθειας που καταβάλλεται για τη λήψη μέτρων εξυγίανσης του Ταμείου.-

Ο Υπουργός

ΣΤΑΥΡΟΣ ΣΟΥΜΑΚΗΣ"

29. Στην με αριθμό 803/19-11-1996 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 98/6-12-1996 έγγραφο από τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 803/19.11.1996 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Ευαγ. Πολύζος παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή σύμφωνα με τα στοιχεία της Δ/νσης Μελετών Έργων Οδοποιίας τα εξής:

Μέσα στα πλαίσια της Μελέτης της Εθνικής οδού δόθηκε από τον μελετητή λύση σε στάδιο οριστικό για ημικόμβο στο Μακρύγαλο αλλά λόγω περιορισμών στον κάθετο δρόμο, τεχνικό σιδηροδρομικής γραμμής, την ίδια την νέα σιδηροδρομική γραμμή καθώς και η γεωμορφολογία του εδάφους δεν επιτρέπει ανάπτυξη κόμβου που θα εξυπηρετεί ασφαλώς την κυκλοφορία χωρίς άμεσο κίνδυνο ατυχημάτων. Αυτό εξετάστηκε και μετά από την εντολή ΔΜΕΟ/ε/186/29.5.1993 αλλά λύση δεν βρέθηκε.

Μετά από τα παραπάνω προκηρύχθηκε μελέτη για κατασκευή κόμβου στην περιοχή της Πύδνας που θα εξυπηρετεί την σύνδεση της ευρύτερης περιοχής Πύδνας-Κήτρους-Μακρύγαλο με την ΝΕΟ χρησιμοποιώντας και τμήματα της ΠΕΟ.

Ο Υπουργός

Κ. ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

30. Στην με αριθμό 814/19.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 1268/9.12.96 έγγραφο από τον Υπουργό Παιδείας η ακόλουθη απάντηση:

Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 814/19.11.96, σχετικά με την εισαγωγή στη Σχολή Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ. όλων των επιτυχόντων, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Κ. Καραμανλής, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα

Σύμφωνα με τις διατάξεις της αριθμ. Φ.150/Β3/4480/9.7.84 Υπουργικής Απόφασης που κυρώθηκαν με το Ν. 1771/88 (ΦΕΚ 71Α') όπως τροποποιήθηκαν με το αριθμ. 323 ΠΔ/90(ΦΕΚ 128-Α') και συμπληρώθηκαν με το αριθμ. 83 ΠΔ/96(ΦΕΚ 66-Α') η επιλογή των εισαγομένων στο τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Παν/μιου Θεσ/νίκης γίνεται με βάση τη βαθμολογία που συγκέντρωσαν στις αντίστοιχες εξετάσεις.

Γενικός Βαθμός του υποψηφίου είναι το άθροισμα των βαθμών που συγκέντρωσε από τους εξεταστές-βαθμολογητές μέλη της

οικείας Επιτροπής Εισιτηρίων εξετάσεων, διαιρούμενο δια του αριθμού των μελών της. Η επιλογή των εισαγομένων γίνεται με βάση το γενικό βαθμό που συγκέντρωσε στις εξετάσεις κατά φθίνουσα σειρά βαθμολογίας μέχρι την κάλυψη του καθορισμένου κάθε φορά αριθμού εισακτέων.

Για να συμμετέχει υποψήφιος στην επιλογή απαραίτητη προϋπόθεση είναι να συγκεντρώσει μέσο γενικό βαθμό στις οικείες εξετάσεις τουλάχιστον 5 σε 10βαθμη κλίμακα.

Οι εισιτήριες εξετάσεις διενεργούνται από την επιτροπή που συγκροτείται από τη Σύγκλητο του Αριστοτελείου Παν/μιου Θεσ/νίκης.

Ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων δεν έχει τη δυνατότητα σύμφωνα με τις παραπάνω διατάξεις να διαφοροποιεί με απόφασή του τον πίνακα επιτυχόντων που καταρτίζεται και εγκρίνεται από την οικεία Επιτροπή Εισιτηρίων Εξετάσεων ούτε προβλέπεται από τις οικείες διατάξεις η συμπλήρωση τυχόν κενών θέσεων που δημιουργούνται από τη μη εγγραφή κάποιων εισαχθέντων ή τη μετεγγραφή ορισμένων στην αντίστοιχη σχολή της Αθήνας.

Ο Υπουργός

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Δ. ΑΡΣΕΝΗΣ"

31. Στην με αριθμό 833/20.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 67511/6.12.96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση που κατατέθηκε από το Βουλευτή κ. Ι. Λαμπρόπουλο και αφορά στις μετακινήσεις υπαλλήλων της Δ/νσης Υγείας της Ν.Α. Δυτικής Αττικής, σύμφωνα με τις αριθμ. ΔΥ1α/18665/26.5.1995 και ΔΥ1α/18667/14.6.1995 Αποφάσεις του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας, σας γνωρίζουμε ότι, αρμόδιο να απαντήσει είναι το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας, το οποίο είναι συναποδέκτης του εγγράφου σας και στο οποίο κοινοποιούμε το παρόν, προκειμένου να ενημερώσει απευθείας την Εθνική Αντιπροσωπεία.

Ο Υφυπουργός

Λ.ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

32. Στην με αριθμό 836/20.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 27015/9.12.96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της αριθ.836/20.11.1996 ερώτησης που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Λεωνίδα Τζανής και σχετικά με το ερώτημα εάν υπάρχει πρόθεση ολικής ή μερικής κατάργησης του Ν.1648/1986 και αν υπάρχει προοπτική προστασίας των παιδιών των αγωνιστών Εθνικής Αντίστασης, σας πληροφορούμε τα εξής

Μελετάται στην Υπηρεσία μας η αντικατάσταση του Ν.1648/1986 με νέο βελτιωμένο και πληρέστερο νόμο.

Όσον αφορά την προστασία των τέκνων θυμάτων της Εθνικής Αντίστασης, η οποία προβλεπόταν ρητά από τη διάταξη της περ.δ της παραγρ.1 του άρθρου 1 του ν.1648/1986 και της παρ.1 του άρθρου 2 του ίδιου νόμου όπως τροποποιήθηκε από το άρθρο 22 του ν.2224/1994, σας πληροφορούμε ότι η Υπηρεσίας μας δε μελετά ρύθμιση που θα απομακρυνόταν ουσιαστικά από τις ανωτέρω ισχύουσες ευνοϊκές ρυθμίσεις για τα προστατευόμενα άτομα της κατηγορίας αυτής.

Ο Υφυπουργός

ΑΝ.ΜΑΝΤΕΛΗΣ"

33. Στην με αριθμό 840/20.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ'αριθμ. 1285/9.12.96 έγγραφο από τον Υπουργό Παιδείας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 840/20.11.96, σχετικά με την εισαγωγή στη Σχολή Καλών Τεχνών του Α.Π.Θ. όλων των επιτυχόντων, που κατέθεσε η Βουλευτής κα Ελένη Ανουσάκη, σας γνωρίζουμε τα ακόλουθα:

Σύμφωνα με τις διατάξεις της αριθμ. Φ.150/Β3/4480/9.7.84 Υπουργικής Απόφασης που κυρώθηκαν με το Ν.1771/88 (ΦΕΚ

71-Α') όπως τροποποιήθηκαν με το αριθμ. 323 ΠΔ/90 (ΦΕΚ 128-Α') και συμπληρώθηκαν με το αριθμ. 83 ΠΔ/96 (ΦΕΚ 66-Α') η επιλογή των εισαγομένων στο τμήμα Εικαστικών και Εφαρμοσμένων Τεχνών του Παν/μίου Θεσ/νίκης γίνεται με βάση τη βαθμολογία που συγκέντρωσαν στις αντίστοιχες εξετάσεις.

Γενικός Βαθμός του υποψηφίου είναι το άθροισμα των βαθμών που συγκέντρωσε από τους εξεταστές βαθμολογητές μέλη της οικείας Επιτροπής Εισιτηρίων εξετάσεων, διαιρούμενο δια του αριθμού των μελών της. Η επιλογή των εισαγομένων γίνεται με βάση το γενικό βαθμό που συγκέντρωσε στις εξετάσεις κατά φθίνουσα σειρά βαθμολογίας μέχρι την κάλυψη του καθορισμένου κάθε φορά αριθμού εισακτέων.

Για να συμμετέχει υποψήφιος στην επιλογή απαραίτητη προϋπόθεση είναι να συγκεντρώσει μέσο γενικό βαθμό στις οικείες εξετάσεις τουλάχιστον 5 σε 10βάθμη κλίμακα.

Οι εισιτήριες εξετάσεις διενεργούνται από επιτροπή που συγκροτείται από τη Σύγκλητο του Αριστοτελείου Παν/μίου Θεσ/νίκης.

Ο Υπουργός Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων δεν έχει τη δυνατότητα σύμφωνα με τις παραπάνω διατάξεις να διαφοροποιεί με απόφασή του τον πίνακα επιτυχόντων που καταρτίζεται και εγκρίνεται από την οικεία Επιτροπή Εισιτηρίων Εξετάσεων ούτε προβλέπεται από τις οικείες διατάξεις η συμπλήρωση τυχόν κενών θέσεων που δημιουργούνται από τη μη εγγραφή κάποιων εισαχθέντων ή τη μετεγγραφή ορισμένων στην αντίστοιχη σχολή της Αθήνας.

Ο Υπουργός

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Δ. ΑΡΣΕΝΗΣ"

34. Στην με αριθμό 853/21.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1292/9.12.96 έγγραφο από τον Υπουργό Παιδείας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση υπ' αριθ. 853/21.11.1996 του Βουλευτή κ. Πέτρου Τατούλη, σας πληροφορούμε ότι το θέμα των μετεγγραφών φοιτητών, τέκνων πολυτέκνων από Α.Ε.Ι. του εξωτερικού στα Ελληνικά Παν/μια είναι γνωστό στο Υπουργείο Παιδείας, το οποίο όμως δεν προτίθεται προς το παρόν τουλάχιστον να προβεί στην αλλαγή της ισχύουσας νομοθεσίας για μετεγγραφές χωρίς εξετάσεις, γιατί στην περίπτωση αυτή θα εξέλειπε το κριτήριο της ίσης μεταχείρισης όλων των υποψηφίων προς διαπίστωση ενός ελάχιστου επιπέδου γνώσεων.

Επισημαίνουμε ότι οι πολύτεκνοι φοιτητές έχουν το ευεργέτημα να μετεγγράφονται στο 5ο εξάμηνο σπουδών από τα Παν/μια του εξωτερικού πέραν του προβλεπόμενου ποσοτικού περιορισμού αρκεί να συγκεντρώνουν την απαιτούμενη βάση στις εξετάσεις μετεγγραφών.

Ο Υπουργός

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Δ. ΑΡΣΕΝΗΣ"

35. Στην με αριθμό 872/21.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1295/9.12.96 έγγραφο από τον Υπουργό Παιδείας η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 872/21.11.1996, σχετικά με το διορισμό της διοίκησης του Τμήματος Ιατρικής του Αριστοτελείου Πανεπιστημίου Θεσσαλονίκης, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Β. Παπαγεωργόπουλος, σας γνωρίζουμε ότι η πράξη εκλογής Προέδρου του Τμήματος Ιατρικής του Α.Π.Θ. έχει υπογραφεί και έχει σταλεί για δημοσίευση στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Ο Υπουργός

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Δ. ΑΡΣΕΝΗΣ"

36. Στην με αριθμό 880/21.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 67528/6.12.96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Εσωτερικών η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 880/21.11.96 που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Παναγιώτης Ψωμιάδης σχετικά με τη λειτουργία των Κέντρων Ανοικτής Προστασίας (ΚΑΠΗ) Θεσσαλονίκης, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Το Υπουργείο για το έτος 1996 και κατόπιν υποβολής σχετικών αιτημάτων ενέκρινε την πρόσληψη δώδεκα (12) ατόμων με σύμβαση μίσθωσης έργου και δύο (2) εποχιακών υπαλλήλων για τα ΚΑΠΗ του Δήμου Θεσσαλονίκης.

Για το έτος 1997 ζητήθηκε από τους ΟΤΑ και τα νομικά τους πρόσωπα που υποβάλουν αιτήματα για την πρόσληψη έκτακτου προσωπικού που κρίνεται απαραίτητο για την καλύτερη λειτουργία των υπηρεσιών τους.

Όσον αφορά για τη χορήγηση πιστώσεων, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Από τις διατάξεις του άρθρου 25 Ν. 1828/84 που προσδιορίζουν τα τακτικά έσοδα των δήμων ή κοινοτήτων προβλέπεται ότι στους πόρους των Ο.Τ.Α. συμπεριλαμβάνονται και οι χρηματοδοτήσεις προς την Τοπική Αυτοδιοίκηση για τη λειτουργία των ΚΑΠΗ από το Υπουργείο Υγείας-Πρόνοιας.

Ο Υφυπουργός

Α. ΠΑΠΑΔΗΜΑΣ"

37. Στην με αριθμό 883/22.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 4030/6.12.96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Μεταφορών η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στο σχετικό έγγραφό σας, που αναφέρεται σε ερώτηση 883/22.11.1996 του Βουλευτή κ. Αντ. Φούσα και απευθύνεται στον Υπουργό Μεταφορών και Επικοινωνιών, σχετικά με τα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι οδηγοί των ταχ. υπηρεσιακών αυτοκινήτων που διακινούν τις ταχ. αποστολές προς την Αλβανία, κατά την επιστροφή τους στο μεθοριακό σταθμό της Κακαβιάς από τους Αλβανούς αστυνομικούς σας πληροφορούμε τα παρακάτω:

Τα Ελληνικά ταχυδρομεία, έχουν γνωστοποιήσει τα εν λόγω προβλήματα τόσο στη Κεντρική Δ/ση της Ταχ. Υπηρεσίας της Αλβανίας, όσο και στο Υπουργείο Εξωτερικών.

Δεν έχει δοθεί ακόμη καμία απάντηση από την Ταχ. Υπηρεσία της Αλβανίας ενώ το Υπουργείο Εξωτερικών μας ενημέρωσε ότι ζήτησε την παρέμβαση τόσο της Πρεσβείας μας στα Τίρανα όσο και του Γενικού Προξενείου του Αργυροκάστρου για την επίλυση του εν λόγω προβλήματος.

Πάντως τα ΕΛΤΑ εξετάζουν κάθε πιθανή εναλλακτική λύση του θέματος.

Ο Υφυπουργός

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ"

38. Στην με αριθμό 887/21.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 1297/9.12.96 έγγραφο από τον Υπουργό Παιδείας η ακόλουθη απάντηση:

Απαντώντας στην ερώτηση με αριθμό 887/21.11.96, που κατέθεσε ο Βουλευτής κ. Μιχ. Καχριμάνης, σας γνωρίζουμε ότι προς το παρόν δεν αντιμετωπίζεται η ίδρυση Πανεπιστημιακών σχολών και τμημάτων στο Νομό Λασιθίου.

Το θέμα της ίδρυσης νέων Πανεπιστημιακών Τμημάτων θα αντιμετωπισθεί συνολικά με το νέο σχεδιασμό και πάντα μέσα στα πλαίσια των οικονομικών δυνατοτήτων.

Ο Υπουργός

ΓΕΡΑΣΙΜΟΣ Δ. ΑΡΣΕΝΗΣ"

39. Στην με αριθμό 903/22.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 414/4.12.96 έγγραφο από τον Υπουργό Δημ.Τάξης η ακόλουθη απάντηση:

"Σε απάντηση της ερώτησης 903/22.11.1996 που κατέθεσαν οι Βουλευτές κ.κ. Γ. Δραγασάκης και Μ. Μουσταφά, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Τα συνταγματικά κατοχυρωμένα ατομικά δικαιώματα και οι ελευθερίες των πολιτών είναι απόλυτα σεβαστά και αποτελούν γνώμονα των ενεργειών του προσωπικού της Ελληνικής Αστυνομίας, το οποίο σήμερα, όσο ποτέ άλλοτε, είναι πιστό και αφοσιωμένο στα δημοκρατικά ιδεώδη και με υψηλό αίσθημα ευθύνης επιτελεί την αποστολή του.

Μεμονωμένα ατυχή περιστατικά παρεκτροπής, που βλέπουν το φως της δημοσιότητας σε καμία περίπτωση δεν μπορούν να χαρακτηρίσουν την εικόνα της Αστυνομίας.

Το Υπουργείο Δημόσιας Τάξης είναι ευαίσθητο στα θέματα της άψογης συμπεριφοράς και της πιστής εκτέλεσης του καθήκοντος των αστυνομικών και δεν πρόκειται να ανεχθεί την ανάπτυξη κλίματος ρατσισμού, απρεπούς συμπεριφοράς ή καταπάτηση των δικαιωμάτων του πολίτη.

Στα πλαίσια αυτά διερευνώνται επισταμένως από την Υπηρεσία και οι συνθήκες εκπυρσοκρότησης του όπλου του Αστυφύλακα Τρίμη Δημητρίου, που είχε ως επακόλουθο το θανάσιμο τραυματισμό του ατυχή αθιγγάνου Μουράτη Αναστασίου, την 20.11.1996 στην Εθνική οδό Λιβαδειάς - Αμφισσας, κατά τη διάρκεια ελέγχου που έγινε για την έρευνα και σύλληψη του αθιγγάνου Χρηστάκη Ιωάννη, ο οποίος διώκεται για ανθρωποκτονία με ένταλμα του 13ου Ανακριτή Αθηνών.

Για την πράξη αυτή ο Αστυφύλακας, ο οποίος έχει τεθεί σε διαθεσιμότητα, με τη σχηματισθείσα σε βάρος του δικογραφία οδηγήθηκε στον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Λιβαδειάς για ανθρωποκτονία από πρόθεση και οπλοχρησία.

Αναμένονται τα αποτελέσματα της ποινικής και πειθαρχικής διαδικασίας, προκειμένου η Υπηρεσία να εκδηλώσει τις προβλεπόμενες από τις ισχύουσες διατάξεις περαιτέρω ενέργειές της.

Το θλιβερό αυτό γεγονός δεν πρέπει να εκληφθεί ως φαινόμενο βίας σε βάρος των Ελλήνων Αθιγγάνων. Εξάλλου κάτι τέτοιο δεν θα το επιτρέψουμε στις τάξεις της Ελληνικής Αστυνομίας.

Σε ό,τι αφορά τις επιχειρήσεις της Αστυνομίας, αυτές δεν γίνονται εναντίον των αθιγγάνων, της ομάδας αυτής των ελλήνων πολιτών με τα ιδιαίτερα κοινωνικά προβλήματα, για τους οποίους είμαστε ευαίσθητοι όλοι. Ο σχεδιασμός τους γίνεται στα πλαίσια της αποστολής της Αστυνομίας για την πρόληψη και καταστολή της εγκληματικότητας και εμπέδωση της δημόσιας τάξης και ασφάλειας και σκοπό έχει τον εντοπισμό και σύλληψη αδίστακτων και επικινδύνων κακοποιών, οι οποίοι έχουν διαπράξει βαριά εγκλήματα.

Ο Υπουργός

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΡΩΜΑΙΟΣ"

40. Στην με αριθμό 931/26.11.96, 1054/2.12.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 3984/6.12.96 έγγραφο από τον Υφυπουργό Μεταφορών η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στα σχετικά έγγραφά σας που αναφέρονται σε ερωτήσεις 931/26.11.96 και 1054/2.12.96 των Βουλευτών κ.κ. Παναγιώτη Ψωμιάδη και Βασίλη Παπαγεωργόπουλο και απευθύνονται στον Υπουργό Μεταφορών και Επικ/νίων, σας πληροφορούμε ότι για το ίδιο θέμα έχουμε απαντήσει στο Σώμα με το υπ' αριθ. Β.3973/27.11.96 έγγραφό μας, αντίγραφο του οποίου επισυνάπτουμε.

Ο Υφυπουργός

ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΛΟΥΚΑΚΗΣ"

Σημ.: Τα σχετικά έγγραφα ευρίσκονται στο αρχείο της Δ/νσης Κοινοβουλευτικού Ελέγχου (Τμήμα Ερωτήσεων)

41. Στην με αριθμό 937/26.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 119/6.12.96 έγγραφο από τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 937/26.11.96 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Ελ. Παπαγεωργόπουλος παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή σε θέματα της αρμοδιότητάς μας τα εξής:

1. Οι Υπηρεσίες του Υπουργείου επιλαμβάνονται συγκεκριμένων περιπτώσεων όπου υπάρχουν αιτήματα για λήψη μέτρων απαραίτητων για την ασφαλή διακίνηση των μαθητών προς και από τα σχολεία.

2. Όσον αφορά στα θέματα σηματοδότησης-σήμανσης γίνεται από τις κατά τόπους αρμόδιες Υπηρεσίες η συλλογή των απαραίτητων κυκλοφοριακών στοιχείων και μετά την επεξεργασία τους, αφού συνεκτιμηθούν και τα υπόλοιπα δεδομένα (χαρακτήρας οδού υπάρχουσα υποδομή κ.λπ.) εκπονούνται και υλοποιούνται οι αντίστοιχες μελέτες για την ασφαλέστερη διακίνηση των μαθητών.

Σημειώνεται ότι η εγκατάσταση φωτεινής σηματοδότησης σε θέσεις που δεν πληρούνται τα κυκλοφοριακά κριτήρια όχι μόνο δεν αυξάνει την οδική ασφάλεια, αλλά δημιουργεί πρόσθετους κινδύνους για πεζούς και οχήματα.

Ιδιαίτερα για την προστασία των μικρών μαθητών καταβάλλεται προσπάθεια ευαισθητοποίησης και πρέπει να ενεργοποιηθεί από τους κοινωνικούς φορείς ο θεσμός του "Πολίτη Τροχονόμου" που προβλέπεται στη Νομοθεσία (Ν.2094/92, ΚΟΚ) κατά νόμον εφαρμόζεται σε όλες τις Ευρωπαϊκές χώρες και αποτελεί την πλέον αξιόπιστη λύση στο πρόβλημα της ασφαλούς διακίνησης των μαθητών.

Ο Υπουργός

Κ.ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

42. Στην με αριθμό 1031/29.11.96 ερώτηση δόθηκε με το υπ' αριθμ. 115/6.12.96 έγγραφο από τον Υπουργό ΠΕΧΩΔΕ η ακόλουθη απάντηση:

"Απαντώντας στην ερώτηση 1031/29.11.96 που κατέθεσε στη Βουλή ο Βουλευτής κ. Παντ. Οικονόμου παρακαλούμε να πληροφορήσετε τον κ. Βουλευτή σε θέματα της αρμοδιότητάς μας τα εξής:

Όπως προκύπτει από στοιχεία της Τροχαίας, η οδική υποδομή συμμετέχει σε παράγοντες πρόκλησης ατυχημάτων μόνο κατά 7%.

Το Υπουργείο μας, ως αρμόδιο για τη συντήρηση κυρίως του Εθνικού Οδικού Δικτύου της χώρας, συντηρεί το δίκτυο αυτό ή με συνεργεία των Περιφερειακών του Υπηρεσιών (3ες ΔΕΚΕ) ή με εργολαβίες συντήρησης που συστήνονται κατ' έτος και αποκαθιστούν την ομαλή διεξαγωγή της κυκλοφορίας στα χρήζοντα συντήρησης οδικά τμήματα.

Ο Υπουργός

Κ.ΛΑΛΙΩΤΗΣ"

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμεθα εις την ημερήσια διάταξη

ΤΗΣ ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί των σχεδίων νόμων αρμοδιότητας Υπουργείου Οικονομικών:

α) Κύρωση του Γενικού Προϋπολογισμού του Κράτους και των Προϋπολογισμών ορισμένων Ειδικών Ταμείων και Υπηρεσιών για το οικονομικό έτος 1997.

β) Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1995.

γ) Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1995.

Κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση επί του Προϋπολογισμού, Απολογισμού και Ισολογισμού του Κράτους θα διεξαχθεί σύμφωνα με το άρθρο 123 του Κανονισμού της Βουλής, σε πέντε συνεχείς συνεδριάσεις.

Σήμερα θα καταβληθεί προσπάθεια να ομιλήσουν οι ορισθέντες από τα Κόμματα γενικοί και ειδικοί Εισηγητές εναλλάξ. Θυμίζω ότι ο χρόνος αγορεύσεως των γενικών Εισηγητών είναι πενήντα λεπτά της ώρας και των ειδικών τριάντα λεπτά.

Στη Διάσκεψη των Προέδρων συμφωνήσαμε να δοθούν από τα Κόμματα, που το επιθυμούν, κατάλογοι ομιλητών στο Προεδρείο. Κατάλογο έδωσαν η Νέα Δημοκρατία, το Κ.Κ.Ε. και το ΔΗ.Κ.ΚΙ. Οι συνάδελφοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου, που επιθυμούν να μιλήσουν, θα εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα μέχρι το τέλος της ομιλίας των γενικών Εισηγητών. Στη συνέχεια θα καταρτισθεί ενιαίος κατάλογος με εναλλαγή ομιλητών, ενός της Πλειοψηφίας και ενός της Μειοψηφίας, αναλογικά με τη δύναμη των Κομμάτων, όπως υπάρχουν στους καταλόγους που έχουν δοθεί από τα Κόμματα. Οι συνάδελφοι αυτοί θα έχουν χρόνο ομιλίας δέκα λεπτά. Όσοι δεν περιλαμβάνονται στους καταλόγους των Κομμάτων, μπορούν, επαναλαμβάνω, εάν επιθυμούν να μιλήσουν, να εγγραφούν με το ηλεκτρονικό σύστημα. Και βεβαίως θα ομιλήσουν μετά τους συναδέλφους, που έχουν προτείνει τα Κόμματα.

Επίσης έχουμε αποφασίσει, πριν μπούμε στον ενιαίο κατάλογο, σύμφωνα με τον οποίο θα έρχονται στο Βήμα εναλλάξ ένας από την Πλειοψηφία και ένας από τη Μειοψηφία, ανάλογα με τη δύναμη των Κομμάτων, ότι θα υπάρξει ένας κύκλος ομιλητών, ενός από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., ενός από τη Νέα Δημοκρατία, ενός από το Κ.Κ.Ε., που έχει οριστεί ο κ. Μπούτας, ενός από το Συνασπισμό, τον οποίο παρακαλούμε να ορίσετε, κύριε Κωνσταντόπουλε, και ενός από το ΔΗ.Κ.ΚΙ., που είναι ο κ. Δημαράς.

Θα γίνει προσπάθεια, όπως και τα προηγούμενα χρόνια, να μιλήσουν όσο γίνεται περισσότεροι Βουλευτές. Γι' αυτό θα σας παρακαλέσω από τώρα, να σεβαστούμε όλοι το χρόνο που ορίζεται από τον Κανονισμό, να μην υπερβούμε δηλαδή τα δέκα λεπτά της ώρας, που δικαιούμεθα να μιλήσουμε.

Η συνεδρίαση του Σαββάτου θα προτείνω να αρχίσει το πρωί στις 10.00' η ώρα, θα διακοπουμε στις 15.00' η ώρα το μεσημέρι και να αρχίσουμε στις 5 η ώρα το απόγευμα και να τελειώσουμε στις 00.00' η ώρα το βράδυ με την ψηφοφορία. Τις άλλες μέρες θα παρακαλέσω να αρχίζουμε ακριβώς στις 18.00' η ώρα το απόγευμα. Σήμερα υπήρξε το κυκλοφοριακό πρόβλημα, λόγω της εκδηλώσεως, που δεν επέτρεψε σε πολλούς συναδέλφους να έρθουν εγκαίρως στη Βουλή. Όμως τις άλλες μέρες θα παρακαλέσω να αρχίζουμε ακριβώς στις 18.00' η ώρα το απόγευμα, για να αξιοποιήσουμε το χρόνο, που θα έχουμε στη διάθεσή μας.

Θα ήθελα επίσης να παρακαλέσω τον κύριο Πρωθυπουργό, να συστήσει στους κυρίους Υπουργούς να μιλήσουν -εκτός από τον Υπουργό Εθνικής Οικονομίας που δικαιούται να μιλήσει μια ώρα σύμφωνα με τον Κανονισμό- τη μισή ώρα που δικαιούνται και οι υπόλοιποι να περιοριστούν στα είκοσι λεπτά, όπως κάναμε πέρσι και πρόπερσι και εξοικονομήσαμε κάποιο χρόνο.

Οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι να έχουν υπόψη τους, ότι θα μιλήσουν για είκοσι λεπτά. Εάν όμως προηγηθούν οι Αρχηγοί των Κομμάτων, θα μιλήσουν για δέκα λεπτά, όπως

ορίζει γι' αυτούς ο Κανονισμός, αλλά θα έχουν δικαίωμα να τριτολογήσουν για πέντε λεπτά.

Αυτό είναι το τυπικό της διαδικασίας. Είμεθα νομίζω σύμφωνοι.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε, παρακαλώ το λόγο.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ορίστε, κύριε Πρόεδρε, έχετε το λόγο.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Φαντάζομαι ότι θα συμφωνείτε, κύριε Πρόεδρε, και εσείς και η Κυβέρνηση, αλλά και όλοι οι συνάδελφοι, ότι είναι ανάγκη να δοθεί μια άνεση χρόνου, για να γίνει τελικά μια εμπεριστατωμένη συζήτηση στον Προϋπολογισμό, ο οποίος φέτος θα αντιμετωπίσει σοβαρότατα προβλήματα.

Συνεπώς θα ήθελα να ζητήσω, να αφήσετε να εγγραφούν οι συνάδελφοι πρώτα, για να δείτε ποιος θα είναι ο αριθμός των συναδέλφων που θα εγγραφεί, διότι ενδεχομένως να χρειαστεί να προχωρήσουμε σε μια πρωινή συζήτηση και την Παρασκευή.

Πιστεύω ότι πρέπει να δείξουμε στον Ελληνικό Λαό, ότι όλοι οι συνάδελφοι ενδιαφέρονται, να μπορέσουν να αντιμετωπίσουν τα προβλήματα τα κοινωνικά και τα οικονομικά, που με ιδιαίτερη έμφαση αντιμετωπίζει η Χώρα.

Συνεπώς, μην αποφασίσουμε από τώρα αν θα υπάρξει μόνο το Σάββατο πρωινή συζήτηση και να υπάρξει η δυνατότητα συζητήσεως και την Παρασκευή το πρωί και το Σάββατο το πρωί.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Όπως σας είπα και από τηλεφώνου, κύριε Πρόεδρε, θα το δούμε αυτό το θέμα, ανάλογα με τον αριθμό των Βουλευτών που θα εγγραφούν για να μιλήσουν.

Όλοι έχουν ενδιαφέρον για τον Προϋπολογισμό, αλλά επειδή αναφερθήκατε και στην εντύπωση που δημιουργείται, νομίζω ότι αυτό θα καλυφθεί με μια μαζικότερη παρουσία στη διάρκεια αυτών των πέντε ημερών, ώστε οι συνάδελφοι, που έρχονται στο Βήμα, να μην απευθύνονται σε πολύ λίγους συναδέλφους μέσα στην Αίθουσα.

Ο κ. Ιωάννης Ζαφειρόπουλος, γενικός Εισηγητής της Πλειοψηφίας, έχει το λόγο.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η έναρξη της συζήτησης στη Βουλή για τον Κρατικό Προϋπολογισμό 1997 συμπίπτει με την ταυτόχρονη διεξαγωγή, μέσα σε συνθήκες κοινωνικοπολιτικής έντασης, ενός γενικότερου "διαλόγου" για την οικονομία και την πορεία της Χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η παρούσα κοινωνικοπολιτική ένταση έχει πολλές αιτίες. Θα μας δοθεί η δυνατότητα στην πορεία να αναφερθούμε σε κάποιες από αυτές. Και κύρια αφορμή της υπήρξε ο Προϋπολογισμός 1997 σε συνδυασμό με τις κινητοποιήσεις ομάδων αγροτών ιδιαίτερα στη Θεσσαλία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως γνωρίζετε, στη Θεσσαλία και ειδικότερα στους Νομούς Λάρισας και Καρδίτσας, παράγεται το μισό ελληνικό βαμβάκι. Επίσης, γνωρίζετε ότι για το 1996 η οροφή παραγωγής είναι ένα εκατομμύριο τόνοι, η διεθνής τιμή στο βαμβάκι είναι περίπου 100 δρχ. το κιλό και στην Ευρωπαϊκή Ένωση εκτιμάται, ότι η τιμή

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν επιτρέπω. Κύριε Πρόεδρε της Νέας Δημοκρατίας, για να γίνουν διακοπές, πρέπει να συναινέσω και εγώ. Εγώ δεν συναινέω σε διακοπές.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Θέλω να σας διευκολύνω, κύριε συνάδελφε.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ. Ο κ. Έβερετ -εγώ αυτό κατάλαβα- θέλει να πει ότι πρέπει να υπάρξει ησυχία. Για σας το λέει.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Ακριβώς.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ πολύ.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Παρακαλώ, κύριοι συνάδελφοι, να υπάρξει ησυχία.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Η τιμή, λοιπόν, θα διαμορφωθεί στις 268 δρχ. και έτσι οι Έλληνες βαμβακοπαραγωγοί εισπράττουν από την Ευρωπαϊκή Ένωση 168 δις. δρχ. πρόσθετο εισόδημα.

Με τα δεδομένα αυτά, στη Θεσσαλία οι βαμβακοπαραγωγοί είχαν για το 1995 πρόσθετο εισόδημα περίπου 100 δις. δρχ. και για το 1996 είχαν πρόσθετο εισόδημα περισσότερο από 80 δισεκατομμύρια. Στην Καρδίτσα, όμως, οι τοπικές καιρικές συνθήκες δημιούργησαν έντονο πρόβλημα στους παραγωγούς και ο ΕΛΓΑ ήδη προβαίνει σε επανεκτίμηση των ζημιών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όπως είναι γνωστό, αλλά αποσιωπάται από τους πολέμιους της συμμετοχής της Χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το 45% του εισοδήματος των Ελλήνων αγροτών προέρχεται από τις κάθε φύσης κοινοτικές εισροές, δηλαδή 1,1 τρις. δρχ. από το σύνολο του καταγεγραμμένου το 1995 αγροτικού εισοδήματος στη Χώρα μας, που διαμορφώθηκε συνολικά σε 2,5 τρις., προήλθε από κοινοτικές εισροές.

Στο σημείο αυτό πρέπει να επισημανθεί, ότι η Θεσσαλία έλαβε εισοδηματικές ενισχύσεις από την ΚΑΠ, αυξημένες κατά 75% σε σχέση με τον εθνικό μέσο όρο, ενώ αντίθετα κάτω από τον εθνικό μέσο όρο έλαβαν μια σειρά περιοχές, όπως η Κρήτη, η Δυτική Στερεά Ελλάδα και η Πελοπόννησος.

Για την ιστορία πρέπει να προσθέσω, ότι η Πελοπόννησος είναι η περιοχή με τη μεγαλύτερη συγκέντρωση αγροτικού πληθυσμού, όχι μόνο στη Χώρα μας αλλά σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με στοιχεία της EUROSTAT, στην Πελοπόννησο απασχολείται...

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Με συγχωρείτε, κύριε Ζαφειρόπουλε. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να κάνουμε ησυχία, να ακούμε τους ομιλητές από το Βήμα. Σας παρακαλώ πολύ. Δεν είναι σωστό να αρχίσω από σήμερα να απευθύνομαι ονομαστικά σε καθέναν μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα. Σας παρακαλώ, πολύ κάντε ησυχία, γιατί άλλως δεν υπάρχει άλλος τρόπος.

Ορίστε, κύριε Ζαφειρόπουλε, συνεχίστε παρακαλώ.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Επαναλαμβάνω, ότι για την ιστορία πρέπει να σημειωθεί ότι η Πελοπόννησος είναι η περιοχή με τη μεγαλύτερη συγκέντρωση αγροτικού πληθυσμού, όχι μόνο στη Χώρα μας, αλλά σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση. Σύμφωνα με στοιχεία της EUROSTAT, στην Πελοπόννησο απασχολείται το 45,6% του πληθυσμού με τη γεωργία, ενώ συνολικά στη Χώρα μας περίπου το 20%. Ο αντίστοιχος μέσος κοινοτικός όρος είναι μόλις 5,3%

Τα πιο πάνω στοιχεία επιβεβαιώνουν κατά τη γνώμη μου, την επίταση του φαινομένου των περιφερειακών ανισοτήτων στη Χώρα μας. Η Πελοπόννησος, με εξαίρεση ίσως την Αχαΐα, εξελίσσεται βραδέως αλλά σταθερά σ' ένα ελληνικό MEZZOGIORNO ("Μετζοτζόρνο") με μεγάλο θύμα τον πληθυσμό του ορεινού και ημιορεινού όγκου της. Πρέπει να σημειωθεί ότι σε λίγο ίσως θα κληθούμε να αντιμετωπίσουμε το φαινόμενο και το χάσμα "δύο Ελλάδων". Πρέπει, λοιπόν, να ασχοληθούμε σοβαρά και με τον ελληνικό νότο, αφού βέβαια προηγούμενα θωρακίσουμε αμυντικά το Αιγαίο, τη Μακεδονία, τη Θράκη και την Ήπειρο, επιταχύνοντας ταυτόχρονα και την οικονομική ανάπτυξή τους. Ανέφερα τα προηγούμενα, κύριοι συνάδελφοι, εισαγωγικά για να...

(Θόρυβος στην Αίθουσα-Κωδωνοκρουσίες)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Σας παρακαλώ, να παρακολουθήσετε τον γενικό Εισηγητή του Κόμματος σας.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ:...για να καταδειχθούν τα ακόλουθα:

Πρώτον, ο αγροτικός τομέας της εθνικής οικονομίας έχει τεράστια διαρθρωτικά προβλήματα, που συνδέονται με την ανάγκη της συνολικής ανασυγκρότησής του, της ανάπτυξής του και της εξάλειψης των αντιφάσεων του, αλλά και των περιφερειακών ανισοτήτων.

Δεύτερον, η κοινωνικοπολιτική ένταση των τελευταίων εβδομάδων - λόγω των κινητοποιήσεων ομάδων αγροτών - δεν εξασφαλίζει το απαραίτητο κλίμα νηφαλιότητας που απαιτείται για μια εποικοδομητική/δημιουργική συζήτηση, στη Βουλή του Κρατικού Προϋπολογισμού. Και:

Τρίτον, η συμμετοχή της Χώρας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, και η σημερινή πορεία της προς την Οικονομική και Νομισματική Ένωση (Ο.Ν.Ε.), αποτελούν πολιτικά "δεδομένα και κεκτημένα", τα οποία καλύπτουν και τη λειτουργία της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (Κ.Α.Π.)

Επιτρέψτε μου, Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι, να αναφερθώ συνοπτικά στην πορεία της Χώρας προς την Οικονομική και Νομισματική Ένωση (Ο.Ν.Ε.), μετά την επικύρωση της Συνθήκης του Μάαστριχτ από το Ελληνικό Κοινοβούλιο.

Πριν από την επικύρωση της Συνθήκης του Μάαστριχτ, από το Ελληνικό Κοινοβούλιο, αναπτύχθηκε ένας σχετικά "πλούσιος" διάλογος ο οποίος ανέδειξε κυρίως τις ιδεολογικές και πολιτικές ανησυχίες όσων διαφωνούσαν με την ευρωπαϊκή πορεία της Χώρας.

Στην ουσία όλοι συμφωνούσαμε - ακόμη και εκείνοι που διαφωνούσαν ή είχαν επιφυλάξεις για την προσχώρηση της Χώρας στη Συνθήκη του Μάαστριχτ - πως η προσπάθεια προσαρμογής της Χώρας στους όρους της σύγκλισης έπρεπε (και πρέπει) να γίνει με αξιόπιστο, συστηματικό και αποτελεσματικό τρόπο. Όμως οι Κυβερνήσεις της περιόδου δεν προετοίμασαν τη χώρα και τους πολίτες για τους όρους, τις προϋποθέσεις και τις συνέπειες αυτής της, σχετικά, μακράς πορείας προς την Οικονομική και Νομισματική Ένωση (Ο.Ν.Ε.).

Βέβαια, στο πλαίσιο του "διαλόγου" για τη σκοπιμότητα και την ωφελιμότητα της συμμετοχής της χώρας στην Ο.Ν.Ε., αναπτύχθηκαν και απόψεις που θεωρητικοποιούσαν την αντίθετη ανάμεσα στο "εθνικό" κράτος και στο υπό διαμόρφωση "πολυεθνικό" υπερκράτος. Μάλιστα για κάποιο - μικρό ευτυχώς - διάστημα η "ευρωφοβία" και η ανευρωπαϊκή νοοτροπία θύμιζε "καλογηρικό φανατισμό στα τελευταία χρόνια του Βυζαντίου, όπου κυκλοφορούσε το σύνθημα: κριπτότερον εστίν ιδεΐν εν μέση αγορά φακίολιον βασιλεύον Τούρκων ή καλύπτραν λατινικήν", όπως έγραφε ο Εύβουλος στην εφημερίδα "Το Βήμα" (5.7.1992).

Είναι γεγονός ότι ο "διάλογος για το Μάαστριχτ" δεν εξελίχθηκε σε ουσιαστική εκστρατεία ενημέρωσης της κοινωνίας των πολιτών για τις πολιτικές, οικονομικές και κοινωνικές συνέπειες της εφαρμογής του Προγράμματος Σύγκλισης και της πορείας προς την Ο.Ν.Ε.

Δόθηκε από πολλούς (και σε πολλούς) η εντύπωση ότι, το Πρόγραμμα Σύγκλισης της ελληνικής οικονομίας προς την οικονομία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ήταν αναγκαίο για τη Χώρα μας μόνο για να ανταποκριθεί στα, λεγόμενα, "κριτήρια του Μάαστριχτ". Ενώ ήταν και είναι σαφές ότι, ανεξάρτητα από το Μάαστριχτ και τα "κριτήριά" του η χώρα πρέπει να οργανώσει παραγωγικά και αποτελεσματικά τις οικονομικές λειτουργίες του κράτους και της αγοράς, για να επιτύχει εκείνους τους ρυθμούς οικονομικής ανάπτυξης που εξασφαλίζουν την προοπτική αύξησης του εθνικού και ατομικού (κατά κεφαλή) εισοδήματος.

Στις συνθήκες λειτουργίας και ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας - όπως αυτή διαμορφώθηκε τα τελευταία είκοσι πέντε χρόνια - η ανάγκη να σπάσει "ο φαύλος κύκλος της ψευτικής ευημερίας" και να πάψουμε - όπως έλεγε ο Καθ. Δ. Καράγιωργας - "να τρώμε το ψωμί του αύριο ..." μας υποχρεώνει: "Ακόμη και να δεν υπήρχε το Μάαστριχτ, εμείς οι ίδιοι θα έπρεπε να υιοθετήσουμε ένα Πρόγραμμα Σύγκλισης, άσχετα με το που θα καταλήξει η Ευρωπαϊκή Ενοποίηση", όπως τόνισε σε συνέντευξή του στον "Οικονομικό Ταχυδρόμο" ο Αλ. Παπαδόπουλος το Νοέμβριο 1995.

Πέραν όμως από την οικονομική - αναπτυξιακή σημασία που έχει για τη χώρα και το έθνος η πλήρης συμμετοχή μας στην Ο.Ν.Ε., έστω το 2000 ή το 2001, αυτή η επιλογή - που έχει τύχει της έγκρισης των πολιτικών δυνάμεων που εκφράζουν τουλάχιστο το 90% του ελληνικού λαού - είναι "πρωτίστως πολιτική επιλογή και δευτερευόντως οικονομική".

Γιατί είναι σαφές και αναμφίλεκτο ότι, κάθε χαλάρωση της προσπάθειας για δημοσιονομική εξυγίανση και προσαρμογή, για την επιτυχή υλοποίηση του Προγράμματος Σύγκλισης θα οδηγήσει τη χώρα εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης και θα την εντάξει μεταξύ των χωρών της άμεσης διεύθυνσης και των χωρών της Κεντρικής και Ανατολικής Ευρώπης (Κ.Α.Ε.), με ανυπολόγιστες καταστροφικές συνέπειες για το οικονομικό μέλλον της.

Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι,

Η τυχόν αποτυχία της προσπάθειας να ενταχθεί η Ελλάδα, έστω και στο δεύτερο κύκλο των κρατών - μελών της Ε.Ε. που θα συμμετάσχουν στην Ο.Ν.Ε. θα έχει δυσμενέστερες, κυρίως, πολιτικές-εθνικές συνέπειες.

Αν δεν επιτύχουμε την πλήρη συμμετοχή στην Ο.Ν.Ε. η χώρα "κινδυνεύει με περιθωριοποίηση και εξασθένηση του διεθνούς ρόλου της, γεγονός που θα έχει ολέθριες συνέπειες για την ασφάλειά της, καθώς και για την αντιμετώπιση των εξωτερικών απειλών, προβλημάτων και προκλήσεων".

Ορισμένοι διατείνονται ότι, και αν δεν συμμετέχουμε στην Ο.Ν.Ε. θα εξακολουθούμε να παραμένουμε "πλήρες και ισότιμο μέλος" της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Ξεχνούν όμως ότι, η Ο.Ν.Ε. δεν αποτελεί μόνο ένα "στρατηγικό στόχο" της κοινής Ευρωπαϊκής Πορείας, που έχει αποδεχθεί η πλειοψηφία του ελληνικού λαού και των πολιτικών δυνάμεων, "αλλά ταυτόχρονα - όπως επισημαίνει ο Καθ. Τ. Γιαννίσης, αποτελεί και ένα στρατηγικό εργαλείο στα χέρια των ισχυρότερων κρατών, να αποχαιρετήσουν με ... "συμπάθεια" όσες χώρες - μέλη αρνούνται ή αδυνατούν να παρακολουθήσουν με τους ίδιους ρυθμούς τη στρατηγική αυτή".

Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι,

Βέβαια, η αξιοποίηση αυτής της απόφασης και η συνολικότερη ενίσχυση της θέσης της χώρας προϋποθέτει και συνεπάγεται την εντατικοποίηση των προσπαθειών για να προσεγγίσουμε - στο μέγιστο βαθμό - τα κριτήρια του Μάαστριχτ. Μόνο τότε θα μπορεί η Ελλάδα να επηρεάζει, θετικά για τα συμφέροντά της, τις παραπέρα διαδικασίες για την ενδεχόμενη "ελαστικοποίηση" των κριτηρίων του Μάαστριχτ.

Ισχύει, δηλαδή, αυτό που τόνισε ο Πρωθυπουργός Κ.Γ. Σημίτης, στην ομιλία του στην κοινή συνεδρίαση Κ.Ε. και Κ.Ο. του Π.Α.Σ.Ο.Κ. (18-1-1996), ότι:

"... στις όποιες νέες διαπραγματεύσεις, αν υπάρξουν, για τους όρους εξέλιξης της Ο.Ν.Ε. θα έχουμε επιρροή μόνο αν έχουμε πλησιάσει τους στόχους, αν δεν είμαστε η δακτυλοδεικτούμενη εξαίρεση".

Βέβαια, αυτή η θετική - για την πορεία της χώρας στην Ο.Ν.Ε. - εξέλιξη δεν πρέπει να οδηγήσει ούτε την Κυβέρνηση, ούτε την κοινωνία σε κανενός είδους εφησυχασμό και επαναπαυτική αισιοδοξία! Αντίθετα μάλιστα ...

Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι,

Ο Προϋπολογισμός 1997 καταρτίστηκε κάτω από τις δύσκολες οικονομικές συνθήκες της εθνικής, της ευρωπαϊκής και της διεθνούς συγκυρίας, που επιτείνονται λόγω της ιδιαίτερης όξυνσης των κληρονομημένων χρόνιων στρεβλώσεων της ελληνικής οικονομίας. Και, μέσα σε αυτές τις πιεστικές συνθήκες θα πρέπει να επιδιωχθεί η πιστή και αξιόπιστη εκτέλεσή του και με αυστηρή πειθαρχία στους δημοσιονομικούς στόχους, πρέπει να εγκαινιάσουμε - ταυτόχρονα και παράλληλα - μια νέα εποχή σταθεροποίησης, δημοσιονομικής εξυγίανσης και προσαρμογής, εκσυγχρονισμού και ανάπτυξης της εθνικής οικονομίας.

Ταυτόχρονα, για το ίδιο το μέλλον της Ελλάδας και του Ελληνισμού, - με αφορμή και τον Προϋπολογισμό 1997 - το Π.Α.Σ.Ο.Κ. και η Κυβέρνησή του, πρέπει να επιβεβαιώσουν στην πολιτική -κυβερνητική πράξη τη δυνατότητα άσκησης αποτελεσματικής διακυβέρνησης, με τρόπο που θα πείθει την κοινωνία ότι η παράταξη του δημοκρατικού σοσιαλισμού έχει λύσεις στα μεγάλα δίλημματα της συγκυρίας.

Και τότε θα αναβαθμισθεί και το περιεχόμενο και ο ρόλος της πολιτικής, ως θεσμικής λειτουργίας του πολιτεύματος.

Κυρίες και Κύριοι συνάδελφοι,

Η συζήτηση στη Βουλή για τον Κρατικό Προϋπολογισμό 1997,

διεξάγεται - όπως τόνισα και προηγούμενα - μέσα σε κλίμα ... προαναγγελθείσας κοινωνικοπολιτικής έντασης. Αυτό ήταν αναμενόμενο για όσους πρακολοιούμε τις γενικότερες κοινωνικοπολιτικές εξελίξεις, χωρίς να τις αποσυνδέουμε από την εξελισσόμενη βαθειά κρίση του πολιτικού συστήματος της χώρας, σε συνδυασμό με τις μεταλλαγές που παρατηρούνται στην οικονομία αλλά και στη δομολειτουργία των πολιτικών κομμάτων στη χώρα μας.

Αυτή η κρίση, κρίση αντιπροσώπευσης (αλλά και νομιμοποίησης) αγκαλιάζει και τα κόμματα και το Κοινοβούλιο, επηρεάζοντας και την πολιτική, ως θεσμική λειτουργία του πολιτεύματος. Ταυτόχρονα αναδεικνύει και την ανάγκη για μια ουσιαστική ανασυγκρότηση της συνολικής κοινωνικής ζωής. Η ανάγκη αυτή προκύπτει - σύμφωνα με το Λούις Νιτάμερ - ιδιαίτερα μετά την ουσιαστική ματαίωση της ελπίδας "για μια ριζική ανατροπή της κατεστημένης κοινωνικής τάξης πραγμάτων στην Ευρώπη", όπως την επιδίωξαν 'τα κόμματα που βασίζονται σε ένα κίνημα ' (parties of movement).

Με το μαρξισμό και τον ολοκληρωτισμό οριστικά θαμμένους, η σοσιαλδημοκρατία εμφανίζεται στα πραγματικά της χρώματα ως ο μόνος πραγματικός σοσιαλισμός από την αρχή, με ξεκαθαρισμένους τώρα στόχους για: μια υπεύθυνη ρύθμιση της αγοράς, ένα δίκαιο φορολογικό σύστημα και γενναϊόδωρες παροχές κοινωνικής πρόνοιας, μέσα στο πλαίσιο της κοινοβουλευτικής αρχής".

(Θόρυβος στην Αίθουσα - γέλωτες από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Κύριοι συνάδελφοι δεν είναι σωστό αυτό που κάνετε. Αν ανεβείτε στο Βήμα εσείς και μιλάτε και αυτοί που θα σας βλέπουν και θα σας ενοχλήσουν, δεν θα σας προσβάλει;

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι,

Ο Προϋπολογισμός 1997 είναι "ένα τμήμα του σχεδίου κυβερνητικής πολιτικής (του Π.Α.Σ.Ο.Κ.), ενός σχεδίου που δεν αποσκοπεί στη διαχείριση της καθημερινότητας της Εξουσίας". Και όπως επισήμανε με έμφαση και ο Πρωθυπουργός, κύριος στόχος αυτού του σχεδίου κυβερνητικής πολιτικής του Π.Α.Σ.Ο.Κ. "είναι να καταστήσουμε την ελληνική οικονομία ανταγωνιστική, διαφυλάσσοντας, την κοινωνική συνοχή, αποκαθιστώντας αποτελεσματικούς ιστούς κοινωνικής προστασίας και αλληλεγγύης στους κοινωνικά ασθενέστερους πολίτες".

Αυτόν τον κύριο πολιτικό στόχο επιχειρεί να εξυπηρετήσει -σε μεγάλο βαθμό- ο Προϋπολογισμός 1997 και το "μίγμα" μέτρων οικονομικής πολιτικής που τον συνοδεύει. Έχει και αυτός ο Προϋπολογισμός τη "μοίρα" των ελληνικών Προϋπολογισμών να αποτελεί πεδίο μικροκομματικής αντιπαράθεσης και άγονης -σχεδόν μηδενιστικής-"κριτικής" από την Αντιπολίτευση, αλλά και εσωκομματικής κριτικής από πολιτικά στελέχη της Πλειοψηφίας, που επιχειρούν κάποιες φορές να "πολιτικοποιούν" τις προσωπικές αντιθέσεις, καθώς και τις -δικαιολογημένες ή όχι- πικρίες τους.

Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι,

Η οικονομική πορεία, η οικονομική ιστορία της χώρας τα τελευταία 25 χρόνια σφραγίζεται αρνητικά από πρώτον, την αλόγιστη οικονομική πολιτική της δικτατορίας, δεύτερον, από τις πετρελαϊκές κρίσεις του 1973 και 1978 και τρίτον, από την αποτυχία των λεγόμενων σταθεροποιητικών προγραμμάτων. Στην περίοδο 1980-1995 επιχειρήθηκε να εφαρμοστούν πέντε σταθεροποιητικά προγράμματα που τα υπηρέτησαν πάνω από δέκα Υπουργοί Εθνικής Οικονομίας. Όπως επισημαίνει ένας μελετητής του φαινομένου, "συνήθως αντιστοιχούσε ένας Υπουργός για την εφαρμογή του κάθε σταθεροποιητικού προγράμματος και ένας για την ανατροπή του". Επίσης, αρνητικό ρόλο στις οικονομικές εξελίξεις διαδραμάτισε και η ματαίωση της προσπάθειας του αείμνηστου Αθανάσιου Κανελλόπουλου να ξεκινήσει, το 1980, συστηματική προσπάθεια για τη σύνταξη Κρατικού Προϋπολογισμού από μηδενική βάση. Εξάλλου η εγκατάλειψη τον Μάρτιο 1988 και λίγο ενωρίτερα, του υπό εξέλιξη σταθεροποιητικού προγράμ-

ματος, ανέκοψε την προσπάθεια μιας σχετικής δημοσιονομικής εξυγίανσης.

Η Κυβέρνηση της Ν.Δ. το 1990 για να αντιμετωπίσει αυτή την κατάσταση, τα πρώτα μέτρα που έλαβε ήταν η επιβολή έκτακτης εισφοράς, η κατάργηση ορισμένων συντάξεων και συνταξιοδοτικών σχημάτων, ενώ υποσχέθηκε την ταχεία αποκλιμάκωση του δημοσίου χρέους και την ιδιωτικοποίηση κρατικών οργανισμών και προβληματικών επιχειρήσεων. Είναι γνωστό ότι τα αποτελέσματα αυτής της προσπάθειας υπήρξαν διαφορετικά από τις προβλέψεις.

Αξίζει να αναφερθεί ένα δημοσίευμα του "Οικονομικού Ταχυδρόμου" του Νοεμβρίου 1992, στο οποίο αποτυπώνεται η πορεία της "σταθεροποιητικής" προσπάθειας του 1992. Αναφέρει το σχετικό δημοσίευμα: "Προχθές δημοσιεύθηκαν τα στοιχεία που έδωσε ο Υφυπουργός Εθνικής Οικονομίας Κ. Δούσης σε απάντηση ερωτήσεως Βουλευτών για την εξέλιξη της αγοραστικής δύναμης των μισθωτών κατά τα τελευταία χρόνια. Από τα στοιχεία αυτά προκύπτει ότι με αγοραστική αξία 100 για το 1984, η Ν.Δ. παρέλαβε τον δείκτη στο 96,1 το 1989, τον κατέβασε στο 94,5 το 1990, στο 90,9 το 1991 και στο 88,6 το 1992. Μείωσε, δηλαδή, τους πραγματικούς μισθούς κατά 8%".

Κυρίες και Κύριοι, Συνάδελφοι,

Όπως είναι γνωστό, όταν το Π.Α.Σ.Ο.Κ. ανέλαβε το 1993 την ευθύνη της διακυβέρνησης της χώρας αντιμετώπισε την άμεση και επιτακτική ανάγκη της υποβολής και διαπραγμάτευσης, με τα Κοινοτικά Όργανα, νέου, αναθεωρημένου Προγράμματος Σύγκλισης. Ήδη, το "πρόγραμμα" που είχε υποβάλλει η κυβέρνηση της Ν.Δ. είχε δραματικά αποτύχει, εξαιτίας της γνωστής "μαύρης τρύπα" του Προϋπολογισμού, των δυσμενών εξελίξεων της οικονομίας (όπως αυτές διαμορφώθηκαν στο διάστημα 1989- 1993) και της προεκλογικής πολιτικής παροχών που ακολούθησε η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Το αναθεωρημένο Πρόγραμμα Σύγκλισης κατατέθηκε το καλοκαίρι 1994, συμφωνήθηκε το Σεπτέμβριο του ίδιου χρόνου και είχε πενταετή διάρκεια: 1994-1998.

Με τον Προϋπολογισμό 1997, βρισκόμαστε στο τέλος της πρώτης τριετίας (1994-1996) της εφαρμογής του Προγράμματος Σύγκλισης.

Είναι λοιπόν σκόπιμο να αποτιμήσουμε τα αποτελέσματα της προσπάθειας που έγινε στην τριετία που πέρασε (1994-1996), αναλύοντας τους βασικούς Μακροοικονομικούς Δείκτες της Ελληνικής Οικονομίας, τα Βασικά Εθνικολογιστικά Μεγέθη.

'Εξη είναι τα "κεντρικά" μεγέθη, οι δείκτες μοχλοί της εθνικής μας οικονομίας: 1) Α.Ε.Π. - Ανάπτυξη, 2) Έλλειμμα, 3) Πληθωρισμός, 4) Δημόσιες Επενδύσεις, 5) Ιδιωτικές Επενδύσεις και 6) Πρωτογενές Πλεόνασμα.

1. Ανάπτυξη - Α.Ε.Π.

Το 1993 (τελευταίος χρόνος διακυβέρνησης της χώρας από τη Ν.Δ.), έτος βάσης του Προγράμματος Σύγκλισης υπήρξε μικρή ύφεση στην Ευρωπαϊκή Ένωση κατά -0,5% και στην Ελλάδα ακόμη μεγαλύτερη κατά -1%.

Στην τριετία 1991-1993, ενώ ο μέσος ρυθμός ανάπτυξης (μεταβολής του Α.Ε.Π.) στην Ευρώπη ήταν 2%, η χώρα μας οπισθοδρόμησε με μείον 0,6% (-0,6%). Αυτό είναι το πρώτο... "επίτευγμα" της οικονομικής πολιτικής που άσκησε η Ν.Δ.

Αντίθετα ο ρυθμός μεταβολής του Α.Ε.Π. στην τριετία 1994-1996 δεν ήταν μόνο θετικός (αυξητικός), αλλά ξεπέρασε και αυτές τις προβλέψεις του Προγράμματος Σύγκλισης. Για το 1996 προβλεπόταν ρυθμός ανάπτυξης 1,7% και επιτεύχθηκε (ρυθμός ανάπτυξης) 2,6%. Δηλαδή φέτος (1996) είναι ο πρώτος χρόνος που έχουμε πραγματική σύγκλιση, γιατί επιτύχαμε ρυθμό ανάπτυξης μεγαλύτερο από εκείνον της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που ήταν 1,5%.

Το 1997 η Ευρωπαϊκή Ένωση θα αναπτυχθεί με ρυθμό 2,2% ενώ η Ελλάδα με ρυθμό 3,3%. Ένα ακόμη σημαντικό βήμα για τη σύγκλιση της οικονομίας της Χώρας με την οικονομία της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Έλλειμμα του Κρατικού Τομέα

Το αυξημένο έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης, το Π.Α.Σ.Ο.Κ. το κληρονόμησε από τη Ν.Δ., η οποία το 1993 το είχε εκτοξεύσει το 14,2% του Α.Ε.Π.. Με βάση την εκτίμηση/παραδοχή ότι μια εκατοστιαία μονάδα του Α.Ε.Π. αντιστοιχεί περίπου σε 325 δις. δρχ., το έλλειμμα που κληρονόμησε η Κυβέρνηση του Π.Α.Σ.Ο.Κ. προσεγγίζει -σε σημερινές δραχμές- το ποσό των 4,6 τρις. (!) δρχ.

Το έλλειμμα του Κρατικού Τομέα (Γενικής Κυβέρνησης) περιορίστηκε το 1994 στο 12,1% του Α.Ε.Π., το 1995 στο 9% για να φτάσει φέτος (1996) στο 7,6% του Α.Ε.Π. -στόχος που επιδιωκόταν και με βάση το πρόγραμμα Σύγκλισης. Έτσι, στην τριετία 1994-1996 η μείωση του ελλείμματος αντιστοιχεί σε "κέρδος" για την εθνική οικονομία της τάξης των 1,2 τρις. δρχ. Η μείωση του ελλείμματος της Γενικής Κυβέρνησης επηρεάζει θετικά μια σειρά άλλων μεγεθών της οικονομίας μας. Και το 1997 προβλέπεται να μειωθεί στο 4,2 του Α.Ε.Π..

3. Πληθωρισμός

Το μέγιστο πρόβλημα της εθνικής μας οικονομίας είναι ο πληθωρισμός (που υπάρχει και λειτουργεί ως ήπιος "στασιμοπληθωρισμός", λόγω και της ανεργίας).

Ουσιαστικά, όμως, πρόκειται για πληθωρισμό κόστους -με χαρακτηριστικά διαρθρωτικού πληθωρισμού. Για να καταπολεμηθεί ο πληθωρισμός, χωρίς να αυξηθεί και η ανεργία απαιτείται πολύμοχθη και συλλογική / κοινωνική προσπάθεια, ιδιαίτερα σήμερα που προσεγγίσαμε το, λεγόμενο, σκληρό πυρήνα" του πληθωρισμού.

Κύριος στόχος της ανπληθωριστικής πολιτικής πρέπει να είναι η αύξηση του ανταγωνισμού στην οικονομία και η ενίσχυση της διεθνούς ανταγωνιστικότητάς της.

Άλλα μέτρα πρέπει να είναι, η υλοποίηση ενός δυναμικού προγράμματος αποκρατικοποιήσεων -με ταχύτερες, από ό,τι στο παρελθόν διαδικασίες-, η βελτίωση της παραγωγικότητας, η μείωση της μονοπωλιακής δύναμης ορισμένων φορέων οικονομικής δραστηριότητας, η επένδυση εθνικής συμφωνίας για τους μισθούς (στο δημόσιο και στον ιδιωτικό τομέα της οικονομίας), ο δραστικός περιορισμός των δημοσίων υπαλλήλων και των υπαλλήλων των ΔΕΚΟ, η ταχύρρυθμη ανάπτυξη των νέων τεχνολογιών, η ορθολογικοποίηση της δράσης των συνδικάτων κ.λπ., κ.λπ.

Όπως είναι γνωστό, ο πληθωρισμός το 1993 (έτος βάσης του Προγράμματος Σύγκλισης) ήταν 14,4% σε μέσα επίπεδα. Στην τριετία 1994-1996 ο πληθωρισμός κινήθηκε με σταθερή πτωτική τροχιά και φέτος θα κινηθεί τελικά σε 8% σε μέσα επίπεδα, ενώ για το Νοέμβριο 1996 έκλεισε σε 7,7 -το μικρότερο ποσοστό πληθωρισμού των τελευταίων ετών.

Αν μάλιστα τηρηθεί με αυστηρότητα η εισιδηματική πολιτική που έχει ανακοινωθεί ήδη, αν εκτελεστεί πιστά και αξιόπιστα ο Προϋπολογισμός 1997, είναι βέβαιο ότι στο τέλος του επόμενου χρόνου ο πληθωρισμός θα έχει υποχωρήσει, ίσως, και κάτω του 6% με πιθανότητα να κινηθεί μεταξύ του 4, 5% -5, 5%, για να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις υποχώρησης στο 3%, το 1998.

4. Δημόσιες Επενδύσεις

Το πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων (Π.Δ.Ε.) αποτελεί βασικό "πολιτικό εργαλείο" του κράτους για την άσκηση αναπτυξιακής πολιτικής. Το Π.Δ.Ε. μαζί με την ενίσχυση της εκτέλεσης Ιδιωτικών Επενδύσεων και Επιχειρηματικών Σχεδίων, ενισχύει αποφασιστικά την ανταγωνιστικότητα της εθνικής οικονομίας. Το Π.Δ.Ε. του 1997 παρουσιάζει αύξηση της τάξης του 48,8% σε σχέση με το 1996 και αν αφαιρεθούν τα επενδυτικά κονδύλια που έχουν μεταφερθεί από τον Τακτικό Προϋπολογισμό, η αύξηση είναι της τάξης περίπου του 32,2% σε σχέση με το προηγούμενο έτος.

Πρέπει να σημειωθεί ότι το 1993 η Κυβέρνηση του Π.Α.Σ.Ο.Κ. έπρεπε να καταβάλλει τεράστιες προσπάθειες για να υπερβεί την κατάσταση αποδιάρθρωσης του Π.Δ.Ε. και να επιτύχει το 1994 ρυθμό μεταβολής 0,2%. Το 1995, αύξηση 7,4% και το 1996, αύξηση 14,9% -με μέσο ετήσιο ρυθμό στην τριετία περίπου 9%, έναντι ρυθμού μόλις 1,4% στην τριετία 1991-1993.

5. Ιδιωτικές Επενδύσεις

Οι Ιδιωτικές Επενδύσεις το 1996 είχαν αύξηση κατά 8,3%

και στην τριετία 1994-1996 ο μέσος ετήσιος ρυθμός αύξησης ήταν 4,7%, ξεκινώντας με 0,6% το 1994, ως συνέπεια της πολιτικής της Κυβέρνησης της Ν.Δ. στο διάστημα της προηγούμενης τριετίας.

Σήμερα, οι παραγωγικές δυνάμεις της χώρας και οι ξένοι επενδυτές προσβλέπουν με εμπιστοσύνη στην πολιτική της Κυβέρνησης, με αιχμή του δόρατος αυτής της πολιτικής, τον εκσυγχρονισμό των μηχανισμών έγκρισης και προώθησης των Ιδιωτικών Επενδύσεων. Σύμφωνα μάλιστα με σχετική Έκθεση της Ε.Ε. τα επιχειρηματικά σχέδια αυξήθηκαν στην Ελλάδα κατά 26%, ενώ στην κοινότητα (Ε.Ε.) μόλις κατά 7%. Βέβαια παραμένει, δυστυχώς, ακόμη ανοικτό το θέμα της σύνταξης ενός πλήρους και σύγχρονου Κώδικα Ιδιωτικών Επενδύσεων, ενώ χρειάζεται να ενισχυθούν οι μηχανισμοί προσέλκυσης μεγάλων επενδύσεων στη χώρα μας, ιδιαίτερα στους τομείς των νέων τεχνολογιών.

6. Πρωτογενές Πλεόνασμα

Ο προϋπολογισμός 1991 πρόβλεψε την επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος 0,7%, χωρίς βέβαια να πραγματοποιηθεί αυτή η πρόβλεψη η οποία "προχωρούσε" στην επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος μέχρι και 5% ως ποσοστό του Α.Ε.Π..

Το πρωτογενές πλεόνασμα του προϋπολογισμού στην τριετία 1994 - 1996 κινήθηκε σε ικανοποιητικά επίπεδα με μέσο ετήσιο ρυθμό μεταβολής 3,4% (το 1996, 4,1%) ενώ για το 1997 θα κινηθεί μεταξύ 5,1% και 6,4%.

Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι

Κανένας, σήμερα, δεν αμφισβητεί πως άμεσο και ουσιαστικό αποτέλεσμα της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης, υπήρξε η πτώση των πραγματικών επιτοκίων. Και, πραγματικό επιτόκιο είναι το επιτόκιο στο οποίο διαθέτει το Ελληνικό Δημόσιο τους τίτλους του. Αυτό το επιτόκιο αντανακλά και εκφράζει την εμπιστοσύνη των αποταμιευτών στην Εθνική οικονομία και την οικονομική πολιτική. Όπως γνωρίζετε, το 1993 το πραγματικό επιτόκιο ήταν 7,5 μονάδες "ακριβότερο" σε σχέση με τον πληθωρισμό. Και κανένας δεν μπορεί να αγνοεί τις δυσμενείς συνέπειες αυτής της πραγματικότητας στη συνολική λειτουργία της οικονομίας και ιδιαίτερα στο Δημόσιο Χρέος.

Το 1996 το πραγματικό επιτόκιο είναι σε μέσα επίπεδα το πολύ 3,5 μονάδες "ακριβότερο" από τον πληθωρισμό. Όπως είναι γνωστό από κάθε μονάδα μείωσης των εντόκων γραμματίων και των λοιπών τίτλων του Δημοσίου, κερδίζει το Ελληνικό Δημόσιο περισσότερο από 100 δισ. δρχ. Έτσι, μόνο για το 1996 το Ελληνικό Δημόσιο - η χώρα - κέρδισε περίπου 500 δισ. δρχ., σε σχέση με το αποτέλεσμα διαχείρισης των

τίτλων του Δημοσίου με βάση τα πραγματικά επιτόκια της περιόδου 1990-1993.

Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι,

Ο Προϋπολογισμός 1997 επιδιώκει, στοχεύει και υπηρετεί την αναγκαία δημοσιονομική εξυγίανση που έχει ανάγκη η εθνική οικονομία, η χώρα και το -ίδιο- το πολιτικό σύστημα, όσο και αν αυτό ακούγεται... περιέργα.

Η αύξηση των φορολογικών εσόδων, επιδιώκεται με την άμεση παρά με την έμμεση φορολογία, με την αύξηση του εισοδήματος, την κατάργηση των φοροαπαλλαγών και τη συστηματικότερη προσπάθεια αντιμετώπισης της φοροδιαφυγής.

Το 1997 τα έσοδα του Προϋπολογισμού θα αυξηθούν με ρυθμό 15,6%, δηλαδή κατά 1 1/2 φορά ταχύτερα από την ονομαστική επέκταση του ακαθάριστου εθνικού προϊόντος.

Όπως γνωρίζετε, στην περίοδο 1993-1996 με την ουσιαστική διεύρυνση της φορολογικής βάσης και τη βελτίωση του φοροεισπρακτικού μηχανισμού, αυξήθηκαν τα φορολογικά έσοδα κατά οκτώ (8) ποσοστιαίες μονάδες του Α.Ε.Π. - σε σύγκριση με το επίπεδο του 1989. Εξακολουθεί όμως η χώρα μας να έχει το μικρότερο ποσοστό φορολογικών εσόδων προς το Α.Ε.Π. σε σχέση με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το ποσοστό αυτό το 1995 ήταν 27%, κατά μέσο όρο, ενώ στην Ελλάδα μόνο 21,2%. Οι λόγοι είναι σε όλους μας γνωστοί!

Γνωρίζουμε όλοι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι το Ελληνικό Φορολογικό Σύστημα - για το οποίο δεν ευθύνονται μόνο οι Κυβερνήσεις, μετά το 1974, αλλά και το Κοινοβούλιο: δηλαδή και εμείς - χαρακτηρίζεται από υψηλή συμμετοχή των έμμεσων φόρων (: 15,2% του Α.Ε.Π.), σε σχέση με του άμεσους φόρους (: 6% του Α.Ε.Π.).

Η Ελλάδα έχει το υψηλότερο ποσοστό έμμεσων και το μικρότερο άμεσων φόρων στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Ήδη, έχει επέλθει το 1996 αισθητή βελτίωση στη σχέση έμμεσων-άμεσων φόρων.

Τα έσοδα του Τακτικού Προϋπολογισμού του 1997 θα ανέλθουν σε 8,715 δισ. δρχ., σε σχέση με την εκτίμηση ότι το 1996 θα ανέλθουν σε 7,540 δισ. δρχ. Θα σημειώσουν αύξηση 1,175 δισ. δρχ. ή ποσοστό 15,6%.

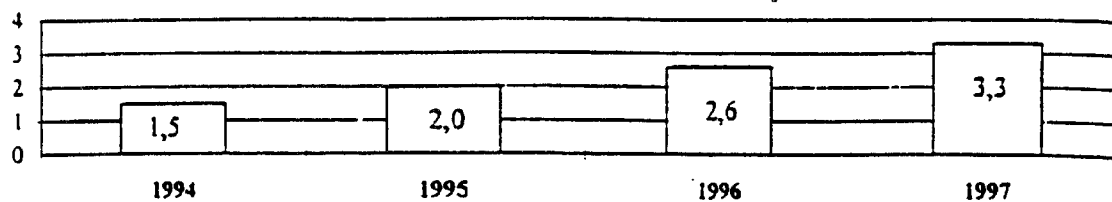
(Καταθέτω για τα Πρακτικά της Βουλής "πίνακα" τον οποίο εμφανίζονται αναλυτικά οι πηγές αύξησης των εσόδων του Τακτικού Προϋπολογισμού 1997).

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Γιάννης Ζαφειρόπουλος καταθέτει τους σχετικούς πίνακες, οι οποίοι έχουν ως εξής:

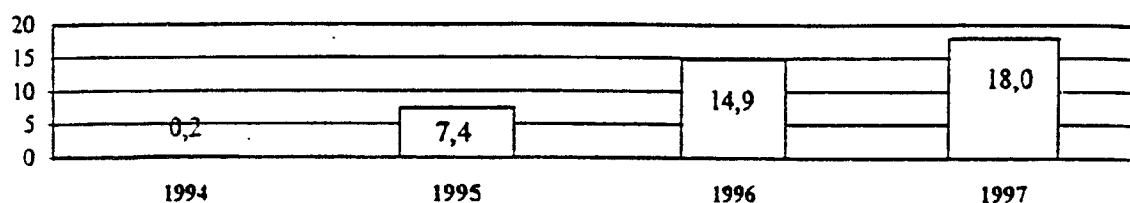
Βασικοί Μακροοικονομικοί Δείκτες της Ελληνικής Οικονομίας

86517

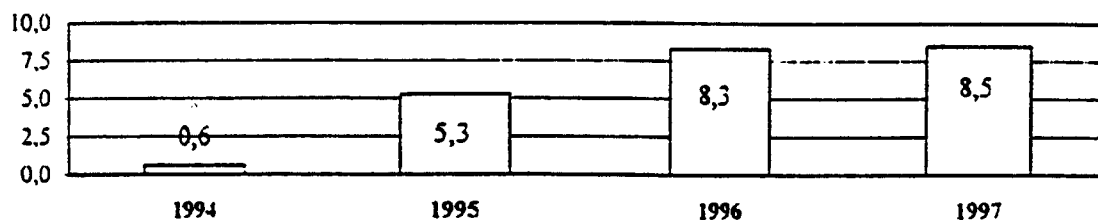
Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν (% μεταβολή σε σταθερές τιμές)

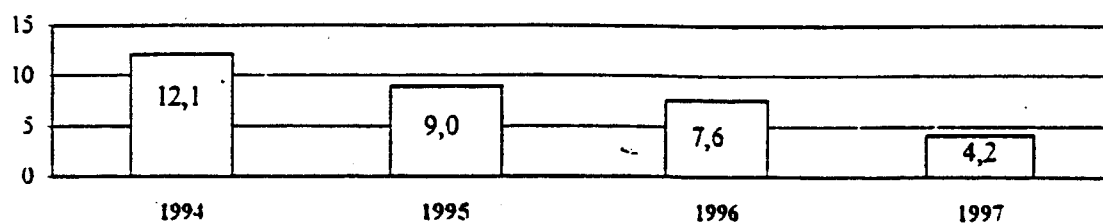
Δημόσιες Επενδύσεις (% μεταβολή σε σταθερές τιμές)

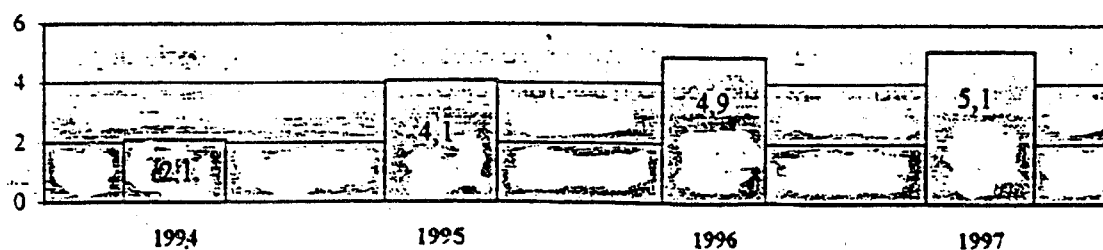
Ιδιωτικές Επενδύσεις (% μεταβολή σε σταθερές τιμές)

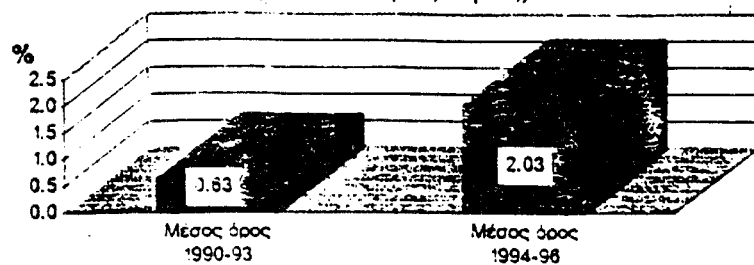
Καθαρό Έλλειμμα Γενικής Κυβέρνησης (ως % του ΑΕΠ)

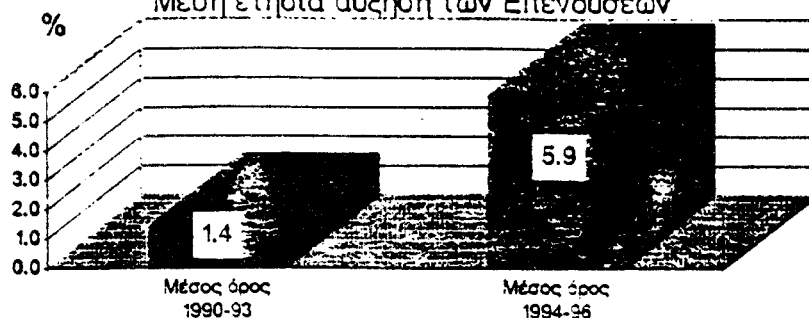
Πρωτογενές Ίσολόγισμα Γενικής Κυβέρνησης (ως % του ΑΕΠ)

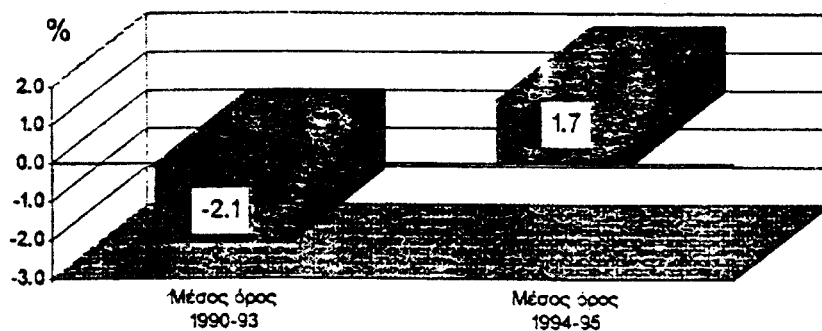
Μέση ετήσια αύξηση του πραγματικού ΑΕΠ
(Σε σταθερές τιμές)

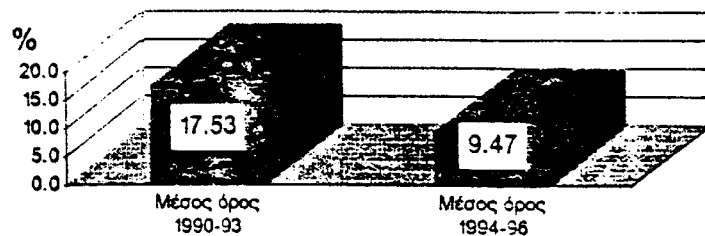
Μέση ετήσια αύξηση των Επενδύσεων

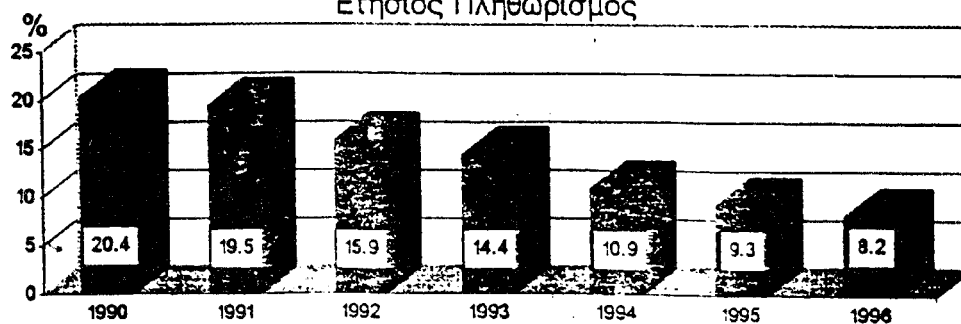
Μέση ετήσια μεταβολή του δείκτη της βιομηχανικής παραγωγής

Μέσος ετήσιος Πληθωρισμός
(Ποσοστό αύξησης του Δείκτη Τιμών Καταναλωτή)

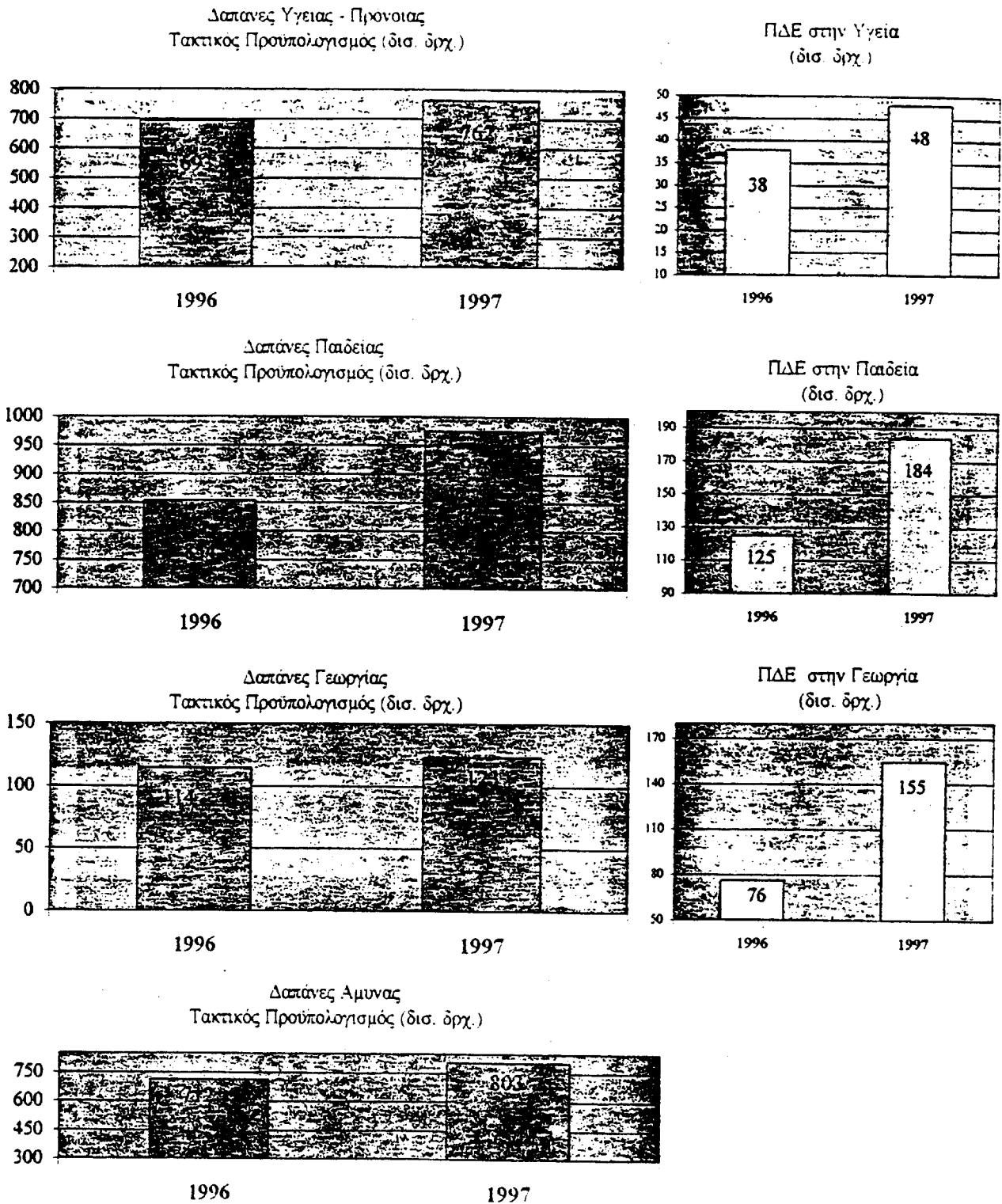

Ετήσιος Πληθωρισμός

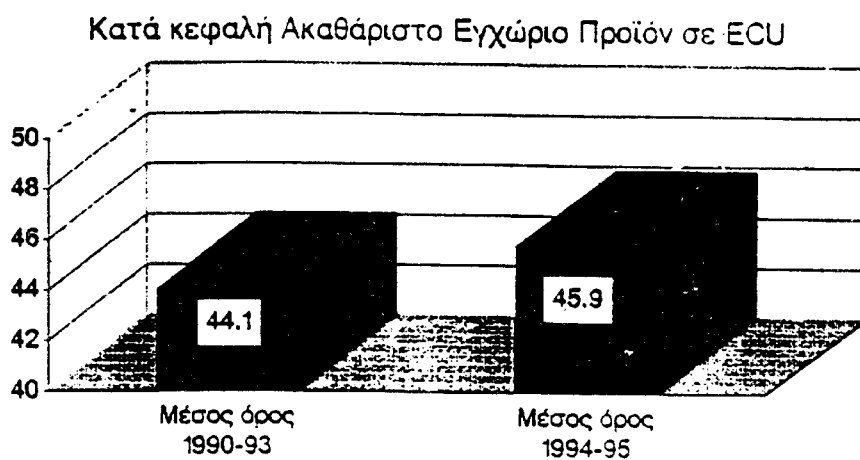

ΣΥ
137

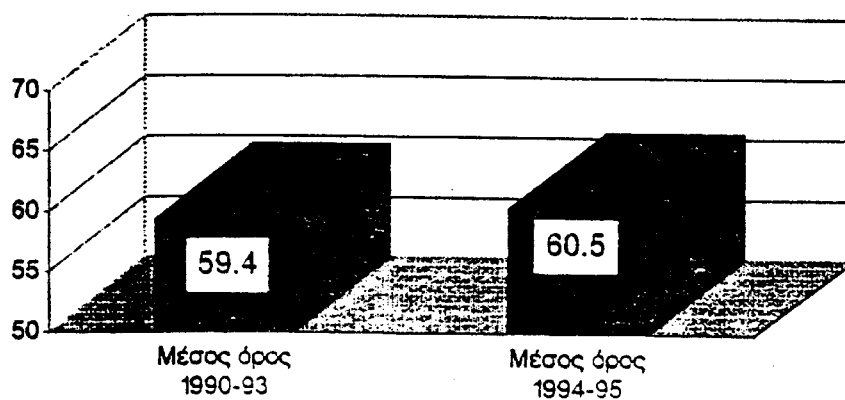
Διάγραμμα 5.1
 Δαπάνες Τακτικού Προϋπολογισμού και Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων
 στην Υγεία, Παιδεία, Γεωργία και Άμυνα

Μείωση του Χάσματος με την Ευρώπη

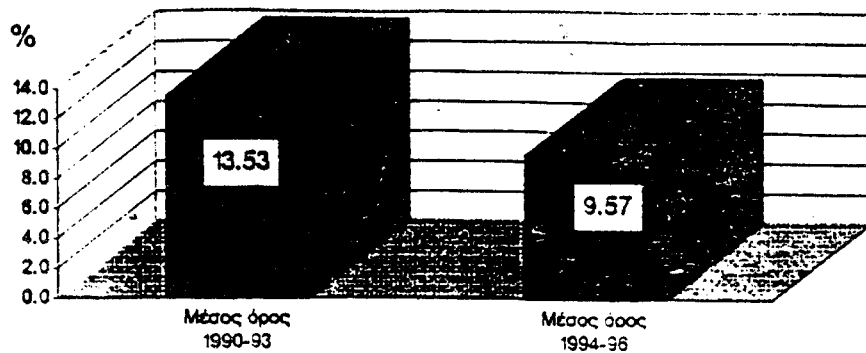

Κατά κεφαλή Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν σε αγοραστική δύναμη

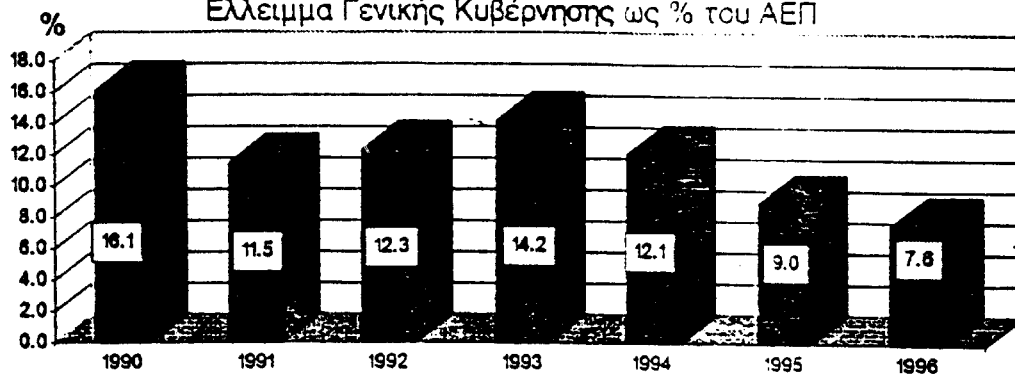

Πηγή: European Economy, No 60, 1995

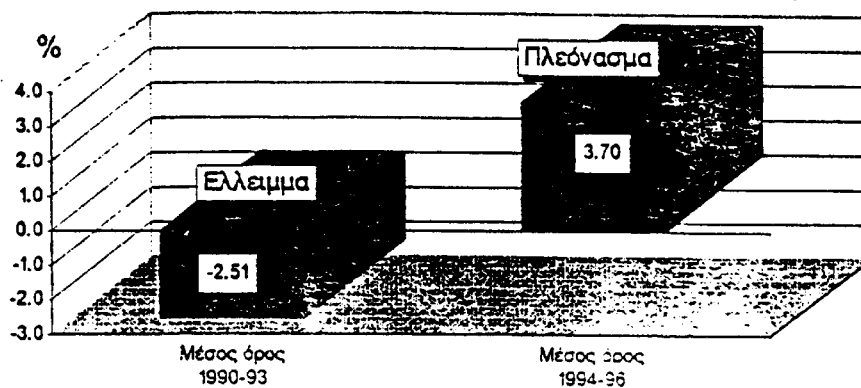
Μέσος όρος Ελλείμματος Γενικής Κυβέρνησης (ως % του ΑΕΠ)

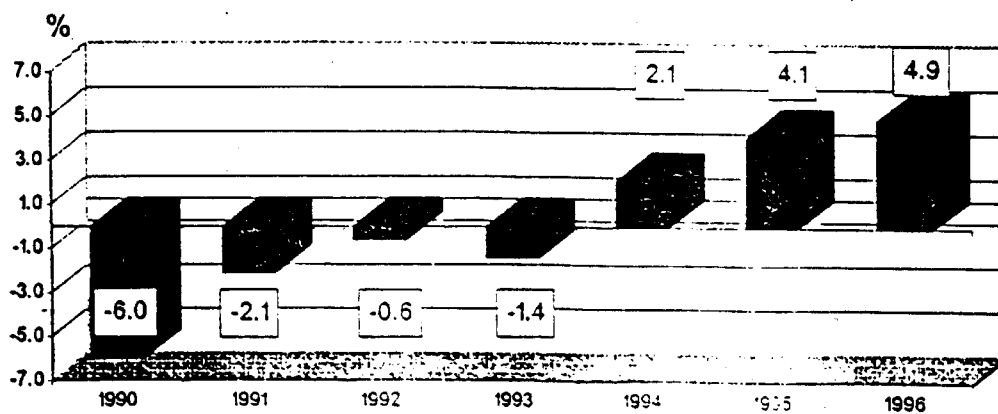
Ελλειμμα Γενικής Κυβέρνησης ως % του ΑΕΠ

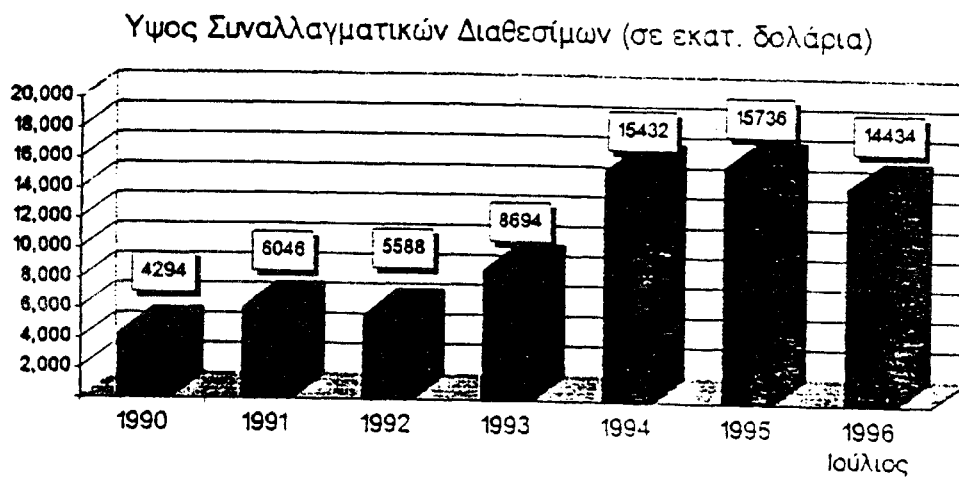
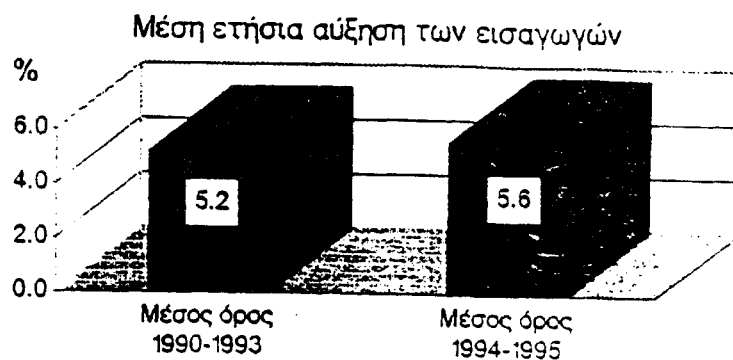
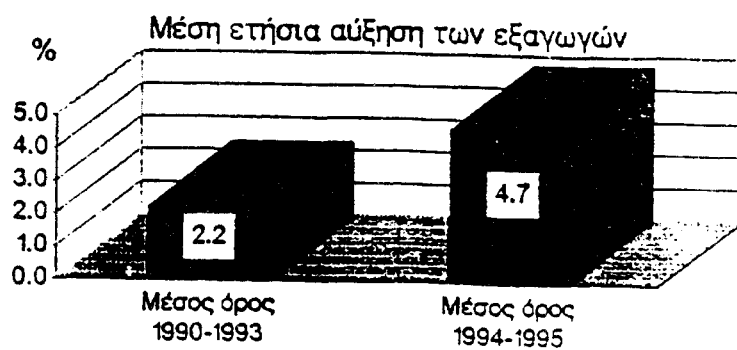

Πρωτογενές Αποτέλεσμα Γενικής Κυβέρνησης (ως % του ΑΕΠ)

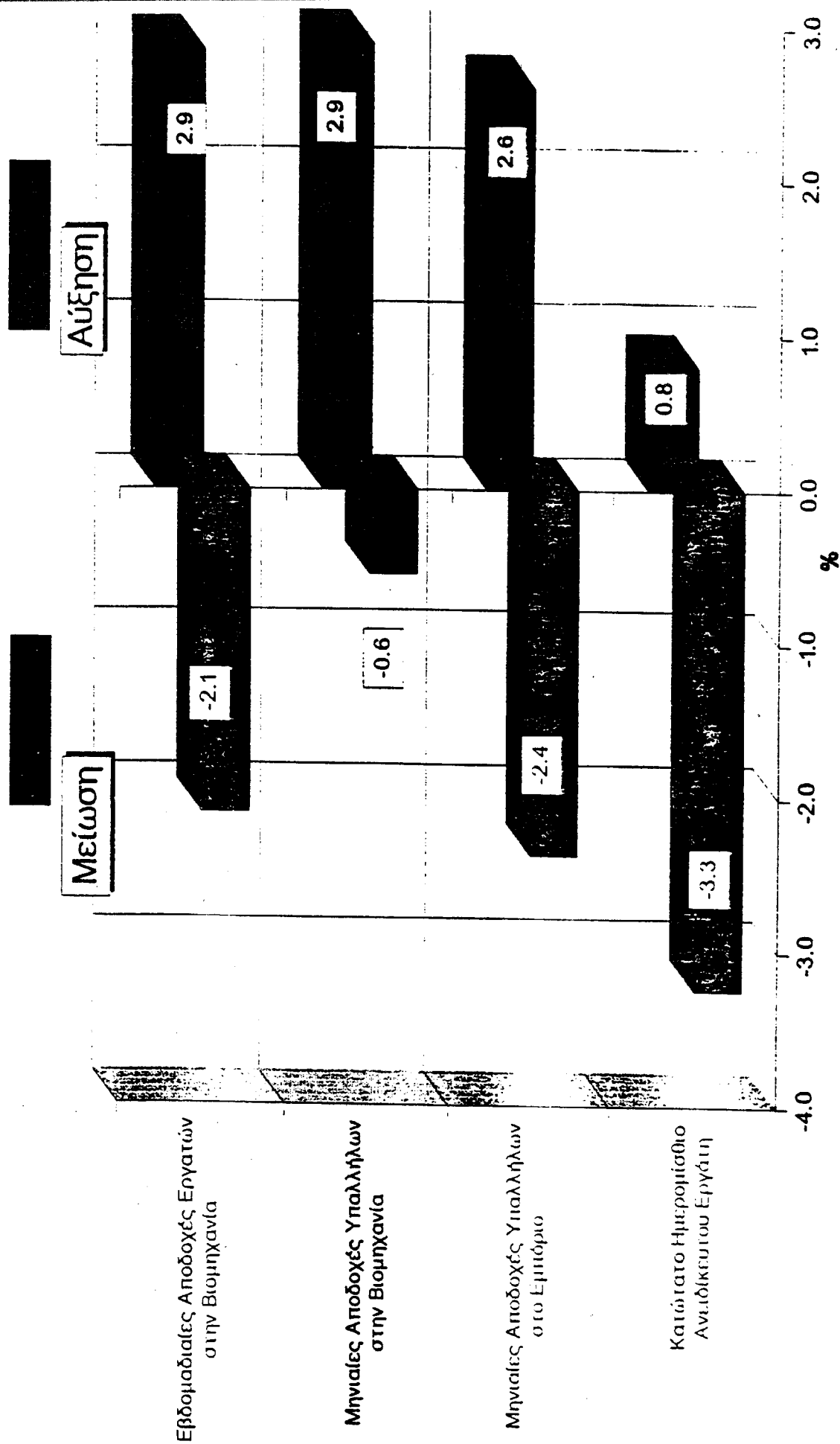

Πρωτογενές Αποτέλεσμα Γενικής Κυβέρνησης (ως % του ΑΕΠ)

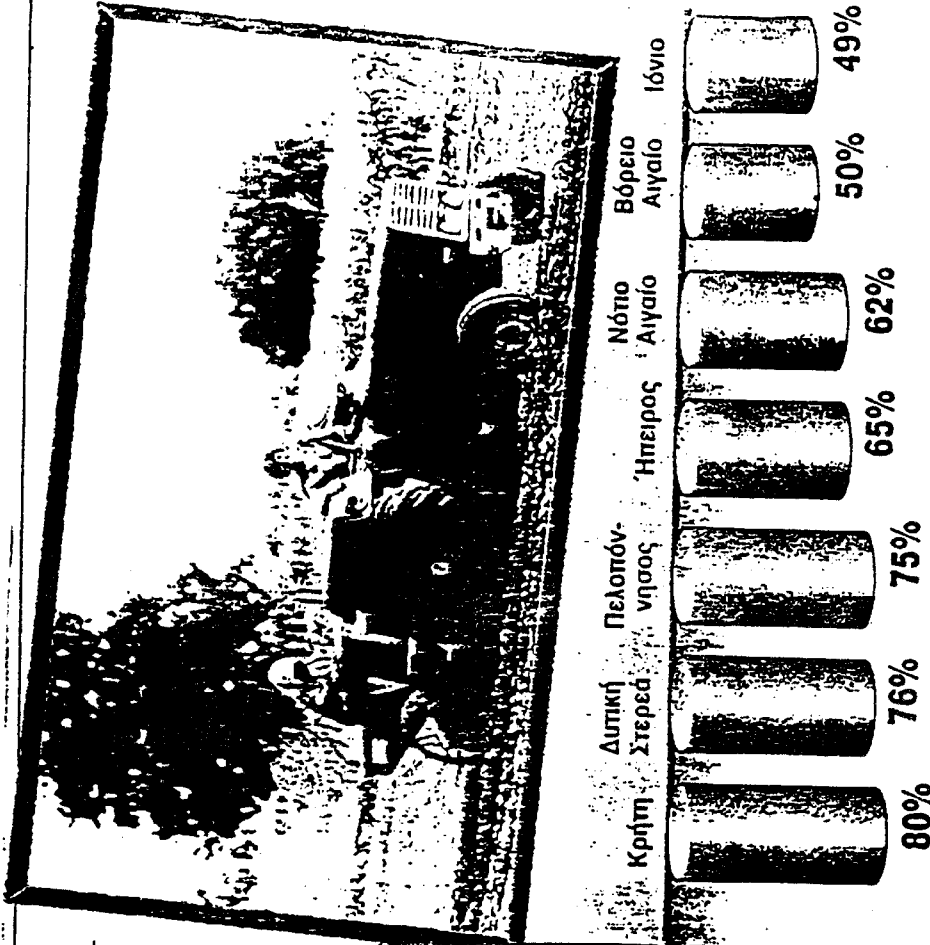
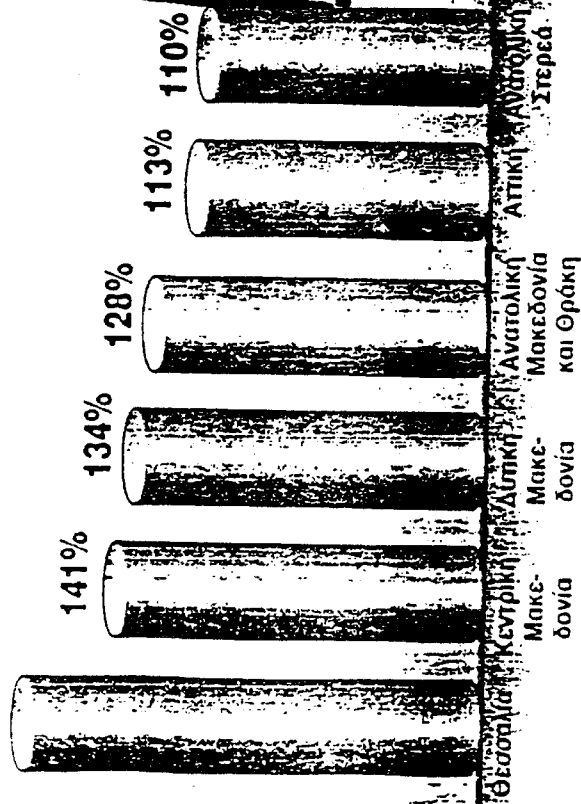
Συνολική μεταβολή στις πραγματικές αμοιβές εργαζομένων κατά τις περιόδους ΝΔ και ΠΑΣΟΚ

Εισοδηματικές ενισχύσεις στους αγρότες

Μέσος όρος Ελλάδος 100

175%

ΤΑ Α

*Εισοδηματικές μεταβιβάσεις Κοινής Αγροτικής Πολιτικής ανά γεωργική μονάδα εργασίας πλήρους απασχόλησης

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Σημειώνω όμως ότι, οι άμεσοι φόροι θα ανέλθουν σε 2.790 δισ. δρχ. και θα αυξηθούν το 1997 κατά 404 δισ. δρχ. ή ποσοστό 16,9%.

Η αύξηση των άμεσων φόρων θα προέλθει ουσιαστικά μόνο από τη φορολόγηση των οικονομικά ισχυρότερων κοινωνικών ομάδων.

Ειδικότερα, από τη φορολόγηση:

1. των ομολόγων και των εντόκων γραμματίων του Δημοσίου,
2. των αποδόσεων από τα παράγωγα χρηματοπιστωτικά προϊόντα του τραπεζικού τομέα, συμπεριλαμβανομένων - κατά κάποιο τρόπο - και εκείνων του Δημοσίου,
3. της μεγάλης ακίνητης περιουσίας,
4. της υπεραξίας των μετοχών που δεν είναι εισηγμένες στο Χρηματιστήριο,
5. των αμοιβαίων κεφαλαίων,
6. των κερδών των Τραπεζών με συντελεστή 40% (αντί 35%), σε συνδυασμό με τη φορολόγηση των διατραπεζικών καταθέσεων, και
7. των πλοίων με αυξημένο συντελεστή.

Επίσης η εγκαινίαση διαδικασίας κατάργησης των φοροαπαλλαγών, δηλ. των αφορολόγητων "Φορολογικών Δαπανών" θα συμβάλλει στην αύξηση των φορολογικών εσόδων - εφόσον επεκταθεί με πνεύμα δικαιοσύνης και στην έκταση που απαιτείται...

Οι έμμεσοι φόροι θα ανέλθουν σε 5.014 δισ. δρχ. και θα είναι αυξημένοι κατά 13,4%, έναντι αύξησης 16,9% των άμεσων φόρων.

Κύριες και κύριοι συνάδελφοι,

Ο Προϋπολογισμός 1997 αποτυπώνει και εκφράζει τη συνεπή προσπάθεια της Κυβέρνησης να υπάρξει μεγαλύτερη δικαιοσύνη για τους οικονομικά ασθενέστερους.

'Όσοι δεν επιθυμούν να δουν αυτή την πραγματικότητα, γιατί δεν είναι ανόητοι, το κάνουν από άλλες σκοπιμότητες!! Γιατί δεν είναι σοβαρές οι εκτιμήσεις που μιλούν για Προϋπολογισμό "κατώτερο των προσδοκιών και των περιστάσεων", όταν μάλιστα οι ίδιοι "προσδιόριζαν" τις δύσκολες "περιστάσεις" κάτω από τις οποίες λειτουργεί η εθνική οικονομία, λέγοντας ότι: "... ο ανταγωνισμός είναι για μας δυσκολότερος και οι εθνικές κυβερνήσεις, τώρα πια, δεν μπορούν να παρεμβαίνουν για να στηρίξουν τις οικονομικές τους με την παλιά μέθοδο των επιδοτήσεων, των επιχορηγήσεων και των άλλων κρατικών ενισχύσεων".

Εκτός, αν αυτά δεν ισχύουν σήμερα επειδή το Π.Α.Σ.Ο.Κ. κυβερνά με Πρωθυπουργό τον Κώστα Σημίτη;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

'Όπως σημειώνει ο γνωστός οικονομικός αναλυτής κ. Νίκος Νικολάου, στην εφημερίδα "Τα Νέα", "Όλοι αυτοί οι φόροι δεν αφορούν τους εργαζομένους, δεν πλήττουν τα χαμηλά εισοδήματα. Και ταυτόχρονα είναι φόροι που επιβάλλονται "σε εισοδήματα που μέχρι τώρα δεν δηλώνονται και συνεπώς δεν φορολογούνταν".

Και προσθέτει ο ίδιος: "Αν θυμηθούμε ότι όλοι οι Προϋπολογισμοί της Ν.Δ. αντλούσαν τα νέα έσοδα από αύξηση των έμμεσων φόρων και όλοι οι Προϋπολογισμοί του Π.Α.Σ.Ο.Κ., μετά το 1993, από την αύξηση των άμεσων φόρων, ασφαλώς σήμερα έχουμε μια διαφορετική αντίληψη, μια άλλη πολιτική και φιλοσοφία που προσπαθεί να περιορίσει -στο μέτρο του δυνατού- τα βάρη που πέφτουν στις ασθενέστερες εισοδηματικές τάξεις".

Στο σημείο αυτό πρέπει να σημειωθεί ότι με τον Προϋπολογισμό γίνεται ουσιαστική παρέμβαση προς την κατεύθυνση της οικοδόμησης σύγχρονου και αποτελεσματικού κοινωνικού κράτους-στο πλαίσιο των δημοσιονομικών περιθωρίων που υπάρχουν. Υλοποιείται ένα πλαίσιο εφικτής κοινωνικής δικαιοσύνης, προστασίας και αλληλεγγύης.

Συγκεκριμένα:

Στον τομέα της Υγείας, ο τακτικός Προϋπολογισμός αυξάνεται κατά 9% και οι επενδύσεις τουλάχιστον κατά 26% -για τη δημιουργία στα επόμενα τρία χρόνια επιπλέον 5.000 περίπου νοσοκομειακών κλινών, με προτεραιότητα στην Περιφέρεια.

Στο τομέα της Πρόνοιας, τα Ειδικά Μέτρα Κοινωνικής και Δημογραφικής Πολιτικής αυξάνονται κατά 47%. Οι υπόλοιπες δαπάνες Πρόνοιας αυξάνουν κατά 16%- δηλαδή κατά 10% σε πραγματικούς όρους.

Επέρχεται ουσιαστική αλλαγή προς τη σωστή κατεύθυνση με την εφαρμογή Νέας Δημογραφικής Πολιτικής. Μιας δημογραφικής πολιτικής με ενεργητικό χαρακτήρα, και με την οποία οι επιδοματικές ενισχύσεις, επικεντρώνονται εκεί που υπάρχει η πραγματική ανάγκη, ενώ ταυτόχρονα "εκλογικεύεται" η χορήγηση του ισοβίου επιδόματος στην πολύτεκνη μητέρα.

Στον τομέα της Παιδείας, ο Τακτικός Προϋπολογισμός αυξάνεται κατά 14,2% δηλαδή κατά 8% σε πραγματικούς όρους και επέρχεται αύξηση μεγαλύτερη από τα προηγούμενα χρόνια. Ο Προϋπολογισμός Επενδύσεων αυξάνεται κατά 47%, δηλαδή 40% σε πραγματικούς όρους.

Απαιτείται μια νέα στρατηγική για την ανάπτυξη της Παιδείας και της Εκπαίδευσης. Έχω τη γνώμη ότι, η μαζική επέκταση του εκπαιδευτικού συστήματος πρέπει να αποτελέσει στρατηγική επιδίωξη της Κυβέρνησης και της Βουλής. Η νέα στρατηγική για την Παιδεία και την Εκπαίδευση πρέπει να εδραιώνεται σε μία ειλικρινή διακομματική συναίνεση και συμφωνία.

Η μετάβαση στην κοινωνία και την οικονομία των πληροφοριών πραγματοποιείται με ραγδαίους ρυθμούς και η χώρα έχει ανάγκη από ένα νέο εκπαιδευτικό σύστημα, που θα ενισχύει την κοινωνική συνοχή, αλλά θα αποτελεί και για τη χώρα πηγή πλούτου -ιδιαίτερα αν αξιοποιηθεί ταυτόχρονα η πνευματική της παράδοση και η γεωπολιτική θέση της.

Ένα νέο εκπαιδευτικό σύστημα δεν μπορεί παρά να βασίζεται στην αποκέντρωση και τον εκσυγχρονισμό του, αλλά και στον παραπέρα εκδημοκρατισμό της παιδείας.

Στους τομείς της Εισοδηματικής και Κοινωνικής Πολιτικής πραγματοποιούνται σημαντικές βελτιωτικές παρεμβάσεις. Το νέο Μισθολόγιο έρχεται να άρει χρόνιες αδικίες και στρεβλώσεις -τοποθετώντας σε νέες βάσεις, προς όφελος των μισθωτών, την αμοιβή εργασίας στον ευρύτερο Δημόσιο Τομέα. Οι δαπάνες για μισθούς αυξάνονται και καλύπτουν όχι μόνο τον Πληθωρισμό του 1997, αλλά και το διορθωτικό ποσό του 1996. Οι αυξήσεις στους μισθούς είναι κατά μέσο όρο 8% και στις συντάξεις κατά 6%, χωρίς τον υπολογισμό του ΕΚΑΣ για τους χαμηλοσυνταξιούχους.

Είναι όμως -και εξακολουθεί να παραμένει- γεγονός αναμφισβήτητο, ότι οι μισθοί και οι συντάξεις δεν εξασφαλίζουν ακόμη το επίπεδο διαβίωσης που δικαιούνται και αξίζουν οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι στη χώρα μας.

Πρέπει όμως να σημειωθεί ότι στο διάστημα 1994-1995 υπήρξε αύξηση των πραγματικών μισθών κατά μέσο όρο 1,1%, έναντι μείωσής τους κατά 3,5% στην περίοδο 1990-1993.

Και αυτό το αποτέλεσμα συντελέστηκε σε συνθήκες αύξησης της απασχόλησης κατά 4% σε μέσο όρο, και διατήρησης της ανεργίας το 1996 περίπου στα ίδια επίπεδα με το 1993.

Εξάλλου οι δαπάνες για την Κοινωνική Ασφάλιση είναι αυξημένες κατά 11,6%, με κύριους στόχους: τη διασφάλιση της αγοραστικής δύναμης των συντάξεων όλων των Ταμείων, την εξυγίανση του ασφαλιστικού συστήματος, τη μετεξέλιξη του Ο.Γ.Α. σε Ταμείο Κοινωνικής Ασφάλισης των Αγροτών, τη συνέχιση του ΕΚΑΣ και την επέκταση των υπηρεσιών υγείας και πρόνοιας.

Στο τομέα της Άμυνας, ο Προϋπολογισμός αυξάνεται κατά 12,7% για να καλύψει δαπάνες εξοπλισμών, τις ανάγκες εκπαίδευσης στα νέα όπλα και οπλικά συστήματα - καθώς και τις αυξημένες δαπάνες αποδοχών που προκύπτουν από το Νέο Μισθολόγιο.

Είναι βαρύ, αλλά αναγκαίο το τίμημα που καταβάλλει ο ελληνικός λαός για την αμυντική θωράκιση της χώρας. Και βέβαια θα κληθούμε να καταβάλλουμε και το κόστος για τις νέες εξοπλιστικές ανάγκες της χώρας. Και πρέπει να πράξουμε όλοι το καθήκον μας.

Ιδιαίτερα, αν σκεφτούμε ότι ο νέος αμυντικός Προϋπολογισμός της Τουρκίας για το 1997 ανέρχεται σε περίπου 7 δισ.

δολ. ΗΠΑ, δηλ. σε 1,7 τρισ. δρχ (!) και αντιστοιχεί στο 10,5% του Γενικού Προϋπολογισμού της χώρας αυτής.

Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι,

Ο Προϋπολογισμός 1997 ενώ προβλέπει αύξηση των εσόδων κατά 15,6%, οι πρωτογενείς δαπάνες θα αυξηθούν μόνο κατά 6,2% - αισθητά λιγότερο από την ονομαστική αύξηση του Α.Ε.Π..

Εξάλλου, το χρέος της Γενικής Κυβέρνησης από ποσοστό 11,8% του Α.Ε.Π. το 1995 διαμορφώθηκε σε 110,7% το 1996. Το ποσοστό αυτό απέχει πολύ ακόμη από το επίπεδο του 60% του Α.Ε.Π. που είχε τεθεί ως στόχος-κριτήριο στο πλαίσιο της διαδικασίας της Ο.Ν.Ε., αλλά αποτελεί τον αναμφισβήτητο και ουσιαστικό καρπό της οικονομικής πολιτικής της Κυβέρνησης και είναι αναμφίλεκτο η διαπίστωση της σταθερής και αξιόπιστης πτωτικής πορείας του.

Ο Προϋπολογισμός 1997 αποτελεί "προϋπολογισμό στόχων" με συγκεκριμένα μέσα οικονομικής και κοινωνικής πολιτικής που μπορούν να οδηγήσουν σε ταχύτερη και ουσιαστικότερη ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας. Το κατά πόσον είναι αναπτυξιακός ο νέος Προϋπολογισμός δεν μπορεί να αμφισβητηθεί. Οι εξελίξεις το 1996 συγκριτικά με τα προηγούμενα χρόνια διαψεύδουν εκείνους που αναφέρονταν σε ελάχιστα και βραχυχρόνια φωτεινά διαλείμματα ανάπτυξης. Η άνοδος που παρουσιάζει η οικονομική δραστηριότητα τα τελευταία δύο χρόνια δεν είναι συγκυριακή.

Συμπερασματικά αναφέρω ότι, το 1997, με τα δεδομένα μέσα πολιτικής, το Α.Ε.Π. αναμένεται να σημειώσει αύξηση της τάξεως του 3,3%, ο πληθωρισμός να διαμορφωθεί αισθητά κάτω από το 6%- με πιθανότητα να κινηθεί μεταξύ του 4,5%-5,5%, η συνολική απασχόληση να αυξηθεί κατά 1,3%, η ανεργία να συμπιεσθεί σε ποσοστό 9,6%, το ανά μονάδα κόστος εργασίας να διαμορφωθεί σε ποσοστό 7,2%, συγκριτικά με το τρέχον έτος, και το έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης θα διαμορφωθεί σε ποσοστό -4,2% του Α.Ε.Π..

Υπάρχει βέβαια το μέγα εθνικό πρόβλημα του υπέρογκου Δημόσιου χρέους, για την αντιμετώπιση του οποίου πρέπει να συνεχιστεί η έκδοση και διάθεση "υψηλής τεχνολογίας" τίτλων του Δημοσίου - προσπάθεια που, ιδιαίτερα στο τελευταίο διάστημα, έχει σημαντικά θετικά αποτελέσματα.

Είναι -"εκ των ων ουκ άνευ"- η επέκταση της πολιτικής των τίτλων μακράς διάρκειας, για να εκτονωθεί η τεράστια πίεση των 6-7 τρισ. δρχ. ετησίως για την εξυπηρέτηση του χρέους. Μόνο έτσι σε μεσοβραχυπρόθεσμο επίπεδο θα καταστεί δυνατό να διοχετευθούν πόροι για την άσκηση ουσιαστικής κοινωνικής πολιτικής. Παραμένει, βέβαια, ανοικτό -κατά τη γνώμη μου- και το θέμα της συνολικής επαναδιαπραγμάτευσης του Δημοσίου Χρέους.

Η συζήτηση του Προϋπολογισμού 1997, άρχισε και διεξάγεται μέσα σε κλίμα προαναγγελθείσας και αναμενόμενης κοινωνικοπολιτικής έντασης. Και τούτο γιατί μετά τις εκλογές της 22.9.1996, η νέα νίκη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. είχε πολλαπλές επιπτώσεις στις γενικότερες πολιτικές εξελίξεις.

Η εκλογική νίκη του ΠΑ.ΣΟ.Κ. υπό την ηγεσία του νέου Προέδρου του Κ.Γ. Σημίτη, επισφράγισε την αλλαγή του πολιτικού σκηνικού μετά και την αποχώρηση (και το θάνατο) του Ιδρυτή του Α.Γ. Παπανδρέου από την πολιτική και -φευ- από τη ζωή. Ήδη έχουν εκλείψει από την πολιτική οι ιδρυτές και διαμορφωτές της ιδεολογικοπολιτικής ταυτότητας των δύο μεγάλων κομμάτων: ο Κωνσταντίνος Καραμανλής και ο Ανδρέας Παπανδρέου.

Το εκλογικό αποτέλεσμα της 22.9.1996 επιβεβαίωσε την έγκριση του εκλογικού σώματος να συνεχιστεί -και στη νέα τετραετία- η λειτουργία του κομματικού συστήματος της χώρας με τη μορφή ενός "ιδιότυπου" και εν μέρη "νόθου" δικοματισμού. Γιατί μετά την αποχώρηση των ιδρυτών τους το ΠΑ.ΣΟ.Κ. και η Ν.Δ., ιδιαίτερα η Ν.Δ. μετεξελίσσεται σε κόμμα συνασπισμένων στελεχών -κίνδυνο τον οποίο, υπό προϋποθέσεις, αντιμετωπίζει και το ΠΑ.ΣΟ.Κ., με αποτέλεσμα και τα δύο κόμματα να ακυρώνουν έτσι στην πράξη- σε μεγάλο βαθμό- τον ίδιο τον πολυσυλλεκτικό χαρακτήρα τους.

Ταυτόχρονα, η αντιπαράθεση απόψεων, οι διαφορές αντιλήψεων, η εσωκομματική διαπάλη στα ελληνικά κόμματα,

τις πιο πολλές φορές, λαμβάνει τα χαρακτηριστικά ηγετικών συγκρούσεων προσωπικού χαρακτήρα, ακόμη και όταν αυτές οι συγκρούσεις ... "πολιτικοποιούνται". Αυτή η λειτουργία των κομμάτων διευκολύνεται από την αγωνία όλων μας των Βουλευτών για την επανεκλογή μας και των κομματικών στελεχών για την εκλογή τους και ενισχύει την "υποταγή" μας (κομμάτων και πολιτικών) στον πελατειακό τρόπο αντίληψης και κατανόησης του ζεύγματος εκλογικό κόστος-εκλογικός όφελος. Έτσι οι πολιτικοί αγώνες των κοινωνικών δυνάμεων αποδυναμώνονται, γιατί εκφυλίζονται στην απλή κοινοβουλευτική διαμάχη και υποκαθίστανται (ακόμη και όταν έχουν το χαρακτήρα ακραίων μορφών πάλης) από τον αγώνα των κοινοβουλευτικών κομμάτων μεταξύ τους.

Όμως, κανένας πολιτικός αγώνας - με οικονομικό περιεχόμενο - όσο δίκαιος και αν είναι, δεν μπορεί να διεξάγεται έξω από ένα κοινό παραδεκτό πλαίσιο κοινωνικής ειρήνης. Ένα πλαίσιο κοινωνικής ειρήνης, που σέβεται τη λειτουργία της συλλογικής ζωής και δράσης της κοινωνίας και δεν αγνοεί ή θίγει τα κοινωνικά δικαιώματα και τα οικονομικά συμφέροντα άλλων τμημάτων του παραγωγικού δυναμικού της χώρας.

Είναι προφανές ότι, αφορμή για τη διατύπωση των πιο πάνω σκέψεων αποτελούν οι αγροτικές κινητοποιήσεις των τελευταίων εβδομάδων. Όπως, προφανές είναι ότι, οι ευθύνες για τα αδιέξοδα που αντιμετωπίζει, στο μεγαλύτερο τμήμα του, ο αγροτικός τομέας της εθνικής οικονομίας, ανήκουν σε όλα τα κόμματα που άσκησαν ή και συμμετείχαν στην άσκηση της κυβερνητικής εξουσίας μετά το 1974 και ιδιαίτερα τα τελευταία δέκα χρόνια. Βέβαια, δεν έχουμε όλοι μας τις ίδιες ευθύνες. Όμως, εδώ και πολύ καιρό το πρόβλημα της ανασυγκρότησης του αγροτικού τομέα της εθνικής μας οικονομίας, είναι πρόβλημα αποκλειστικά πολιτικό και για την επίλυσή του απαιτούνται λύσεις, που πρέπεται να στηρίζονται στην κατάρτιση μιας εθνικής συμφωνίας με την ευθύνη των πολιτικών δυνάμεων και των κοινωνικών εταίρων.

Η σημερινή δημαγωγική, "ερασιτεχνική" και σκόπιμα απλουστευτική προσέγγιση των προβλημάτων της ελληνικής γεωργίας δεν δημιουργεί τις καλλίτερες προϋποθέσεις δια της λύσης τους. Εξάλλου όλοι γνωρίζουν ότι η ικανοποίηση των αιτημάτων των ομάδων αγροτών που έχουν κινητοποιηθεί, - κάτω από τις συνθήκες άσκησης της συγκεκριμένης δημοσιονομικής πολιτικής και την ανάγκη εφαρμογής του Προγράμματος Σύγκλισης- συνεπάγεται τη μεταφορά πόρων από άλλους τομείς, ή κλάδους της οικονομίας, αλλά και κονδυλίων του Προϋπολογισμού που προορίζονται για την άσκηση άλλων πολιτικών. Μια τέτοια πολιτική απόφαση, μια τέτοια κορυφαία επιλογή, δεν είναι δυνατόν να γίνει μέσα στο σημερινό κλίμα κοινωνικοπολιτικής έντασης.

Είναι ανάγκη όμως να κατανοηθεί από όλους ότι επείγει η εκπόνηση ενός εθνικού σχεδίου για την ανασυγκρότηση του αγροτικού τομέα της οικονομίας, αφού προηγηθεί μια γιγαντιαία εκστρατεία ενημέρωσης των αγροτών μας και διεξαχθεί ουσιαστικός θεσμικός διάλογος με τους εκπροσώπους τους. Ένας τέτοιος ουσιαστικός διάλογος πρέπει να λάβει υπόψη το πλαίσιο της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής (ΚΑΠ), τα διαρθρωτικά προβλήματα της ελληνικής γεωργίας, τις χρόνιες στρεβλώσεις και τις νέες συνθήκες που διαμορφώνονται με την παρουσία στον ευρωπαϊκό ανταγωνισμό και των νέων χωρών της διεύρυνσης (Ε.Ε.).

Κυρίες και Κύριοι Συνάδελφοι,

Όλοι σχεδόν συμφωνούμε στη διαπίστωση ότι είναι αναγκαία η οργάνωση και εφαρμογή / υλοποίηση μιας "νέας αγροτικής πολιτικής".

Υπάρχει ανάγκη, για μια νέα διαρθρωτική πολιτική και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Όμως δεν πρέπει να ξεχνάμε τη θέση αρχής που διατυπώνει, στο πολύ γνωστό βιβλίο του "Μανιφέστο για μια νέα Ευρωπαϊκή Αριστερά", ο πρώην Γενικός Γραμματέας του SPD και Αντιπρόεδρος του Πανεπιστημίου του Μονάχου, συνάδελφός μας Πέτερ Γκλotts:

"Η Εγκατάλειψη της πολιτικής των επιδοτήσεων δεν μπορεί να παραβλέψει ούτε τον αγροτικό τομέα. Η χρόνια μιζερία

της ευρωπαϊκής αγροτικής οικονομίας δεν μπορεί να ρθει όσο η (αγροτική) παραγωγή δεν προσαρμόζεται στην αντικειμενική, πραγματική ζήτηση. Η αγροτική πολιτική της Ε.Ο.Κ. (Ευρωπαϊκής Ένωσης) και ιδιαίτερα ο συνυφασμενος μ' αυτή έλεγχος τιμών πρέπει να εγκαταλειφθεί, το ίδιο και οι επιδοτήσεις εκ μέρους των επιμέρους κρατών. Στον αγροτικό τομέα πρέπει να αποκατασταθεί η αγορά".

Ποια, είναι όμως, σήμερα τα διαρθρωτικά προβλήματα του αγροτικού τομέα και ποια τα σπουδαιότερα μέτρα που έλαβε η Κυβέρνηση;

Όμως επισημαίνεται σε μια πρόσφατη Έκθεση του Υπουργείου Γεωργίας: Η χάραξη Εθνικής Στρατηγικής για τη γεωργία και την αγροτική ανάπτυξη γενικότερα, είναι μια αναγκαιότητα που ωστόσο πρέπει να λάβει υπόψη της τόσο το συνεχώς μεταβαλλόμενο διεθνές πολιτικό και οικονομικό περιβάλλον, όσο και τις δυνατότητες - αλλά - και ιδιαιτερότητες της ελληνικής γεωργίας".

Αυτές οι δυνατότητες και ιδιαιτερότητες συνοψίζονται - κατά τη γνώμη μου - στις ακόλουθες επισημάνσεις

1. Ο αγροτικός τομέας απασχολεί, περίπου το 20% του ενεργού πληθυσμού (έναντι 6% στην Ε.Ε.). Σε απόλυτους αριθμούς οι Έλληνες αγρότες αποτελούν το 10% των αγροτών της Ε.Ε., τη στιγμή που ο πληθυσμός της χώρας μας αντιστοιχεί μόλις στο 3% του συνολικού πληθυσμού των κρατών - μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

2. Το 29% της γεωργικής γης στην Ελλάδα είναι αρδευόμενες εκτάσεις, έναντι ποσοστού 55% - 60% στο σύνολο της Ε. Ένωσης.

Η Ελληνική αγροτική παραγωγή αποτελεί μόλις το 4,4% της αξίας της αντίστοιχης παραγωγής της Ε. Ένωσης.

3. Στην Ελλάδα υπάρχουν 850.000, τουλάχιστον, αγροτικές εκμεταλλεύσεις, ενώ σύμφωνα με την απογραφή 1991 μόνο 668.766 άτομα ασκούσαν ως κύριο και αποκλειστικό επάγγελμα, το επάγγελμα του αγρότη. Οι κατ' επάγγελμα ασχολούμενοι με τη γεωργία (18,7% του ενεργού πληθυσμού) είναι κατά 100.000 (!) λιγότεροι από το συνολικό αριθμό των συνταξιούχων του Ο.Γ.Α.

4. Από τις 850 - 900.000 γεωργικές εκμεταλλεύσεις ποσοστό 23% διαθέτει έκταση γεωργικής γης μικρότερη από 10 στρέμματα. (Αυτή η γεωργική γη αντιστοιχεί μόλις στο 3% της συνολικής).

5. Το 50% των γεωργικών εκμεταλλεύσεων θεωρούνται ως επαγγελματικές, ενώ οι υπόλοιπες εκτιμάται ότι θα εγκαταλειφθούν με την αποχώρηση των αρχηγών ή διαχειριστών τους. Ποσοστό 8% των αγροτών είναι νέοι αγρότες μέχρι 25 ετών.

Εξ άλλου το 57% των αγορών είναι ηλικίας πάνω από 55 ετών και ποσοστό περίπου 30% πάνω από 65 ετών.

6. Οι εξαγωγές αγροτικών προϊόντων καλύπτουν το 33,3% του συνόλου των εξαγωγών της χώρας (758,2 δισ. δρχ.) ενώ οι εισαγωγές αγροτικών προϊόντων καλύπτουν το 17,7% του συνόλου των εισαγωγών, αλλά αντιστοιχούν σε ποσό 923,1 δισ. δρχ. Επίσης, ΤΟ ΑΓΡΟΤΙΚΟ ΙΣΟΖΥΓΙΟ ΠΑΡΑΜΕΝΕΙ ΣΤΑΘΕΡΑ ΕΛΛΕΙΜΜΑΤΙΚΟ ΑΠΟ ΤΟ 1995.

7. Το σύνολο του καταγεγραμμένου αγροτικού εισοδήματος στη χώρα μας διαμορφώθηκε (1995) σε 2,5 τρισ. δρχ. Από αυτό, το 1,1 τρισ. δρχ. (45% περίπου) ΠΡΟΗΛΘΕ ΑΠΟ ΕΙΣΡΟΕΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΑΙΚΗ ΕΝΩΣΗ.

8. Οι επενδύσεις στον πρωτογενή τομέα (δημόσιες και ιδιωτικές) μειώνονται τα τελευταία 15-10 χρόνια (μέσος όρος μείωσης 3,4% ετησίως σε σταθερές τιμές).

9. Προοδευτικά μέχρι το 2005 θα μειώνονται τα κονδύλια στήριξης στις ενισχύσεις, και τις επιδοτήσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση, που σήμερα καλύπτουν το 45% του εισοδήματος του αγροτών της χώρας μας.

10. Η Εθνική Στρατηγική για τη γεωργία και την αγροτική ανάπτυξη "πρέπει να βασίζεται σε μια ποσότητα, την εύστοχη επιλογή της καλλιέργειας, την ποιότητα, το χαμηλό κόστος και την αναβάθμιση και επέκταση των δικτύων διάθεσης των προϊόντων της".

Η Κυβέρνηση του Π.Α.Σ.Ο.Κ. κατά την περίοδο 1993 - 1996

υλοποίησε μία σημαντική προσπάθεια αποκατάστασης και ανασυγκρότησης του αγροτικού τομέα της χώρας με καθοριστικές για το μέλλον της αγροτικής οικονομίας ρυθμίσεις και παρεμβάσεις, όπως:

- Παρέγραψε τα χρέη των Συνεταιρισμών συνολικού ύψους 500 δισ. δρχ., ενώ ολοκλήρωσε τις διαδικασίες - ρυθμίσεις για διαγραφή των τόκων ποινής κατά 100%, καθώς και μερους των συμβατικών τόκων αυτών ύψους 300 δισ. δρχ., με διάφορα ποσοστά διαγραφής αυτών, για τα χρέη των ληξιπρόθεσμων οφειλών τους μέχρι 31/12/1993, που θα συμβάλλουν αποφασιστικά στην εξυγίανση της αγροτικής οικονομίας.

- Αναβίωσε τις Συν/κές Βιομηχανίες της Θράκης για εθνικούς λόγους και σύστησε Συνεταιριστική Αναπτυξιακή Εταιρεία για την αξιοποίηση των αποτελεσμάτων της εξυγιαντικής προσπάθειας.

- Ρύθμισε την εφαρμογή του νέου Καν 2078/1992 για την πρόωρη συνταξιοδότηση και εξυγίανση το καθεστώς του παλαιού Καν 1096/1988.

- Απεκόμισε σημαντικά οφέλη για τη χώρα μας με σωστή προετοιμασία και ιδιαίτερα σκληρές διαπραγματεύσεις στα κοινοτικά όργανα.

- Προχώρησε σε απ' ευθείας μεταβίβαση των επιδοτήσεων στους δικαιούχους παραγωγούς, χωρίς διαμεσολάβηση των εμπόρων, για μια σειρά προϊόντων.

- Ολοκλήρωσε τις διαδικασίες υποβολής προγραμμάτων, για τα συνοδευτικά μέτρα που είχαν συμφωνηθεί με την αναθεώρηση της ΚΑΠ το 1992 και είχαν παραμεινεί από την Ν.Δ. (κανονισμοί για περιβάλλον, δάσωση αγρών, πρόωρη συνταξιοδότηση, τομεακά προγράμματα για αλιεία και δάση, Λειτουργικό Πρόγραμμα Γεωργίας).

- Προώθησε τη Βιολογική Γεωργία και κατοχύρωσε τα προϊόντα ονομασίας προέλευσης αγροτικών προϊόντων.

- Εγκαινίασε το δεύτερο εργαστήριο ελέγχου υπολειμμάτων γεωργικών φαρμάκων στη Θεσ/νίκη ενώ αναμένεται η ολοκλήρωση των υπολοίπων επτά (7).

- Αναδιαμόρφωσε πλήρως τον Οργανισμό Ελληνικών Γεωργικών Ασφαλίσεων (ΕΛΓΑ) και αναδιοργάνωσε το Εθνικό Ίδρυμα Αγροτικών Ερευνών (ΕΘΙΑΓΕ).

- Προχώρη στη ριζική ανασυγκρότηση του Υπουργείου Γεωργίας (για να μετεξελιχθεί σε Στρατηγείο της αγροτικής ανάπτυξης) και έχει σχεδιάσει σειρά νέων νομοθετικών πρωτοβουλιών για την επίλυση εκκρεμών θεμάτων και τη θεμελίωση της προσπάθειας ανασυγκρότησης της ελληνικής γεωργίας.

Πρωωθείται η ολοκλήρωση της εφαρμογής του θεσμού του Μητρώου Αγροτών, που θα καταστεί ουσιαστικό εργαλείο άσκησης της πολιτικής της ανασυγκρότησης του αγροτικού τομέα της οικονομίας, καθώς και η μετατροπή του Ο.Γ.Α. σε Ταμείο Κύριας Ασφάλισης των Αγροτών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η Χώρα μας είναι, έχει ανάγκη από ένα νέο αποτελεσματικό Σχέδιο Εθνικής Ανασυγκρότησης.

Ένα "Σχέδιο" που θα υλοποιηθεί από όλες τις δημιουργικές δυνάμεις του Έθνους, στο πλαίσιο και της νέας ευρείας Αναθεώρησης του Συντάγματος, που πρέπει να ολοκληρωθεί. Απαραίτητη προϋπόθεση για την επιτυχία ενός τέτοιου "Σχεδίου", που θα υλοποιείται παράλληλα και ταυτόχρονα με το Πρόγραμμα Σύγκλισης, είναι ο προσδιορισμός του ρόλου, του περιεχομένου, της λειτουργίας και της έκτασης του σπάταλου κράτους.

Σήμερα, πια - πολύ περισσότερο αύριο- η απάντηση στο διλημματικό ερώτημα: Μεγαλύτερο ή μικρότερο κράτος;" Είναι μία και μόνη: Καλλίτερο, Αποτελεσματικότερο, Δημοκρατικότερο Κράτος!

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η παρούσα συγκυρία δεν εξασφαλίζει την απαραίτητη νηφαλιότητα στις πολιτικές δυνάμεις του τόπου και στους κοινωνικούς εταίρους, για να συζητηθεί ο Προϋπολογισμός μέσα σε κλίμα κατανόησης των κοινωνικοοικονομικών προβλημάτων και των επιλογών της Κυβέρνησης για την αντιμετώπισή τους.

Ταυτόχρονα, επιβεβαιώνεται ο αναποτελεσματικός τρόπος κατάρτισης και συζήτησης του Προϋπολογισμού. Δεν είναι δυνατόν το Κοινοβούλιο να συνεχίζει να συναινεί σε μια ατελέσφορη κοινοβουλευτική διαδικασία κατάρτισης, συζήτησης και εκτέλεσης του Κρατικού Προϋπολογισμού. Δεν κομίζω "γλαύκα στην Αθήνα" υποστηρίζοντας ότι τα Κοινοβούλια έχουν αποδυναμωθεί απέναντι στην εκτελεστική εξουσία. Στην πράξη έχουν υποστεί μια θεσμική εξασθένηση και έχουν περιοριστεί στην απλή επικύρωση ουσιαστικά ξένων αποφάσεων. Για την κατάσταση αυτή στη Χώρα μας ευθύνονται κυρίως τα δύο μεγάλα Κόμματα που μετέχουν στην "εναλλαγή της εξουσίας". Αυτά τα Κόμματα εξουσίας -όπως τονίζει και ο Νίκος Πουλατζάς- ουσιαστικά λειτουργούν "ως ιμάντες μεταφοράς των αποφάσεων της εκτελεστικής εξουσίας". Αυτή η λογική αποθεώνεται στον Κρατικό Προϋπολογισμό, ο οποίος συντάσσεται ερήμην της Βουλής.

Είναι λοιπόν απαραίτητο να αλλάξει ριζικά η διαδικασία σύνταξης, συζήτησης και εκτέλεσης του Κρατικού Προϋπολογισμού. Έχω τη γνώμη, ότι με τροποποίηση του Κανονισμού της Βουλής (Κ.τ.Β.) πρέπει να συγκρατηθεί, είτε ολιγομελής Διάρκής Επιτροπή αρμόδια για τον Κρατικό Προϋπολογισμό, είτε σύμφωνα με το άρθρο 41α του Κ.τ.Β. η αρμόδια Υποεπιτροπή Οικονομικών της Διάρκους Επιτροπής Οικονομικών Υποθέσεων να αναλάβει αυτό το ρόλο.

Παράλληλα, πρέπει με άλλη σχετική τροποποίηση του Κ.τ.Β. να υποχρεούται η εκάστοτε Κυβέρνηση να συζητά και να "διαπραγματεύεται" τον Προϋπολογισμό με τη Βουλή - η οποία θα έχει ουσιαστικό λόγο στη σύνταξη του-, στην οποία θα πρέπει να κατατίθεται για τελική συζήτηση το αργότερο μέχρι το τέλος Οκτωβρίου κάθε έτους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Αν θέλουμε η Χώρα να επιτύχει στην προσπάθειά της για την έγκαιρη συμμετοχή της στην ΟΝΕ και για να εκτελεσθεί αξιόπιστα το Πρόγραμμα Σύγκλισης, θα πρέπει -κατά τη γνώμη μου- η Κυβέρνηση να προχωρήσει αμέσως στην ψήφιση νόμου -σύμφωνα με το άρθρο 79 του Συντάγματος- για την καθιέρωση, το 1998-1999, "Προϋπολογισμού για διετή χρήση".

Ο Προϋπολογισμός 1997 αποτελεί για την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ένα "πολιτικό εργαλείο" για την εξασφάλιση της επιτυχούς παρουσίας και πορείας της Χώρας στο "ευρωπαϊκό γίγνεσθαι". Και, η ψήφιση του αποτελεί εθνική επιταγή. Εμείς, θα επιμεινουμε πεισματικά στη συνέχιση της νικηφόρας πορείας της κοινωνικής δημοκρατίας και στον 21ο αιώνα.

Πρέπει όμως να γίνει κατανοητό από όλους ότι: όποιες πολιτικές δυνάμεις θέλουν να απέχουν από αυτήν την εθνική προσπάθεια που καταβάλλει το ΠΑ.ΣΟ.Κ. είναι δικό τους πρόβλημα και δική τους επιλογή.

Η ιστορία και ο λαός θα μας κρίνουν όλους!

Θα υπενθυμίσω όμως -τελειώνοντας- κάτι. Αυτό που μετέφερε στην εφημερίδα "Το Βήμα" (17-2-1992) ο αιμηνήσος Αθανάσιος Κανελλόπουλος, και που είχε πει ο πρόεδρος Λίνκολν:

"Δικό τους θέμα όσοι θέλουν να απέχουν. Αν προτιμούν να γυρίσουν πς πλάτες τους στη φωτιά και να αφήσουν να ψηθούν οι γλουτοί τους, θα χρειασθεί στη συνέχεια να καθίσουν πάνω στις φλόγαινες των εγκαυμάτων τους".

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Με αυτήν την επωδό, Σας εισηγούμαι την υπερψήφιση του Κρατικού Προϋπολογισμού του 1997.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα του ΠΑ.ΣΟ.Κ.)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο κ. Γεώργιος Αλογοσκούφης, Γενικός Εισηγητής της Μειοψηφίας, έχει το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι μεγάλη τιμή για μένα να εισηγούμαι στο Σώμα τον Γενικό Προϋπολογισμό του Κράτους για το 1997. Και η τιμή αυτή θα ήταν και χαρά αν πίστευα ότι ο Προϋπολογισμός αυτός συμβάλλει στην έξοδο της οικονομίας από την κρίση στην οποία την έχει βυθίσει η ανεύθυνη πολιτική της δεκαετίας του 1980. Και θα ήταν και ελπίδα αυτή η τιμή, αν πίστευα ότι με

τον Προϋπολογισμό αυτό είναι δυνατόν να αρθούν τα αδιέξοδα, στα οποία έχει οδηγηθεί τα τελευταία χρόνια η οικονομία. Αδιέξοδα, λόγω της ατολμίας και των παραλείψεων της Κυβέρνησης της τελευταίας τριετίας.

Δυστυχώς, όμως, ο Προϋπολογισμός που συζητούμε ούτε χαρά δικαιολογεί, ούτε ελπίδα. Μόνο ως αποτέλεσμα κυβερνητικού πανικού θα μπορούσε να ερμηνευθεί ο Προϋπολογισμός που συζητούμε. Οι επιλογές που ενσωματώνονται σ' αυτόν τον Προϋπολογισμό δεν αίρουν, αντίθετα αντικατοπτρίζουν για μία ακόμη φορά τις αδυναμίες της πολιτικής του κυβερνώντος Κόμματος.

Στο φεινό Προϋπολογισμό είναι συμπυκνωμένες όλες οι αδυναμίες της πολιτικής του Κόμματος που κυβερνάει για δώδεκα σχεδόν από τα δεκαπέντε

τελευταία χρόνια. Η αδυναμία περιορισμού της κρατικής σπατάλης, η εύκολη προσφυγή σε επαχθείς φορολογίες, η προχειρότητα, η αφερεγγυότητα, η αναποτελεσματικότητα, η αδικία.

Αποτέλεσμα δε αυτών των αδυναμιών είναι, ότι η Χώρα μας δεν είναι πλέον σε θέση να παρακολουθήσει τις εξελίξεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η χρόνια ανικανότητα της σημερινής κυβερνητικής παράταξης να εκμεταλλευτεί προς όφελος του Ελληνικού Λαού τη μεγάλη μας επιλογή, την επιλογή της ενσωμάτωσης της Ελλάδας στην Ευρώπη, οδηγεί πλέον τη Χώρα, με βεβαιότητα σχεδόν, στο ευρωπαϊκό περιθώριο.

Ενέχει δε τον κίνδυνο ότι ο Ελληνικός Λαός που μέσα από την ευρωπαϊκή πορεία της Χώρας πίστεψε, ότι θα μπορούσαν να επιλυθούν πολλά από τα οικονομικά και εθνικά του προβλήματα, αρχίζει πλέον να διερωτάται αν η επιλογή της ενσωμάτωσης στην Ευρώπη ήταν σωστή.

Η ευρωπαϊκή επιλογή ήταν και είναι σωστή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αυτό που αποδεικνύεται χρόνιο λάθος είναι οι οικονομικές επιλογές της κυβερνητικής παράταξης.

Τι μπορεί να περιμένει ο Ελληνικός Λαός από αυτόν τον Προϋπολογισμό; Τι μπορεί να περιμένει η ελληνική οικογένεια, οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι, οι καταναλωτές, η νέα γενιά; Δυστυχώς το μόνο που μπορεί να περιμένει είναι φόρους και οικονομική αφαίμαξη. Φόρους και οικονομική αφαίμαξη χωρίς προοπτική, μελλοντικής βελτίωσης του βιοτικού επιπέδου, χωρίς προοπτική μεγαλύτερης οικονομικής και εθνικής ασφάλειας, χωρίς προοπτική καλύτερης παιδείας και υγείας, χωρίς προοπτική ενός καλύτερου περιβάλλοντος, χωρίς προοπτική έγκαιρης ένταξης της Χώρας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση. Αυτά είναι τα δυσάρεστα νέα που φέρνει ο Προϋπολογισμός του 1997. Αυτά είναι τα κακά μαντάτα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Ελληνικός Λαός που μας παρακολουθεί πρέπει να είναι περισσότερο από κάθε άλλη φορά αποκαρδιωμένος. Χαμένος. Μόλις πριν από τρεις μήνες η Κυβέρνηση της τελευταίας τριετίας κέρδισε με σχετική πλειοψηφία τις εθνικές εκλογές. Πλειοψηφισε υποσχόμενη βελτίωση των πραγματικών εισοδημάτων και δεσμευόμενη ότι δεν θα επιβάλει νέα φορολογικά βάρη. Υποσχέθηκε ηρεμία, ασφάλεια και ένα νέο κοινωνικό κράτος. Αντί γι'αυτά από την επαύριο των εκλογών ο Ελληνικός Λαός βομβαρδίζεται με πληροφορίες για νέους, δήθεν αναγκαστικούς φόρους.

Επί τρεις σχεδόν μήνες Πρωθυπουργός, Υπουργοί, Υφυπουργοί, Γενικοί Γραμματείς διαγωνίζονται στην προβολή των δικών τους προσωπικών ιδεών για νέους τρόπους αφαίμαξης της ελληνικής οικογένειας, του Έλληνα εργαζόμενου, του συνταξιούχου, του καταναλωτή. Και οι πληροφορίες αυτές επιβεβαιώνονται με το νέο προϋπολογισμό. Επί τρεις σχεδόν μήνες μετά τις εκλογές ο Ελληνικός Λαός παρακολουθεί απορημένος την Κυβέρνηση να αδυνατεί να συντονιστεί, να διαψεύδει τον ίδιο της τον εαυτό, να ανακινώνει μέτρα πρωτοφανούς προχειρότητας και μετά ορισμένα απ'αυτά να αναγκάζεται να τα παίρνει πίσω, να χαρίζει χρήματα με το πρώτο νομοσχέδιο που έφερε στη Βουλή στους κακοπληρωτές του Δημοσίου και μετά να έρχεται να επιβάλει νέα φορολογικά βάρη.

Οι νέες ιδέες της Κυβέρνησης αυτής, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εξαντλούνται στους φόρους και στη μείωση των εισοδημάτων.

Φόρους παλαιούς, φόρους νέους, φόρους φανερούς, φόρους κρυφούς. Εξαντλούνται στην αφαίμαξη των εισοδημάτων μέσω του πληθωρισμού και των προβλέψεων που γίνονται για αυτόν. Εξαντλούνται στην αφαίμαξη των εισοδημάτων μέσω της φορολογίας εισοδήματος, της αύξησης των εμμέσων φόρων και της επιβολής κάθε είδους φόρων επί δικαιών και αδικιών. Εξαντλούνται στην εξοικονόμηση 40 δις. από τα επιδόματα των πολυτέκνων στη μείωση της επιχορήγησης του Ι.Κ.Α., στις περικοπές προγραμμάτων μεταφοράς μαθητών και στις περικοπές των ειδικών προγραμμάτων κοινωνικού χαρακτήρα των διαφόρων υπηρεσιών.

Μήπως είναι κακοπροαίρετη η Κυβέρνηση κυρίες και κύριοι συνάδελφοι; Εγώ θέλω να πιστεύω πως όχι. Ωστόσο μέσα στον πανικό της και στην πίεση του χρόνου αδυνατεί να αντιληφθεί τα προβλήματα της ελληνικής οικογένειας, την ανάγκη για μία άνετη ζωή και για κάποια σιγουριά για το μέλλον. Είναι μία Κυβέρνηση που αδυνατεί να αντιληφθεί τα προβλήματα και έτσι δεν είναι σε θέση να βοηθήσει στην επίλυσή τους. Ίσως να μην είναι κακοπροαίρετη η Κυβέρνηση. Ωστόσο είναι κατώτερη των περιστάσεων. Αποδεικνύεται ανίκανη, αυτάρεσκη και αφερέγγυα.

Δεν θέλει ελεημοσύνη η ελληνική οικογένεια κύριοι της Κυβέρνησης. Αυτό που θέλει είναι η δυνατότητα να μπορέσει να κερδίσει ένα ικανοποιητικό εισόδημα με τη δουλειά της, τη δυνατότητα να μπορέσει να βάλει κάτι στην άκρη, κάποια σιγουριά για το μέλλον. Αυτό που θέλει η ελληνική οικογένεια είναι να μην έρχεται η φορολογία, η ανεργία και ο πληθωρισμός να τις αφαιρούν αυτές τις δυνατότητες. Αυτό που θέλει η ελληνική οικογένεια είναι τα χρήματα που οικειοποιείται η Κυβέρνηση μέσω της φορολογίας να πίνουν τότε.

Τα κάνει αυτά ο Προϋπολογισμός; Τα έχουν κάνει οι προϋπολογισμοί της πρώτης οκταετίας του Π.Α.Σ.Ο.Κ. ή οι προϋπολογισμοί της τελευταίας τριετίας; Όχι βέβαια.

Στην Ελλάδα υπάρχουν σήμερα τρία εκατομμύρια εξακόσιες χιλιάδες νοικοκυριά. Υπάρχουν τρία εκατομμύρια εξακόσιες χιλιάδες οικογένειες. Η ευημερία και η ασφάλεια αυτών των νοικοκυριών θα έπρεπε να είναι η κύρια επιδίωξη της οικονομικής πολιτικής. Τι κάνει η Κυβέρνηση για αυτά τα νοικοκυριά; Εξασφαλίζει την ευημερία και την ασφάλειά τους;

Εκπιά η Κυβέρνηση στις προβλέψεις της ότι κατά το 1996 το ακαθάριστο εγχώριο προϊόν της Χώρας θα ανέρχεται σε 29,6 τρισ. δραχμές. Δεδομένου ότι οι συνταξιούχοι αντιστοιχούν σε περίπου οκτακόσιες χιλιάδες νοικοκυριά αυτό σημαίνει ότι το κάθε οικονομικά ενεργό νοικοκυριό στη Χώρα συμβάλλει στο εισόδημα της Χώρας -χωρίς να εισπράττει αυτό το εισόδημα αλλά συμβάλλει- κατά περίπου 880.000 δραχμές το μήνα. Αυτή είναι η συμβολή του μέσου νοικοκυριού. Αν συμπεριλάβουμε και τους συνταξιούχους, καθώς και τις μεταβιβάσεις και το εισόδημα από το εξωτερικό, για κάθε νοικοκυριό ο μέσος όρος του εισοδήματος αντιστοιχεί σε περίπου 750.000 δραχμές το μήνα. Αυτός είναι ο μέσος όρος του εισοδήματος. Αυτόν όμως το μέσο όρο ελάχιστα νοικοκυριά τον έχουν. Το 65% των ελληνικών νοικοκυριών εισπράττουν πολύ λιγότερο από αυτόν τον μέσο όρο. Αυτό είναι ένα χαρακτηριστικό της άδικης διανομής του εισοδήματος.

Ας πάρουμε όμως αυτόν το μέσο όρο για λίγο και μετά θα δούμε, τι κάνει ακριβώς το μέσο νοικοκυριό. Από αυτές τις 750.000 δραχμές το μήνα η καθαρή αξία της ιδιωτικής κατανάλωσης για κάθε νοικοκυριό πάλι στο μέσο όρο είναι περίπου 400.000 δραχμές το μήνα, λίγο πάνω από τα μισά. Τι γίνονται τα υπόλοιπα μισά;

Ένα μέρος αποταμιεύεται. Η αποταμίευση των ελληνικών νοικοκυριών είναι περίπου το 15% του συνολικού τους εισοδήματος ή 100.000 δραχμές το μήνα κατά μέσο όρο. Τα υπόλοιπα είναι φόροι. Κατά μέσο όρο το ελληνικό νοικοκυριό πλήρωσε σε φόρους τη χρονιά που μας πέρασε περίπου 250.000 δραχμές το μήνα. Το κράτος απομυζά με τη μορφή φόρων το 1/3 του μηνιαίου εισοδήματος νοικοκυριών. Το απομυζά δε με μορφή άδικης διότι οι μισθωτοί και οι συνταξιούχοι, αυτοί που κατά τεκμήριο έχουν εισόδημα μικρότερο από το μέσο όρο, αλλά που δεν μπορούν να φοροδιαφύγουν πληρώνουν σε φόρους πολύ μεγαλύτερο ποσοστό του εισοδήματός τους. Το απομυζά με τρόπο

αναποτελεσματικό, διότι το παίρνει όπου το βρει και όχι από εκεί που πρέπει, ώστε να μην αμβλύνονται τα κίνητρα για δουλειά, για αποταμίευση, για επένδυση και για αύξηση της παραγωγικότητας.

Το απομυζά με τρόπο αδιαφανή, διότι πολλοί από τους φόρους που πληρώνουμε είναι ενσωματωμένοι στις τιμές των αγαθών και υπηρεσιών που αγοράζουμε, ή παρακρατούνται στην πηγή και πολλοί από εμάς δεν συνειδητοποιούμε καν το ύψος τους.

Για παράδειγμα, πόσοι από τους καπνιστές ξέρουν ότι σχεδόν το 73% της τιμής των τσιγάρων είναι φόροι του κράτους; Για κάθε 500 δραχμές που δίνουν για ένα πακέτο τσιγάρα, οι 365 δραχμές πηγαίνουν στο κράτος. Για κάθε 200 δραχμές ανά λίτρο βενζίνης, 130 με 150 δραχμές πηγαίνουν στο κράτος.

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Πρέπει να το αυξήσουμε περισσότερο, μου φαίνεται.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Σας παρακαλώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω εδώ τη φωτοτυπία ενός χιλιάρικου, του χιλιάρικου που αποτελεί το μέτρο των κόπων, την ανταμοιβή, αν θέλετε, του Έλληνα εργαζόμενου, του Έλληνα συνταξιούχου. Για κάθε ένα χιλιάριο που δημιουργήθηκε ως εισόδημα των ελληνικών νοικοκυριών το 1996, το κράτος εισέπραξε με τη μορφή φόρων 315 δραχμές. Εισέπραξε 134 δρχ. με τη μορφή έμμεσων φόρων, 67 δρχ. με τη μορφή άμεσων φόρων και 113 δρχ. με τη μορφή εισφορών στην κοινωνική ασφάλιση, που και αυτοί φόροι είναι.

Δεν του έφτασαν όμως αυτά, καθ' ότι οι δαπάνες του ξεπερνούν κατά πολύ το 1/3 του εισοδήματός μας. Έτσι, ήρθε και εισέπραξε από μη φορολογικά έσοδα 31 περίπου δραχμές και δανειστηκε και άλλες 69 δρχ. για κάθε χιλιάριο του εισοδήματος της ελληνικής οικογένειας, το μισό περίπου των αποταμιεύσεών της. Δηλαδή, για κάθε χιλιάριο εισοδήματος που δημιουργεί το ελληνικό νοικοκυριό, μπορεί να διαχειριστεί μόνο του λιγότερο από 600 δραχμές. Τις υπόλοιπες 400 δρχ. τις οικειοποιείται και τις διαχειρίζεται η Κυβέρνηση.

Αν δε, λάβουμε υπόψη ότι και ένα μέρος της ιδιωτικής κατανάλωσης αφορά σε λογαριασμούς δημοσίων μονοπωλίων, το ποσό που διαχειρίζεται ελεύθερα το ελληνικό νοικοκυριό είναι πολύ μικρότερο.

Κατά μέσο όρο η Κυβέρνηση εισέπραξε το 1996 από το κάθε ελληνικό νοικοκυριό το μήνα 100.000 δρχ. σε έμμεσους φόρους, 50.000 δρχ. σε άμεσους φόρους, 85.000 δρχ. σε εισφορές στην κοινωνική ασφάλιση, 24.000 δρχ. σε μη φορολογικά έσοδα και δανείστηκε και 50.000 δρχ. από το κάθε νοικοκυριό. Από τις 750.000 δρχ., οι 310.000 δρχ. πάνε στην Κυβέρνηση, για το νοικοκυριό που έχει το μέσο εισόδημα. Γι' αυτό δεν ξεπερνάει η αξία της ιδιωτικής του κατανάλωσης τις 400.000 δραχμές.

Βεβαίως, θα μου πείτε οι πιο πολλοί από εσάς που μας παρακολουθούν, ότι τα ποσά αυτά δεν σας αντιπροσωπεύουν. Κι έτσι είναι.

Το νοικοκυριό με το μέσο εισόδημα, δεν είναι το μέσο ελληνικό νοικοκυριό. Το 65% των ελληνικών νοικοκυριών, δύο εκατομμύρια τριακόσια σαράντα χιλιάδες νοικοκυριά, έχουν εισόδημα χαμηλότερο από το μέσο εισόδημα. Η διανομή του εισοδήματος είναι εξαιρετικά άνιση. Τα περισσότερα νοικοκυριά έχουν εισόδημα κάτω από το μέσο όρο. Λίγα είναι αυτά που έχουν πάνω από το μέσο όρο, αλλά αυτά τα λίγα έχουν πολύ πάνω από το μέσο όρο, γι' αυτό και ο μέσος όρος ανεβαίνει.

Για τα φτωχότερα αυτά νοικοκυριά, η συνολική φορολογική επιβάρυνση είναι συγκριτικά μεγαλύτερη, ειδικότερα λόγω του μεγάλου ύψους των έμμεσων φόρων. Για τα φτωχότερα αυτά νοικοκυριά, που αποτελούν και την πλειοψηφία, κάθε αύξηση των φόρων, είτε άμεσων, είτε έμμεσων, είναι εξαιρετικά επώδυνη. Η καθαρή αξία της μηνιαίας δαπάνης του μέσου ελληνικού νοικοκυριού, δεν ξεπερνάει τις 300.000 δρχ. το μήνα. Είναι 100.000 λιγότερη από τη μέση δαπάνη. Και αυτό

το νοικοκυριό, όπως και το νοικοκυριό με το μέσο εισόδημα, είναι τριμελές. Δύο σύζυγοι και ένα παιδί. Και πληρώνουν φόρους, που ισοδυναμούν με 190.000 δρχ. το μήνα, δηλαδή το 1/3 του συνολικού τους εισοδήματος. Αν αν πάρουμε τα νοικοκυριά που δεν κατοικούν σε ιδιόκτητο σπίτι, που είναι περίπου το 1/4, η κατάσταση είναι πολύ χειρότερη. Αν πάρουμε τα νοικοκυριά που βρίσκονται στο 30%, το χαμηλότερο της εισοδηματικής κλίμακας, η μέση δαπάνη τους δεν ξεπερνά τις 150.000 δρχ. το μήνα.

Τι κάνει, λοιπόν, η Κυβέρνηση για τα νοικοκυριά αυτά; Τι κάνει για το μέσο νοικοκυριό; Τι κάνει για τους φτωχότερους; Απομυζά το 1/3 του εισοδήματός τους. Τι τους δίνει πίσω από αυτά τα λεφτά;

Είναι γεγονός ότι 120.000 περίπου από αυτές τις 310.000 σε φόρους, επιστρέφονται στα νοικοκυριά, είτε ως συντάξεις, είτε ως επιδοτήσεις και επιχορηγήσεις. Αλλά 100.000 δραχμές περίπου το μήνα ξοδεύονται για κάθε νοικοκυριό για δημόσια κατανάλωση. Πηγαίνουν 100.000 το μήνα για κάθε νοικοκυριό, για μισθούς δημοσίων υπαλλήλων και άλλες τρέχουσες κρατικές δαπάνες. Πόσοι από τα νοικοκυριά που μας ακούν, θεωρούν ότι παίρνουν πίσω την αξία των 100.000 δραχμών το μήνα;

Μόνο 10.000 δρχ. το μήνα ανά νοικοκυριό, πηγαίνουν για δημόσιες επενδύσεις, γιατί τα υπόλοιπα χρήματα τα βάζει η Ευρωπαϊκή Ένωση.

Αυτή είναι η εικόνα των οικονομικών της Κυβέρνησης, κύριοι συνάδελφοι. Εισπράττει σε φόρους 260.000 δρχ. το μήνα, για κάθε νοικοκυριό και δανείζεται άλλες 50.000 δρχ. Ξοδεύει

120.000 δρχ. το μήνα για συντάξεις, 100.000 για δημόσια κατανάλωση, 80.000 για τόκους και μόνο 10.000 για επενδύσεις.

Η δαπάνη για τόκους είναι το πιο άδικο στοιχείο του Κρατικού Προϋπολογισμού. Ενώ όλοι συμβάλλουν στα κρατικά έσοδα, η πληρωμή των τόκων επιστρέφεται, κατά τεκμήριο, στα νοικοκυριά, που έχουν τα υψηλότερα εισοδήματα. Αυτό είναι το έγκλημα, που έγινε στη δεκαετία του '80, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Αυτό το χρέος που δημιουργήθηκε, οδήγησε στην αναδιανομή του εισοδήματος. Παίρνουμε λεφτά απ' όλους, για να δίνουμε λεφτά σε τόκους, το 1/3 σχεδόν των εσόδων των συνολικών, στα πλουσιότερα νοικοκυριά.

Ενώ παρουσιάζεται ότι το κύριο χαρακτηριστικό του ΠΑ.ΣΟ.Κ., είναι το γεγονός ότι ενδιαφέρεται για τη δίκαιη διανομή του εισοδήματος, η οικονομική του πολιτική, έχει συμβάλει στην όξυνση των οικονομικών ανισοτήτων. Αυτό συνέβη, γιατί η πολιτική του οδήγησε στο διπλασιασμό του ποσοστού ανεργίας, στη δεκαετία του '80 από 4% το '82, σε 8% πολύ γρήγορα, καθώς και στην αύξηση του δημοσίου χρέους, που οδήγησε στην έκρηξη αυτών των δαπανών για τόκους.

Και ενώ η διανομή του εισοδήματος, αν κοιτάξει κανείς τα στοιχεία, βελτιώθηκε σημαντικά μεταξύ '74-'81, μεταξύ '81-'88, παρά τις προθέσεις της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., η διανομή του εισοδήματος χειροτέρευσε. Θα καταθέσω γι' αυτό ένα σχετικό πίνακα, για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο κ. Βουλευτής, κ. Γ. Αλογοσκούφης καταθέτει το σχετικό πίνακα, που έχει ως εξής):

ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΒΑΣΕΙ ΤΗΣ ΣΥΝΟΛΙΚΗΣ ΔΑΠΑΝΗΣ				
ΕΡΕΥΝΑ 1993/94 σε 6.756 νοικοκυριά				
	Σύνολο	Μέχρι 199.999	200.000- 399.999	400.000 και άνω
Συνολική δαπάνη	1.960.618.224	205.051.734	659.423.300	1.096.139.293
% συνολ.δαπάνης		10,458%	33,633%	55,907%
Αριθμός νοικοκυριών	6.756	2.027	2.702	2.027
ΕΡΕΥΝΑ 1987/88 σε 6.489 νοικοκυριά				
	Σύνολο	Μέχρι 69.999	70.000- 229.999	230.000 και άνω
Συνολική δαπάνη	894.813.633	85.623.696	298.382.037	510.087.431
% συνολ.δαπάνης		9,568%	33,345%	57,085%
Αριθμός νοικοκυριών	6.489	1.947	2.596	1.946
ΕΡΕΥΝΑ 1981/82 σε 6.035 νοικοκυριά				
	Σύνολο	Μέχρι 29.999	30.000- 69.999	70.000 και άνω
Συνολική δαπάνη	287.139.265	29.278.927	94.017.468	163.839.964
% συνολ.δαπάνης		10,196%	32,742%	57,059%
Αριθμός νοικοκυριών	6.035	1.811	2.414	1.810
ΕΡΕΥΝΑ 1974 σε 7.424 νοικοκυριά				
	Σύνολο	Μέχρι 4.999	5.000- 13.999	14.000 και άνω
Συνολική δαπάνη	71.329.792	6.425.015	21.497.117	43.406.637
% συνολ.δαπάνης		9,007%	30,137%	60,853%
Αριθμός νοικοκυριών	7.424	2.227	2.970	2.227

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Χειροτέρευσε μεταξύ '81-'88 και παρ' ό,τι θα περίμενε κανείς το αντίθετο, μεταξύ '88-'94 που έχουμε πάλι στοιχεία, η διανομή του εισοδήματος βελτιώθηκε και πάλι λίγο. Διότι δεν αρκεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να θέλεις να βελτιώσεις τη διανομή του εισοδήματος, πρέπει να ξέρεις και πως θα το κάνεις. Με τα δανεικά, δεν βελτιώνεις τη διανομή του εισοδήματος.

Έρχομαι τώρα στο θέμα του προγράμματος σύγκλισης και τη σχέση του με το σημερινό προϋπολογισμό. Το τελικό κριτήριο της επιτυχίας της οικονομικής πολιτικής, που ακολουθείται στα τελευταία χρόνια, ήταν το εάν η Ελλάδα θα κατόρθωνε να συμμετάσχει από την αρχή στην ομάδα των χωρών, που θα υιοθετήσουν το ενιαίο Ευρωπαϊκό νόμισμα. Αυτός ήταν ο στόχος του προγράμματος σύγκλισης και στο στόχο αυτό, η Κυβερνητική πολιτική απέτυχε.

Θα έλθει εδώ ο Υπουργός Εθνικής Οικονομίας και θα μας πει διάφορα νούμερα ότι πέτυχε το 100% ή το 80%, αλλά στον κύριο στόχο, η πολιτική απέτυχε. Δεν θα είμαστε μέλος του κλάμπ που θα δημιουργήσει το ενιαίο νόμισμα το 1999. Και το ομολογεί η Κυβέρνηση σε όλα τα επίπεδα. Απέτυχε, γιατί η Κυβέρνηση έπρεπε να μειώσει αυτές τις 50.000 δρχ. το μήνα, που δανείζεται από κάθε νοικοκυριό και απέτυχε, γιατί δεν μπόρεσε να μειώσει επαρκώς τον πληθωρισμό.

Σήμερα, ο πληθωρισμός στην Ευρώπη, είναι 2,5%. Το ποιες χώρες θα συμμετάσχουν από την αρχή στην τελική φάση της οικονομικής και νομισματικής ένωσης, θα αποφασισθεί το 1998. Αυτό ήταν γνωστό, από το 1991 και ότι η τελική φάση θα άρχιζε από το 1999 και αυτό ήταν γνωστό από το 1991. Παρ' ό,τι δε το ίδιο το πρόγραμμα σύγκλισης προέβλεπε τη συμμετοχή της Χώρας μας από το 1999, αυτό δεν θα συμβεί, γιατί το ίδιο το πρόγραμμα σύγκλισης, αποδεικνύεται κατώτερο των περιστάσεων. Και αποδεικνύεται κατώτερο των περιστάσεων, τόσο στο σχεδιασμό του, όσο και στην εκτέλεσή του.

Ενώ το 1993, η Κυβέρνηση, είχε στη διάθεσή της μια ολόκληρη τετραετία, για την επίτευξη του στόχου της συμμετοχής μας στο ενιαίο νόμισμα, και ενώ η Κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας είχε προωθήσει μια ταχεία προσαρμογή προς τους στόχους της Συνθήκης του Μάαστριχτ, δεν κατόρθωσε η νέα κυβέρνηση τότε, να αντιληφθεί την κρίσιμότητα της συμμετοχής της Χώρας στην ΟΝΕ και τη σημασία που θα είχε μια ταχεία μείωση του πληθωρισμού και των δημοσιονομικών ελλειμμάτων. Ή τη σημασία που θα είχε μια σημαντική επιτάχυνση των ρυθμών οικονομικής ανάπτυξης, σε σχέση με τις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης. Γιατί, αν κάτι χαρακτηρίζει την οικονομική πολιτική της τελευταίας τριετίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό είναι η αναβλητικότητα και η ατολμία. Η αναβολή των κρίσιμων αποφάσεων που χρειαζόνταν, η έλλειψη συστηματικής προσπάθειας περιορισμού των πρωτογενών καταναλωτικών δαπανών του Δημοσίου και παρά τις φιλότιμες προσπάθειες, η περιορισμένη αποτελεσματικότητα, στην προσπάθεια περιορισμού της φοροδιαφυγής.

Και επιπλέον είχαμε καθυστερήσεις στα μεγάλα έργα, καθυστερήσεις από κρατικοποιήσεις, ανικανότητα αποτελεσματικής υλοποίησης του Κοινοτικού Πλαίσιου Στήριξης όλα αυτά μαζί που έχουν οδηγήσει σήμερα την οικονομία σε νέα αδιέξοδα.

Οι τρεις πιο δυσάρεστες εξελίξεις αφορούν στον πληθωρισμό, στα δημοσιονομικά ελλείμματα και στην υλοποίηση του δεύτερου κοινοτικού πλαισίου στήριξης του πακέτου Ντελόρ, στόχων που αποτελούσαν την πεμπτοετία του προγράμματος. Σημαντικές είναι επίσης και οι καθυστερήσεις και στο θέμα της αποκρατικοποίησης και της προώθησης της περαιτέρω απελευθέρωσης των αγορών.

Και ας πάμε στον πληθωρισμό: Δεδομένου ότι η προσαρμογή που έγινε σ' αυτό που λέμε πρωτογενείς δαπάνες του Δημοσίου δηλαδή δαπάνες εκτός τόκων ήταν σχεδόν ανύπαρκτη τα τελευταία τρία χρόνια -σταθερές έμειναν σαν ποσοστό του εισοδήματος- και δεδομένου ότι η αύξηση των εσόδων από την καταπολέμηση της φοροδιαφυγής ήταν σχετικά μικρή, όλες οι ελπίδες για τη μείωση των ελλειμμάτων είχαν εναποτεθεί στην περαιτέρω μείωση του πληθωρισμού

που θα συμπαρέσερνε και τα ονομαστικά επιτόκια. Λόγω της νομισματικής κρίσης του 1994, για την οποία δεν είναι ανεύθυνη η Κυβέρνηση -είναι υπεύθυνη για την κρίση που έγινε το 1994- τα επιτόκια ονομαστικά και πραγματικά όλο το 1994 ήταν πάρα πολύ υψηλά. Ωστόσο πρέπει να παραδεχθεί κανείς ότι το 1995 η τακτική αυτή άρχισε να φαίνεται ότι αποδίδει, διότι βοήθησαν και ευτυχείς συγκυρίες, όπως η αδυναμία του δολαρίου διεθνώς και οι τιμές των τροφίμων.

Φέτος όμως, οι συγκυρίες άλλαξαν και άλλαξαν όχι χωρίς ευθύνη της Κυβέρνησης. Άλλαξαν διότι η Κυβέρνηση υπέβαλε μια ανεύθυνη εισοδηματική πολιτική για προεκλογικούς λόγους, την ίδια στιγμή που η αντιπληθωριστική επίδραση της πολιτικής της σκληρής δραχμής είχε φθάσει στα όρια της.

Δεν υπάρχουν κυρίες και κύριοι συνάδελφοι πλέον περιθώρια να μειωθεί ο πληθωρισμός μέσω της συναλλαγματικής πολιτικής και όλοι οι υπόλοιποι παράγοντες που θα καθορίσουν τον πληθωρισμό τα υπόλοιπα χρόνια, όπως το μοναδιαίο κόστος εργασίας αυξάνονται με ρυθμούς που δεν είναι συμβατοί με σημαντική περαιτέρω πτώση του. Δύσκολο ο πληθωρισμός του 1997 θα κατέβει κάτω από 6,5%-7% έναντι 4,5% που ανακοίνωσε ως στόχο η Κυβέρνηση. Και θα θυμίσω ότι ο στόχος ο φεινός ήταν 5% και πανηγυρίζει τώρα η Κυβέρνηση που είναι 7,7% αντί για 5%. Και οι υπερβάσεις του πληθωρισμού δεν περιορίζονται στο 1996, επεκτείνονται σε όλη τη διάρκεια του προγράμματος σύγκλισης. Να θυμίσω ότι το 1995 το πρόγραμμα προέβλεπε πληθωρισμό 7,9% κατά μέσο όρο και είχαμε 9,3% το 1996 προέβλεπε 6,1% και θα έχουμε κατά μέσο όρο 8,5%. Και αντί για 5% στο τέλος του χρόνου θα είναι ο πληθωρισμός λίγο κάτω από το 8%.

Δεν είναι χωρίς συνέπειες οι αποκλίσεις αυτές κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Οι μισθολογικές αυξήσεις, οι αυξήσεις στις συντάξεις, όλα αυτά, τα τελευταία χρόνια προσδιορίζονται όχι με βάση τον πραγματικό πληθωρισμό, αλλά με βάση τον προσδοκώμενο πληθωρισμό. Αυτόν που ανακοινώνει η Κυβέρνηση. Και οι αποκλίσεις από τις προβλέψεις επηρεάζουν την αγοραστική δύναμη των εισοδημάτων και των μισθωτών και των συνταξιούχων και στον ιδιωτικό τομέα και στο Δημόσιο, επηρεάζουν τη διεθνή ανταγωνιστικότητα και τα επενδυτικά και εξαγωγικά προγράμματα των επιχειρήσεων.

Σε συνδυασμό με τη σκληρή δραχμή αυτές οι προβλέψεις οδηγούν σε αύξηση των εισαγωγών εις βάρος των εξαγωγών και εμποδίζουν και την αντιμετώπιση της ανεργίας. Είναι οι αποκλίσεις αυτές που έχουν εξανέμιση ουσιαστικά τις πιθανότητές μας να συμμετάσχουμε στο ενιαίο νόμισμα από την αρχή.

Ήδη, ο Οργανισμός Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης ο ΟΟΣΑ την Πέμπτη δημοσιοποιεί τις καινούριες του προβλέψεις. Ξέρετε τι θεωρεί για την Ελλάδα; Θεωρεί ότι για το 1997 ο μέσος πληθωρισμός θα κινηθεί στα επίπεδα του 7,2% και το 1998 στο 6%, την ίδια στιγμή που η Κυβέρνηση μας λέει ότι στο τέλος του 1997 θα είναι 4,5%. Και είναι προβλέψεις που έχουν γίνει αφού είδε ο ΟΟΣΑ τον τελευταίο Προϋπολογισμό. Δηλαδή, ούτε για το 1998 δεν προβλέπει πληθωρισμό 4,5% και όχι για τον επόμενο Δεκέμβριο που μας λέει η Κυβέρνηση.

Η αρνητική απόκλιση δεν περιορίζεται βεβαίως στον πληθωρισμό. Το ίδιο συμβαίνει και με τα ελλείμματα και μ' αυτήν την έννοια ο Προϋπολογισμός που συζητούμε συμπληρώνει τον κύκλο των χαμένων ευκαιριών της τελευταίας τριετίας. Αποκαλύπτει σε όλη της τη μεγαλοπρέπεια την ανεπάρκεια της κυβερνητικής πολιτικής που ακολουθήθηκε, αποκαλύπτει την αφεργυότητα των προσφάτων κυβερνητικών δεσμεύσεων για αποφυγή αύξησης της φορολογίας και την παντελή έλλειψη προόδου στη συγκράτηση των πρωτογενών δημοσίων δαπανών.

Για τέταρτη συνεχή χρονιά η Κυβέρνηση προσφεύγει στην εύκολη λύση της θεωρούμενης ως κρυφής αύξησης της φορολογικής πίεσης μέσω της μη τιμαριθμοποίησης της φορολογικής κλίμακας και μέσω της μείωσης των φορολογικών ποσών. Με τον τρόπο αυτό επί τέσσερα συνεχή χρόνια η Κυβέρνηση έχει φαλκιδεύσει τη μείωση των φορολογικών

συντελεστών που εισήγαγε το 1992 η κυβέρνηση της Νέας Δημοκρατίας.

Μειώσαμε σημαντικά τους φορολογικούς συντελεστές και επί τέσσερα χρόνια η Κυβέρνηση με το να έχει παγώσει τα κλιμάκια έχει αυξήσει τη φορολογία εισοδήματος.

Επίσης με το νέο Προϋπολογισμό, η Κυβέρνηση εισάγει φόρους που δείχνει ότι θα πληξούν τα ανώτερα εισοδηματικά στρώματα, αλλά είναι φόροι που με βεβαιότητα θα μετακυλιστούν στα χαμηλά στρώματα. Διότι ξέρετε κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι οι φόροι έχουν πολλές κακές συνήθειες, αλλά μια απ' αυτές είναι το γεγονός ότι μετακυλίνουνται. Δεν τους πληρώνει αυτός στον οποίο τους επιβάλλεις. Τους πληρώνει αυτός που είναι πιο αδύνατος σε όλη αυτήν την σκάλα των συναλλαγών που γίνονται στην οικονομία. Φόροι όπως αυτοί της ακίνητης περιουσίας, της υπεραξίας των μη εισηγμένων μετοχών και των τόκων των εντόκων γραμματείων και ομολόγων του Δημοσίου θα επηρεάσουν ανοδικά και τα ενοίκια και τα επιτόκια. Και θα επηρεάσουν αρνητικά τις επενδύσεις, την απασχόληση και την οικοδομική δραστηριότητα.

Οι φόροι δεν θα πληρωθούν από δήθεν έχοντες. Θα πληρωθούν με βεβαιότητα από τους ενοικιαστές, τους μισθωτούς, τις μικρές επιχειρήσεις και όλους εκείνους οι οποίοι αποκτούν κατοικία με στεγαστικά δάνεια ή νοικιάζουν την κατοικία τους.

Επιχειρεί, επίσης, η Κυβέρνηση να μειώσει με έμμεσο τρόπο τις μισθολογικές αυξήσεις των υπαλλήλων της γενικής κυβέρνησης και γενικότερα των υπαλλήλων του ιδιωτικού τομέα. Επίσης με αυτό τον έμμεσο τρόπο προσπαθεί να κρατήσει τις αυξήσεις των συντάξεων.

Εδώ χρησιμοποιούνται δυο μεθοδεύσεις. Για τους δημοσίους υπαλλήλους από τη μια έχουμε τη μη απόδοση διορθωτικού ποσού για τις υπερβάσεις του πληθωρισμού, κατά το 1996, και από την άλλη έχουμε μια δεύτερη μεθοδευση, υιοθέτηση ενός μη ρεαλιστικού στόχου για τον πληθωρισμό εν γνώσει της Κυβέρνησης. Διότι με τη μεθοδευση αυτή, η Κυβέρνηση επιχειρεί να συγκρατήσει τις αυξήσεις των συντάξεων και τις επιχορηγήσεις στους ασφαλιστικούς οργανισμούς καθώς και τις αυξήσεις στους μισθούς. Το τελικό αποτέλεσμα με βεβαιότητα θα είναι η φαλκίδευση των πραγματικών εισοδημάτων.

Επειδή η Κυβέρνηση λέει ότι δεν εισάγει έμμεσους φόρους αρκεί να θυμίσουμε εδώ την αύξηση με ρυθμό έως τετραπλάσιο του πληθωρισμού των τελών κυκλοφορίας των αυτοκινήτων, αύξηση των τιμών στα τσιγάρα και στα ποτά πολύ πάνω από τον πληθωρισμό, καθώς και την υπερβολική αύξηση των τεκμηρίων διαβίωσης και των αντικειμενικών αξιών των ακινήτων.

Ίσως ορισμένες από τις αδυναμίες της κυβερνητικής πολιτικής, τόσο στην εκτέλεση του Προϋπολογισμού, όσο και στην προσπάθεια μείωσης του πληθωρισμού, να μην είχαν μεγάλη σημασία αν η Κυβέρνηση δεν είχε μέχρι σήμερα αποτύχει τραγικά στην αναπτυξιακή πολιτική, στην ουσία στην υλοποίηση του Β' Κοινοτικού Πλαίσιου Στήριξης.

Στη διετία 1994-1995 η κυβέρνηση κατόρθωσε να υλοποιήσει μόλις λίγο πάνω από το μισό, για την ακρίβεια το 57%, των ποσών που είχαν δεσμευθεί. Το 1994 η υλοποίηση ήταν μικρότερη από 48% των δεσμεύσεων και το 1995 έφθασε το 64%. Τα ποσοστά αυτά της αξιοποίησης ήταν ιδιαίτερα χαμηλά σε κρίσιμους τομείς. Η βιομηχανία για παράδειγμα στη διετία είχε ποσοστό αξιοποίησης 14%. Η υγεία και η κοινωνική πρόνοια 15%. Το περιβάλλον 16%. Η καταπολέμηση του αποκλεισμού στην αγορά εργασίας 17%. Ο εκσυγχρονισμός της δημόσιας διοίκησης 25%. Αυτή είναι η επιτυχία στην υλοποίηση του πακέτου Ντελόρ.

Και το 1996 αντί να βελτιωθεί η κατάσταση, απ' ότι φαίνεται από τα στοιχεία που υπάρχουν -για το οκτάμηνο τουλάχιστον που έχουμε υπόψη μας- η κατάσταση μάλλον έχει χειροτερεύσει. Και είναι πολύ χειρότερη για την υγεία και την πρόνοια, τη βιομηχανία, τον τουρισμό και τον πολιτισμό, την αλιεία. Για την εκπαίδευση και την κατάρτιση η υλοποίηση είναι 0%.

Η κατάσταση αυτή γίνεται πλέον εξαιρετικά ανησυχητική, διότι απομένουν μόλις τρία χρόνια ακόμη για το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης και πιθανόν να έχουμε άλλα δύο ως το 2001 για την ολοκλήρωση έργων που ήδη έχουν αρχίσει. Δεδομένου ότι θεωρείται γενικότερα ως η μοναδική μας ευκαιρία το πακέτο Ντελόρ, η μοναδική μας ευκαιρία να εκσυγχρονίσουμε την οικονομική μας υποδομή, η αποτυχία αυτή της κυβερνητικής πολιτικής αγγίζει τα όρια του εθνικού εγκλήματος.

Μετά το 2000 είναι σχεδόν βέβαιο ότι θα μειωθούν οι πόροι. Ακόμη και αν υπάρξει τρίτο πακέτο, θα είναι ένα τρίτο πακέτο με πολύ λιγότερους πόρους για την Ελλάδα. Τι θα κάνουμε τότε; Έχει αρχίσει να διανοείται η Κυβέρνηση, τι θα γίνει προς το τέλος της θητείας της, στο τέλος της τετραετίας, αν φθάσει την τετραετία; Τι θα συμβεί στην ελληνική οικονομία; Έχει αρχίσει να προγραμματίζει γι' αυτό.

Αυτές είναι σε αδρές γραμμές οι τρεις κύριες αποτυχίες της οικονομικής πολιτικής της τελευταίας τριετίας. Αρκεί τώρα ο καινούριος Προϋπολογισμός, που έρχεται στο παρά πέντε, για να διορθωθεί η κατάσταση;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πιστεύω πως δεν αρκεί. Δεν αρκεί γιατί ο φετινός Προϋπολογισμός, αυτός που υλοποιείται, έχει ήδη εξωκλείει πολύ περισσότερο απ' ό,τι παραδέχεται στην εισηγητική έκθεση η Κυβέρνηση και γιατί ο νέος Προϋπολογισμός είναι εντελώς αφερέγγυος.

Για το 1996, ο περσινός προϋπολογισμός προέβλεπε ότι οι δανειακές ανάγκες της κεντρικής διοίκησης θα ανέρχονταν σε 2.461 δισ ή σε 8,3% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος. Μέσα στην εισηγητική έκθεση φέτος για πρώτη φορά τα δισεκατομμύρια πηδούν, τότε ορισμένα δισεκατομμύρια εμφανίζονται στον προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων, τότε εμφανίζονται στον τακτικό Προϋπολογισμό, χορεύουν τα δισεκατομμύρια εκεί. Τέλος πάντων, αν το ψάξει κανείς λίγο, η ομολογούμενη υπέρβαση του ελλείμματος του τακτικού Προϋπολογισμού ανέρχεται στα 594 δισ. δραχμές. Από αυτά, 170 δισ. είναι η υστέρηση των εσόδων, υστέρηση που με βεβαιότητα στο τέλος θα αποδοιχθεί μεγαλύτερη, διότι ήδη οι πληροφορίες που έχουμε για την εξέλιξη των εσόδων δεν είναι καθόλου ενθαρρυντικές.

Υπάρχει μία υπέρβαση στις πρωτογενείς καταναλωτικές δαπάνες κατά 144 δισ. -αυτή είναι η προεκλογική ευφορία- και 270 δισ. είναι η υπέρβαση των δαπανών για τόκους. Η συνολική υπέρβαση του ελλείμματος ισοδυναμεί με το 2% σχεδόν του Α.Ε.Π.. Προκειμένου να μειώσει τις εντυπώσεις απ' αυτήν την υπέρβαση, η Κυβέρνηση περιέκοψε τον Προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων κατά 154 δισ. δραχμές και δεν παρουσίασε στις δαπάνες για τόκους ένα ποσό ύψους 170 δισ., τις οποίες προσέθεσε στο χρέος, χωρίς να τις προσθέσει στο έλλειμμα, τακτική που εφαρμόζεται σε όλη την τριετία. Εμφανίζονταν και παλιότερα, βεβαίως.

Επιχειρεί, λοιπόν, η Κυβέρνηση να περιορίσει στο μισό την εμφανιζόμενη απόκλιση στα μεγέθη του εκτελούμενου Προϋπολογισμού. Το γεγονός, όμως, εξακολουθεί να είναι ότι παρά τις περικοπές στο πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων, η υπέρβαση στο έλλειμμα του Γενικού Προϋπολογισμού του Κράτους συνολικά ανέρχεται σε 465 δισ., 1,6% του Α.Ε.Π.. Αντί για το 8,3%, που προέβλεπε ο Προϋπολογισμός, οι δανειακές ανάγκες τώρα εκπιμούνται στο 10% σχεδόν του Α.Ε.Π. και όχι 8,3%. Είναι 9,9%, αν δεχθούμε τις εκτιμήσεις που έχει κάνει η Κυβέρνηση, οι οποίες, όπως πάντα, είναι αισιόδοξες. Είναι σχεδόν βέβαιο ότι το τελικό μέγεθος, όταν θα έλθει ο Απολογισμός του 1996 -όχι οι εκτιμήσεις των πραγματοποιήσεων-θα ξεπερνά το 10%.

Δύο στοιχεία αξίζει να παρατηρήσουμε για τον Προϋπολογισμό που εκτελείται φέτος.

Το πρώτο είναι η αναποτελεσματικότητα της Κυβέρνησης να εισπράξει τους υπάρχοντες φόρους και να καταπολεμήσει τη φοροδιαφυγή. Το γεγονός ότι ο πληθωρισμός αποδεικνύεται να είναι υψηλότερος απ' ό,τι προέβλεπε η Κυβέρνηση, έχει ως συνέπεια το δραχμικό ακαθάριστο εγχώριο προϊόν να είναι πραγματικό, το δραχμικό- να αυξηθεί κατά 450 δισ. περισσότερο από τις προβλέψεις της Κυβέρνησης.

Δεδομένου ότι οι φόροι της κεντρικής διοίκησης αποτελούν

το 1/4 περίπου του εισοδήματος, θα έπρεπε τα φορολογικά έσοδα όχι μόνο να μην υστερήσουν, αλλά να είναι υψηλότερα από τις κυβερνητικές προβλέψεις κατά το 1/4 αυτής της αύξησης, δηλαδή κατά 112 δις. περίπου. Αντί γι' αυτό, έχουμε υστέρηση 170. Αν προσθέσετε και τα δύο, θα βρείτε ότι στην ουσία τα φορολογικά έσοδα έχουν υστερήσει κατά 280 δις. Αυτά τα 280 δις. είναι το μέτρο της αναποτελεσματικότητας της Κυβέρνησης στην είσπραξη των φόρων.

Το δεύτερο στοιχείο είναι ακόμα χειρότερο, διότι είναι η αδιάτακτη χρήση των πρωτογενών δαπανών του Προϋπολογισμού για προεκλογικές παροχές. Το 2,5% συν 2,5%, που υποτίθεται ότι στην αρχή του χρόνου ήταν η επίσημη εισοδηματική πολιτική της Κυβέρνησης -και όταν η Νέα Δημοκρατία είπε να γίνει 3,5% συν 3,5% "σηκώθηκαν τα λοφία των αλόγων"- οδήγησε σε αυξήσεις των δαπανών μισθοδοσίας των δημοσίων υπαλλήλων κατά 19% σχεδόν. Λοιπόν, 2,5% συν 2,5% εδώ κάνει 19%. Και έγινε, μέσα από νέες προσλήψεις και μια αλόγιστη πολιτική επιδομάτων. Δόθηκαν 74 δις. σε επιδόματα εκτός του Τακτικού Προϋπολογισμού, με αντίστοιχη περικοπή των δημοσίων επενδύσεων και άλλα 90 δις. δόθηκαν σε αυξήσεις πέραν του Προϋπολογισμού για νέες προσλήψεις και για επιδόματα.

Δαπάνες που είχαν εγγραφεί στον Προϋπολογισμό ως επενδύσεις μετατράπηκαν ως δια μαγείας σε προεκλογικά επιδόματα. Και ενώ ο Προϋπολογισμός προέβλεπε επενδυτικές δαπάνες ύψους 1200 δις., η εκτίμηση τώρα της υλοποίησης είναι μόλις 1046 δις., γιατί πρέπει να αφαιρέσουμε τα 74 δις. που είναι σε επιδόματα, αυτά που "χορεύουν" μεταξύ τακτικού και Προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων και ανάλογα με το τι συμφέρει την Κυβέρνηση εμφανίζονται τότε στο ένα και τότε στο άλλο.

Ας έρθουμε τώρα στο τι προσπαθεί να κάνει ο Προϋπολογισμός του 1997.

Εδώ προβλέπει ο Προϋπολογισμός, με τη συνήθη αισιοδοξία, ότι θα υπάρξει μείωση των δανειακών αναγκών της κεντρικής διοίκησης στην ουσία από 9,9% του Α.Ε.Π. στο 6,2%. Προβλέπουμε μία εξοικονόμηση που ξεπερνά το 1 τρις. δραχμές το 1997.

Ο στόχος είναι ιδιαίτερα φιλόδοξος. Δεν μπορεί να το αρνηθεί κανείς και επιδιώκεται κυρίως μέσω της αύξησης των εσόδων και μέσω της προσπάθειας συγκράτησης των δαπανών μισθοδοσίας. Αλλά το πιθανότερο είναι ότι δεν θα επιτευχθεί. Τη στιγμή που το δραχμικό ακαθάριστο εγχώριο προϊόν προβλέπεται να αυξηθεί με ρυθμό 10,4%, τα έσοδα προβλέπεται να αυξηθούν με 17,5%.

Στον τακτικό Προϋπολογισμό προβλέπεται να αυξηθούν κατά 15,6% και να φθάσουν περίπου τα 9 τρισεκατομμύρια. Η προβλεπόμενη αύξηση των φόρων στον Προϋπολογισμό είναι σχεδόν 1 τρις. δραχμές. Από αυτήν την αύξηση τα 700 δις. θα προέκυπταν μάλλον φυσιολογικά από την αύξηση του εθνικού εισοδήματος. Επειδή αυξάνεται το δραχμικό εισόδημα, αυξάνονται και οι δραχμικοί φόροι. Ωστόσο, τα 300 δις. προέρχονται από νέες φορολογίες. Δεν χρειάζεται να υπενθυμίσω προεκλογικές δεσμεύσεις εδώ. Περίπου 110 δις. είναι η επιπλέον επιβάρυνση από τη μη τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας, 40 δις. προβλέπεται να είναι οι νέοι φόροι στην περιουσία και 132 δις. οι νέοι έμμεσοι φόροι, αυτοί που δεν θα αυξάνονται. Είναι πίο πολλοί από τους άμεσους. Οι δαπάνες, από την άλλη μεριά, του Προϋπολογισμού προβλέπεται να αυξηθούν με μικρότερο ρυθμό από το Α.Ε.Π..

Αν κοιτάξει κανείς προσεκτικά τον Προϋπολογισμό, θα δει ότι γίνεται κάποια προσπάθεια περικοπής ορισμένων κονδυλίων, εκτός από τη γενική προσπάθεια μείωσης των δαπανών για μισθούς μέσω αυτής της ανακοίνωσης του πληθωρισμού 4,5%.

Ποιες δαπάνες περικόπτονται; Κοιτάξε λίγο προσεκτικά τον Προϋπολογισμό. Θα δείτε ότι περικόπτεται το επίδομα της πολύτεκνης μητέρας και η επιχορήγηση στο Ι.Κ.Α.. 'Αλλαξε τίποτα στο Ι.Κ.Α.. Τεράστια ελλείμματα είχε, τεράστια ελλείμματα εξακολουθεί και έχει. Η μεταφορά μαθητών στην επαρχία περικόπτεται -είναι μεγάλη σπατάλη- και τα

συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τα διάφορα Υπουργεία, τα περισσότερα από τα οποία είναι προγράμματα ειδικά, κοινωνικού χαρακτήρα θα έλεγα, αν ήθελα να χρησιμοποιήσω μία έκφραση της Κυβέρνησης.

Αντιθέτως, το πρόγραμμα των δημοσίων επενδύσεων εμφανίζεται πλάσματικά αυξημένο γιατί πρώτη φορά -άλλη λογιστική αλχημεία- περιλαμβάνει ένα στοιχείο, το οποίο λέγεται "απόκτηση στοιχείων ενεργητικού", το οποίο αναφέρεται στη συμμετοχή του Δημοσίου στο μετοχικό κεφάλαιο ΔΕΚΟ, ως αντάλλαγμα για επιχορηγήσεις από το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων και τα προγράμματα της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Τι κάνει, δηλαδή, το Δημοσίον; Παλιότερα έδινε επιχορηγήσεις και έδινε ενισχύσεις σε διάφορες ΔΕΚΟ και αυτές είτε ήταν εκτός προϋπολογισμού, είτε μετρούσαν στο έλλειμμα.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ (Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας): Αυτές ήταν λειτουργικές δαπάνες.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΑΛΟΓΟΣΚΟΥΦΗΣ: Ναι, ήταν δαπάνες.

Τώρα τι λέμε; Δίνουμε μεν τα λεφτά, αλλά αυξάνουμε και τη συμμετοχή μας στο μετοχικό κεφάλαιο, αυτών των ΔΕΚΟ. Αυξάνουμε τη συμμετοχή μας, αποκτούμε περιουσιακό στοιχείο, στον ΟΣΕ, ας πούμε, που έχει -δεν ξέρω πόσα- 160 δις. δαπάνες και 20 δις. έσοδα.

Η αυξημένη αυτή δαπάνη, μεγάλο μέρος της οποίας ήταν παλιότερα εκτός Προϋπολογισμού, ισοσκελίζεται, όπως είπα, με δήθεν έσοδα από την αύξηση της συμμετοχής του Δημοσίου στο μετοχικό κεφάλαιο.

Εγώ προτείνω αυτό το πλάσματικό στοιχείο να το αφήσουμε απέξω από τον Προϋπολογισμό. Αν το αφήσουμε απέξω, θα δούμε ότι το πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων για το 1997 ανέρχεται σε 1317 δις. δραχμές έναντι προϋπολογισμού για το 1996, 1200 δις. και εκπνύουσα δαπάνη για το 1996, 1046 δις. Όπως και στα προηγούμενα χρόνια είναι εξαιρετικά αβέβαιο αν η προβλεπόμενη αύξηση των δαπανών του προγράμματος κατά 25,9% -σε τόσο εκπνύουσα-θα υλοποιηθεί. Χαρακτηριστικά θα σας αναφέρω ότι για το 1996 η προβλεπόμενη αύξηση των δαπανών του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων ήταν 24,7%, ενώ η πραγματική αύξηση, αν την δούμε τώρα -αυτή που παραδέχεται η Κυβέρνηση- ήταν μόλις 8,7%.

Θα έλεγα συμπερασματικά, ότι με τις εκτιμήσεις των πραγματοποιήσεων για το 1996, επιβεβαιώνεται η αναποτελεσματικότητα της δημοσιονομικής διαχείρισης κατά το τρέχον έτος, γιατί είχαμε μεγάλες υπερβασίες στις δανειακές ανάγκες. Η εξοικονόμηση που προβλέπει ο Προϋπολογισμός, πιστεύω ότι είναι το ίδιο αβέβαιη και το ίδιο δύσκολη -θα αποδειχθεί- με την εξοικονόμηση που προέβλεπε και ο φετινός.

Γατί, όμως, απέτυχε το πρόγραμμα σύγκλισης; Γιατί μείναμε απ' έξω; Μείναμε απ' έξω, διότι το ίδιο το πρόγραμμα ήταν κατώτερο των περιστάσεων στους στόχους που έβαζε για τη μείωση των ελλειμμάτων και στους στόχους που έβαζε για την πραγματική σύγκλιση, για την οικονομική ανάπτυξη.

Η προσαρμογή που προέβλεπε το 1994-1996, πιστεύω για πολιτικούς λόγους -διότι η Κυβέρνηση όλα αυτά τα χρόνια φοβόταν ξαφνικές εκλογές, τότε με την εκλογή Προέδρου Δημοκρατίας, τότε με την κατάσταση της υγείας του τότε Προέδρου του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- ήταν από την αρχή σχεδιασμένη να είναι εξαιρετικά σταδιακή και εξαιρετικά άτολμη. Δεν υπήρχε ούτε στοιχειώδης επεξεργασία των λεπτομερειών της οικονομικής πολιτικής στο πρόγραμμα σύγκλισης. Εάν το δείτε το πρόγραμμα σύγκλισης είναι μια σειρά από γενικότητες και πολύ γενικούς αριθμούς. Ούτε μέσα πολιτικής υπήρχαν, ούτε πώς θα πετύχαμε αυτές τις μειώσεις. Γι' αυτό τώρα υπάρχει έκπληξη, όταν έρχεται η Κυβέρνηση και βάζει καινούριους φόρους.

Αυτό είναι το κυριότερο πρόβλημα με το πρόγραμμα. Όχι τόσο ότι οι υποθέσεις μπορεί εν μέρει να έπαισαν έξω. Γι' αυτό μείναμε απ' έξω. Και να πετύχαινε το πρόγραμμα, πάλι απ' έξω θα μείναμε. Διότι το πρόγραμμα, από την αρχή, είχε ένα θανάσιμο λάθος. Ενώ ξέραμε ότι η κρίση θα γινόταν για

το ποιος θα μετάσχει στην οικονομική και νομισματική ένωση το 1998, το πρόγραμμα ανέβαλε τη μείωση των ελλειμμάτων για το 1998, τότε που δεν θα υπήρχαν στοιχεία για να μας κρίνουν. Ήταν θανάσιμο λάθος, το οποίο αναγνωρίστηκε αργότερα και τώρα έρχεται εκ των υστέρων η Κυβέρνηση να δικαιολογήσει τα αδικαιολόγητα, ότι δήθεν από την αρχή πηγαίναμε για μετά το 2000.

Αν το πρόγραμμα σύγκλισης σε κάποιο βαθμό δεν εξώκειλε, όπως έχουν εξωκείλει οι κρατικοί προϋπολογισμοί, αυτό οφείλεται στην ανακάλυψη της περιφέρειας "άσπρης τρύπας" πριν από ένα χρόνο, που δεν είχε ληφθεί στην αρχή υπόψη, τα πλεονάσματα δηλαδή των ασφαλιστικών ταμείων που είχε δημιουργήσει η πολιτική της Νέας Δημοκρατίας, με τις δύο μεγάλες μεταρρυθμίσεις που έκανε το 1990 και το 1992 και που ακόμα είναι οι μεταρρυθμίσεις που κρατάνε σε κάποια ισορροπία το ασφαλιστικό σύστημα, το οποίο αλλιώς θα είχε καταρρεύσει.

Αυτό το ανακάλυψε εκ των υστέρων η Κυβέρνηση, αφού είχε υποβάλει το πρόγραμμα, αφού είχε περάσει το πρόγραμμα και ενώ όλα τα άλλα πήγαιναν στραβά, ευτυχώς ανακάλυψε αυτό το στοιχείο και έτσι κάπως η κατάσταση ισορρόπησε.

Θα ήταν πολύ ευκολότερη η μείωση των ελλειμμάτων και η ονομαστική σύγκλιση, αν συνδυαζόταν με ταχύτερη πραγματική. Αλλά προκειμένου να γίνει κάτι τέτοιο, θα έπρεπε να επιδιώκεται πολύ μεγαλύτερο πρόγραμμα επενδύσεων, να επιδιώκονται πολύ μεγαλύτεροι ρυθμοί ανάπτυξης, της τάξεως του 4% με 5%, τη στιγμή μάλιστα που από το 1994 και μετά, οι ευρωπαϊκές οικονομίες σημείωσαν μια πρωτοφανή ανάπτυξη. Το 1993 πράγματι ήταν μια δύσκολη χρονιά για όλη την Ευρώπη, ήταν η πρώτη χρονιά μετά το 1981 που η Ευρώπη είχε πέσει σε βαθειά ύφεση. Και πέρασε και εμείς σε βαθειά ύφεση. Αλλά το 1994 υπήρξε αλματώδης ανάπτυξη. Η Ελλάδα "τσούκου-τσούκου" άρχισε να βγαίνει, με το μαλακό και σιγά-σιγά και πίσω από τις άλλες χώρες. Οι πλούσιες χώρες είχαν ρυθμούς 2,5% και 3% και εμείς είχαμε 1,5% και 2% και χαιρόμαστε.

Πώς μπορούν να γίνουν αυτές οι επενδύσεις; Αύξηση των επενδύσεων μπορεί να γίνει με δύο τρόπους. Είτε να ανοίξουμε κλάδους, που σήμερα δεν επιτρέπουμε στους ιδιώτες να επενδύσουν -κλάδους, όπως η ηλεκτρική ενέργεια, οι τηλεπικοινωνίες και οι μεταφορές- είτε να ενισχύσουμε τα επενδυτικά προγράμματα των μικρών επιχειρήσεων και με το πακέτο Ντελόρ, αλλά και με τη φορολογική πολιτική. Δεν μπορεί να φορολογεί η Κυβέρνηση την πλασματική υπεραξία των ακινήτων των επιχειρήσεων και να περιμένει, ότι οι επιχειρήσεις θα κάνουν επενδύσεις για να κάνουν ανάπτυξη. Δεν γίνεται.

Αντίθετα, δε για αποκρατικοποιήσεις, το πρώτο μέλημα του 1993 ήταν να επανακρατικοποιήσουμε την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας, τις αστικές συγκοινωνίες, να αυξησουμε την κρατική συμμετοχή στο Αεροδρόμιο των Σπάτων, μήπως τυχόν και μας κλέψουν οι Γερμανοί.

Σαν αποτέλεσμα είχαμε μια μεγάλη καθυστέρηση, που φθάνει και τα τρία χρόνια. Έχουμε παράταση του κρατικού μονοπωλίου στον ΟΤΕ και εγώ δεν ξέρω για πόσα χρόνια, τη στιγμή που ξέρουμε, ότι το 2003 θα πρέπει να καταργηθεί το μονοπώλιο του ΟΤΕ.

Έχουμε τη μεταβίβαση, προσφάτως, μ'ένα άλλο νομοσχέδιο που μας έφερε προς κύρωση η Κυβέρνηση, στους μετόχους της Εθνικής Τράπεζας, δεκάδων δισεκατομμυρίων, με την αναίτια ακύρωση ενός μετατρεψίμου δανείου του 1991 που έδινε το δικαίωμα στο Δημόσιο να ανταλλάξει μια μετατρέψιμη ομολογία για δύο μετοχές της Εθνικής το 1998.

Και ήρθε αυτό αναίτια και το ακύρωσε η Κυβέρνηση και η τιμή της μετοχής της Εθνικής πήγε από 11.000 στις 15.000 δραχμές. Ποιος οικειοποιήθηκε αυτά τα λεφτά;

Το μεγαλύτερο κόλπο στο Χρηματιστήριο αυτό το καλοκαίρι, ήταν αυτό το μετατρέψιμο δάνειο. Ωχριά η υπόθεση της "ΔΕΛΤΑ", μπροστά σ' αυτήν την υπόθεση.

Η σημασία των επενδύσεων αναγνωρίζεται στο αναθεωρημένο πρόγραμμα σύγκλισης. Αλλά η αναγνώριση, δυστυχώς, είναι μόνο λεκτική και όχι ουσιαστική.

Νομίζω, κύριες και κύριοι συνάδελφοι, ότι με τα παραπάνω δεδομένα είναι εξαιρετικά αβέβαιο, αν και κατά πόσο, η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης, όπως συμπυκνώνεται και στον Προϋπολογισμό θα πετύχει στον κεντρικό στόχο της πλήρους ενσωμάτωσης της Ελλάδας, στην ΟΝΕ. Ήδη οι προβλέψεις του ΟΟΣΑ που θα βγουν -θα τις δείτε μεθαύριο- προβλέπουν ότι το έλλειμμα για το 1998, αντί για 2,4% νομίζω που έχει το πρόγραμμα σύγκλισης, θα είναι 5,1% του Α.Ε.Π., για τη γενική κυβέρνηση. Αντί για 4,2% που προβλέπει για τη γενική κυβέρνηση το πρόγραμμα σύγκλισης, για του χρόνου, προβλέπει 5,8% του Α.Ε.Π.. Ούτε το 1999, ούτε το 2000 θα είμαστε σε θέση να πούμε, εάν υλοποιηθούν οι προβλέψεις αυτές του ΟΟΣΑ, οι οποίες έχουν λάβει υπόψιν τον Προϋπολογισμό.

Αυτό που χρειάζεται είναι μια ριζικά διαφορετική οικονομική πολιτική. Όχι πολιτική φόρων, χρειάζεται πολιτική συγκράτησης των δημοσίων δαπανών και αυτή είναι η βασική διαφορά μας. Έχουμε δύο μεγάλες διαφορές από την Κυβέρνηση. Η πρώτη είναι στο πώς θα προωθηθεί η οικονομική ανάπτυξη. Εμείς πιστεύουμε ότι η αυτοτροφοδοτούμενη ανάπτυξη μόνο από τον ιδιωτικό τομέα μπορεί να προέλθει. Θα πρέπει με όλους τους τρόπους να ενισχυθούν οι ιδιωτικές επενδύσεις.

Ο ρόλος του κράτους, εκτός από την καλή αξιοποίηση και υλοποίηση του πακέτου Ντελόρ, είναι να παρέχει ένα σταθερό πλέγμα κανόνων και να αποφεύγει την υψηλή φορολογία. Δεν πρέπει να επιδιώκουμε το κράτος να είναι παραγωγός. Το κράτος πρέπει να ρυθμίζει την οικονομική δραστηριότητα, τις μονοπωλιακές καταστάσεις, αλλά δεν πρέπει το ίδιο να προσπαθεί να κάνει τον παραγωγό. Γι' αυτό το πρόγραμμά μας περιλαμβάνει και αποκρατικοποίηση και ρυθμιστική αναμόρφωση, ώστε αν υπάρξουν μονοπώλια ή ολιγοπώλια, να μην μπορούν να εκμεταλλευτούν τους καταναλωτές.

Αντίθετα, η σημερινή κυβερνητική πλειοψηφία πιστεύει στο κράτος-παντογνώστη και στη συνέχιση της ύπαρξης δημοσίων επιχειρήσεων με τη σημερινή τους μορφή. Δεν πιστεύει στον ανταγωνισμό, ενώ είναι γνωστό ότι μόνο ο ανταγωνισμός εξασφαλίζει τον καταναλωτή και την υγιή ανάπτυξη.

Υπάρχει, όμως, και μια άλλη διαφορά, το πώς θα μειώσουμε τα ελλείμματα. Εμείς λέμε το εξής: Εάν αναπτύσσεται ο ιδιωτικός τομέας, στο δημόσιο τομέα δε χρειάζεται να γίνει καμιά περικοπή. Κρατείστε τις δημόσιες δαπάνες σταθερές, δηλαδή δίνετε αυξήσεις μόνο με τον πληθωρισμό στις πρωτογενείς δαπάνες, ώστε να αυξάνεται ο ιδιωτικός τομέας και να μειώνεται η συμμετοχή του Δημοσίου στο ακαθάριστο εγχώριο προϊόν. Δε χρειάζεται να γίνει καμιά περικοπή. Και ό,τι αναδιανομή θέλετε να κάνετε μέσα στο δημόσιο τομέα, μπορείτε να τις κάνετε σ' αυτό το πλαίσιο.

Σε τρία χρόνια μ' αυτόν τον τρόπο θα πέφτει η συμμετοχή των δημοσίων δαπανών στο Α.Ε.Π. κατά 1% το χρόνο, πέρα από τη μείωση των δαπανών για τόκους που θα πέσουν μαζί με τον πληθωρισμό. Δε χρειάζεται να αυξηθεί η φορολογία, σε τρία χρόνια τα ελλείμματα θα έχουν φθάσει εκεί που θα θέλουμε. Μετά από τρία χρόνια θα μπορούμε να αρχίσουμε να σκεφτόμαστε να μειώνουμε τη φορολογία, όχι να την αυξάνουμε.

Για όλους αυτούς τους παραπάνω λόγους -γιατί δεν πιστεύω ότι θα τα κάνετε, κυρίες και κύριοι του ΠΑ.ΣΟ.Κ.- εμείς καταψηφίζουμε τον Προϋπολογισμό. Είναι ένας Προϋπολογισμός πανικού που βασίζεται στη νέα αύξηση των φορολογικών βαρών. Είναι ένας Προϋπολογισμός αποτυχεστικός, που δεν θα εξασφαλίσει ούτε την πραγματική, αλλά ούτε και την ονομαστική σύγκλιση. Είναι ένας Προϋπολογισμός άδικος, που θα επβαρύνει όλες τις κοινωνικές τάξεις, αλλά περισσότερο τους οικονομικά αδύνατους. Είναι ένας Προϋπολογισμός που δε συμβάλει στην οικονομική ανάπτυξη και στη βελτίωση της θέσης του ελληνικού νοικοκυριού. Δεν μπορούμε να συμπράξουμε σ' αυτά, εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

(Χειροκροτήματα από την Πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Απόστολος Κακλαμάνης): Ο Αντιπρόεδρος

της Βουλής, κ. Δημήτρης Κωστόπουλος, Γενικός Εισηγητής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, έχει το λόγο.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Κύριοι Βουλευτές, επιτρέψτε μας να κάνουμε δύο σχόλια που σχετίζονται με τους προλαλήσαντες.

Σε ό,τι αφορά την ομιλία του Εισηγητού του Κόμματος της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης κινήθηκε μέσα στην κλασσική γραμμή της συντήρησης και προσπάθησε, παρά το βομβαρδισμό των στοιχείων, να κρατήσει δύο καρπούζια σε μια μασχάλη.

Θα λέγαμε ότι δε μας ξαφνιάζει. Ωστόσο ούτε αυτό μπορούμε να το ισχυριστούμε ότι μας ξαφνιάζει η ομιλία του Εισηγητού του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αλλά πολλούς όμως που τον άκουσαν απ'έξω θα τους ξαφνιάσει, γιατί άλλα πράγματα λέγονταν χθες. Χθες ειπώθηκε ότι δεν γίνεται σοσιαλισμός με ανεργία, κατάφερε να το παντρέψει και να το περάσει. Σήμερα ο μαρξισμός ταυτίστηκε με το ολοκληρωτισμό και απ' ό,τι γνωρίζουμε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. δεχόταν τον μαρξισμό και απόρριπτε ως γνωστό το λενινισμό. Σήμερα σάρωσε και το μαρξισμό. Και δεν τα λέω εγώ, τα λέει ο ίδιος ο Εισηγητής και στο γραπτό κείμενο στην Επιτροπή που συζητήσαμε τον Προϋπολογισμό. Ας τα ακούν οι εργαζόμενοι αυτά.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΖΑΦΕΙΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν τα λέω εγώ αυτά, τα λέει ο 'Αντερσον.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Τα παίρνετε επάνω σας, κύριε Ζαφειρόπουλε, και επειδή ο 'Αντερσον τα λέει, να πω τι λέτε και εσείς: "Ο Κρατικός Προϋπολογισμός" λέει ο Εισηγητής του ΠΑ.ΣΟ.Κ. "του 1997, αποσκοπεί να υλοποιήσει το οικονομικό περιεχόμενο της κοινωνικής δημοκρατίας, της social δημοκρατίας, της αγοράς" το βάζει για να μην ξεχνιόμαστε κιόλας, "δηλαδή να αναδείξει τη μόνη εφικτή εναλλακτική μορφή σοσιαλισμού απέναντι στον πολιτικό και οικονομικό νεοφιλευθερισμό". Όλη η ομιλία του, όμως, ήταν ένας ακραίος φιλελευθερισμός.

Κύριοι Βουλευτές στην εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού γράφονται προλογικά τα εξής: "Παρά τα θετικά βήματα που πραγματοποιήθηκαν τα τελευταία χρόνια, η απόσταση που χωρίζει τη Χώρα μας από τους Ευρωπαϊκούς εταίρους μας, εξακολουθεί να είναι μεγάλη. Στόχος αυτής της Κυβέρνησης είναι να καλύψει αυτήν την απόσταση μέσα στο χρονικό όριο που θέτει το πρόγραμμα σύγκλισης, δηλαδή μέχρι το 1998". Και σε άλλο σημείο της εισηγητικής έκθεσης τονίζεται ότι "η συμμετοχή της Ελλάδας στην τρίτη φάση της ΟΝΕ, πρέπει να θεωρηθεί ζήτημα εθνικής στρατηγικής σημασίας".

Ο κ. Σημίτης στην πρόσφατη προ ημερήσιας διάταξης συζήτηση, αναφερόμενος στις δεσμεύσεις προς την Ευρωπαϊκή Ένωση, είπε ότι "θέλουμε δε θέλουμε θα τρέξουν". Πάνω σ'αυτές τις βάσεις οικοδομείται ο Προϋπολογισμός του 1997. Αλλά ας προσεγγίσουμε με λίγα λόγια αυτό το ζήτημα εθνικής στρατηγικής σημασίας, όπως λέει η εισηγητική έκθεση, για να δούμε ποια είναι η αλήθεια. Πριν από αυτό, όμως, ας επιτραπεί ένα σχόλιο για την αποστροφή του κ. Σημίτη περί δρομέων. Είναι άλλο πράγμα να τρέχεις επειδή σε κυνηγάνε να σε σκοτώσουν, όπως λόγω χάριν γίνεται αυτήν τη στιγμή με τους αγρότες και όχι μόνο, είναι και άλλοι απ'έξω και άλλο να τρέχεις συναγωνιστικά. Είναι άλλο πράγμα να παλεύεις με ίσους όρους και άλλο με το πιστόλι στον κρόταφο. Αυτή είναι η πραγματικότητα, αυτή είναι η κατάσταση. Και εκεί βρίσκονται οι τεράστιες ευθύνες της Κυβέρνησης και όλων με διάφορα επιχειρήματα υποστηρίζουν τη συνθήκη για την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Οι θερμοί οπαδοί της Ευρωπαϊκής Ένωσης λένε ότι οι ενοποιήσεις είναι αντικειμενικός νόμος στην εξέλιξη της ανθρωπότητας. Πράγματι στη γυάλα κανείς δεν μπορεί να κλειστεί σήμερα. Και δεν έχουμε εμείς αυτήν την άποψη. Ωστόσο οι μορφές των ενοποιήσεων, δεν είναι καθόλου αντικειμενικός νόμος, εξαρτώνται από την παρέμβαση των ανθρώπων των κοινωνικών δυνάμεων, από την πάλη των εργαζομένων και των λαών.

Επομένως είναι άλλο ζήτημα η ενοποίηση προς όφελος των

μονοπωλίων και των πολυεθνικών και άλλο προς όφελος των εργαζομένων και των λαών. Ας μην ξεχνάει κανείς, εξ άλλου ότι μια μορφή ενοποίησης ήθελε να κάνει και ο Αδόλφος Χίτλερ.

Εμείς δεν ψηφίσαμε τη Συνθήκη του Μάαστριχτ. Καταγγείλαμε το κοινοβουλευτικό πραξικόπημα, γιατί τέτοιο ήταν, καταβάλαμε κάθε δυνατή προσπάθεια για την πληροφόρηση του Λαού μέσα σε αφόρητα δύσκολες συνθήκες. Προειδοποιήσαμε για τις επερχόμενες αρνητικές συνέπειες. Αξιώσαμε τη διενέργεια δημοψηφίσματος, κάτι που υποστηρίζουμε και σήμερα με την ίδια ένταση, με την ίδια αγωνία, όπως και τότε, αυτό που αξιώνουν χιλιάδες άνθρωποι, από όλους τους πολιτικούς χώρους και με συγκέντρωση χιλιάδων υπογραφών αυτήν τη στιγμή. Είναι στοιχειώδες δημοκρατικό δικαίωμα του Λαού να αποφασίσει για την τύχη του, αφού πρώτα γίνει μια πλατιά συζήτηση, μια πλατιά ενημέρωση για το τι προβλέπουν αυτές οι συνθήκες, για το τι του επιφυλάσσουν αυτές οι συνθήκες.

Γατί δεν παίρνουν θέση πάνω σ' αυτό το θέμα του δημοψηφίσματος οι άλλες πολιτικές δυνάμεις; Δεν μπορεί να περνάει αβρόχους ποσά αυτό το ζήτημα.

Κύριοι Βουλευτές, σήμερα η ίδια η ζωή έρχεται να επιβεβαιώσει τις μεγάλες ανησυχίες μας. Δεν υπερηφανευόμαστε γι' αυτό. Δεν μπορεί να υπερηφανεύεται κανένας όταν υπάρχει μια τέτοια κατάσταση έξω. Ωστόσο αυτή είναι η πραγματικότητα.

Στο όνομα της Συνθήκης του Μάαστριχτ, αυτής της στρατηγικής επιλογής, όπως λέει η εισηγητική έκθεση, καταργούνται ή απειλούνται με κατάργηση θεμελιακά, εργασιακά, ασφαλιστικά, συνταξιοδοτικά, προνομιακά δικαιώματα των εργαζομένων που όλα γράφονται στη Λευκή Βίβλο, αναλυτικότερα, για το βαρίδι, για το κόστος παραγωγής που είναι οι κοινωνικές ασφαλίσεις, οι εργασιακές σχέσεις κ.λπ. Υλοποιείται η πολιτική αποδυνάμωσης και καταστροφής του βιομηχανικού ιστού της Χώρας. Η βιομηχανική παραγωγή βρίσκεται κάτω από τα επίπεδα του 1980. Υλοποιείται η πολιτική συρρίκνωση της παραγωγικής βάσης της Χώρας, η πολιτική ερήμωσης της αγροτικής μας οικονομίας. Βρίσκεται από τότε σε εξέλιξη μια μεγάλη εκστρατεία για την εκποίηση της δημόσιας περιουσίας στην βάση ενός τυφλού αντικρατισμού, ο οποίος δεν παίρνει υπόψη τη γενικότερη κατάσταση της Χώρας. Αγνοεί με τρόπο στρουθοκαμηλικό ότι τέτοια πειράματα, τα οποία έγιναν σε μία σειρά από άλλες χώρες, όχι μόνο δε συνέβαλαν στα οικονομικά μεγέθη στα έσοδα του Κράτους, πολύ περισσότερο στην ανάπτυξη, αλλά αντίθετα χειροτέρεψαν την κατάσταση με αρνητικές διαχρονικά συνέπειες.

Οι εργαζόμενοι και οι συνταξιούχοι, είναι τα μόνιμα θέματα της παρατεταμένης λιτότητας, και θα ήταν ακόμα χειρότερα τα πράγματα, αν δεν υπήρχαν οι αντιστάσεις από τα κάτω, οι λεγόμενοι υποκινούμενοι. Η ανεργία μεγαλώνει και άγγιξε το 10%.

Οι συνέπειες από την ανεργία αυτή, είναι πολύπλευρες. Ζουν στην εξαθλίωση εκατοντάδες χιλιάδες άνεργοι και οι οικογένειές τους και δεν πρέπει κανένας να το ξεχνά αυτό το γεγονός. Μειώνεται η αγοραστική ικανότητα του πληθυσμού με εμφανισιακές συνέπειες στην αγορά, κυρίως στους μικρομεσαίους. Πλήττονται καίρια τα ασφαλιστικά ταμεία αφού ο άνεργος δε δίνει εισφορά, ανοίγονται νέοι δρόμοι στους δολοφόνους-εμπόρους ναρκωτικών, καταστρέφονται οι ελπίδες των νέων ανθρώπων.

Διευρύνεται ο αριθμός εκείνων που ζουν στα όρια της εξαθλίωσης. Με μία κουβέντα όταν κλείνει ένα εργοστάσιο, το πρόβλημα δεν είναι τόσο απλό όσο το παρουσιάζουν κάποιοι λεγόμενοι τεχνοκράτες. Όταν κλείνει ένα εργοστάσιο, δημιουργούνται οι προϋποθέσεις για να ανοίξει μία φυλακή.

Το έλλειμμα του εμπορικού ισοζυγίου στη Χώρα μας βρίσκεται σε ύψος ρεκόρ. Η απόκλιση του μέσου κατά κεφαλήν Α.Ε.Π. σε σχέση με το μέσο Κοινοτικό επίπεδο, μεγαλώνει. Η συμμετοχή των ακαθάριστων επενδύσεων στο Α.Ε.Π., πέφτει. Τα λουκέτα στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, ιδιαίτερα στις βιοτεχνίες συνεχίζονται με αμείωτη ένταση, αλλά και με ταυτόχρονη άλωση ορισμένων μικρομεσαίων επιχειρήσεων

από τις πολυεθνικές.

Το συνολικό δημόσιο χρέος υπερβαίνει τα 35 τρισ. δραχμές. Εδώ να σημειώσουμε σαν απάντηση σε κάποιους που ποτέ δεν είχαν σχέση με το Λαό, ότι άλλοι τα πήραν, άλλοι τα έφαγαν, άλλοι τα λεηλάτησαν, άλλοι τα μοίρασαν και άλλος καλείται να τα πληρώσει, ο Ελληνικός Λαός, οι εργαζόμενοι, οι συνταξιούχοι.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Ν. ΚΡΗΤΙΚΟΣ**)

Η επιβολή της ΟΝΕ δεν αποτελεί εθνικό στρατηγικό στόχο της Ελλάδας, αλλά επιλογή του δυτικοευρωπαϊκού μονοπωλιακού κεφαλαίου και αποβλέπει στην παραπέρα εδραίωση της κυριαρχίας. Για να υλοποιηθούν τα σχέδια για τη σύγκλιση -και πάντα μιλάμε για την ονομαστική στο βαθμό και αυτή που μπορεί να υπάρξει σήμερα- οι Έλληνες εργαζόμενοι καλούνται να πληρώσουν μεγάλο τίμημα.

Κύριοι Βουλευτές, με αφορμή τον αγώνα των αγροτών, ανασύρθηκε από τη ναφθαλίνη η προπαγάνδα περί δακτύλων, περί υποκινητών ή περί πολιτικών σκοπιμοτήτων!

Ας δούμε, λοιπόν, με λίγα λόγια ποια είναι η κατάσταση και απ' αυτό θα προκύψει ποιος είναι ο υποκινητής, ποιος έχει πολιτικές σκοπιμότητες.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Δεν συμμετείχατε ούτε εσείς ούτε η Νέα Δημοκρατία!

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Στρατηγέ, απ' αυτά που θα ακούσεις θα προκύψει ποιος υποκίνησε αυτόν τον κόσμο. Μη διακόπτεις. Άκου, αφουγκράσου τι λέμε.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Σας ακούω με μεγάλη προσοχή.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Β. ΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής): Για το διάστημα 1981-1994 δώσαμε στην Ευρωπαϊκή Ένωση 1300 δις. δραχμές συμμετοχή, αλλά πήραμε 7.100 δις. δραχμές. Μεγάλο το άνοιγμα. Αυτό επικαλούνται όλοι όσοι υποστηρίζουν την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δηλαδή λένε, τι θα γινόμασταν δίχως την ΕΟΚ! Και το λένε καθημερινά αυτό και πείθουν έναν κόσμο, είναι γεγονός, αφού και εδώ μέσα πείθουν κάποιους. Κρύβουν όμως ότι στο ίδιο διάστημα το έλλειμμα στο εμπορικό μας ισοζύγιο ήταν 11.700 δις. δραχμές. Αυτό το γεγονός ήταν καταστροφική κυρίως για την αγροτική μας οικονομία, για τη μικρομεσαία επιχείρηση. Μας έδωσαν 6 τρισ. και μας πήραν 12 τρισ. στην ουσία. Αυτή είναι η πραγματικότητα. Τα στοιχεία το επιβεβαιώνουν.

Μέχρι το 1980 η Ελλάδα είχε πλεόνασμα 760 εκατ. δολάρια στο γεωργικό εμπορικό ισοζύγιο. Σήμερα το έλλειμμα ξεπέρασε το 1 δις. δολάρια. Οι εισαγωγές κρέατος, από τότε που μπήκαμε στη "μεγάλη αγορά" των τριακοσίων πενήντα εκατομμυρίων κατοίκων, αυξήθηκαν περίπου 200%. Οι εισαγωγές γάλακτος από χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, οι οποίες συχνά πυκνά μας λοιδωρούν, αυξήθηκαν κοντά 50%. Το 1980 οι πωλήσεις τσιγάρων ντόπιας παραγωγής αποτελούσαν το 81,4% του συνόλου. Σήμερα οι αναλογίες είναι περίπου 50%-50%, χωρίς να είναι ακριβές αν οι ταυτότητες των ελληνικών τσιγάρων είναι και ελληνικές.

Την περίοδο 1990-1995 καταστράφηκαν στις χωματερές περίπου τέσσερα εκατομμύρια τόνοι ελληνικών φρούτων και εσπεριδοειδών, όταν εκατομμύρια παιδάκια στον κόσμο πεθαίνουν καθημερινά από την πείνα.

Στα πλαίσια της GATT και της ΚΑΠ, η Ελλάδα καλείται να ξεριζώσει αμπέλια έκτασης εκατόν είκοσι χιλιάδων στρεμμάτων και να μειώσει την παραγωγή κρασιού κατά ογδόντα χιλιάδες τόνους μέχρι το 2000. Η Ευρωπαϊκή Ένωση μας επιβάλλει μείωση παραγωγής βαμβακιού στο μισό απ' ό,τι παράγαμε παλιότερα και μάλιστα μας τιμωρεί αν δεν πειθαρχήσουμε. Η Ευρωπαϊκή Ένωση απαιτεί μείωση της παραγωγής γάλακτος κατά εκατόν πενήντα χιλιάδες τόνους. Η Ευρωπαϊκή Ένωση απαιτεί ανταγωνιστικότητα αλλά και ταυτόχρονα να μη γίνει το έργο του Αχελώου, όπως παλιά το ονειρευτήκαμε πάρα πολλοί εδώ μέσα. Για εντελώς συγκεκριμένους λόγους να μη γίνει το έργο. Και μαζί με τη διαταγή γι' αυτό επιστρατεύει διάφορους περιεργούς τύπους που εμφανίζονται σαν όψιμοι προστάτες

του οικοσυστήματος, λες και δε γνωρίζαμε σ' αυτόν τον τόπο -μια χούφτα είμαστε όλοι- ποιοι είμαστε ο ένας και ο άλλος. Η Ευρωπαϊκή Ένωση απαιτεί να ξεριζώσουμε τα σπυροφόρα δένδρα και να φυτέψουμε ακακίες, το υπογραμμίζω -από τη Χαλκιδική μας ήλθε αυτό το στοιχείο- αντί 15.000 δραχμών τη ρίζα για την προστασία του περιβάλλοντος, λες και η πορτοκαλιά και η ροδακινιά δεν παράγουν οξυγόνο, δεν προστατεύουν το περιβάλλον. Η Ευρωπαϊκή Ένωση απαιτεί να μη σπέρνουμε στάρι γιατί υπάρχει απ' αλλού φθηνότερο. Βεβαίως μπορεί να υπάρχει, όταν αφήνεις τον κάμπο της Θεσσαλίας να είναι διψασμένος. Πώς να είναι ανταγωνιστικός;

Η Ευρωπαϊκή Ένωση απαιτεί να μην παραβούμε τους όρους τους, δηλαδή να μην παράγονται περισσότερα από τα όσα επιτάσσει, γιατί θα πληρώνουμε πρόστιμο. Η Ευρωπαϊκή Ένωση απαιτεί, απαιτεί, απαιτεί. Αυτή είναι η κατάσταση. Σε κάθε πράγμα υπάρχει η αιτία και το αποτέλεσμα. Ο ΣΕΒ, οι μεγαλοεπιχειρηματίες, η Κυβέρνηση, διάφοροι Υπουργοί, διάφοροι μηχανισμοί, ενώ μιλάνε για το αποτέλεσμα, ενώ καταγγέλλουν με βαριές κουβέντες το κλείσιμο των δρόμων, ενώ κατηγορούν άλλους για τα όσα συμβαίνουν, αρνούνται πεισματικά να μιλήσουν για την ταμπάκερα. Πού θα πάνε οι αγρότες που ξεκληρίζονται; Στα εργοστάσια; Ποια εργοστάσια; Πώς θα ζήσουν αυτοί οι άνθρωποι; Ποιο θα είναι το αύριο; Γιατί όλες οι κυβερνήσεις συμφώνησαν με επιλογές που καταστρέφουν την αγροτική μας οικονομία; Αν δεν απαντηθούν αυτά τα κρίσιμα ερωτήματα, είναι σίγουρο ότι με τα όποια ημίμετρα, με τις όποιες επιλογές ενάντια στον εχθρό-λαό, δεν πρόκειται να απασφαλισθούν οι βόμβες που υπάρχουν. Και υπάρχουν! Κανένας δεν πρέπει να κλείνει τα μάτια σ' αυτήν την κατάσταση. Εσείς τις δημιουργήσατε, αυτοί που κυβέρνησαν εννοώ.

Οι αγώνες των εργαζομένων είναι βέβαιο ότι θα συνεχισθούν και θα ενταθούν. Όλες οι γέφυρες για επανάταυση, για βολέματα, για καλύτερες μέρες, για αυταπάτες, για μεγάλα λόγια είναι κομμένες, παρ'ά το ζικ-ζακ, που μπορεί να εμφανισθούν στην πορεία των κινητοποιήσεων των αγώνων, των απεργιών, η κίνηση θα είναι πάντα με ένταση προς τα εμπρός.

Τα άλλα όλα περί δακτύλων των κομμουνιστών που θέλουν να φύγουν από την Ευρώπη κλπ. κλπ., δεν πείθουν ούτε τα μικρά παιδιά σήμερα. Αυτό για το οποίο σας κατηγορεί ο κόσμος είναι το γιατί ψηφίσατε συνθήκες που μας δένουν χειροπόδαρα και που όπως ακούστηκε από αυτό το βήμα ούτε καν τις είχαμε διαβάσει, είπατε, είπαν κάποιοι. Αυτό που λέει ο κάθε εργαζόμενος είναι αν πρόκειται να μην έχουμε στον ήλιο μοίρα, τι τον θέλουμε τέτοιο συνεταιρισμό; Έτσι απλά τα λένε όλοι και όχι μόνο οι κομμουνιστές. Πηγαίνετε να μιλήσετε με τον κόσμο.

Θα το πούμε καθαρά. Η ικανοποίηση των αιτημάτων που βάζουν οι εργαζόμενοι, οι αγρότες δε λύνουν τα τεράστια προβλήματα που σωρεύτηκαν. Δίνουν ανάσα και αυτό το υπογραμμίζουμε. Αυτά τα προβλήματα δεν πρόκειται να λυθούν αν συνεχισθεί η πολιτική κυριαρχία των δυνάμεων που τα δημιούργησε και αυτό θα πρέπει να το κατανοήσουν όλοι οι εργαζόμενοι.

Κύριοι Βουλευτές, η αδιαλλαξία της Κυβέρνησης απέναντι στους αγρότες σ' όλους τους εργαζόμενους έχει μέσα της έντονο το στοιχείο του πολιτικού "τσαμπουκά", για να χρησιμοποιήσω μία έκφραση των επιτελών του κ. Σημίτη. Έτσι ακριβώς το είπαν. Θέλουν να στείλουν το μήνυμα πως ό,τι και να κάνουν δεν πρόκειται να βρουν το δίκιο τους. Αυτή η λογική όμως είναι πέρα για πέρα αυταρχική. Είναι επικίνδυνη. Διότι τέτοιες λογικές τις αγνοούν όλοι αυτοί οι διαβόητοι εκσυγχρονιστές, δηλαδή ότι το σκονί έχει δύο άκρες. Όταν ο άλλος φθάσει σε κατάσταση απόγνωσης τον πνίγουν τα προβλήματα, τα χρέη, το κυνήγι, τα παιδιά του που πινάνε και δεν έχει άλλη διέξοδο από το να αντισταθεί, να παλέψει και να προετοιμασθεί για αντεπίθεση. Το μήνυμα που θέλει να στείλει η Κυβέρνηση, δε θέλει να το στείλει μόνο στο ΚΚΕ. Το ΚΚΕ ήταν ένα κόκκινο πανί και κανείς δεν πρέπει να ξεχνάει ότι ο αντικομμουνισμός παλαιός και εκσυγχρονισ-

σμένος δεν έπληξε μόνο τους κομμουνιστές, έφθασε να πλήξει μέχρι και δεσποτάδες. Αυτό ας μην το ξεχνάμε.

Το μήνυμα θέλουν να το στείλουν και στους δικούς τους ανθρώπους, στους οπαδούς του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που συμμετέχουν στους αγώνες και το ξέρουν και προκλητικά λένε ανακρίβειες. Τα είκοσι πέντε εργατικά κέντρα που προσχώρησαν σε εικοσιτετράωρη απεργία αυτήν τη στιγμή δε βρίσκονται όλα στην επιρροή των συνδικαλιστών της ΕΣΑΚ, των κομμουνιστών. Το μήνυμα που θέλουν να στείλουν είναι και προς τους εσωκομματικούς τους αντιπάλους και το επενδύουν με έναν εκβιασμό ότι αν πέσω εγώ, θα πέσουνε όλοι μαζί.

Αυτή είναι η αλήθεια, κύριοι. Και αν δεν κατανοηθεί αυτή η αλήθεια, μπορεί να υπάρξουν και χειρότερα. Το τελευταίο σκαλί, όπως όλοι γνωρίζουν, είναι ο πάτος. Και ο καθένας ας αναλογισθεί τις ευθύνες του.

Εμείς ούτε εξτρεμιστές είμαστε ούτε τυχοδιώκτες. Υποστηρίζουμε τους αγώνες των εργαζόμενων. Συμμετέχουμε στην οργάνωσή τους για τα δίκαια αιτήματά τους.

Εσείς όμως, όλοι όσοι στηρίζετε τέτοιες επιλογές, αναλογισθείτε πού πάτε τα πράγματα. Αναλογισθείτε και εσείς του κυβερνητικού Κόμματος, τι ακούσατε πρωτότερα από το Γενικό Εισηγητή του ΠΑ.ΣΟ.Κ.

Επιτρέψτε, κύριοι Βουλευτές, να καταθέσουμε τις απόψεις του Κόμματός μας για γενικότερα και ειδικότερα ζητήματα, στο πλαίσιο της συζήτησης του Κρατικού Προϋπολογισμού.

Ποια είναι η αλήθεια για αυτόν τον Προϋπολογισμό; Παγώνει, ουσιαστικά, τις αυξήσεις των μισθών και συντάξεων. Βρίσκεται, δηλαδή, μέσα στη λογική του $0+0=14\%$, ή του $3+3=11\%$. Με το νέο, λεγόμενο, μισθολόγιο θα υπάρξουν σίγουρα και νέες απώλειες στο εργατικό εισόδημα. Αυτός είναι εξ άλλου και ο βασικός στόχος, όπως περιγράφεται και στη Λευκή Βίβλο αναλυτικότερα. Η πολιτική λιτότητας θα έχει πολλαπλές αρνητικές συνέπειες και για την αγορά και για την οικονομία, γενικότερα. Αυτό σημαίνει, έτσι και αλλιώς, αύξηση της φτώχειας για εκατομμύρια ανθρώπους και διεύρυνση του πλούτου για τους λίγους και τους υπηρέτες τους.

Απορρίπτοντας όλο το σκεπτικό που διαποτίζει τον προϋπολογισμό του Μάαστριχτ, διατυπώνουμε το δικό μας σκεπτικό για το εισόδημα των εργαζόμενων.

Σήμερα, το βασικό μικτό μεροκάματο, όπως διαμορφώθηκε την 1.7.96, είναι 5.753 δραχμές. Αν δεν είχε καταργηθεί η Α.Τ.Α. το 1990, το βασικό μεροκάματο θα ήταν 6.558 δραχμές. Δηλαδή ο εργαζόμενος έχει καθημερινά μία απώλεια 805 δραχμών.

Αν υπολογίσουμε ότι ο πληθωρισμός το 1997 θα είναι τουλάχιστον 6%, κατά τις δικές μας εκτιμήσεις -γιατί αυτά τα μικρά νούμερα που ρίχνονται είναι για να προετοιμάσουν τις νέες συλλογικές συμβάσεις και να δώσουν λιγότερα, καταλαβαίνετε τι γίνεται- και ότι οι εργαζόμενοι δικαιούνται συμμετοχή στην αύξηση του Α.Ε.Π. τουλάχιστον 2,5%, αυτό σημαίνει ότι το βασικό μεροκάματο θα πρέπει να είναι την 1.1.97 7.000 δραχμές και ο βασικός μισθός, αναλογικά, 175.000 δραχμές -το επαναλαμβάνουμε- ο βασικός, δηλαδή, το ελάχιστο όριο επιβίωσης. Όλοι μπορούμε να καταλάβουμε, τι σημαίνει 7.000 μικτό και 175.000 μικτός.

Οι εργαζόμενοι στο δημόσιο τομέα είχαν απώλειες, στο χρονικό διάστημα 1990-1996, περίπου 30%, όπως αποτιμά εξάλλου αυτά τα στοιχεία και η ανώτατη διοίκηση των δημοσίων υπαλλήλων. Αυτές οι απώλειες πρέπει να καλυφθούν, πριν από όποια συζήτηση για το λεγόμενο νέο μισθολόγιο, που παμπάλαιο κατά τη γνώμη μας είναι.

Οι συνταξιούχοι, ιδιαίτερα όσοι δικαιούνται την κατώτερη σύνταξη του Ι.Κ.Α., είδαν τις συντάξεις τους να περικρίνονται σταδιακά από το 1990. Οι μεν συντάξεις γήρατος και αναπηρίας έπεσαν από τα είκοσι μεροκάματα ανειδίκευτου εργάτη στα δεκαεπτά, οι δε συντάξεις λόγω θανάτου από τα δεκαοκτώ ημερομίσθια ανειδίκευτου εργάτη, έπεσαν στα 15,3.

Οι συνταξιούχοι του Δημοσίου και των ΔΕΚΟ έχουν υποστεί εξ ίσου σημαντικές απώλειες στο εισόδημά τους.

Σωρευτικά, στην επταετία 1990-1996, οι συνταξιούχοι του Ι.Κ.Α. λόγω γήρατος ή αναπηρίας είχαν απώλειες πάνω από

900.000 δραχμές. Στις δε συντάξεις λόγω θανάτου, σωρευτικά υπήρξε απώλεια που ξεπερνά τις 800.000 δραχμές.

Για να μην αναλύουμε σε λεπτομέρειες όλο το σκεπτικό μας σχετικά με τους συνταξιούχους, τονίζουμε ότι υποστηρίζουμε τα αιτήματα της Συντονιστικής Επιτροπής Αγώνα των Συνταξιούχων, τα οποία γνωρίζουν πολύ καλά οι αρμόδιοι, ακόμη και εκείνοι που δεν ασχολούνται με το θέμα, εδώ που τα λέμε. Τα έκαναν γνωστά τα θέματά τους οι συνταξιούχοι.

Ο Προϋπολογισμός προετοιμάζει το έδαφος για νέα φοροεπιδρομή σε βάρος των λαϊκών στρωμάτων. Είναι ανοιχτή πρόκληση να μας λένε ότι τα φορολογικά μέτρα θα είναι δικαιότερα, όταν παραμένουν σταθερές οι κλίμακες φορολόγησης. Είναι πρόκληση να φορολογείτε, να ληστεύετε τον εργαζόμενο που έχει ένα βαρκάκι, γιατί τάχα είναι τεκμήριο και να αφήνετε στο απυρόβλητο τους εφοπλιστές.

Καταθέσαμε την περασμένη εβδομάδα πρόταση νόμου για τη φορολογία, η οποία πρόταση νόμου βάζει χέρι στους έχοντες και κατέχοντες. "Ιδού η Ρόδος, ιδού και το πήδημα!" Να μην αναλύω την πρότασή μας. Εξ άλλου δημοσιεύθηκε στην εφημερίδα "ΡΙΖΟΣΠΑΣΤΗΣ" ολόκληρη.

Η νεοφιλελεύθερη μόδα των αποκρατικοποιήσεων, της καταστροφής κυριολεκτικά βασικών όπλων και μέσων, θα προχωρήσει με πιο γρήγορους ρυθμούς στα πλαίσια της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

Στον αντίποδα αυτής της λεηλασίας της δημόσιας περιουσίας, εμείς κόντρα στη μόδα των ιδιωτικοποιήσεων -μόδα που αργά ή γρήγορα θα περάσει, να δούμε όμως τότε τι θα έχουμε στο ντορβά μας- αντιπροτείνουμε: Ο δημόσιος τομέας της οικονομίας μπορεί κάτω από προϋποθέσεις να αποτελέσει βασικότατο παράγοντα στην παραγωγική ανάπτυξη.

Βέβαια, όταν μιλάμε για δημόσιο τομέα δεν αναφερόμαστε στο σημερινό, ο οποίος εξυπηρέτησε και εξυπηρετεί διάφορα συμφέροντα, ιδιωτικά και κομματικά. Χωρίς να αγνοούμε τις συγκυριακές διακυμάνσεις, μπορούν να στηριχθούν και να μείνουν στο Δημόσιο μια σειρά από επιχειρήσεις. Και πάντα μιλάμε με τα ελληνικά δεδομένα και με τα ελληνικά μεγέθη.

Συγκεκριμένα, κάνουμε λόγο για την ΑΓΕΤ, για τον παρθενώνα της ελληνικής βιομηχανίας, για τη ΛΑΡΚΟ και τον ανοξείδωτο χάλυβα, για τα ΕΛ.ΣΙ, για τα ναυπηγεία, για το λευκόλιθο, για το χρυσό, για τους βωξίτες, για τη SOFTEX, για τα λιπάσματα, για βιομηχανικές μονάδες, οι οποίες σχετίζονται με την αγροτική οικονομία, ιδιαίτερα με την επεξεργασία γεωργικών προϊόντων και φρούτων. Κάνουμε λόγο για επιχειρήσεις, όπως η Πειραιϊκή Πατραϊκή που θα μπορούσε να αποτελέσει τον πλότο στο συγκεκριμένο χώρο. Κάνουμε λόγο για τις αμυντικές βιομηχανίες μας, που πέρα από τους άλλους λόγους, μπορούσε να είναι μία καλή βάση για ανάπτυξη και σύγχρονης τεχνολογίας. Πρώτιστα βέβαια, μιλάμε για τις ΔΕΚΟ που απειλούνται καθημερινά από τον οδοστρωτήρα των ιδιωτικοποιήσεων, των μετοχοποιήσεων εις απόδοση οφελών τους στους διάφορους ιδιώτες, ενώ θα έπρεπε να είναι ο μοχλός στα χέρια του Ελληνικού Λαού.

Εμείς επιμένουμε. Και επιμένουμε γιατί παίρνουμε υπόψη μας όλη τη γενικότερη κατάσταση που επικρατεί. Μπορεί για τον κύριο Εισηγητή του Κυβερνητικού Κόμματος να φαντάζονται αυτά παρωχημένα, αλλά εμείς πιστεύουμε ότι αυτά που είπε ήταν όλα του Μπερστάιν και του Κάουτσκι και επώθησαν στις αρχές του αιώνα. Είναι πολύ παρωχημένα, δηλαδή.

Με τον Προϋπολογισμό μειώνονται παραπέρα οι επιχορηγήσεις προς κοινωνικούς οργανισμούς και στην ουσία μειώνονται σημαντικά οι κρατικές δαπάνες για την υγεία.

Όσα λέγονται περί κοινωνικού προσώπου και άλλα ηχηρά, είναι ανακριβέστατα και επικαλούμαι έναν επεικλή χαρακτήρισμό.

Μειώνονται τα κονδύλια για στήριξη του Ι.Κ.Α. και άλλων ταμείων.

Μειώνονται κατά 54% τα κονδύλια στα βοηθήματα για υγειονομική περίθαλψη.

Μειώνονται κατά 40% τα επιδόματα πρόνοιας.

Μειώνονται τα κονδύλια για την προστασία ηλικιωμένων ατόμων.

Μειώνεται το κονδύλι για το Ίδρυμα Νεότητας.

Περικόπτονται οι δαπάνες για τις κοινότητες απεξάρτησης από τα ναρκωτικά. Αυτό είναι μία απάνθρωπη επιλογή κατά τη γνώμη μας.

Οφείλετε να δηλώσετε ότι έστω θα βρεθούν ποσά, αντίστοιχα με τις ανάγκες και τη σοβαρότητα του ζητήματος από το αποθεματικό. Τουλάχιστον, γι' αυτό το ζήτημα κάνουμε έκκληση. Μην κόβετε το νήμα της ελπίδας σε χιλιάδες παιδιά.

Με δεδομένο για μας ότι οι δαπάνες για την υγεία, την κοινωνική ασφάλιση, την πρόνοια κ.λπ. είναι έμμεσα, αλλά δυναμικά παραγωγικές δαπάνες, διατυπώνουμε την πρόταση για γενναία αύξηση των κονδυλίων για όλους αυτούς τους τομείς.

Η μικρή ονομαστική αύξηση στα κονδύλια για την Παιδεία, όχι μόνο δεν είναι ικανή να αντιστρέψει την τραγική κατάσταση, αλλά θα σωρεύσει νέα προβλήματα.

Απαιτούμε, όπως απαιτούν εξάλλου όλοι οι μαζικοί φορείς, όλη η εκπαιδευτική κοινότητα, το 15% του Κρατικού Προϋπολογισμού για την Παιδεία.

Περιορίζονται και καταργούνται οι συντάξεις για τις πολύτεχνες μητέρες.

Έχουμε στο φάκελό μας δεκάδες τηλεγραφήματα, υπομνήματα από συλλόγους, πολυτέκνων. Τα έχουν όλες οι Κοινοβουλευτικές Ομάδες. Το Κόμμα μας αντιμετωπίζει θετικά αυτά τα αιτήματα. Εξ άλλου κατ' επανάληψη έχει καταθέσει σχετικές τροπολογίες και προτάσεις στη Βουλή.

Συνεχίζεται η απαράδεκτη κατάσταση σε βάρος των αντιστασιακών, αφού μειώνονται δραστικά τα κονδύλια για την ενίσχυσή τους.

Στη Διαρκή Επιτροπή ο Υφυπουργός Οικονομικών είπε ότι η άποψη του ΚΚΕ περί μείωσης των κονδυλίων για τους αντιστασιακούς δεν ευσταθεί και για αυτό επικαλέσθηκε διάφορα λογιστικά στοιχεία, ενδιαφέροντα από τεχνοκρατικής απόψεως, θα έλεγα.

Είμαστε όμως σε θέση να γνωρίζουμε ότι μεγάλος αριθμός δικαιούχων, όλων εκείνων δηλαδή που αφαίρεσε τις συντάξεις τους η Νέα Δημοκρατία, δεν επανεξετάστηκε ακόμα. Μιλάμε πάντα -για να γνωρίζουμε το θέμα- για τους αντιστασιακούς αγρότες. Αν επανεξεταστούν και τους δοθεί η σύνταξη -και πρέπει να τους δοθεί- τότε το κονδύλι που αναφέρετε είναι ασήμαντο, είναι τέσσερις φορές κάτω από το προηγούμενο για να καταλάβετε.

Άρα, καταλήγουμε βάσιμα στο συμπέρασμα ότι εκ προοιμίου τους κόβει η Κυβέρνηση. Αυτή είναι επιλογή δηλαδή.

Πάνω σ' αυτό το εθνικό, οικονομικό, πολιτικό ζήτημα κάνουμε μία σαφή απλή, λιτή πρόταση. Επειδή είναι σίγουρο ότι οι δικαιούχοι αντιστασιακοί είναι περίπου άλλοι τόσοι απ' αυτούς που παίρνουν σήμερα το βοήθημα, θα χρειαστεί πενταπλάσιο κονδύλι από εκείνα που προβλέπει ο Προϋπολογισμός του 1997. Και αυτό το κονδύλι πρέπει να υπάρξει. Οι αντιστασιακοί θα σας κρίνουν, να είσθε βέβαιοι. Εμείς από τη μεριά μας δηλώνουμε κατηγορηματικά ότι δεν πρόκειται να ξεχάσουμε το ζήτημα.

Το οικογενειακό εισόδημα θα υποστεί νέο πλήγμα με τις νέες αναπλήσεις στα τιμολόγια των ΔΕΚΟ, αλλά και των άλλων παρεχόμενων από το Δημόσιο, υπηρεσιών. Πλήγμα από την ασύδοτη ακρίβεια στην αγορά προϊόντων πλατιάς κατανάλωσης. Και το ζούμε όλοι αυτό το μαρτύριο καθημερινά στα σουπερ-μάρκετ, στις αγορές.

Δεν μπορεί να τιμολογία και οι όποιες υπηρεσίες του Δημοσίου προς τον πολίτη να αυξάνουν προς τα πάνω απ' αυτό που σηκώνει το βαλάντιό του, να αυξάνουν πάνω από τον πληθωρισμό, να αποτελούν τον καθημερινό τρομοκράτη του εργαζόμενου, του φτωχού ανθρώπου. Για ένα μεγιστάνα, για ένα βολεμένο, για έναν που έχει εισόδημα δεκάδων εκατομμυρίων το μήνα, δεν είναι τίποτε μία αύξηση στα τιμολόγια των ΔΕΚΟ και στα τσιγάρα. Για έναν εργαζόμενο συνταξιούχο τα 50-70 χιλιάδικα το μήνα απ' αυτά τα τιμολόγια είναι ασήκωτο βάρος.

Δεν μπορεί να μην υπάρχει έλεγχος στην αγορά. Αυτή είναι η πρόταση και η θέση του ΚΚΕ και σε ό,τι αφορά την τιμή και σε

ό,τι αφορά την ποιότητα των προϊόντων. Δεν υπάρχει έλεγχος τώρα με αυτές τις συνθήκες της διαβόητης ελεύθερης αγοράς. Και στο όνομα αυτών των συνθηκών, αυτής της καταστροφικής ιδεοληψίας, ουσιαστικά καταργήθηκε το Υπουργείο Εμπορίου. Και αν πάνε έτσι τα πράγματα -όπως πάνε δηλαδή- σε λίγο καιρό σ' αυτό το Υπουργείο θα υπάρχουν αράχνες και για να είμαστε ειλικρινείς, ήδη υπάρχουν.

Εμφανίζονται αυξημένα και πάλι τα κονδύλια για την Άμυνα, για να επιβεβαιωθεί η κραυγαλέα αντίφαση περί προστασίας των συνόρων μας από τους εταίρους. Οφείλετε, κύριοι της Κυβέρνησης, αλλά και όσοι υποστηρίζουν μία τέτοια λογική, να δώσετε μία σαφή απάντηση στο Λαό. Ή οι διαβόητοι εταίροι μας εγγυώνται τα σύνορα της Χώρας και άρα δε χρειάζονται αυτές οι τεράστιες αμυντικές δαπάνες ή δεν τα εγγυώνται και επομένως τι σόϊ εταίροι είναι; Δεν μπορείτε να κρατήσετε δύο καρπούζια σε μία μασχάλη. Δώστε απάντηση στο Λαό.

Η αλήθεια για μας είναι ότι η αύξηση των κονδυλίων, όπως εξ άλλου αποκαλύφθηκε από διάφορα δημοσιεύματα, είναι στη λογική των σχεδιασμών του ΝΑΤΟ και της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης. Εμείς, το Κόμμα μας, δεν είμαστε αντίθετοι στην προμήθεια τεχνικών μέσων για την εθνική μας άμυνα, αλλά να είναι για την εθνική μας άμυνα. Αλλά υποστηρίζουμε ότι η καλύτερη υπεράσπιση των εθνικών μας συμφερόντων, των συνόρων μας είναι η ενότητα του Λαού μας, που τη διασπάτε καθημερινά με αυτά που λέτε και κάνετε σε βάρος του. Και ο Λαός να ενημερώνεται σωστά, να γνωρίζει ποιοί είναι οι φίλοι του και οι εχθροί του και να μην προκαλείται από τις διάφορες ευχαριστίες, απ' αυτό το Βήμα κιόλας, προς εκείνους οι οποίοι μας έχουν κάψει κατ' επανάληψη και αποδεδειγμένα τη γούνα.

Με την ασήμαντη, όσο και προκλητική αύξηση στα κονδύλια για τον πολιτισμό, δεν αποδεικνύετε το πόσο απλά βλέπετε σαν Κυβέρνηση αυτόν τον κρίσιμο τομέα, αλλά στρώνετε το έδαφος στους διάφορους μεγαλοεπιχειρηματίες να μας εκπολιτίσουν, να διαβρώσουν παραπέρα τους πολιτιστικούς ιστούς μας, φυσικά με το αζημίωτο. Γιατί από άλλα κονδύλια τα οποία δε φαίνεται από πρώτη ματιά πού διοχετεύονται, ενισχύονται πλουσιοπάροχα.

Εμείς υποστηρίζουμε την άποψη για μία μεγάλη αύξηση στα κονδύλια για τον πολιτισμό, αλλά να δοθούν προς εκείνη την κατεύθυνση που θα υπερασπίζονται και θα προωθούν τον πολιτισμό μας και όχι τα Μέγαρα Μουσικής.

Κύριοι Βουλευτές, πέρα από τα ιδεολογικά επιχειρήματα που επιστρατεύονται όσοι αντιπένονται σε αυτές τις απόψεις μας, αυτές τις προτάσεις μας, συχνά επικαλούνται και το εξής δίλημμα, συχνότατα τελευταία, πολύ συχνά τελευταία. Έγινε και κουραστικό δηλαδή. Λένε "και αν θέλαμε, πού θα βρούμε τα χρήματα για να γίνουν αυτά που προτείνετε;" Την απάντηση την γνωρίζουν, ωστόσο δεν τη λένε. Γι' αυτό με λίγα λόγια θα προσπαθήσουμε να πούμε από πού θα βρεθούν αυτά. Αν και δεν υπήρχε ειδικός λόγος -γιατί να γνωρίζουν- αλλά ωστόσο επειδή ο Λαός αφουγκράζεται, έχουμε την υποχρέωση να καταθέσουμε τη δική μας άποψη για το πού θα βρεθούν αυτά τα χρήματα.

Οι Γερμανοί μας οφείλουν από τις πολεμικές επανορθώσεις και το διαβόητο κατοχικό δάνειο περίπου 15 τρισ. δραχμές. Το επαναλαμβάνουμε, περίπου 15 τρισ. δραχμές. Δεν κάνετε, ούτε κάνετε τίποτε για να μας δοθούν αυτά τα χρήματα. Για πενήντα χρόνια όλες οι Κυβερνήσεις επαναλαμβάνουν το ίδιο πράγμα: Παρακολουθούμε το θέμα. Πόσο θα το παρακολουθούμε το θέμα;

Πρόσφατα ρυθμίστηκαν χρέη μεγαλοεπιχειρηματιών ύψους πάνω από 1 τρισ. δραχμές. Γιατί; Όταν ο κάθε απλός εργαζόμενος, που οφείλει, αν οφείλει, πενταροδεκάρες, απειλείται με φυλάκιση, με ποιο δικαίωμα χαρίσατε χρήματα του Ελληνικού Δημοσίου, του Ελληνικού Λαού;

Από την κατάργηση των δασμών για προϊόντα από χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης χάθηκε πάνω από 1 τρισ. δραχμές. Η απώλεια είναι ακόμη μεγαλύτερη, αφού η εισβολή ξένων προϊόντων εκτοπίζει τα ντόπια και στην πραγματικότητα αποτελεί έναν από τους λόγους που κλείνουν αρκετές

επιχειρήσεις, που "κλείνουν" τα χωράφια. Δεν είναι πειστικό το επιχείρημα ότι υπογράψαμε συνθήκες, τις οποίες πρέπει να σεβαστούμε.' Όταν οι συνθήκες δεν είναι καλές, τις καταργούμε, τις αλλάζουμε, δεν τις σεβόμαστε.

Με τη μέθοδο των υποτιμολογήσεων και των υπερτιμολογήσεων, που κάνουν οι μεγαλοεπιχειρηματίες, χάνονται τεράστια ποσά. Οι αρμόδιες Υπηρεσίες, αυτές που πιάσουν κάθε φιλικατζή γνωρίζουν ή πρέπει να γνωρίζουν, πόσα χάνονται και ποιοι τα καρπώνονται. Μεγάλο μέρος από τα χρήματα που δίνονται από την Ευρωπαϊκή Ένωση, χρήματα του Λαού μας, λεηλατούνται από εκείνους που έχουν ειδικευθεί σ' αυτό το σπορ, δηλαδή στην απάτη.

Μέσα στην Αίθουσα της Βουλής πέρσι καταγγέλλθηκε από στέλεχος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. πώς γίνεται η κομπίνα.

Από τις υπερβάσεις στα δημόσια έργα, διασπαθίζονται εκατοντάδες δισεκατομμύρια. Το παράδειγμα του Μετρό είναι χαρακτηριστικό. Να πείτε στον Ελληνικό Λαό, ποιο ήταν το σκοπό τεράστια ποσά, και όπως εξήγγειλε η Κυβέρνηση, θα είναι πολλά τρισεκατομμύρια δραχμές για τα επόμενα λίγα χρόνια. Πολλά τρισεκατομμύρια δραχμές για τα επόμενα λίγα χρόνια!!

Για τις νατοϊκές ανάγκες της Χώρας αγοράζονται διάφορα οπλικά συστήματα, που καμία σχέση, όπως είπαμε, δεν έχουν με τις αμυντικές ανάγκες της Χώρας. Ξοδεύονται για αυτόν το σκοπό τεράστια ποσά, και όπως εξήγγειλε η Κυβέρνηση, θα είναι πολλά τρισεκατομμύρια δραχμές για τα επόμενα λίγα χρόνια. Πολλά τρισεκατομμύρια δραχμές για τα επόμενα λίγα χρόνια!!

Μεγάλα ποσά και κάνουμε λόγο για πολλές εκατοντάδες δισεκατομμύρια, δαπανώντας για τις λεγόμενες κρατικές προμήθειες. Διάφορα κυκλώματα κερδίζουν τεράστια ποσά απ' αυτήν τη δουλειά, πουλώντας στην πραγματικότητα αέρα κοπανιστό.

Από τους "αποικιακούς νόμους" με συνταγματική κατοχύρωση κιόλας, οι ξένοι επιχειρηματίες κατακλύβουν τον ιδρώτα του Ελληνικού Λαού για δεκαετίες. Το παράδειγμα της ΠΕΣΙΝΕ είναι χαρακτηριστικό. Μη μας λένε, λοιπόν, ότι δεν μπορούν να βρεθούν χρήματα και άρα πρέπει να πληρώσει τα σπασμένα ο Λαός. Άλλο πράγμα είναι. Δε συμφωνείτε με αυτές τις προτάσεις, η πολιτική τους είναι διαφορετική, αλλιώς θα κόψουμε το κλαδί και θα πέσουμε κάτω. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Κύριοι Βουλευτές, οι εργαζόμενοι πριν κατατεθεί ο Προϋπολογισμός, αντέδρασαν συντονισμένα, μαχητικά από τα κάτω κυρίως. Αντέδρασαν πρώτη φορά τόσο έντονα κατά την περίοδο που προετοιμάζεται και συζητείται νέος προϋπολογισμός. Ακούσατε και εσείς εξ άλλου απ' έξω τις φωνές των εργαζομένων και τις διαμαρτυρίες, τα αιτήματά τους, την κραυγή αγωνίας τους.

Εμείς υποστηρίζουμε την άποψη ότι ήταν και είναι απόλυτα δικαιολογημένη η αγωνιστική παρέμβαση των εργαζομένων. Το γεγονός αυτό αποδειχνει ότι οι άνθρωποι του μόχθου στην πόλη και στο χωριό δεν ψηφίζουν μια φορά κάθε τέσσερα ή κάθε τρία χρόνια, αλλά καθημερινά. Στη Δημοκρατία της τετραετίας, στη Δημοκρατία του "πάπτε και μη μιλάτε", στη Δημοκρατία σας που λέει "μας ψηφίσατε και άρα το Κράτος, η ισχύς θα τσακίσει το Λόγο, το Λαό", αντέταξαν την καθημερινή, την πραγματική Δημοκρατία. Ή, για να μιλήσουμε πιο απλά, πρόβαλαν τα ανθρώπινα αιτήματά τους, όπως είχαν καθήκον και υποχρέωση απέναντι στον εαυτό τους και τα παιδιά τους. Έπρεπε να το δείτε αυτό το ζήτημα και δεν το είδατε, όσοι αντιπαθήκατε σ' αυτόν τον αγώνα, σ' αυτόν τον τίμιο αγώνα των εργαζομένων.

Κατηγορούνται σαν μαφίες, σαν κινούμενα όργανα. Αυτοί που ξεστόμισαν τέτοιες κατηγορίες, να κοιτάσουν την καμπούρα τους, που είναι πολύ μεγάλη, κατά την άποψή μας. Να μη λένε τέτοια πράγματα, γιατί προσβάλλουν βάνουσα τη νοημοσύνη μας και βρίζουν εκείνους, που μόλις πριν από δύο μήνες τους ψήφισαν. Και τώρα, όπως τους προειδοποίησα εμείς, ήρθε το μετά. Και αυτό το μετά δεν άργησε καθόλου.

Οι κινητοποιήσεις των εργαζομένων είναι ένα θετικό μήνυμα, ένα αισιόδοξο σινιάλο, που μέσα του έχει το δυναμικό στοιχείο της προοπτικής στο βαθμό που θα υπάρχει βέβαια ενωτική και συντονισμένη συνέχεια. Μόνο με αυτήν την προϋπόθεση της

συνέχειας είναι αντιστρέψιμη η κατάσταση. Άλλο φάρμακο εμείς δε γνωρίζουμε.

Όταν ο Λαός από τα κάτω σηκώνει το ανástημά του ο κάθε πραγματικά προοδευτικό άνθρωπος πρέπει να αισθάνεται περήφανος, ιδιαίτερα στις σημερινές συνθήκες της κυριαρχίας των καιροσκόπων των κερδοσκόπων, των φιλοτομαριστών και των λεγόμενων δημοσιογράφων, που το πήραν εργολαβικά να συκοφαντούν καθημερινά τους αγρότες. Και δε μας δίνουν ορισμένο το δικό τους πόθεν έσχες, αυτοί που παράγουν είδηση ενάντια στο λαϊκό κίνημα, αυτοί που δεν πήγαν ποτέ να δουν πώς κάθεται ο αγρότης στο χωράφι, δεν πήγαν ποτέ στη σκαλωσιά να δουν πώς δουλεύει ο οικοδόμος πάνω σε ένα μαδέρι, παίζοντας τη ζωή του κορώνα-γράμματα, κάνοντας τον ακροβάτη. Και εκ του ασφαλούς αυτοί προσπαθούν να κρίνουν τους πάντες, ισοπεδώνοντας τα πάντα.

Μόνο πολιτικά ασήμαντοι άνθρωποι δεν μπορούν να δουν το βαθύτερο νόημα αυτού του όχι των εργαζομένων, δηλαδή να δουν ότι αυτός ο αγώνας εμπεριέχει την αξιοπρέπεια, την περηφάνεια και τη βαθιά πατριωτική στάση απέναντι στις εξελίξεις, που άλλοι θέλουν να διαμορφώσουν για μας, χωρίς εμάς.

Αυτοί οι αγώνες, έστω και κάτω από το βάρος της ήττας, της σοσιαλιστικής κοινότητας, δίνουν σε τελική ανάλυση απάντηση στην ανοησία περί του τέλους των ιδεολογιών, απάντηση στους επίδοξους μοντέρνους δικτάτορες και κρατούν τη φωτιά αναμμένη. Θα κάνουμε ό,τι περνάει από το χέρι μας, μέσα και έξω από τη Βουλή, για τη συγκρότηση μετώπου πάλης, που θα στοχεύει στην ανατροπή των αντεργατικών και αντιλαϊκών πολιτικών.

Ξέρουμε και θέλουμε να πιστεύουμε ότι το ξέρει και κάθε προοδευτικός άνθρωπος ότι δεν είναι εύκολη υπόθεση να συμβάλεις, ώστε να οργανωθεί ένα κίνημα με στόχους και προοπτική, και μάλιστα κάτω από τις σημερινές συνθήκες, όταν έχεις απέναντί σου έναν τεράστιο μηχανισμό, που δρα καθημερινά, μέρα-νύχτα, στο σκοτάδι και στο φως. Είναι δύσκολο να αλλάξεις συνειδήσεις με αντοχή και διάρκεια στο χρόνο και να διαμορφώσεις όρους μαζικού και ενωτικού κινήματος και να πεις ότι το λαϊκό κίνημα έχει κοινά συμφέροντα, ότι είναι παρόν και ότι συμμετέχει καθοριστικά στο γράψιμο της ιστορίας. Αυτόν το δύσκολο δρόμο προτείνουμε να διαλέξει ο κάθε πραγματικά αριστερός, προοδευτικός άνθρωπος, ο οποίος θέλει να βοηθήσει το Λαό.

Μέσα από τον αγώνα, θα προκύψει η πραγματική εναλλακτική λύση με προοπτική στο μέλλον, λύση που στο κέντρο της θα έχει τον εργαζόμενο άνθρωπο. Μέσα από τον αγώνα μπορεί να δει καθαρότερα ο κάθε εργαζόμενος ποιος είναι με ποιον, ποιοι τον κοροϊδεύουν και του κλέβουν την ψήφο του και τη χρησιμοποιοούν κατόπιν σαν βούρδουλα ενάντιά του και ποιοι στέκονται δίπλα του ανυστερόβουλα.

Αυτοί οι απλοί άνθρωποι που αγωνίζονται κατασυκοφαντούμενοι, κύριοι Βουλευτές, για τα πιο βασικά ανθρώπινα δικαιώματά τους, έδωσαν και δίνουν μαθήματα προς κάθε κατεύθυνση, μαθήματα ανθρωπιάς, μαθήματα αξιοπρέπειας, μαθήματα ήθους, μαθήματα ενότητας, τακτικής και συσπείρωσης πάνω στο πρόβλημα.

Το Κ.Κ.Ε. καταψηφίζει αυτόν τον Προϋπολογισμό. Αλλά, έχει υποχρέωση να καλέσει όλους τους Βουλευτές να τον καταψηφίσουν και να μη συρθούν στα ψεύτικα διλήμματα, "αν πέσω εγώ, θα πέσετε κι εσείς". Δεν μπορεί να πάει έτσι η κατάσταση.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Γενικός Εισηγητής του Συνασπισμού της Αριστεράς και της Προόδου κ. Ιωάννης Δραγασάκης έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καταθέσαμε δύο αναλυτικές γραπτές εισηγήσεις στη Διαρκή Επιτροπή, με τις οποίες διατυπώνουμε αναλυτικά τις θέσεις μας, τις παρατηρήσεις μας, τις προτάσεις μας για τον Προϋπολογισμό. Και ασφαλώς και άλλοι Βουλευτές του Κόμμάτος μας θα έχουν την ευκαιρία να αναπτύξουν ειδικότερα τις θέσεις μας σε διάφορους τομείς και θέματα. Το λέω

αυτό, γιατί δε θα ήθελα να σας κουράσω με αριθμούς.

Αρχίζοντας, θα ήθελα να πω και κάτι άλλο, ότι εμείς οι άνθρωποι της Αριστεράς, εξακολουθούμε να έχουμε οράματα για την Κοινωνία και μεγάλα και μικρά.

Επιτρέψτε μου, ως νέοι στη Βουλή, να σας πω και ένα μικρό όραμα που έχουμε, είναι να φτάσει κάποτε αυτή η Αίθουσα να συζητάει και όχι να αριθμομαχεί. Να φτάσουμε να συζητάμε πολιτικές και αξίες και όχι τεχνάσματα για τη δημιουργία εντυπώσεων. Και το λέω αυτό, γιατί το θέμα που συζητάμε σήμερα αφορά όλον τον Ελληνικό Λαό. Είναι η βάση για τις πολιτικές που θα εφαρμοσθούν για έναν ολόκληρο χρόνο και θα επηρεάσουν την ζωή όλων μας και για αρκετά χρόνια.

Το λέω επίσης αυτό, διότι με θλίψη άκουσα ιδίως την εισήγηση του Γενικού Εισηγητή του Κυβερνητικού Κόμματος του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Δε θα τη σχολιάσω. Αλλά, εν πάση περιπτώσει, θεωρώ ότι ήταν μία εισήγηση για μία σύσκεψη, εσωκομματική ή για την Κεντρική Επιτροπή του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Όλα τα Κόμματα έχουν εσωκομματικές συζητήσεις. Δε χρειαζόταν να απασχοληθεί το Κοινοβούλιο απόψε με κάποιες εσωτερικές συζητήσεις μέσα στο χώρο του ΠΑ.ΣΟ.Κ.. Εδώ έχουμε έναν Προϋπολογισμό της Κυβέρνησης. Πρέπει να αξιολογηθεί και να κριθεί με κριτήριο κατά πόσο προάγει τα συμφέροντα της Χώρας και τα συμφέροντα των εργαζομένων.

Παρατήρηση πρώτη, λοιπόν: Αριθμοί και αξίες. Πίσω από τον Προϋπολογισμό των αριθμών υπάρχουν συστήματα αξιών, αρχών και κριτηρίων. Η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό είναι τελικά συζήτηση για τις αξίες και τα κοινωνικά οράματα που υπηρετούν ή δεν υπηρετούν αυτές τις πολιτικές. Η κοινωνική έκρηξη που ζούμε σήμερα, αυτές τις ημέρες, δε στρέφεται μόνο κατά της λογιστικής του Προϋπολογισμού, αλλά στρέφεται ενάντια σε πολιτικές που δημιουργούν πιέσεις και προβλήματα, σε έναν κόσμο κουρασμένο από επανειλημμένα προγράμματα λιτότητας.

Αλλά ταυτόχρονα, εμείς εκτιμούμε ότι μέσα από τα διαφορετικά αιτήματα και τις μορφές διαμαρτυρίας και αγώνα, αναδειχνεται ένα κεντρικό θέμα που αφορά την κοινή πεποίθηση, ότι οι πολιτικές που εφαρμόζονται όλα αυτά τα χρόνια, μαζί και στον Προϋπολογισμό του 1997, δεν υπηρετούν κάποιο σχέδιο για την Κοινωνία, δεν εγγυώνται κάποια θετική προοπτική για την Κοινωνία, δε μας βγάζουν από το τούνελ, αλλά ανακυκλώνουν τα προβλήματα. Δε διέπονται αυτές οι πολιτικές, ούτε προωθούν αξίες και ιδέες για την συνοχή της Κοινωνίας, για την κοινωνική αλληλεγγύη και ούτε βεβαίως ενισχύουν την ανάπτυξη, αλλά είναι πολιτικές που αναπαράγουν μία κοινωνία των ισχυρών πάνω σε μία κοινωνία αδυνάτων.

Η στενή οικονομίστικη ερμηνεία των αιτημάτων των αγροτών, των υπαλλήλων, των εργατών, των εκπαιδευτικών -όχι ότι δεν υπάρχουν συγκεκριμένα ποσοτικοποιημένα αιτήματα- κρύβει αυτή ακριβώς την αλήθεια, ότι ζούμε σε μία εποχή μεταίχμιο, ζούμε σε μία εποχή κρίσιμων επιλογών που αφορούν ακριβώς το μέλλον, τη μορφή, τον τύπο της κοινωνίας που θέλουμε να ζούμε.

Παρατήρηση δεύτερη. Απορρίπτουμε κατηγορηματικά την προσπάθεια να κρυφτούν αυτές οι αλήθειες, με τον ισχυρισμό περί μονοδρόμων. Η Κυβέρνηση, αντί να συλλάβει τα μηνύματα της Κοινωνίας, πεισμώνει και αντιστέκεται σ' αυτά και δογματικά κρύβεται πίσω από αυτές τις αντιδημοκρατικές αντιλήψεις της, περί μονόδρομου. Ότι, δηλαδή, δεν υπάρχει άλλη πολιτική.

Η ιστορία κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δε γράφεται με μονοδρόμους. Η ιστορική εξέλιξη δεν είναι μια αλληλουχία μονοδρόμων, αλλά ανοίγει το δρόμο της, μέσα από την αντιπαράθεση εναλλακτικών επιλογών σύγκρουση διαφορετικών απόψεων και δρόμων για τη Χώρα και για τον κόσμο ολόκληρο.

Η άρνηση αυτής της πραγματικότητας -και γι' αυτό θέτουμε το θέμα αυτό- σημαίνει τελικά άρνηση της Δημοκρατίας, απόρριψη του διαλόγου και της δυνατότητας ουσιαστικής συναίνεσης. Τι διάλογος μπορεί να γίνει και με ποιον, όταν θεωρείς ότι αυτό που κάνεις, είναι μονόδρομος; Ο διάλογος

προϋποθέτει τουλάχιστον την αναγνώριση της εναλλακτικής επιλογής, η οποία πρέπει να τεθεί σε κρίση και σε διάλογο.

Παρατήρηση τρίτη. Το δίλημμα για τη Χώρα μας σήμερα δεν είναι το "μέσα", ή "έξω" από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Και δεν νομίζω ότι κανένα Κόμμα θέτει το θέμα με αυτούς τους όρους. Η Κυβέρνηση τελευταία κάνει μια παραχώρηση. Λέει ότι πράγματι υπάρχουν εναλλακτικές πολιτικές. Ποιες είναι αυτές; Η μια είναι μέσα στην Ευρώπη. Και η άλλη είναι έξω από την Ευρώπη. Ιδού το βολικό σχήμα.

Αυτές οι υπεραπλουστεύσεις, δίνουν καταφύγιο σε όσους θέλουν να αρνηθούν τις πραγματικές αντιθέσεις της εποχής μας. Και η αντίθεση σήμερα, που διαπερνά τον κόσμο και μέσα στην Ευρώπη και έξω από την Ευρώπη -η κυρίαρχη αντίθεση- είναι ανάμεσα στις νεοφιλελεύθερες πολιτικές και τις ανάγκες της Κοινωνίας. Αυτή η σύγκρουση είναι και μέσα στην Ευρώπη και έξω από την Ευρώπη και υπάρχει και σε όλο τον κόσμο. Είναι η αντίθεση ανάμεσα στη θεοποίηση των αγορών, στην προσπάθεια να βάλουμε τις αγορές πάνω από την Κοινωνία και στις πραγματικές ανάγκες αντίστασης, στην ασυδοσία τους, στις ισοπεδοτικές και αποδιορθωτικές συνέπειες της παγκοσμιοποίησής τους.

Η Κυβέρνηση, αλλά και όλοι οι οπαδοί αυτών των απλουστευτικών και ισοπεδοτικών αντιλήψεων, κάνουν πως δεν καταλαβαίνουν τι γίνεται στην Ευρώπη, ότι μέσα στην Ευρώπη συγκρούονται πολλές Ευρώπες, συγκρούονται πολλές αντιλήψεις, για την πορεία της Ευρώπης και τον τρόπο ενοποίησής της, για τη θέση της στο σύγχρονο κόσμο, για τη θέση των εργαζομένων σ' αυτήν την ευρωπαϊκή ενοποίηση.

Εμείς, με την ευκαιρία αυτή, ένα Κόμμα με ευρωπαϊκό προσανατολισμό, κατηγορούμε τις ελληνικές κυβερνήσεις, γιατί υπήρξαν άβουλες και άφωνες στην αρχιτεκτονική της Ευρώπης. Γιατί αποδέχτηκαν, ως παθητικά υποκείμενα και όχι ως συνδημιουργοί, τις συνθήκες που διαμορφώθηκαν στις αρχές της δεκαετίας του '90. Γιατί ακόμα και σήμερα, που γίνονται οι κρίσιμες συγκρούσεις και μέσα στην ευρωπαϊκή ενοποίηση, αλλά κυρίως στις κοινωνίες και στους λαούς των χωρών της Ευρώπης, ακόμη και σήμερα η Χώρα μας αποτελεί μοναδική περίπτωση χώρας, που δε θέλει να προβληματίζεται -σε επίπεδο κυβέρνησης εννοώ- δε θέλει να βλέπει, γιατί ξανά υπάρχει η λογική του μονόδρομου.

Η αλήθεια είναι ότι -έγιναν και τέτοιες αναφορές, από τον κ. Ζαφειρόπουλο- ότι η Κυβέρνηση της Χώρας μας, αλλά και το ΠΑ.ΣΟ.Κ. ως Κόμμα που τη στηρίζει, όπως και πολλά σοσιαλδημοκρατικά Κόμματα, έχουν χάσει το στόιχημα της ιστορίας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Και το έχουν χάσει από τη στιγμή, που αντί να γίνουν φορείς μιας εναλλακτικής στρατηγικής, για την ενοποίηση της Ευρώπης, ανταγωνιστικής προς τις νεοφιλελεύθερες επιλογές, αυτοπαγιδεύτηκαν στην διαχείριση αυτών των επιλογών της εξουσίας.

Το έργο, όμως, αυτό το έχουν αναλάβει σήμερα νέες δυνάμεις, δυνάμεις της αριστεράς και της οικολογίας, δυνάμεις που κινούνται έξω από τα όρια της σοσιαλδημοκρατίας ή, εν πάση περιπτώσει, έξω από τις επίσημες γραμμές της.

Εμείς με τις δυνάμεις αυτές συμπαρατασσόμαστε, εμείς με τις δυνάμεις αυτές, τις πολιτικές και κοινωνικές, αγωνιζόμαστε, για ιδέες που κάποτε μπορεί να ήταν μειοψηφικές, όταν μιλούσαμε για την ανάγκη μιας κοινωνικής Ευρώπης, αλλά που βαθμιαία οι ιδέες αυτές κατακτούν τους λαούς της Ευρώπης.

Εμείς αγωνιζόμαστε ενάντια στο νεοφιλελευθερισμό, ενάντια στις δεξιές πολιτικές, απ' όπου και αν προέρχονται, από όποιον και αν εφαρμόζονται, γιατί είναι πολιτικές που αυξάνουν την ανεργία -που είναι ο κ. Αλογοσκούφης, υπάρχει και ανεργία στη Χώρα μας, ήθελα να του θυμίσω, ξέχασε να το πει- διευρύνουν τη φτώχεια και τον κοινωνικό αποκλεισμό, απειλούν τη συνοχή της κοινωνίας. Γι' αυτό είμαστε αντίθετοι.

Αυτήν την πραγματικότητα, που συνιστά μία ιστορική, ιδεολογική ήττα των σοσιαλδημοκρατικών Κομμάτων, μαζί και του ΠΑ.ΣΟ.Κ., αυτή θέλουν να κρύψουν σήμερα με τους μονόδρομους, με τις πλαστές απεικονίσεις των πραγματικών αντιθέσεων.

Και σ' ό,τι αφορά το δίλημμα που μας τέθηκε εδώ, αν είμαστε με το μικρό ή το μεγάλο Κράτος, ιδού μία ακόμα απόδειξη σε ποιο γήπεδο διολισθαίνει το Π.Α.Σ.Ο.Κ.. Εμείς θέλουμε μεγάλο κοινωνικό Κράτος. Θέλετε να μας πείτε κρατιστές γι' αυτό; Πέστε το. Εμείς πάντως θέλουμε μεγάλο κοινωνικό Κράτος. Και θέλουμε μικρό γραφειοκρατικό, ρουσφετολογικό Κράτος μικρό κράτος των "ημετέρων". Αυτή είναι η αντίθεση της Χώρας μας. Τόσο το Π.Α.Σ.Ο.Κ. όσο και η Νέα Δημοκρατία, το Κράτος, μικρό ή μεγάλο, το θέλουν δικό τους, οικογενειακή τους υπόθεση, λεία προς διανομή.

Δεν ξέρω αν δύο καρπούζια χωρούν στην ίδια μασχάλη, σύντροφε Κωστόπουλε, ή αν με δύο μπάλλες μπορεί κανείς να παίξει ποδόσφαιρο, εκείνο που είναι σίγουρο είναι, ότι σε δύο γήπεδα δεν μπορείς να παίζεις ταυτόχρονα. Και η Κυβέρνηση, με την πολιτική της, με τον Προϋπολογισμό της, επιλέγει το γήπεδό της. Και το γήπεδο αυτό είναι προς τα δεξιά κι ως μιλάει προς τα αριστερά.

Παρατήρηση τέταρτη. Τι Προϋπολογισμό χρειαζόμαστε, τι Προϋπολογισμό θέλαμε, τι Προϋπολογισμός μπορούσε να υπάρξει. Δε θα μπορούσα να μιλήσω με όρους του τι θα θέλαμε, ή τι θα επιθυμούσαμε και βεβαίως να αναφερόμαι σε ένα άλλο συσχετισμό κοινωνικών δυνάμεων. Θα μιλήσω με όρους ρεαλιστικούς.

Αν ο Προϋπολογισμός του 1997 δεν μπορούσε να ήταν ριζικά διαφορετικός στο πλαίσιο των επιλογών της Κυβέρνησης, ο Ελληνικός Λαός πιστεύουμε, ότι εδικαιούτο τουλάχιστον έναν Προϋπολογισμό αξιόπιστο ως προς τα βασικά του μεγέθη, έναν Προϋπολογισμό που να είναι προϊόν διαλόγου με τις βασικές κοινωνικές ομάδες και φορείς, έναν Προϋπολογισμό ειλικρινή. Αυτό το δικαίωμα καμία οικονομική συγκυρία, καμία δυσκολία δεν μπορεί να το στερίψει.

Αν, κύριοι της Κυβέρνησης, δεν μπορείτε να φέρετε έναν Προϋπολογισμό κοινωνικά δίκαιο, τουλάχιστον μην αλλοιώνετε τα μεγέθη του. Ο Προϋπολογισμός που μας φέρετε εδώ, είναι ανελικρινής και αναξίπιστος, δίνει πλαστή εικόνα της πραγματικότητας.

Θα είμαι εντελώς συγκεκριμένος. Προβλέπει πληθωρισμό 4,5% για το τέλος του 1997 και αύξηση του εθνικού εισοδήματος 3,3% το 1997 με τάση να πάμε προς το 4% ή και παραπάνω αύξηση το 1998.

Έχω μπροστά μου τις εκτιμήσεις της Κομισιόν, της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, με ημερομηνία 6 Νοεμβρίου 1996, προχθές δηλαδή, οι οποίες έχουν το σενάριο -όπως αυτοί το εκτιμούν- για το 1998, 5,8%, αντί του 4,5% που προβλέπει η Κυβέρνηση για το 1997 και αύξηση του εθνικού εισοδήματος, όχι 4%, αλλά 2,8%, όσο είναι και ο μέσος όρος της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Δεύτερον, δημοσιεύονται σήμερα κάποια στοιχεία από την έκθεση του Ο.Ο.Σ.Α.. Και εκεί παραπλήσιες εκτιμήσεις προβλέπουν, αν θυμάμαι καλά, πληθωρισμό 6% για το 1997 και αντίστοιχα πολύ μικρότερη αύξηση του εθνικού εισοδήματος. Εμείς δεν έχουμε κανένα πρόβλημα να δεχθούμε τις εκτιμήσεις του Ο.Ο.Σ.Α. ή της Ευρωπαϊκής Ένωσης και όχι της ελληνικής Κυβέρνησης.

Υπήρχε μία ευκαιρία στη Διαρκή Επιτροπή, τέτοια θέματα να διευκρινιστούν. Δε διευκρινίστηκαν. Αυτά τα δύο μεγέθη που αναφέρω, δεν είναι τυχαία. Αυτά τα δύο μεγέθη ως υπόθεση εργασίας, σου καθορίζουν όλα τα μεγέθη του Προϋπολογισμού. Αν, λοιπόν, αυτά δεν είναι σωστά, τότε τι μένει ως αξιόπιστη πρόβλεψη στον Προϋπολογισμό;

Έχουμε, λοιπόν, έναν Προϋπολογισμό στον αέρα και αυτό αποτελεί έναν πρόσθετο λόγο, ούτως ώστε να θεωρούμε αυτόν τον Προϋπολογισμό προβληματικό. Το αίτημά μας είναι απλό: Να αποκτήσουμε επιτέλους αξιόπιστους Προϋπολογισμούς. Τόσο απλά. Ζητούμε επίσης, να αλλάξει ο τρόπος κατάρτισης, συζήτησης, ψήφισης και εκτέλεσης του Προϋπολογισμού. Ζητούμε διαδικασίες ανοικτές στο διάλογο και στη Βουλή και στην κοινωνία.

Επικαλείται η Κυβέρνηση ό,τι θέλει, αλλά φταίει ο Κανονισμός της Βουλής. Αλλάζετε τον αύριο το πρωί. Αν φταίει ο Κανονισμός, γιατί δεν τον αλλάζετε από το 1981, έστω τώρα

που διαπιστώνεται το πρόβλημα;

Για να καταλάβει ο κόσμος, που ενδεχομένως μας ακούει, εξηγούμαι το εξής: Αν υποθεθεί ότι όλοι εδώ απόψε στην Αίθουσα συμφωνούμε να μην κοπεί π.χ. το επίδομα στις πολύτεκνες μητέρες ή συμφωνούμε στο άλφα μέτρο για τους μισθωτούς ή συνταξιούχους ή τους αγρότες, δεν μπορούμε να αλλάξουμε τον Προϋπολογισμό. Γι' αυτό είναι σοβαρό το θέμα, δεν είναι διαδικαστικό.

Φταίει, λοιπόν, ο Κανονισμός; Αλλάζτε τον. Δε φταίει, όμως, πρωταρχικά ο Κανονισμός, επιτρέψτε μου να πω. Το ζήσαμε και στη Διαρκή Κοινοβουλευτική Επιτροπή. Φταίτε εσείς, κύριοι συνάδελφοι της Πλειοψηφίας. Εσείς υποβαθμίζετε το κοινοβούλιο, εσείς το καθιστάτε διαδικασία πρωτοκόλλου και διαδικασία διεκπεραίωσης. Σπαταλήσαμε και εμείς μαζί σας, τρεις ολόκληρες μέρες στη Διαρκή Επιτροπή της Βουλής για να ακούμε μονολόγους. Καμία διάθεση για ουσιαστικό διάλογο, καμία διάθεση για βελτίωση, έστω και σ' ένα επιμέρους κονδύλι του Προϋπολογισμού, καμία πρότασή μας, έστω και σε επιμέρους θέματα, δεν έτυχε έστω της τιμής της απάντησης.

Εν πάση περιπτώσει, εμείς επαναλαμβάνουμε: Γιατί επιμένετε σ' αυτόν τον αντιδημοκρατικό, φορμαλιστικό, αδιαφανή, διεκπεραιωτικό τρόπο κατάρτισης, εκτέλεσης του Προϋπολογισμού; Γιατί φοβάστε τη διαφάνεια; Τι σας ανησυχεί; Τι θέλετε να κρύψετε μέσα από αυτές τις τυπικές κλειστές διαδικασίες; Αυτά είναι τα ερωτήματα.

Μιλάτε για εκσυγχρονισμό, αλλά εδώ μας φέρετε ένα Προϋπολογισμό παραδοσιακό, έναν Προϋπολογισμό που για μία ακόμα φορά κυνηγάει όχι τις αιτίες των προβλημάτων, αλλά τα συμπτώματα, τις σκιές των προβλημάτων. Μας φέρετε έναν Προϋπολογισμό συγκυριακών ρυθμίσεων και όχι μακροχρόνιων δεσμεύσεων. Μας φέρετε έναν Προϋπολογισμό στενά διαχειριστικό και όχι έναν Προϋπολογισμό που να υλοποιεί μεταρρυθμίσεις και αλλαγές.

Βέβαια μετά από αυτό έρχονται εύλογα τα ερωτήματα: Τι έχει να πει αυτός ο Προϋπολογισμός στους πολίτες που υποφέρουν από την αποδιάρθρωση του Κράτους και της Διοίκησης, όταν δεν προτείνει τίποτα για τη βελτίωση της κατάστασης; Τι έχει να πει αυτός ο Προϋπολογισμός στους εργάτες, που βλέπουν τις βιομηχανίες να μετατρέπονται σε εμπορικά καταστήματα, όταν δεν υλοποιεί καμία πολιτική ενάντια στην αποβιομηχάνιση;

Τι έχει να πει αυτός ο Προϋπολογισμός στους αγρότες, στους συνταξιούχους, στους ανέργους, στους ανθρώπους του πολιτισμού, στους ανθρώπους της επιστημονικής έρευνας, όταν προβλέπει είτε συγκράτηση, είτε και περιορισμό των επιχορηγήσεων, χωρίς μάλιστα να προτείνει εναλλακτικές πολιτικές; Εκείνο που έχει να πει, λοιπόν, ο Προϋπολογισμός, είναι ότι η Ελλάδα που υποφέρει, θα υποφέρει περισσότερο. Η Ελλάδα που πληρώνει, θα πληρώσει περισσότερα και η Ελλάδα που κερδίζει, θα κερδίσει περισσότερα.

Εμείς δεν είχαμε και δεν έχουμε αυταπάτες. Ζητούσαμε, όμως, και απαιτούμε μαζί με τους εργαζόμενους, μαζί με την Ελλάδα που πληρώνει, μια στροφή στην οικονομική πολιτική, μια στροφή από το κυνήγι των συμπτωμάτων, στην αντιμετώπιση των αιτιών των προβλημάτων. Μια στροφή από τις συγκυριακές ρυθμίσεις σε κάποιες πιο σταθερές και πιο μακροχρόνιες πολιτικές. Μια στροφή από λογικές στατικής διαχείρισης -να "βουλώσουμε" τις τρύπες τώρα και μετά βλέπουμε- σε ώριμες μεταρρυθμίσεις που χρειάζεται αυτή η κοινωνία. Η στροφή αυτή δεν ήρθε. Για να έρθει, προφανώς πρέπει να δυναμώσουν και άλλο και οι αγώνες των εργαζομένων και οι δυνάμεις της Αριστεράς.

Απαιτούμε έναν Προϋπολογισμό, ο οποίος και αν ακόμη δεν κάνει αυτά που λέμε, σε ό,τι αφορά τα προβλήματα που μας έρχονται από το χθες, τουλάχιστον να επισημαίνει τα προβλήματα του αύριο, να επισημαίνει τις εστίες των μελλοντικών κοινωνικών εκρήξεων, ακόμη και αν δεν μπορεί να τις αντιμετωπίσει, να προβληματίζει και να βοηθά στη συνεδιοποίηση της πραγματικότητας που μας έρχεται. Δεν το κάνει, όμως.

Η Κυβέρνηση μας έφερε έναν Προϋπολογισμό, ο οποίος ωραιοποιεί το παρελθόν, συγκαλύπτει το παρόν, αγνοεί το μέλλον. Είτε μπορούμε στο κοινό νόμισμα είτε δεν μπορούμε στο κοινό νόμισμα, υπάρχουν προβλήματα συγκεκριμένα. Τα ξέρουμε από τώρα. Για να επιβιώσουμε, χρειαζόμαστε μια νέα παραγωγική εξειδίκευση και στην αγροτική οικονομία και στη βιομηχανία και στον Τουρισμό. Αυτό απαιτεί σχέδιο. Και δε μας το κάνουν οι αγορές αυτό.

Ξέρουμε ότι έχει πυροδοτηθεί η ωρολογιακή βόμβα που λέγεται "ασφαλιστικό σύστημα". Ξέρουμε ότι έρχεται μια σειρά μεγάλων προβλημάτων με τον κωδικό τίτλο "κοινωνικός αποκλεισμός". Δεν ισχυριζόμαστε ότι ο Προϋπολογισμός του 1997 θα μπορούσε να λύσει όλα αυτά τα προβλήματα. Επιμένουμε ότι πρέπει να γίνουν κεντρικά θέματα και να υπάρχουν αφετηριακές διαδικασίες, ρυθμίσεις, βήματα προς την κατεύθυνση της αντιμετώπισής τους.

Όπως είπα και πριν, η Κυβέρνηση προσπαθεί να πει ότι δεν υπάρχει άλλη πολιτική και τι να κάνουμε. Πρέπει να σημειώσω μια διάσταση, η οποία έχει και ηθικό και πολιτικό περιεχόμενο, διότι εδώ οι ίδιοι άνθρωποι, σε διαφορετικές χρονικές περιόδους, επικαλούνται τον ίδιο ισχυρισμό, για να καλύπτουν κάθε φορά τα δικά τους αδιέξοδα, ανεπάρκειες ή δεσμεύσεις. Αυτό πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε.

Σήμερα πολλοί αναγνωρίζουν, η ίδια η Κυβέρνηση το αναγνωρίζει, ότι τα εκρηκτικά προβλήματα που ζούμε σήμερα, δημιουργήθηκαν χθες π.χ. στον αγροτικό τομέα. Ο ίδιος ο Πρωθυπουργός αναγνώρισε ότι πολλά από τα σημερινά προβλήματα είναι -όπως είπε- "παιδιά της πολιτικής μας", εννοώντας την πολιτική που ασκήθηκε τα περασμένα χρόνια.

Μα, κύριοι συνάδελφοι, και τότε για μονόδρομο λέγατε και τότε ονομάζατε μονόδρομο την πολιτική σας και τότε αρνιόσασταν το διάλογο. Αυτό το θυμάμαι σε όλη τη δεκαετία του '80. Στις τηλεοράσεις, αλλά και παντού, όποτε η Αριστερά πήγαινε να πει κάτι, λέγατε "μονόδρομος".

Η άλλη πολιτική υπάρχει. Το θέμα είναι ποια είναι και πώς την επιλέγουμε, διότι δεν υπάρχει, μία άλλη πολιτική. Υπάρχουν πολλές πολιτικές εναλλακτικές. Η άλλη πολιτική, λοιπόν, υπάρχει μέσα στις ανάγκες της κοινωνίας, υπάρχει και μέσα στις δυνατότητες της εποχής μας και της Χώρας μας, υπάρχει στη θέληση και στις προσδοκίες του Λαού μας και ιδιαίτερα της νεολαίας, για μια καλύτερη ζωή. Η άλλη πολιτική υπάρχει και στηρίζεται σε ένα εναλλακτικό πλαίσιο αξιών, που αξιολογούν με διαφορετικό τρόπο το τι είναι κόστος και τι όφελος στην κοινωνία.

Για ορισμένους οι κοινωνικές ανισότητες είναι κάτι το ουδέτερο. Οι κοινωνικές ανισότητες έχουν κόστος. Ο κοινωνικός αποκλεισμός έχει κόστος. Η επέκταση των ναρκωτικών έχει κόστος. Η ανάπτυξη της εγκληματικότητας έχει κόστος. Υπάρχει μια άλλη πολιτική οικονομία μέσα στην κοινωνία. Κόστος όχι μόνο ψυχικό, όχι μόνο πολιτισμικό, όχι μόνο κόστος άυλο, αλλά και κόστος διαχείρισης και αντιμετώπισης, εντελώς συγκεκριμένα.

Αυτά είναι μερικά στοιχεία, που ανατρέπουν σήμερα διεθνώς τις αντιλήψεις και για την οικονομία, και για την οικονομική πολιτική, και για την κοινωνία, και για το τι είναι πρόοδος, και για το τι είναι συντήρηση.

Για σας, για την Κυβέρνηση, ανάπτυξη, πρόοδος, εκσυγχρονισμός, ταυτίζονται με τη βελτίωση των ονομαστικών δεικτών, ακόμη κι αν αυτό ενδεχομένως γίνεται με σοβαρές αρνητικές επιπτώσεις στο περιβάλλον, με αύξηση της ανεργίας, με διεύρυνση των κοινωνικών ανισοτήτων και του κοινωνικού αποκλεισμού. Αυτά δεν είναι πρόοδος, δεν είναι εκσυγχρονισμός. Είναι καθυστέρηση, με βάση αυτά τα κριτήρια.

Η άλλη πολιτική λοιπόν, υπάρχει και ως ανάγκη οξυύατη, αλλά και ως δυνατότητα που πρέπει να ανιχνεύσουμε. Και σημαίνει ακριβώς μακροχρόνιες δεσμεύσεις και όχι συγκυριακούς υπολογισμούς.

Οι πολυεθνικές προγραμματίζουν με ορίζοντα δεκαετίας ή και εικοσαετίας. Δεν μπορεί μια σύγχρονη κοινωνία να προγραμματίζει με ορίζοντα τη πιθανή διάρκεια παραμονής ενός Υπουργού στο Υπουργείο του, το εξάμηνο ή τον χρόνο ή

δεν ξέρω π.

Απαιτεί ριζικές μεταρρυθμίσεις παντού, στη Δημόσια Διοίκηση, στις δημόσιες επιχειρήσεις, στο φορολογικό σύστημα, στη σχέση του πολίτη με το Κράτος. Απαιτεί ρήξη με κατεστημένα συμφέροντα -αυτή είναι η δυσκολία- και με κατεστημένες ιεραρχίες και απαιτεί και συγκρούσεις με δομές, νοοτροπίες στασιμότητας, συντήρησης, αδράνειας, αδιαφάνειας. Αυτό είναι που κάνει την Κυβέρνηση, να μην τολμά να θίξει τέτοια θέματα. Ισχυρίζεται η Κυβέρνηση ότι οι δυσκολίες είναι πρόσκαιρες, ότι προς το 1998 τελειώνουμε. Θα "παστούν" οι στόχοι, θα αναπτυχθεί η οικονομία, θα χαλαρώσουν τα δεσμά.

Λυπάμαι που θα το πω, αλλά αυτή είναι μια τακτική εμπαιγμού του Ελληνικού Λαού και πρόκειται για έναν εμπαιγμό διαρκείας. Χρόνια τώρα τα ακούμε αυτά. Και στο τέλος του κάθε προγράμματος είναι η αρχή του επόμενου. Έτσι και τώρα.

Έχω μπροστά μου ένα έγγραφο, το οποίο έχει σταλεί από τον Πρόεδρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τον κ. Σαντέρ. Το κείμενο αυτό λέει πώς θα διαμορφωθούν οι σχέσεις των χωρών που θα είναι μέσα στο κοινό νόμισμα και αυτών που θα είναι έξω.

Όπως είπε και ο κύριος Πρωθυπουργός στην επιστολή του προς τον κ. Σαντέρ, με αφορμή το πρόγραμμα περί εξοπλισμών, η Ελλάδα δεν μπορεί να πιάσει τους στόχους, δε θα είναι στην πρώτη ομάδα χωρών.

Θα μου επιτρέψετε να σας το διαβάσω. Λέει, λοιπόν, το κείμενο της Επιτροπής, ότι "είναι αποδεκτό ότι η υποβολή προγραμμάτων σύγκλισης στο Συμβούλιο πρέπει να αποτελεί επίσημη υποχρέωση των μη συμμετεχόντων κρατών-μελών".

Η Ελλάδα, δηλαδή, αποδέχεται, μέσω της επίσημης Κυβέρνησης, ότι θα υποβάλει νέο πρόγραμμα σύγκλισης.

Προχωρεί το κείμενο: "Τα ενδιαφερόμενα κράτη-μέλη θα κληθούν να υποβάλουν πριν την 1-1-99 τα νέα προγράμματα σύγκλισης, τα οποία θα αντικαταστήσουν τα σημερινά προγράμματα".

Συνεχίζει το κείμενο: "Τα προγράμματα αυτά θα έχουν την ίδια διάρθρωση και το ίδιο περιεχόμενο, προκειμένου να είναι δυνατή η σύγκριση και αξιολόγηση συμπερασμάτων".

Ας πει η Κυβέρνηση ότι δεν την αφορούν αυτά, διότι απ' εδώ προκύπτει ότι την ίδια στιγμή που η Κυβέρνηση καλλιεργεί νέες φρούδες ελπίδες για να περάσει τον Προϋπολογισμό του 1997, την ίδια στιγμή εδώ υπάρχει έτοιμο το χρονοδιάγραμμα για νέο πρόγραμμα σύγκλισης, για νέο πρόγραμμα λιτότητας, για νέα έναρξη κάποιου νέου τούνελ άγνωστης και απροσδιόριστης διάρκειας.

Ο δρόμος των σταθεροποιητικών προγραμμάτων έχει αποδειχθεί πια αδιέξοδος. Αυτά τα προγράμματα έχουν νόημα να εφαρμοσθούν ένα -δυο χρόνια, να παρθούν κάποια έκτακτα μέτρα, για να ξεμπλοκάρουν μια διαδικασία ανάπτυξης. Εδώ, από το 1986, με πρόσχημα τότε το έλλειμμα των εξωτερικών συναλλαγών, είχαμε σταθεροποιητικό πρόγραμμα. Αργότερα, το 1990, μια από τη Νέα Δημοκρατία, μια από το ΠΑ.ΣΟ.Κ., συνέχεια σταθεροποιητικά προγράμματα έχουμε.

Όσο οι αιτίες των ανισορροπιών δεν αντιμετωπίζονται, όσο το σύστημα παραγωγής και Διοίκησης δεν αλλάζει, δε μεταρρυθμίζεται, τόσο νέες ανισορροπίες οδηγούν ξανά σε μια ανανέωση της ανάγκης για τέτοιου τύπου προγράμματα. Γι' αυτό ονομάζουμε αδιέξοδο αυτήν την προοπτική.

Ισχυρίζεται η Κυβέρνηση, ότι φέτος το κόστος δε θα το πληρώσουν οι εργαζόμενοι, αλλά οι έχοντες και οι κατέχοντες. Ακόμα ισχυρίζεται ότι οι νέοι φόροι που μπαίνουν, δεν πλήττουν τα λαϊκά στρώματα, ότι τα πραγματικά εισοδήματα θα διασφαλισθούν.

Πώς; Με τη μη πημαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας; Με την υποεκτίμηση του πληθωρισμού; Με την αύξηση των έμμεσων φόρων, των τελών των αυτοκινήτων, των ασφαλιστικών και με ταυτόχρονη καθήλωση ουσιαστικά, των μισθών και των συντάξεων;

Σ' ό,τι αφορά τους έχοντες και τους κατέχοντες, εμείς είμαστε υπέρ κάθε διεύρυνσης της φορολογικής βάσης, πέρα από τα εισοδήματα από την εργασία και την παραγωγική

διαδικασία. Θα θέλαμε και η Νέα Δημοκρατία να αποσαφηνίσει τη θέση της.

Το θέμα είναι ότι, όπως πήγαν να μπουν και αυτοί οι όποιοι φόροι, το αποτέλεσμα είναι αμφίβολο. Πήγε η Κυβέρνηση να αυξήσει κάπως τη φορολογία στις τράπεζες, στα κέρδη των τραπεζών, και αμέσως πρώτη η Εθνική Τράπεζα μείωσε το επιτόκιο καταθέσεων κατά 0,50%, μείωσε το επιτόκιο χορηγήσεων κατά 0,25% και την έβγαλε κιόλας τη διαφορά. Διεύρυνε ήδη το περιθώριο κέρδους. Επίσης, δυστυχώς πολλά έντοκα γραμμάτια τα έχουν τα ασφαλιστικά ταμεία, τα έχουν άλλοι οργανισμοί.

Επαναλαμβάνω τον περιορισμένο χαρακτήρα, την αποσπασματικότητα, την έλλειψη σχεδιασμού και το αμφίβολο αποτέλεσμα αυτών των μέτρων.

Για να πληρώσουν οι έχοντες και οι κατέχοντες δεν αρκούν κάποιοι φόροι αποσπασματικοί, αμφίβολης αποτελεσματικότητας. Πρέπει να αλλάξουν οι μηχανισμοί κατανομής του πλούτου και των φορολογικών βαρών. Χρειάζεται ριζική αλλαγή του φορολογικού συστήματος και όχι αμνηστία της φοροδιαφυγής, όπως συνεχίζει να κάνει η Κυβέρνηση.

Όπως έδειξε πρόσφατη έρευνα του ICAP, που είναι μια ιδιωτική επιχείρηση, στη Χώρα μας εκείνο που συμβαίνει είναι τελικά τόσο απλό και τόσο σαφές. Τα κέρδη των ολίγων αυξάνουν, τα εισοδήματα των πολλών μειώνονται και η ανεργία κινείται απειλητικά. Αυτό είναι το αποτέλεσμα της ακολουθούμενης πολιτικής. Αυτή είναι μία πολιτική γνωστή, είναι η πολιτική που υπηρετεί την Ελλάδα των ισχυρών και όχι μια Ελλάδα με ισχυρή κοινωνία.

Η Κυβέρνηση προβάλλει διάφορα θετικά αποτελέσματα, "μα, παρ' όλα αυτά έπεσε ο πληθωρισμός, έπεσαν τα ελλείμματα, αποκλιμακώθηκαν τα επιτόκια".

Εμείς θα ήμασταν οι τελευταίοι που θα αρνούμασταν κάθε θετική βελτίωση, έστω και σε επιμέρους δείκτες της οικονομίας. Θα μπορούσαμε μάλιστα να παραβλέψουμε προς στιγμή, το ποιος πλήρωσε το κόστος αυτών των βελτιώσεων, για να δούμε την πραγματική διάσταση αυτής της εξέλιξης.

Η γνώμη μας είναι η εξής. Θα μπορούσαν αυτές οι εξελίξεις να ήταν όντως θετικές, εάν το πρόβλημα της Ελλάδας ήταν δημοσιονομικό και μόνο. Εάν δηλαδή η Ελλάδα ήταν μια ισχυρή οικονομία, με τη βιομηχανία της, με την ανάπτυξη της, αλλά είχαν ξεφύγει τα ελλείμματα, τότε βεβαίως μια πολιτική που θα μείωνε τα ελλείμματα, έστω και με μια πρόσκαιρη ύφεση, θα ήταν θετική.

Το δράμα -ας το πω έτσι- το οποίο αναπαράγεται εδώ στη Χώρα μας, είναι ότι αρνούμαστε να συνειδητοποιήσουμε -ορισμένοι τουλάχιστον- ότι η ιδιαιτερότητα του ελληνικού οικονομικού προβλήματος είναι ακριβώς ότι δεν είναι μόνο δημοσιονομικό. Είναι πρόβλημα πραγματικής και όχι ονομαστικής σύγκλισης. Είναι πρόβλημα αναδιοργάνωσης του Κράτους, ανασυγκρότησης της οικονομίας. Είναι πρόβλημα μεταρρύθμισης και όχι λογιστικής διαχείρισης.

Σε όλες αυτές τις ουσιαστικές διαστάσεις του προβλήματος, δεν έχουμε πρόοδο. Το τεκμηριώνουμε με αρκετούς, πιστεύω, δείκτες στη γραπτή μας εισήγηση. Ο μηχανισμός της πραγματικής σύγκλισης λειτουργεί σε βάρος της Ελλάδας. Επειδή πολλοί από σας γνωρίζετε ότι πράγματι η Ελλάδα είναι τελευταία στην Ευρώπη, θα μου επιτρέψετε να κάνω μια αναφορά σε μια άλλη διάσταση, που αξίζει να συνυπολογίσουμε. Η Ελλάδα δηλαδή δεν είναι μόνο τελευταία στην Ευρώπη, μεταξύ των δεκαπέντε χωρών, αλλά αρχίζει και χάνει έδαφος έναντι και άλλων χωρών, που είναι υποψήφιος για να ενταχθούν στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

Παράδειγμα. Υπάρχει ένας πίνακας που δείχνει το δείκτη φερεγγυότητας της πιστοληπτικής ικανότητας της κάθε χώρας. Είναι από το "ECONOMIST", ένα αγγλικό περιοδικό. Σ' αυτήν τη σειρά τέταρτη από τις καλύτερες, είναι η Πορτογαλία. Έβδομη είναι η Τσεχία. Ογδοη είναι η Πολωνία. Δέκατη έκτη είναι η Ουγγαρία. Η Ελλάδα είναι δέκατη έβδομη.

Δεύτερον, σε μια σειρά μεγέθη πραγματικής οικονομίας, όπως είναι η αύξηση του εθνικού εισοδήματος, η βιομηχανική παραγωγή κλπ., οι ρυθμοί αυτών των χωρών, Τσεχίας,

Ουγγαρίας, Πολωνίας, είναι πολύ θετικότεροι από τους δικούς μας. Η Κυβέρνηση δε θέλει να τα βλέπει αυτά, θέλει να τα αγνοεί, δε θέλει να τα συζητάμε, θέλει να καλλιεργεί μια εικόνα ωραιοποιημένης προοπτικής στο Λαό. Δικαίωμά της. Εμείς έχουμε χρέος να προειδοποιήσουμε.

Ο Συνασπισμός, από την αρχή που τέθηκε αυτό το πρόβλημα της σύγκλισης, έκανε αυτές τις εκτιμήσεις. Τι πρόβλημα έχουμε; Έχουμε πρόβλημα δημοσιονομικής σύγκλισης; Να κάνουμε ένα πρόγραμμα δημοσιονομικής σταθεροποίησης. Είπαμε όχι, έχουμε πρόβλημα ανόρθωσης της οικονομίας. Έχουμε πρόβλημα ανασυγκρότησης της οικονομίας. Έχουμε πρόβλημα εξειδίκευσης της παραγωγής μας. Από τότε, λοιπόν, προτείνουμε και επιμένουμε σ'ένα άλλο μείγμα πολιτικής -να χρησιμοποιήσω τον οικονομικό όρο- σε μια άλλη πολιτική που θα είχε άλλο προσανατολισμό, άλλη προτεραιότητα. Θα έχει ως πρώτη προτεραιότητα την ανάπτυξη και την απασχόληση και εκεί θα εντάσσεται το θέμα της δημοσιονομικής προσαρμογής. Θα έχει ένα χρονικό ορίζοντα επαρκή για να μπορούν να σχεδιαστούν οι αναγκαίες αλλαγές, οκταετή ή και δεκαετή, και θα στηριχθεί σε πολιτικές, οι οποίες θα συνδυάζουν την αναγκαία διαχείριση της πραγματικότητας με τη ριζική μεταρρύθμισή της. Και βεβαίως θα είναι ένα πρόγραμμα σε διαρκή διάλογο με την κοινωνία, γιατί χωρίς την κοινωνία δεν μπορούν να γίνουν όλες αυτές οι αλλαγές, για τις οποίες συζητάμε.

Όταν ετέθη το θέμα αυτό, αρχές δεκαετίας του '90, και στο θέμα του χρονικού ορίζοντα δεν υπήρχε πρόβλημα. Ήδη είμαστε στο 1996. Μπορούσε να υπάρξει ένας άλλος σχεδιασμός. Τότε χάσαμε τη δυνατότητα και την ευκαιρία. Σήμερα αυτό που προτείνουμε το ξέρουμε. Είναι σε διάσταση με το χρονοδιάγραμμα του Μάαστριχτ. Εμείς λέμε, όμως, το εξής απλό: Εάν αυτή η πολιτική είναι η μόνη που εγγυάται θετικό τελικό αποτέλεσμα, τότε όσο πιο γρήγορα τη θέσουμε σε εφαρμογή, τόσο πιο σίγουρα μπορούμε να δημιουργήσουμε και βάσεις διαπραγμάτευσης με την Ευρωπαϊκή Ένωση, αλλά κυρίως ένα αναπτυξιακό αποτέλεσμα, το οποίο δε θα εξουθενώνει το Λαό και θα κάνει βιώσιμη τη συμμετοχή της Ελλάδας στην Ευρωπαϊκή Ένωση υπό οποιεσδήποτε συνθήκες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να ολοκληρώσω με ορισμένες παρατηρήσεις σε επιμέρους θέματα, τα οποία όμως, είναι σημαντικά. Πέρα από όσα αναφέραμε στις γραπτές μας εισηγήσεις, θέλω και εδώ να κάνω ορισμένες αναφορές.

Το θέμα των εσόδων και των δαπανών. Η άποψή μας είναι ότι υπάρχουν δυνατότητες μεγάλης εξοικονόμησης δαπανών, αλλά όχι με τον ισοπεδωτικό τρόπο που το επιχειρεί η Κυβέρνηση και το οποίο θα οδηγήσει σε δράματα. Διότι αν εντοπίσεις κάπου, ότι όντως γίνεται σπατάλη, ή ότι κάπου μπορεί να υπάρχει περικοπή πόρων, μέσα από διάλογο με τους αντίστοιχους φορείς, πρέπει να επιχειρήσεις να δεις τι και πώς μπορείς να κόψεις, τι παρενέργειες θα έχει η περικοπή και πώς θα τις αντιμετωπίσεις. Η Κυβέρνηση έβγαλε μια απόφαση: Κόβουμε παντού. Αυτό, επαναλαμβάνω, θα δημιουργήσει προβλήματα και δύσκολες καταστάσεις. Δε θέλω ν'αναφερθώ σε παραδείγματα. Είναι πολλά και θα φανούν και στην πορεία.

Δε θεωρούμε, όμως, ότι η περιστολή των δαπανών μπορεί να μας λύσει το πρόβλημα. Τα ελλείμματα είναι τεράστια, οι ανάγκες είναι τεράστιες, εκείνο το οποίο βλέπουμε ως κατεύθυνση, είναι η αναπτυξιακή αξιοποίηση των δαπανών, η βελτίωση της αποτελεσματικότητας σε ό,τι αφορά τη διαχείριση και τη χρήση των δαπανών που πάνε στο Δημόσιο. Εκεί υπάρχουν τεράστια περιθώρια, έχουμε κάνει και συγκεκριμένες προτάσεις, οι οποίες μπορούν να εξεταστούν.

Αυτός ο ισοπεδωτικός τρόπος περικοπής των δαπανών, μόνο προβλήματα θα δημιουργήσει, αμφίβολο δημοσιονομικό όφελος θα έχει και θα φέρει και μεγάλες δυσλειτουργίες. Αρκεί να σας πω ότι, η Νομαρχία της Αθήνας, μια και συμμετέχω και στο Νομαρχιακό Συμβούλιο, με τα λεφτά που παίρνει, 157 δις. δραχμές, με ομόφωνο ψήφισμα του Νομαρ-

χιακού Συμβουλίου, δεν μπορεί να λειτουργήσει. Είναι απλό. Αντίστοιχα προβλήματα θα έχουμε και αλλού.

Αλλά μια και μιλάμε για δαπάνες, κάνει πραγματικά εντύπωση η ευκολία της Κυβέρνησης να μιλήσει για νέο εξοπλιστικό πρόγραμμα, όταν είναι γνωστό και στην ίδια και σε όλους μας - έχει τεθεί κατά καιρούς - ότι πριν από κάθε συζήτηση για νέες αυξήσεις των στρατιωτικών δαπανών, σε μια χώρα που έχουμε το ιστορικό ρεκόρ, θα πρέπει να προηγηθεί εξορθολογισμός των υφιστάμενων δαπανών. Θα πρέπει να υπάρξει μια μεγάλη συζήτηση σε ό,τι αφορά τον προγραμματισμό, θα πρέπει να υπάρξει ένας μεγάλος διάλογος και για τη φύση των εξοπλισμών και για το είδος των όπλων και για τις πηγές προμηθειών και για το τι πάμε να κάνουμε τελικά. Αν όντως ενισχύεται η άμυνα ή υπονομεύουμε την κοινωνία, την οικονομία και τελικά, και την ίδια την αντοχή της Χώρας.

Σε ό,τι αφορά τα έσοδα, δεν κατάλαβα καλά τον κ. Αλογοσκούφη, ο οποίος έκανε πολλές εύστοχες παρατηρήσεις. Τελικά η Νέα Δημοκρατία είναι υπέρ της διεύρυνσης της φορολογικής βάσης σε εισοδήματα και κέρδη, πέρα από την εργασία και πέρα από την παραγωγική διεργασία; Δεν το κατάλαβα. Εμείς είμαστε υπέρ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΠΟΥΛΟΣ: Δεν το καταλάβατε αυτό;

ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ: Γι' αυτό είμαστε εδώ, για να διευκρινίζουμε αμοιβαία θέσεις και να συγκρούμαστε, όπου διαφωνούμε.

Το λέω αυτό, γιατί υπάρχει πρόβλημα. Ότι εδώ έχουμε μια Ελλάδα που πληρώνει, που κυρίως είναι μισθωτοί ή συνταξιούχοι, κάποια μεσαία στρώματα, κάποιοι επιχειρηματίες, οι οποίοι πληρώνουν, μπορεί να φοροδιαφεύγουν, αλλά υποβάλλουν τουλάχιστον δηλώσεις και πληρώνουν και υπάρχει μια ολόκληρη Ελλάδα, που δεν πληρώνει. Και εγώ εκείνο το οποίο θέλω να πω, με όση έμφαση επιτρέπεται, είναι ότι αυτή η Ελλάδα που πληρώνει, επιτέλους απαιτεί. Δεν κάνει διαπιστώσεις μόνο, απαιτεί άμεση και ριζική φορολογική μεταρρύθμιση. Απαιτεί να μπει τέλος στις ευνοϊκές ρυθμίσεις, που έρχονται ανά πενταετία. Απαιτεί κάθε ρύθμιση να προάγει την κοινωνική δικαιοσύνη του φορολογικού συστήματος, να απλουστεύει το σύστημα και να το κάνει πιο λειτουργικό σε ό,τι αφορά την ανάπτυξη, διότι φορολογικό σύστημα δεν είναι μόνο εισπρακτικός μηχανισμός, είναι και εργαλείο παρέμβασης στην οικονομία.

Εμείς προτείνουμε άμεσα να ξεκινήσει μια πτυχή της μεταρρύθμισης, που είναι η περιφερειακή αναδιάρθρωση του συστήματος, για να μη φθάσουμε σε ένα σημείο, όπου στον πολίτη, θα βάζει φόρους το Κράτος, θα βάζει ο δήμος, θα βάζει ο νομάρχης -θα οδηγηθούμε σε ένα χάος, δυσβάστακτο βάρος. Ας αποφασιστεί να δοθεί στην Αυτοδιοίκηση ο φόρος για την ακίνητη περιουσία και ο φόρος για το αυτοκίνητο. Αυτοί οι δύο φόροι, αν δοθούν στην Αυτοδιοίκηση πρώτου και δεύτερου βαθμού, θα υπάρξουν μεταξύ τους κατανομές. Μπορούν να προστατέψουν τον πολίτη απ' αυτήν την απειλή που περιέγραφα, από πολλές μεριές διάφοροι φόροι.

Δεύτερον, μπορεί να ανακουφίσουν την Αυτοδιοίκηση και να μη χρεοκοπήσει.

Τρίτον, εμείς λέμε να μην πάνε αυτά τα χρήματα σε λειτουργικές δαπάνες, αλλά ένα μέρος τουλάχιστον, να χρηματοδοτήσει τη δημιουργία μιας τράπεζας Αυτοδιοίκησης και περιφερειακής ανάπτυξης, η οποία θα χρηματοδοτεί κατά προτεραιότητα έργα αναβάθμισης, περιβαλλοντικής, οικιστικής, θα χρηματοδοτεί έργα και πολιτικές στήριξης της τοπικής αγοράς και των τοπικών οικονομιών. Δεν έχω χρόνο να αναπτύξω, είναι ένα σχέδιο, απαιτεί μελέτη βεβαίως, αλλά είναι συγκεκριμένο, ρεαλιστικό, θα λύσει προβλήματα.

Έρχομαι στο πακέτο Ντελόρ. Υπάρχουν μεγάλα προβλήματα αρχικού σχεδιασμού. Δεν το αμφισβητούμε αυτό. Υπάρχουν διαχειριστικές δυσκολίες, διότι είναι ένα μεγάλο πρόγραμμα κ.λπ. Εδώ, όμως, διαμορφώνεται ένα ηθικοπολιτικό πρόβλημα, πέρα από τα διαχειριστικά προβλήματα. Δεν είναι μόνο η καθυστέρηση απορρόφησης. Είναι ο τρόπος διαχείρισης. Το θεωρεί η Κυβέρνηση οικογενειακή της υπόθεση. Αυτήν τη στιγμή που μιλάμε, μας έχει παγώσει η Ευρωπαϊκή Ένωση τα κονδύλια για το Υπουργείο Εργασίας,

για την κατάρτιση. Άλλαξαν πέντε Υπουργοί. Δεν υπάρχει ευθύνη σε κανέναν; Διότι μιλάμε για τους ανέργους. Μιλάμε για τους κοινωνικά αποκλεισμένους.

Το αγροτικό πρόβλημα είναι ένα πρόβλημα που έρχεται από το χθες. Επειδή θα υπάρξει ειδική αναφορά στο θέμα αυτό από ειδικούς εισηγητές του Συνασπισμού, θα ήθελα να μου επιτρέψετε να κλείσω στα λίγα λεπτά του χρόνου που μου απομένει, με ορισμένες αναφορές σε προβλήματα που μας έρχονται από το μέλλον, στις εκρήξεις του μέλλοντος.

Κύριοι συνάδελφοι, οι ασφαλιστικοί οργανισμοί Ι.Κ.Α. κ.λπ., για να πληρώσουν συντάξεις το 1997, θα πρέπει να δανειστούν 325 δις. δραχμές έναντι 48 δις. που δανείστηκαν το 1995. Τι θα γίνει το 1998 και τι το 1999; Γιατί το καθυστερούμε και το αναβάλλουμε αυτό το πρόβλημα; Δεν επιδέχεται αναβολή. Η πρότασή μας είναι να πάμε σε άμεση έναρξη διαλόγου με ατζέντα και χρονοδιάγραμμα, με εισήγηση πολιτική της Κυβέρνησης για να μπορέσει να γίνει σοβαρός διάλογος και όχι τρενάρισμα.

Πρόβλημα δεύτερο. Κοινωνικός αποκλεισμός. Να το αποκωδικοποιήσω αυτό, γιατί έχει πολλές πτυχές. Εξαρτημένους από ναρκωτικά, αποφυλακισμένους, οικονομικούς μετανάστες, ενδεχομένως και μονογονεϊκές οικογένειες, διάφορες ομάδες πληθυσμού που κάποτε ήταν εξαιρέσεις, είχαν διαφορετικότητα και σήμερα συνιστούν ένα ενιαίο στρώμα, που καλύπτει ίσως και το 30% της κοινωνίας μας.

Εξειδικεύω σε μία περίπτωση; Άνεργοι μακράς διάρκειας. Συνειδοποιήσαμε ότι ο αριθμός τους ξεπέρασε τις διακόσιες πενήντα χιλιάδες; Συνειδοποιήσαμε ότι το 50% των ανέργων είναι άνεργοι πέρα από δώδεκα μήνες; Συνειδητοποιήσαμε ότι αυτό το πενιχρό επίδομα ανεργίας τελειώνει σε δώδεκα μήνες; Συνειδοποιούμε, λοιπόν, ότι μέσα σ' αυτήν την κοινωνία ζουν διακόσιες πενήντα χιλιάδες άνθρωποι, που ενδεχομένως με τις οικογενειές τους θα είναι πολλοί περισσότεροι, οι οποίοι δεν έχουν δουλειά, δεν έχουν μισθό, δεν έχουν καν επίδομα; Και μάλλον δεν μπορούν να βρουν δουλειά, γιατί κανένας εργοδότης δεν παίρνει εύκολα κάποιον που είναι άνεργος για δώδεκα μήνες.

Δηλαδή τι περιμένουμε; Τρακτέρ να καταλάβουν εθνικές οδούς δεν έχουν. Στα εργοστάσια για να τα καταλάβουν δεν είναι. Αγανάκτηση, όμως, πόνο και οργή έχουν. Τι πρέπει δηλαδή να γίνει για να το κάνουμε θέμα διαλόγου, συζήτησης πολιτικής για τη λήψη μέτρων;

Θα ήθελα να ολοκληρώσω, κύριε Πρόεδρε, με δυο ακόμα παρατηρήσεις. Η πολιτική της Κυβέρνησης, κατά την άποψή μας, θα ηττηθεί. Το θέμα είναι από ποια σκοπιά θα ηττηθεί. Θα ηττηθεί από μια σκοπιά ακόμα πιο συντηρητικών μέτρων, ακόμα πιο αντικοινωνικών μέτρων, ακόμα μεγαλύτερων περιορισμών στο κοινωνικό Κράτος;

Εμείς, λοιπόν, θέλουμε να ηττηθεί αυτή η πολιτική, πρώτον, από τη σκοπιά της άμεσης αντιμετώπισης μέσα από διάλογο των δικαιωμάτων των εργαζομένων, με στόχο την ανακούφισή τους.

Δεύτερον, θέλουμε να ηττηθεί από τη σκοπιά ανάληψης μακροχρόνιων δεσμεύσεων για ώριμες μεταρρυθμίσεις, που έπρεπε να είχαν γίνει χθες, που πρέπει να αρχίσουν σήμερα για να έχουν αποτελέσματα αύριο.

Τον Προϋπολογισμό, εφόσον τελικά τεθεί σε ψηφοφορία, εμείς θα τον καταψηφίσουμε. Αναρωτιόμαστε, όμως, τι νόημα έχει όλη αυτή η υπόθεση, τι πρόβλημα λύνει, ποιος τον αποδέχεται τελικά αυτόν τον Προϋπολογισμό; Ίσως, αν ακούγατε την πρότασή μας να ετοιμασθεί έγκαιρα ο Προϋπολογισμός, θα μπορούσε να μιλήσει κανείς ακόμα και για ανάκλησή του, αν η Κυβέρνηση ήθελε να λάβει υπόψη της όλα αυτά τα μηνύματα που έρχονται σήμερα από την κοινωνία.

Οι νέες πολιτικές υπάρχουν, εναλλακτικές στρατηγικές υπάρχουν, πρέπει να διαμορφωθούν οι ανάλογοι συσχετισμοί μέσα στην κοινωνία, για να τις επιβάλλουν. Οι διεργασίες άρχισαν με τις εκλογές του Σεπτεμβρίου, οι διεργασίες, όμως, πρέπει να εντατικοποιηθούν, διότι ο χρόνος περνάει και τα προβλήματα επείγουν. Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Ν. Κρητικός): Ο Γενικός Εισηγητής του Δημοκρατικού Κοινωνικού Κινήματος κ. Αναστάσιος Ιντζές έχει το λόγο.

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΙΝΤΖΕΣ: Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το Δ.Η.Κ.Κ.Ι. όταν είχαν προκηρυχθεί οι εκλογές, τον Αύγουστο του 1996, είχε δηλώσει ότι οι εκλογές προκηρύσσονται αιφνιδίως για δύο λόγους. Πρώτον, για την επίλυση εις βάρος των εθνικών συμφερόντων των εκκρεμούντων εθνικών θεμάτων και δεύτερον, για την άσκηση μιας βαθιά αντιλαϊκής οικονομικής πολιτικής.

Το αγροτικό ξέσπασμα αυτή η εκρηκτική κατάσταση που επικρατεί στην ύπαιθρο εδώ και είκοσι ημέρες, είναι το προανάκρουσμα των βαθιών κοινωνικών διεργασιών, που λαμβάνουν χώρα στην ελληνική κοινωνία και τα πρώτα ξεσπάσματα αυτού του κοινωνικού αναβρασμού είναι η εντονότατη, αλλά δίκαια αντίδραση του αγροτικού κόσμου της Ελλάδος. Στο θέμα αυτό, θα επανέλθω.

Μια τρίτη παρατήρηση που έχω να κάνω, είναι ότι ο τρόπος συζήτησης του Προϋπολογισμού από τη Βουλή, όπως προβλέπεται από το Σύνταγμα και τον Κανονισμό της Βουλής, είναι αναχρονιστικός. Αναφέρεται στους προϋπολογισμούς που είχαν καθαρά ταμειακό χαρακτήρα, έσοδα-εξόδα του μονάρχου, του κράτους. Αναφέρομαι μπροστά από τρεις και τέσσερις αιώνες, όταν το κράτος ταυτιζόταν με το μονάρχη και τα έσοδα του μονάρχου ήταν τα έσοδα του κράτους.

Υπάρχουν σύγχρονοι τρόποι, που εξυπηρετούν τις πραγματικές δημοσιονομικές ανάγκες των κρατών, συζήτησης του προϋπολογισμού, που να είναι και πιο αποτελεσματικός, αλλά και να έχει μεγαλύτερη συμμετοχή η Βουλή και να μπορεί στην πορεία κατάρτισης αλλά προπαντός εκτέλεσης του προϋπολογισμού, να παρεμβάινει καθοριστικά το ίδιο και η κυβέρνηση και νόμιμα να τροποποιούν στόχους και επιδιώξεις.

Παράδειγμα αποτελεί ο τρόπος κατάρτισης και εκτέλεσης του προϋπολογισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης από το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και άλλων Κοινοβουλίων. Πράγματι η Ελληνική Βουλή θεωρητικά μόνο συζητεί τον Προϋπολογισμό κάθε φορά, διότι δεν μπορεί να επιφέρει καμία τροποποίηση. Ψηφίζουμε μία δέσμη προτάσεων και ή γίνονται όλες αποδεκτές ή όλες απορρίπτονται. Στην ουσία, λοιπόν, χωρίς κανένα διάλογο κοινοβουλευτικό, ψηφίζουμε την πρόταση του Υπουργού των Οικονομικών, ο οποίος και ο ίδιος, μετά την κατάθεση του προϋπολογισμού-και αν όλη η Βουλή ομόφωνα αποφασίσει- δεν μπορεί να επιφέρει τέτοιες αλλαγές.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός δεν είναι μόνο μία τυπική επικύρωση μιας προβολής της δημοσιονομικής δραστηριότητας του Κράτους στο αμέσως προσεχές οικονομικό έτος, διότι ο Προϋπολογισμός από τότε που καθιερώθηκε να ψηφίζεται από τα κοινοβούλια -και αν δε με απατά η μνήμη, αυτό έγινε πρώτα στο αγγλικό κοινοβούλιο, για να ελέγχεται ο μονάρχης στη διαχείριση των οικονομικών του κράτους, που ταυτιζόταν με το πρόσωπό του- έχει μία εξέλιξη. Όπως είπα και προηγουμένως, όταν μιλάγαμε για δημόσιο προϋπολογισμό εννοούσαμε μία ταμειακή κατάσταση εσόδων και εξόδων του κράτους, τα οποία προερχόντουσαν από διάφορες δραστηριότητες του κράτους, όπως λάφυρα, όπως φόρο υποτέλειας από κατακτηθέντες λαούς κ.α. Στο δεύτερο στάδιο, ο προϋπολογισμός δεν αφορούσε το λαό του συγκεκριμένου κράτους. Τα έσοδα του προϋπολογισμού προερχόντουσαν από την ιδιοκτησία του μονάρχου. Στο τρίτο στάδιο πάλι ήταν ο ίδιος τρόπος άντλησης εσόδων, ήταν τα νομήματα. Δηλαδή ανέθετε ο μονάρχης ορισμένες αναγκαίες δραστηριότητες του κράτους σε πρόσωπα έναντι μισθώματος όπως την απονομή της δικαιοσύνης, τη φύλαξη των συνόρων, την επιβολή της εσωτερικής τάξης στο κράτος. Αυτή η διαδικασία αρχίζει από τον δωδέκατο ή δέκατο τρίτο αιώνα και καταλήγει στο δέκατο ένατο. Από τις αρχές του λήγοντος αιώνα πράγματι η δημοσιονομική δραστηριότητα του κράτους γίνεται πολύπλοκη. Είναι η σημερινή, που με την άντληση εσόδων μετασχηματίζονταν σε αυτά τα έσοδα δια των δημοσίων δαπανών σε υπηρεσίες και αυξάνεται το εθνικό εισόδημα. Έτσι ο προϋπολογισμός στις μέρες μας έγινε ένα όργανο και αναδιανεμητικό του εθνικού πλούτου αλλά και

όργανο οικονομικής ανάπτυξης και άσκησης κοινωνικής πολιτικής.

Επομένως ο προϋπολογισμός δεν είναι μία απλή διαχείριση εσόδων και εξόδων, αλλά είναι ένα εργαλείο αποτελεσματικό, μετασχηματισμού της οικονομίας και της κοινωνίας, είναι ένα όργανο οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης. Και επειδή κοινωνική και οικονομική ανάπτυξη δε γίνεται σε βάθος χρόνου ενός έτους, οι προϋπολογισμοί για να επιτύχουν τους στόχους τους πρέπει να αποτελούν στάδια επίτευξης ενός στόχου σε βάθος χρόνου τριών, τεσσάρων, πέντε, δέκα ετών.

Έτσι οι προϋπολογισμοί είναι υποχρεωτικά φάσεις ενός πολυετούς προγράμματος οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης.

Πρόγραμμα κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης μπορούμε να ονομάσουμε μια ενεργή συνειδητή πολιτική του κράτους, που αποβλέπει στον προσανατολισμό και την καθοδήγηση του συνόλου των οικονομικών δραστηριοτήτων του κράτους, ιδιωτικού τομέα και δημοσίου, προς επίτευξη προκαθορισμένων οικονομικών και κοινωνικών στόχων, σε ένα βάθος χρόνου συνήθως πενταετούς διάρκειας.

Όταν το πρόγραμμα αυτό αναφέρεται σε μια οικονομία, που τα μέσα παραγωγής ανήκουν στον ιδιωτικό τομέα, τότε το πρόγραμμα αυτό ονομάζεται κατευθυντήριο πρόγραμμα ή ήπιο πρόγραμμα ή πρόγραμμα ενδεικτικό. Συνήθως τέτοιου είδους προγράμματα εφάρμοσαν καπιταλιστικές κυβερνήσεις και σοσιαλδημοκρατικές.

Όταν το πρόγραμμα αναφέρεται σε μια οικονομία, που τα μέσα παραγωγής ανήκουν στο δημόσιο και όλη η οικονομική δραστηριότητα αποβλέπει στην ικανοποίηση των κοινωνικών αναγκών και την άνοδο του βιοτικού επιπέδου των εργαζομένων, τότε το πρόγραμμα αυτό ονομάζεται αναγκαστικό, υποχρεωτικό, αυστηρό. Είναι τα προγράμματα που εφάρμοσαν οι τέως κομμουνιστικές χώρες.

Το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα σαν σοσιαλιστικό Κόμμα, πιστεύει σε έναν προγραμματισμό δημοκρατικό, αποκεντρωμένο, που βασίζεται σε μια μεικτή οικονομία -δημόσιο τομέα, κοινωνικοποιημένο τομέα και ιδιωτικό τομέα- σε έναν συγκερασμό αυτών των δραστηριοτήτων κατά τους τομείς που ανέφερα, που προβλέπει θεσμούς κοινωνικού ελέγχου και κοινωνικής συμμετοχής.

Ακούγοντας τις εισηγήσεις των γενικών Εισηγητών, του κ.Ιωάννη Ζαφειρόπουλου του Π.Α.Σ.Ο.Κ. και του κ. Γεωργίου Αλογοσκούφη της Νέας Δημοκρατίας, δεν μπόρεσα να κατατάξω τις εισηγήσεις τους σε κανένα από τα τρία αυτά προγράμματα που ανέφερα, ούτως ώστε ο υπό συζήτηση Προϋπολογισμός να αποτελεί ένα βήμα υλοποίησης κάποιων οικονομικών στόχων. Απεναντίας, διαπιστώνω ότι και οι δύο έχουν έναν προσανατολισμό, έναν καθοδηγητή, και αυτός είναι: Η επίτευξη των στόχων της Συνθήκης του Μάαστριχτ.

Όμως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η επίτευξη των στόχων της Συνθήκης του Μάαστριχτ, και αν ήταν εφικτή, δε συμβάλλει σε τίποτε στην άνοδο την οικονομική και κοινωνική του Ελληνικού Λαού. Γιατί είναι ψυχροί δείκτες. Δηλαδή και αν μειωθεί ο πληθωρισμός στο 3%, αν μειωθεί το έλλειμμα στο 3% του Α.Ε.Π. ή αν το δημόσιο χρέος κατέβει στο 60% του Α.Ε.Π. και ο Λαός πεινάει, ποιο θα είναι το αποτέλεσμα; Δηλαδή μας ενδιαφέρουν οι ξεροί αριθμοί; Ή νομίζουν ότι η επίτευξη αυτών των στόχων, συνεπάγεται ταυτόχρονα και αυτόματα άνοδο του βιοτικού επιπέδου; Είναι λάθος. Πολλές φορές, πολλοί προϋπολογισμοί πέτυχαν τέτοιους μακροοικονομικούς στόχους, αλλά δεν είχαν καμία επίδραση στο βιοτικό επίπεδο των λαών.

Πιστεύω ότι τόσο ο υπό συζήτηση Προϋπολογισμός, όσο όμως και οι παρατηρήσεις που έγιναν από την Αξιωματική Αντιπολίτευση, είναι ένας πρόχειρος σχεδιασμός επίτευξης ορισμένων μακροοικονομικών στόχων στο προσεχές έτος, χωρίς κανένα συγκεκριμένο οικονομικό και κοινωνικό στόχο, όσον αφορά τη βελτίωση του βιοτικού επιπέδου του Λαού μας.

Η Κυβέρνηση αυτοσχεδιάζει, δεν έχει οικονομικούς στόχους,

ούτε ειδικότερα λέει ποιους τομείς της ελληνικής οικονομίας θέλει να αναπτύξει, όπως λόγω χάρη την αγροτική οικονομία τη γεωργία, την αλιεία, την κτηνοτροφία ή τη βιοτεχνία, ή τον Τουρισμό, δηλαδή τις υπηρεσίες, ή τη μεταποίηση, ανάλογα, διότι πουθενά δεν έχουμε ενδεικτικούς στόχους.

Λέει ο Προϋπολογισμός, ότι θα αυξηθεί το εθνικό εισόδημα. Μάλιστα. Με ποιες ενέργειες; Αφήνει την όλη αναπτυξιακή διαδικασία στη λειτουργία της αγοράς και η παρεμβατική δυνατότητα του Κράτους παραμελείται τελείως. Και όλα αυτά γιατί πράγματι, δεν έχει ενταχθεί σε ένα πρόγραμμα κοινωνικής και οικονομικής ανάπτυξης.

Το πρόβλημα της έκρηξης των αγροτών μας, έτσι μόνο μπορεί να εξηγηθεί. Και δε θα κατασταλεί, ούτε μπορεί να λυθεί, έστω και με τα μέτρα που ζητάνε οι αγρότες να λάβει η Κυβέρνηση και να τα ικανοποιήσει η Κυβέρνηση. Και αν αυτό γίνει, τα μέτρα θα είναι πρόσκαιρα και αναποτελεσματικά. Αλλά ούτε και η Κυβέρνηση προτείνει κάτι συγκεκριμένο. Λέει "δεν έχω". Εγώ θα έλεγα ότι συμφωνώ, ότι δεν έχει χρήματα να δώσει. Όμως, τι κάνει ή μάλλον τι έκανε για να φθάσουμε στο αποτέλεσμα αυτό;

Πρόγραμμα ανάπτυξης της γεωργίας, από τότε που η Ελλάδα εντάχθηκε στην Ε.Ο.Κ., στην Ευρωπαϊκή Ένωση τώρα, δεν υπάρχει. Αλλά και πρώτα δεν υπήρχε. Δεν ξέρουμε ποιους τομείς πρέπει να αναπτύξουμε, πού έχουμε συγκριτικά πλεονεκτήματα και σε ποιες αγορές θα απευθυνθούμε. Δεν ξέρουμε πόσος ενεργός πληθυσμός πρέπει να ασχολείται με τη γεωργία και το υπόλοιπο που θα περισσεύει, πού μπορούμε να το διοχετεύσουμε, για να μην αυξηθεί η ανεργία.

Επομένως, η έλλειψη του οικονομικού και κοινωνικού προγράμματος και ειδικότερα, η χάραξη μιας συγκεκριμένης αγροτικής πολιτικής σε ένα βάθος χρόνου δέκα ή είκοσι ετών, είναι η αιτία της έκρηξης, της αγανάκτησης των αγροτών, αλλά και του αδιεξόδου που βρίσκεται σήμερα η ελληνική αγροτική οικονομία.

Ο Προϋπολογισμός μιλάει για την αύξηση της βιομηχανικής παραγωγής. Άραγε με ποια μέσα θα γίνει αυτή η αύξηση; Και αυτή η αύξηση θα είναι επιθυμητή στους τομείς που θέλει ή θα είναι απλώς μια αύξηση;

Αυτή η οικεί και ως έτυχε στόχευση της οικονομικής ανάπτυξης, οδηγεί σε αδιέξοδα.

Το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα, αφού μελέτησε σε βάθος την ελληνική οικονομία, έχει καταλήξει σε ορισμένα συμπεράσματα, που μπορούν να τεθούν ως στόχοι σ'ένα πρόγραμμα οικονομικής και κοινωνικής ανάπτυξης. Και το πρώτο που παρατηρεί, είναι ότι η Ελλάδα δεν προσφέρεται για μεγάλες, για γιγαντιαίες βαριές βιομηχανίες.

Επομένως, το κρίσιμο μέγεθος οικονομικής δραστηριότητας της ελληνικής οικονομίας είναι η μικρή και η μεσαία επιχείρηση. Άλλωστε αυτή αποτελεί και τον κορμό του παραγωγικού δυναμικού της Πατρίδας μας, διότι όπως ξέρετε -όσοι έχουμε ασχοληθεί ειδικότερα με τη σύνθεση της μεταποίησης- το 90% με 95% της Ελληνικής μεταποίησης γίνεται από μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις, δηλαδή από βιοτεχνίες. Επομένως, να μία επιλογή. Και επειδή η μικρή και μεσαία επιχείρηση είναι ευέλικτη και εύκολα προσαρμόσιμη στις δημιουργούμενες οικονομικές συνθήκες και εσωτερικές και εξωτερικές και διεθνείς, είναι το μέσο ανάπτυξης της ελληνικής οικονομίας.

Όμως, δεν υπάρχει κανένα πρόγραμμα από την Κυβέρνηση και ούτε τα αναγκαία κονδύλια έχουν διατεθεί, έχουν επενδυθεί, μολοντί υπάρχουν. Διότι υπάρχουν κονδύλια και από το Δεύτερο Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης της Ευρωπαϊκής Ένωσης που προορίζονται για τη βιοτεχνία. Και επί τρία χρόνια δεν έχει καταρτιστεί το πρόγραμμα χρηματοδότησης της ελληνικής βιοτεχνίας.

Το ίδιο συμβαίνει και με την αγροτική οικονομία. Στην Ελλάδα, το 99% των αγροτικών επιχειρήσεων είναι μικρές και μεσαίες. Είναι και πάρα πολύ μικρές και πολλές φορές και ανποικονομικές. Ποιο είναι το πρόγραμμα δημιουργίας βιωσίμων, μικρών ή μεσαίων αγροτικών εκμεταλλεύσεων; Κανένα. Έχουν σταματήσει οι αναδοσμοί εδώ και πολλά χρόνια, έχουν σταματήσει τα εγχειρίσματα έργα. Δε γίνονται επενδύσεις στη γεωργία. Έχει αφαιρεθεί η γεωργία στην

ιδιωτική πρωτοβουλία. Αλλά, όπως γνωρίζετε, η ιδιωτική πρωτοβουλία μπορεί να έχει επίδραση σε μία ατομική επιχείρηση, στη μικροοικονομία. Δεν μπορεί να επιδράσει η επένδυση στη μικροοικονομία, μακροοικονομικώς σε ένα τομέα της οικονομίας, όπως π.χ. η αγροτική οικονομία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο υπό συζήτηση Προϋπολογισμός είναι πλασματικός. Υπερεκτιμά τα έσοδα και υποεκτιμά τις δαπάνες. Έτσι το προκύπτον αποτέλεσμα είναι πλασματικό. Και όπως ο Προϋπολογισμός, το 1996, έκλεισε με έλλειμμα 500 δισ. και πλέον, το ίδιο και μεγαλύτερο έλλειμμα προβλέπουμε κατά την εκτέλεση του Προϋπολογισμού του 1997 να συμβεί, ως προς το θέμα του ελλείμματος του υπό συζήτηση Προϋπολογισμού.

Ο Προϋπολογισμός του 1997 είναι ένας Προϋπολογισμός λιτότητας. Αυτή η λιτότητα συνεχίζεται αδιαλείπτως επί επτά χρόνια, από το 1989. Αλλά είχε προηγηθεί και μία άλλη λιτότητα από το ίδιο πρόσωπο, τον τότε Υπουργό Εθνικής Οικονομίας, τον νυν Πρωθυπουργό τον κ. Σημίτη, στη διετία '85-'87, και δεν έφερε κανένα αποτέλεσμα και όλοι οι μακροοικονομικοί δείκτες ξαναέφτασαν σε μεγάλα μεγέθη, που δεν συμβάλλουν σε τίποτα στην εξυγίανση των δημοσιονομικών αναγκών της Πατρίδας μας.

Επομένως, έχουμε μία συνεχή πολιτική μονόπλευρης λιτότητας επί εννέα χρόνια και απ' ό,τι αντιλαμβανόμαστε -λέγεται κι αυτό με μισόλογα- και το 1998 και το 1999. Και εφ' όσον στην πρώτη φάση της Ο.Ν.Ε. δεν θα μπορέσουμε να ενταχθούμε, για να πετύχουμε τους στόχους της ένταξης στη δεύτερη φάση, πρέπει να φτάσουμε τουλάχιστον και μέχρι το 2001 ή και το 2002 με λιτότητα. -

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΛΟΥΚΑΣ ΑΠΟΣΤΟΛΙΔΗΣ).

Ο Προϋπολογισμός αυτός της μονόπλευρης λιτότητας φαίνεται από ορισμένα μεγέθη, όπως είναι η μείωση των δαπανών κοινωνικού περιεχομένου, είναι η καθήλωση των μισθών. Η αύξηση των μισθών μετά βίας καλύπτει τον πληθωρισμό. Διορθωτικά ποσά που υπόσχονται, δε δίδονται.

Αλλά και για να κάνουμε άλλη μία επισημάνση, η σχέση αμοιβής, εργασίας και κεφαλαίου, αντιστρέφεται εις βάρος της εργασίας και η αμοιβή του κεφαλαίου υπερβαίνει το 50% με 55% και η αμοιβή της εργασίας πλησιάζει στα επίπεδα που το παρέλαβε το Π.Α.Σ.Ο.Κ. το 1981. Όταν είχε κάνει μια γενναία, πράγματι, οικονομική πολιτική είχε φέρει κάποια ισορροπία στην αμοιβή αυτών των δύο κυριότερων συντελεστών της παραγωγής, της εργασίας και του κεφαλαίου.

Ο Προϋπολογισμός είναι προϋπολογισμός λιτότητας και αυτό φαίνεται και από τη σύνθεση των εσόδων. Τα έσοδα από την άμεση φορολογία καλύπτουν γύρω στο 27%, το 71% καλύπτεται από τους έμμεσους φόρους και το υπόλοιπο 2%-3% καλύπτεται από άλλες πηγές, μη φορολογικές.

Όμως γνωρίζετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όταν μιλάμε για έμμεση φορολογία, εννοούμε τη φορολογία εκείνη που πλήττει το εισόδημα του οικονομικώς ενεργού πολίτου, που παράγει και που καταναλώνει.

Τα εισοδήματα των εργαζομένων, των χαμηλών οικονομικώς κοινωνικών στρωμάτων, ξοδεύονται όλα για την επιβίωση, γιατί τα περισσότερα είναι κάτω του ορίου της φτώχειας.

Επομένως, επί όλου του καταναλισκόμενου εισοδήματος, επιβάλλονται φόροι, γιατί σε κάθε πράξη καταναλωτική επιβάλλεται φόρος. Άρα, φορολογείται όλο το εισόδημα και με την άμεση, αλλά προπαντός με την έμμεση φορολογία, γιατί δεν υπάρχει αποταμίευση στα μικρά εισοδήματα, τα οποία αποτελούν γύρω στο 70% των εργαζομένων, των νοικοκυριών.

Έμμεση φορολογία δεν επιβάλλεται σε ολόκληρα τα μεγάλα εισοδήματα, γιατί, όπως γνωρίζουμε, οι μεγάλοι εισοδηματίες καταναλώνουν ένα μέρος του εισοδήματος. Το μη καταναλισκόμενο μένει αφορολόγητο.

Η σύνθεση, λοιπόν, των εσόδων του Κράτους με τη σχέση που ανέφερα, άμεσων και έμμεσων φόρων, δείχνει το φορομνηστικό και το αντιλαϊκό σύστημα των δημοσιονομικών πραγμάτων της Πατρίδας μας. Και καμία προσπάθεια ανατρο-

πής αυτής της σχέσης δε γίνεται, για να έχει σαν αποτέλεσμα τη μετακίνηση της συμβολής στα δημόσια οικονομικά εκείνων που μπορούν να συμβάλουν αναλόγα με τις δυνάμεις τους, δηλαδή των μεγάλων εισοδημάτων.

Ο Προϋπολογισμός είναι και αναπτυξιακός, γιατί μπορεί να έχουμε μία αύξηση του Προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων σε ονομαστικούς όρους. Αλλά η μείωση των εισοδημάτων των ευρέων λαϊκών, χαμηλών οικονομικώς κοινωνικών στρωμάτων μειώνεται, άρα μειώνεται η κατανάλωση, συνεπώς, μειώνεται η ζήτηση και κατ'ανάγκη μειώνεται και η εγχώρια παραγωγή, που συνήθως, τα χαμηλά οικονομικώς εισοδηματικά στρώματα καταναλίσκουν εγχώρια προϊόντα. Οι έχοντες μεγάλα εισοδήματα καταναλίσκουν κυρίως εισαγόμενα προϊόντα και στην ένδυση και στη διατροφή.

Επί επτά χρόνια από το 1989 η ασκούμενη οικονομική πολιτική και από τα δυο Κόμματα που εναλλάχθηκαν ανά τριετία στην εξουσία, επιδιώκει ομοιομόρφως και ομοιοτόνως την σταθερότητα, την ανάπτυξη και την κοινωνική πολιτική. Αλλά, ενώ αυτό το τρίπτυχο είναι αποτελεσματικό όταν ασκείται ταυτοχρόνως και παραλλήλως, είναι αναποτελεσματικό, αντιδημοκρατικό, αντιλαϊκό, όταν ασκείται σταθερότητα, ανάπτυξη, κοινωνική πολιτική. Διότι ποτέ δε θα 'ρθει ούτε η ανάπτυξη και πολύ περισσότερο η άσκηση της κοινωνικής πολιτικής. Μένουμε στην εύθραυστη σταθερότητα.

Και οι τρεις προϋπολογισμοί της Κυβέρνησης του ΠΑ.ΣΟ.Κ., των τελευταίων ετών και οι τρεις που προηγήθηκαν της κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας είχαν την ίδια επωδό και την ίδια κατάληξη. Σταθερότητα χωρίς ανάπτυξη και φυσικά χωρίς άσκηση κοινωνικής πολιτικής.

Κύριοι συνάδελφοι, με κατέχει ο πειρασμός να ακολουθήσω τους προηγηθέντες από εμένα, στο Βήμα αυτό, Αγορητές, στην παράθεση αριθμών, για να αποδείξω τα όσα μέχρι τώρα εξέθεσα ενώπιόν σας, ότι δηλαδή και οι κοινωνικές δαπάνες περιορίζονται και οι μισθοί είναι καθηλωμένοι και ότι γενικώς ο Προϋπολογισμός, είναι προϋπολογισμός λιτότητας και ότι ο περιορισμός των δαπανών γίνεται εκεί που δεν έπρεπε. Δε θα το κάνω αυτό διότι οι αριθμοί αυτοί έχουν περιληφθεί στην συντομότητα έγγραφη έκθεσή μου που έχει ήδη διανεμηθεί.

Εκείνο που θέλω να παρατηρήσω, τελειώνοντας την ομιλία μου, είναι το εξής: Η Κυβέρνηση δε θα πετύχει και αυτούς τους ονομαστικούς στόχους που υπόσχεται με το συζητούμενο Προϋπολογισμό. Δε θα πετύχει ούτε τη μείωση του δημοσίου χρέους ούτε να μειώσει το έλλειμμα του προϋπολογισμού σε σχέση με το εθνικό εισόδημα και προπαντός δε θα πετύχει το στόχο να κατεβεί ο πληθωρισμός στο 4,5%. Αυτό είναι μόνο στη φαντασία του συντάξαντος τον Προϋπολογισμό που συζητάμε σήμερα, Υπουργού Οικονομικών.

Αν, λήγοντος του 1997, ο πληθωρισμός κατέλθει στο 7% αυτό για μένα θα είναι επίτευγμα της Κυβέρνησης. Δε θα γίνει, όμως, ούτε αυτό δυστυχώς.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα έχει μια άλλη αντίληψη για την οικονομική και κοινωνική ανάπτυξη. Πιστεύω ότι για να επιτευχθούν αυτά, πρώτον χρειάζεται μια άλλη πολιτική, μια άλλη στρατηγική και προπαντός να μην παραιτηθεί η Ελλάδα, η Κυβέρνησή μας, από το να ασκεί τα κυριαρχικά της δικαιώματα έστω και μέσα στα πλαίσια της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Και επειδή αυτό από τους λάτρεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ακούγεται λίγο παράφωνα, θα αναφέρω ένα παράδειγμα. Όταν υπεγράφη η Συνθήκη του Μάαστριχτ όσες χώρες αμφισβήτησαν αυτή τη Συνθήκη και την απέρριψαν με δημοψηφίσματα, πέτυχαν παρεκκλίσεις προς εξυπηρέτηση των σκοπών των εθνικών τους οικονομικών.

'Αλλωστε, το ότι η Συνθήκη του Μάαστριχτ είναι ένα δημιούργημα όχι πολιτικών, αλλά τραπεζιτών, τεχνοκρατών, είναι γνωστό και στην Ελληνική Βουλή και ομολογείται στην Ευρώπη, αλλά και εδώ μέσα το είχε αναφέρει ο αείμνηστος Ανδρέας Παπανδρέου, όταν συνεζητείτο τη επικύρωση της Συνθήκης του Μάαστριχτ, ότι είναι έργο τραπεζιτών.

Αλλά, αλίμονο εάν τα κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης και

αλίμονο δύο φορές για την Ελλάδα, εάν αφήσει την χάραξη και την άσκηση της οικονομικής πολιτικής της Πατρίδας μας σε τραπεζίτες.

Επομένως, πρέπει να παλέψουμε εναντίον της Συνθήκης του Μάαστριχτ. Και πρέπει, εν όψει των συζητήσεων της Διακυβερνητικής Επιτροπής -η οποία κάποτε πάλι, όταν καταλήξουν κάπου, θα έλθει για επικύρωση στην Ελληνική Βουλή- να μην ακολουθήσουμε τα χνάρια που ακολουθήσαμε για την Επικύρωση της Συνθήκης του Μάαστριχτ, αλλά πρέπει να τεθεί σε ευρεία λαϊκή συζήτηση, πρέπει να αποφανθεί ο Λαός και συνεπώς, πρέπει να τεθεί κάτω από τη διαδικασία του λαϊκού δημοψηφίσματος.

Τότε μόνο υπάρχει νομιμοποίηση της Κυβέρνησης να απαιτήσει την απαρέγκλιτη εφαρμογή και να ζητήσει συνεπώς και θυσίες από το Λαό, όταν ο ίδιος ο Λαός σε τέτοια κρίσιμα εθνικά και καθοριστικά για την πορεία της Χώρας ζητήματα, εκφράζει άμεσα τη βούλησή του. Άλλωστε, γι' αυτό προβλέπεται και ο θεσμός των δημοψηφισμάτων στο ισχύον σήμερα ελληνικό Σύνταγμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα καταψηφίζει τον Προϋπολογισμό ως πλασματικό, ως αντιλαϊκό, ως αντεργατικό, ως αναπαροτικό, ως Προϋπολογισμό σκληρής, μονόπλευρης λιτότητας. Αλλά, θα κάνουμε μία εξαίρεση, θα υπερψηφίσουμε τις δαπάνες του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας, με μία παρατήρηση: Αναγνωρίζουμε, σαν πατριωτικό και σοσιαλιστικό κίνημα, πως η Πατρίδα μας, πράγματι, περιβάλλεται από μεγάλους κινδύνους αφ' ενός και αφ' ετέρου ότι οι διεθνείς συνθήκες και η νέα τάξη πραγμάτων, αλλά και η ένταξή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση, κάθε άλλο παρά διασφαλίζουν τα εθνικά μας συμφέροντα, τα εθνικά μας σύνορα, την εθνική μας κυριαρχία, σε στεριά, αέρα και θάλασσα.

Είναι λυπηρό και πολύ επικίνδυνο -και πρέπει να τονισθεί- ότι πριν από πέντε ημέρες ο εκπρόσωπος του Υπουργείου των Εξωτερικών των ΗΠΑ, ο κ. Μπερνς, αμφισβήτησε τα δέκα μίλια του εναέριου χώρου μας.

Συνεπώς, θα ψηφίσουμε τις δαπάνες, με την παρατήρηση, ότι αυτές οι αμυντικές δαπάνες πρέπει να τελούν σε κάποια αρμονία με τις οικονομικές δυνατότητες του Λαού μας. Οι υπέρογκες, οι γιγαντιαίες αμυντικές δαπάνες, σε σχέση με το εθνικό εισόδημα, δε συμβάλλουν στην αποτελεσματική άμυνα της Χώρας. Κι εδώ έχουμε πολλές αντιρρήσεις, διότι ούτε καν ερωτάται η Βουλή για το είδος των όπλων που θα προμηθευτεί η Χώρα και σε ποιους επιμέρους τομείς της Άμυνας θα διοχετευθεί το σύνολο των δαπανών για την Εθνική Άμυνα.

Αλλά έστω και αν δε γίνεται και αυτό, εκείνο που μας απασχολεί είναι ότι εάν οι δαπάνες αυτές είναι δυσαναλόγως ανώτερες από την οικονομική αντοχή του Ελληνικού Λαού, τότε δεν οδηγούν σε αποτελεσματική άμυνα, αλλά στην υπονόμευση της Εθνικής μας Άμυνας, γιατί όπως λένε πολλοί χαρακτηριστικά, ότι "όταν υπάρχουν όπλα, αλλά δεν υπάρχουν οπλίτες να τα διαχειριστούν, όταν δεν υπάρχουν Έλληνες πολίτες, ικανοί να τα διαχειριστούν, λόγω της οικονομικής πείνας, στην οποία θα περιέλθει ο Λαός, τότε τα όπλα είναι άχρηστα".

Με αυτές τις σκέψεις, το Δημοκρατικό Κοινωνικό Κίνημα, επαναλαμβάνει ότι θα καταψηφίσει τον Προϋπολογισμό, εκτός από τις δαπάνες για την Εθνική Άμυνα.

(Χειροκροτήματα από την Πλευρά του ΔΗ.Κ.ΚΙ.).

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο ειδικός Εισηγητής, συνάδελφος κ. Τσερπικίδης, έχει το λόγο.

ΠΑΝΤΕΛΗΣ ΤΣΕΡΠΙΚΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω την εισήγησή μου, θυμίζοντάς σας κάτι που γνωρίζει πολύ καλά ο Ελληνικός Λαός, ότι ζούμε σε μία Χώρα υπερχρεωμένη, μία χώρα που το χρέος της γενικής Κυβέρνησης ξεπερνάει τα 35 τρις. και κάτι και το ακαθάριστο έλλειμμα, του γενικού Προϋπολογισμού, θα αγγίξει φέτος τα 6,5 τρις.

Δεν μπορεί η Χώρα να αναπτυχθεί σωστά, όταν η δαπάνη για την πληρωμή των τόκων του δημοσίου χρέους ξεπερνάει κατά πολύ τη δαπάνη για τις αποδοχές των δημοσίων

υπαλλήλων και τις συντάξεις. Δεν υπάρχει αμφιβολία, ότι ανεξάρτητα από την πολιτική Παράταξη, που υπηρετούμε όλοι εδώ μέσα, έχουμε έναν κοινό στόχο: Τη βελτίωση της επίδοσης της οικονομίας και την ανύψωση του βιοτικού επιπέδου του Ελληνικού Λαού.

Την κύρια ευθύνη, βέβαια, γι' αυτό, την έχει η Κυβέρνηση και την είχαν όλες οι Κυβερνήσεις, που υπηρέτησαν αυτόν τον Τόπο, κατά το παρελθόν.

Επειδή, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι οι Προϋπολογισμοί έχουν σχέση μεταξύ τους, για να έχουμε καλύτερη εικόνα και για να μπορέσουμε να κάνουμε καλύτερη αξιολόγηση του συζητούμενου Προϋπολογισμού, θα πρέπει να επιχειρήσω μία σύντομη αναφορά στο πρόσφατο παρελθόν. Μόνο με τη χρονική σύνδεση των δεδομένων μπορούν να εξαχθούν χρήσιμα συμπεράσματα.

Το 1988 το συνολικό δημόσιο χρέος ανήρχετο σε 5,3 δισ. περίπου και αντιστοιχούσε στο 59,2% του Α.Ε.Π. Το 1993 το χρέος έφθασε στα 23,5 τρισ. και αντιστοιχούσε στο 113,7 του Α.Ε.Π. Ήταν η περίοδος 1988-1993, όπου υπερτετραπλασιάστηκε το δημόσιο χρέος το οποίο ακόμα και σήμερα συνθλίβει την ελληνική οικονομία και υπονομεύει το μέλλον της Πατρίδας μας.

Ειδικότερα το 1993, τα δημοσιονομικά μεγέθη της οικονομίας επιδεινώθηκαν ανησυχητικά. Η ανεπιτυχής εκτέλεση του Προϋπολογισμού του 1993 είχε σαν αποτέλεσμα να καταρρεύσει το Πρόγραμμα Σύγκλισης της ελληνικής οικονομίας, που έχει υποβληθεί στην Ευρωπαϊκή Ένωση, το ίδιο έτος.

Κάτω από αυτές τις συνθήκες, ανέλαβε τη διακυβέρνηση της Χώρας το Π.Α.Σ.Ο.Κ. Η οικονομική πολιτική, που ακολουθήσαμε με συνέπεια, στην τριετία 1994-1996, υπήρξε κατά γενική ομολογία αποδοτική. Έτσι μπορέσαμε να ξεπεράσουμε τη νοσηρή κατάσταση του στασιμοληθωρισμού, να μειώσουμε εντυπωσιακά τα επιτόκια δανεισμού του Δημοσίου, κάτι που είναι γεγονός και το γνωρίζουν όλοι, να συρρικνώσουμε το κρατικό έλλειμμα και να ανατρέψουμε την αυξητική τάση του δημόσιου χρέους, ως ποσοστό του Α.Ε.Π., που όπως είπα το 1988 ήταν 59,2%, το 1993 πήγε στο 113,7% και σήμερα είναι στο 110% περίπου.

Συντάξαμε νέο μεσοπρόθεσμο οικονομικό πρόγραμμα, με συγκεκριμένες επιδιώξεις και ενδιάμεσους στόχους και με σαφή προσδιορισμό των μέσων, για την επίτευξη αυτών των στόχων. Είναι το αναθεωρημένο Πρόγραμμα Σύγκλισης της ελληνικής οικονομίας, το οποίο εφαρμόζουμε με επιτυχία, τα τρία τελευταία χρόνια.

Κεντρική επιδίωξή μας είναι να δημιουργήσουμε τις προϋποθέσεις, ώστε να συμμετάσχουμε ισότιμα στη διαδικασία της Ευρωπαϊκής Ενοποίησης.

Ακολουθούμε αυτή την πορεία, όχι για χάρη των Βρυξελλών, επειδή ακούστηκε κατά κόρον αυτό, αλλά επειδή θέλουμε την ανάπτυξη και την ανταγωνιστικότητα της ελληνικής οικονομίας, επειδή θέλουμε μια ισχυρή οικονομία και μια κοινωνία που ευημερεί.

Η μείωση του πληθωρισμού, τα χαμηλά επιτόκια, η μείωση του ελλείμματος είναι και δικοί μας στόχοι και όχι στόχοι που μας επέβαλαν κάποιοι άλλοι. Ο πληθωρισμός υπονομεύει τα εισοδήματα των εργαζομένων και την απασχόληση και πρέπει να καταπολεμηθεί. Τα υψηλά επιτόκια δημιουργούν πρόβλημα στις επενδύσεις και την επιχειρηματική δραστηριότητα γενικότερα και πρέπει να μειωθούν.

Παρά την πρόοδο που σημειώθηκε την τελευταία τριετία, η απόσταση που χωρίζει τη Χώρα μας από τους οικονομικούς μας εταίρους, εξακολουθεί να είναι πολύ μεγάλη. Αν η Χώρα μας δεν αξιοποιήσει τις ευκαιρίες και δεν ανταποκριθεί στις προκλήσεις θα κινδυνεύσει να μπει στο περιθώριο με καταλυτικές συνέπειες για το βιωτικό επίπεδο και τα ζωικά συμφέροντα του Ελληνικού Λαού.

Ας δούμε, λοιπόν, με συγκεκριμένα ποσοτικά στοιχεία ποια είναι η απόσταση που έχουμε να καλύψουμε: Ο πληθωρισμός πρέπει να μειωθεί από το 7,7% που είναι σήμερα -και είναι μεγάλο επίτευγμα αυτό- στο 3,5% περίπου. Το καθαρό έλλειμμα, δηλαδή οι δανειακές ανάγκες της γενικής

Κυβέρνησης από 7,6% που είναι σήμερα, πρέπει να μειωθεί στο 3% του Α.Ε.Π. Το χρέος της γενικής Κυβέρνησης από 110% που είπα νωρίτερα ότι είναι σήμερα, πρέπει να μειωθεί στο 60% του Α.Ε.Π. και τα επιτόκια από 11,5% στο 8% περίπου. Οι στόχοι βέβαια, είναι φιλόδοξοι -αυτό πρέπει να το ομολογήσουμε- αλλά είναι και εφικτοί. Είναι δυνατόν να επιτευχθούν όλοι οι στόχοι μέχρι το τέλος του 1998, εκτός από αυτόν τον στόχο του χρέους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ένα από τα κύρια μελήματα της κυβερνητικής πολιτικής, είναι η κατάρτιση και αξιόπιστη εκτέλεση του Προϋπολογισμού του Οικονομικού Έτους 1997. Ο νέος Προϋπολογισμός πρέπει να πετύχει πολλαπλούς στόχους, να συμβάλει αποφασιστικά στον εκσυγχρονισμό του Κράτους και την ανάπτυξη της ελληνικής οικονομίας, να ενισχύσει την κοινωνική συνοχή και να επιτύχει τους στόχους του Προγράμματος Σύγκλισης, με τους οποίους η Χώρα μας θα εξασφαλίσει τις προϋποθέσεις ισότιμης και έγκαιρης συμμετοχής στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση της Ευρώπης.

Μόνο έτσι θα μπορέσουμε να ανταποκριθούμε με επάρκεια στις μεγάλες προκλήσεις που αντιμετωπίζει σήμερα η Χώρα μας και να ευοδώσουμε τις ελπίδες και προσδοκίες του Ελληνικού Λαού για ένα καλύτερο αύριο.

Καθοριστικός παράγοντας των οικονομικών εξελίξεων κατά τα επόμενα έτη, αλλά και βασικό μέσο για την επίτευξη των παραπάνω στόχων, είναι ο Προϋπολογισμός του Οικονομικού Έτους 1997, με τον οποίο επιταχύνεται σημαντικά η δημοσιονομική εξυγίανση. Η αύξηση των φορολογικών εσόδων δίνει μεγαλύτερη έμφαση στην άμεση φορολογία, παρά στην έμμεση και στηρίζεται στην αύξηση του εισοδήματος, την κατάργηση των φοροαπαλλαγών και την εμμονή στην πάταξη της φοροδιαφυγής.

Κατά το Οικονομικό Έτος 1997 τα έσοδα του τακτικού Προϋπολογισμού προβλέπεται να αυξηθούν με ρυθμό 15,6%. Τα τελευταία χρόνια η προσπάθεια μείωσης των δημοσιονομικών ελλειμμάτων και συγκράτησης του δημόσιου χρέους επικεντρώθηκε κατά κύριο λόγο στην αύξηση των φορολογικών εσόδων. Πιο συγκεκριμένα, η προσπάθεια αυτή, κατά την περίοδο 1990-1993, πήρε τη μορφή της επιβολής νέων φόρων και αύξησης των συντελεστών των υφιστάμενων φόρων.

Αντίθετα, την περίοδο 1993-1996, η προσπάθεια εστιάστηκε στη διεύρυνση της φορολογικής βάσης και στη βελτίωση της λειτουργίας του φοροελεγκτικού και φοροεισπρακτικού μηχανισμού. Αποτέλεσμα αυτών των προσπαθειών ήταν η αύξηση των φορολογικών εσόδων κατά οκτώ περίπου ποσοστιαίες μονάδες του Α.Ε.Π. σε σύγκριση με το επίπεδο του 1989.

Παρά τη σημαντική αύξηση που σημειώθηκε στα φορολογικά έσοδα η Χώρα μας εξακολουθεί να έχει το μικρότερο ποσοστό εσόδων σε σχέση με το Α.Ε.Π. μεταξύ των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Το ποσοστό αυτό, το 1995, ήταν 27% κατά μέσο όρο στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ενώ στην Ελλάδα ήταν μόνο 22%. Τα φορολογικά έσοδα αποτελούν την κύρια πηγή των συνολικών εσόδων του Τακτικού Προϋπολογισμού, αν και το μερίδιο της εκπνέει ότι μειώθηκε το 1995 στο 89,8% του συνόλου έναντι του 93% που ήταν το έτος 1991.

Τα έσοδα του Κράτους από την επιχειρηματική του δραστηριότητα έχουν ιδιαίτερα μικρό μερίδιο στα συνολικά έσοδα, περίπου 3%. Το σύνολο των εσόδων του ευρύτερου δημόσιου τομέα στην Ελλάδα το 1996, συμπεριλαμβανομένων και των πάσης φύσεως εισφορών, εκπνέει ότι αντιπροσωπεύει το 37,4% του Α.Ε.Π., ποσοστό πολύ μικρότερο από τον κοινοτικό μέσο όρο που είναι 46,2%.

Τα έσοδα του Τακτικού Προϋπολογισμού Οικονομικού Έτους 1996 είχαν προϋπολογιστεί σε 7.710 δισ. δραχμές. Σύμφωνα όμως με τα υπάρχοντα προσωρινά στοιχεία εκτέλεσης του Προϋπολογισμού εκτιμάται ότι θα φθάσουν τελικά στα 7.540 δισ. περίπου, υπολειπόμενα των αρχικών προβλέψεων κατά 170 δισ. ή σε ποσοστό μόλις κατά 2,2%.

Στο επίπεδο αυτό θα είναι αυξημένα σε σχέση με το 1995 κατά 812,2 δισ. ή ποσοστό 12,1% έναντι ονομαστικής αύξησης

του Α.Ε.Π. κατά 11,7%.

Τα έσοδα από τους άμεσους φόρους για το 1996 εκτιμάται ότι θα φθάσουν τα 2.386 δις., έναντι προβλέψεων 2.415 δις. δραχμών. Έτσι θα έχουμε μια οριακή υστέρηση 29 δις. δραχμές και θα είναι αυξημένα έναντι του '95 κατά 253,3 δις. δραχμές ή σε ποσοστό 11,9%.

Ειδικότερα στο φόρο εισοδήματος νομικών προσώπων εκτιμάται ότι τα έσοδα θα είναι μειωμένα έναντι των προβλέψεων κατά 32 δις. δραχμές, ενώ επιπλέον των προβλέψεων εκτιμάται να εισπραχθούν έσοδα 18 δις. δραχμές σε ειδικές κατηγορίες φόρων εισοδήματος λόγω αύξησης των καταθέσεων. Εξ άλλου οι φόροι στην περιουσία εκτιμάται ότι θα φθάσουν τα 87,5 δις. έναντι πρόβλεψης στον Προϋπολογισμό 111,5 δις. το 1996. Η κατά 24 δις. δραχμές υστέρηση οφείλεται στην μη απόδοση της εκκαθάρισης με ευνοϊκούς όρους των εκκρεμών υποθέσεων μεταβίβασης ακινήτων λόγω δωρεάς, γονικής παροχής και κληρονομιάς σε περιοχές όπου δεν ίσχυε ο αντικειμενικός προσδιορισμός ακινήτων, δηλαδή ο ν. 2343/1995.

Τα έσοδα από τους έμμεσους φόρους εκτιμάται ότι θα φθάσουν τα 4.422 δις., έναντι αρχικών προβλέψεων 4.466 δις. δραχμών. Θα παρουσιάσουν δηλαδή οριακή υστέρηση 44 δις. δραχμές περίπου και θα είναι αυξημένα έναντι του 1995 κατά 587,1 δις. δηλαδή ποσοστό 15,3%.

Ο φόρος μεταβίβασης ακινήτων εκτιμάται ότι θα είναι μειωμένος κατά 16,9 δις. δραχμές. Η υστέρηση της απόδοσης του φόρου αυτού οφείλεται στις μειωμένες πράξεις μεταβίβασης ακινήτων, καθώς επίσης και στη μη απόδοση της εκκαθάρισης με ευνοϊκούς όρους εκκρεμών υποθέσεων μεταβίβασης ακινήτων στις περιοχές της Χώρας που δεν ίσχυε το αντικειμενικό σύστημα προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων.

Επιπλέον έσοδα 32,4 δις. εκτιμάται ότι θα εισπραχθούν από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης καυσίμων εγχώριων και Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η αύξηση αυτή αποδίδεται στην αύξηση της κατανάλωσης και στην προσπάθεια καταπολέμησης του λαθρεμπορίου του ντήζελ που απέδωσε θετικά αποτελέσματα.

Στον ειδικό φόρο κατανάλωσης καπνού τα έσοδα θα είναι μειωμένα κατά 37 δισεκατομμύρια. Η υστέρηση της απόδοσης στο φόρο αυτό οφείλεται στο λαθρεμπόριο τσιγάρων και στο γεγονός ότι η αύξηση λιανικών τιμών του 1996 δεν απέδωσε έσοδα από τις αρχές του έτους λόγω ύπαρξης σημαντικών αποθεμάτων.

Στον ειδικό φόρο κατανάλωσης οινοπνευματωδών ποτών τα έσοδα θα είναι μειωμένα έναντι των προβλέψεων κατά 15,5 δις. δραχμές περίπου. Η υστέρηση αυτή, οφείλεται στη μείωση της κατανάλωσης των σχετικών προϊόντων. Στον ειδικό φόρο κατανάλωσης καυσίμων που προέρχονται από τρίτες χώρες, τα έσοδα θα παρουσιάσουν υστέρηση κατά 24,8 δις. δραχμές. Η υστέρηση αυτή, αποδίδεται στη μείωση της εισαγωγής καυσίμων από τις χώρες αυτές.

Τα μη φορολογικά έσοδα από την Ευρωπαϊκή Ένωση, πλην εσόδων από την Ευρωπαϊκή Ένωση, εκτιμάται ότι θα φθάσουν τα 637 δις. δραχμές, μειωμένα κατά 47 δις. δραχμές ή σε ποσοστό μείωσης 6,9%, που οφείλεται στη μη είσπραξη των προστίμων που έχουν επιβληθεί για αυθαίρετα κτίσματα ή άλλες πολεοδομικές παραβάσεις, στη μη είσπραξη των προστίμων και των χρηματικών ποινών που έχουν επιβληθεί με διοικητικές και δικαστικές αποφάσεις, στα μειωμένα έσοδα συμμετοχής του ελληνικού Δημοσίου, στα μικτά κέρδη των παιχνιδιών των καζίνο, στη μη είσπραξη μερισμάτων επί των κερδών των δημοσίων επιχειρήσεων, στη μη αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας. Τέλος, οι απολήψεις στην Ευρωπαϊκή Ένωση θα είναι μειωμένες σε σχέση με τις προβλέψεις κατά 50 δις. δραχμές.

Σημαντικό είναι να αναφερθεί ότι το σύνολο των φορολογικών εσόδων τακτικού Προϋπολογισμού τη τριετία '93-'95, παρουσιάζει αντίστοιχες πραγματοποιήσεις εσόδων, ως ακολούθως:

Το 1993, 4.544,7 δις. δραχμές, το 1994 5.234,9 δις. δραχμές, το 1995 5.967,5 δις. δραχμές. Στο οικονομικό έτος 1996, εκτιμάται η πραγματοποίηση εσόδων ποσού 6.808 δις. δραχμές. Με βάση τα ανωτέρω μεγέθη, μεταξύ των

οικονομικών ετών 1993-1996, παρουσιάζεται θετική μεταβολή, δηλαδή αύξηση της τάξης του 49,8%. Οι σχετικά υψηλοί ρυθμοί αύξησης των φορολογικών εσόδων κατά τη διάρκεια της τριετίας αποδεικνύουν την αποτελεσματικότητα της Κυβέρνησης, σε κάποιο βέβαια βαθμό, στη σύλληψη της φορολογητέας ύλης και στην καταπολέμηση της φοροδιαφυγής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα έσοδα του τακτικού Προϋπολογισμού για το έτος 1997 προβλέπεται να φθάσουν στα 8.715 δις. δραχμές, έναντι εκτιμήσεων 7.740 δις. του οικονομικού έτους 1996. Θα σημειώσουν δηλαδή αύξηση κατά 1.175 δις. δραχμές ή ποσοστό αύξησης 15,6%.

Τα έσοδα από τους άμεσους φόρους προβλέπεται να φθάσουν τα 2.790 δις. δραχμές, σημειώνοντας αύξηση κατά 404 δις. δραχμές, ή ποσοστό αύξησης των άμεσων φόρων 16,9%. Ειδικότερα, η προβλεπόμενη αύξηση των εσόδων θα προκύψει από την κατάργηση ορισμένων φοροαπαλλαγών, την αναμενόμενη αύξηση των κερδών των επιχειρήσεων, την προσαρμογή της φορολογίας ορισμένων κατηγοριών, την αύξηση των τεκμηρίων διαβίωσης και την αύξηση των αποδοχών των δημοσίων υπαλλήλων λόγω της εφαρμογής του νέου μισθολογίου.

Σημαντική αύξηση κατά 40 δις. δραχμές, προβλέπεται ότι θα σημειωθεί στους φόρους περιουσίας. Η αύξηση αυτή θα προέλθει κυρίως, από τη φορολόγηση της μεγάλης ακίνητης περιουσίας και την επέκταση του συστήματος αντικειμενικού προσδιορισμού της αξίας των ακινήτων σε περιοχές όπου δεν ίσχυε σήμερα. Ήρθε φαίνεται η στιγμή να επωμισθούν μεγαλύτερο φορολογικό βάρος αυτοί που έχουν αυξημένη φοροδοτική ικανότητα.

Τα έσοδα από άμεσους φόρους παρελθόντων οικονομικών ετών θα αυξηθούν το 1997 από τη νέα ρύθμιση της πάσης φύσεως βεβαιωμένων οφειλών μέχρι τις 30.9.1996 και της είσπραξης οφειλομένων ποσών φόρων που είχαν γεννηθεί μέχρι τις 30.6.1996 με την υποβολή αρχικών ή συμπληρωματικών δηλώσεων φόρου.

Τα έσοδα από τους έμμεσους φόρους προβλέπεται να φθάσουν τα 5.014 δις. σημειώνοντας αύξηση κατά 592 δις. ή ποσοστό 13,4%. Από αυτούς οι φόροι συναλλαγών θα ανέλθουν στα 2.970 δις. δραχμές, ενώ οι φόροι κατανάλωσης στο 1.906,5 δις. δραχμές.

Τα έσοδα από το Φ.Π.Α. προβλέπεται να φθάσουν στα 2.520 δις. και θα είναι αυξημένα κατά 325 δις. δραχμές έναντι του 1996 ή ποσοστό αύξησης 14,8%. Οι εισπράξεις από τα τέλη χαρτοσήμου προβλέπεται να φθάσουν τα 255 δις. δραχμές έναντι 226 δις. του έτους 1996, θα έχουν δηλαδή αύξηση κατά 29 δις. ή ποσοστό 12,8%.

Τα έσοδα από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης καυσίμων εγχώριας παραγωγής και εισαγομένων από την Ευρωπαϊκή Ένωση προβλέπεται να φθάσουν τα 940 δις. έναντι 874,5 δις. του έτους 1996. Και θα αυξηθούν κατά 65,5 δις., ή ποσοστό 7,5%. Τα έσοδα από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης στα προϊόντα καπνού, στα εγχώρια παραγόμενα και από χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης εισαγόμενα προβλέπεται να φθάσουν τα 465 δις. έναντι 410 δις. του έτους 1996 και θα είναι αυξημένα κατά 55 δις. ή ποσοστό 13,4%.

Τα έσοδα από τον ειδικό φόρο κατανάλωσης των οχημάτων προβλέπεται να φθάσουν τα 156,4 δις. έναντι 130,6 δις. του έτους 1996. Θα αυξηθούν κατά 25,8 δις. ή ποσοστό 19,7%. Τα έσοδα από τους φόρους οινοπνεύματος και οινοπνευματωδών ποτών στα εγχωρίως παραγόμενα και από χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης εισαγόμενα προβλέπεται να φθάσουν τα 75 δις. έναντι 60 δις. του οικονομικού έτους 1996, δηλαδή έχουμε μία αύξηση της τάξεως του 25%.

Μετά από αυτή την παράθεση των στοιχείων, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εύκολα μπορεί να συμπεράνει κάποιος ότι το κύριο βάρος της αύξησης των εσόδων για το 1997 πέφτει στην άμεση φορολογία.

Έχουμε, δηλαδή, αύξηση της άμεσης φορολογίας 16,9% έναντι 13,4% της έμμεσης. Και αυτό γιατί οι μεγάλες αυξήσεις στους έμμεσους φόρους πλήττουν κυρίως τις λαϊκές τάξεις

και δυσχεραίνουν ταυτόχρονα τις διαδικασίες αποκλιμάκωσης του πληθωρισμού. Η σχέση άμεσων-έμμεσων φόρων διαρκώς βελτιώνεται. Το 1993 ήταν 29,8 προς 70,2, το 1996, 35 προς 65, το 1997 ήταν 35,8 προς 64,2. Αντιλαμβάνεσθε τις σχέσεις της βελτίωσης άμεσων και έμμεσων φόρων.

Τα μη φορολογικά έσοδα προβλέπονται να φθάσουν τα 843,6 δισ. έναντι 637 δισ. δραχμών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά την παρουσίαση των επί μέρους προβλέψεων και τάσεων του Προϋπολογισμού, ας δούμε τα συνολικά μεγέθη του τακτικού Προϋπολογισμού.

Τα έσοδα του τακτικού Προϋπολογισμού, το 1997, προβλέπεται να αυξηθούν κατά 1.175 δισ., ή αύξηση σε ποσοστό 15,6%. Η αύξηση αυτή θα προέλθει από τη φυσιολογική αύξηση των εσόδων κατά 635 δισ., λόγω αύξησης του ονομαστικού Α.Ε.Π. κατά 10,4% και κατά 540 δισ. δραχμές από τις νέες φορολογικές ρυθμίσεις με τις οποίες διευρύνεται η φορολογική βάση και γίνεται δικαιότερη η κατανομή των φορολογικών βαρών.

Οι πιο σημαντικές από αυτές τις ρυθμίσεις είναι:

- Η κατάργηση των φοροαπαλλαγών που δεν δικαιολογούνται ούτε με κοινωνικά ούτε με αναπτυξιακά κριτήρια.

- Η κατάργηση του αφορολόγητου των τόκων από τίτλους του Δημοσίου. Με την κατάργηση αυτή αίρεται μία σοβαρή στρέβλωση στη λειτουργία των αγορών χρήματος και κεφαλαίου στη Χώρα μας.

- Η ρύθμιση με ευνοϊκούς όρους των οφειλών προς το Δημόσιο μέχρι 30.9.1996.

- Η φορολόγηση της μεγάλης ακίνητης περιουσίας και τέλος με την αποτελεσματικότερη και αποδοτικότερη λειτουργία των φοροελεγκτικών και φοροεισπρακτικών μηχανισμών του Υπουργείου Οικονομικών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση προσπάθησε -και είναι βέβαιο ότι κατάφερε- να καταρτίσει έναν αξιόπιστο Προϋπολογισμό, ένα Προϋπολογισμό που δίνει υπεύθυνες απαντήσεις στο σοβαρό δημοσιονομικό πρόβλημα της Χώρας και κατανέμει δίκαια το κόστος της οικονομικής προσαρμογής.

Ειδικότερα, όσον αφορά τα έσοδα του Προϋπολογισμού, τα οποία είχα την τιμή να εισηγηθώ στο Σώμα, έχω την πεποίθηση ότι γίνεται μία σοβαρή προσπάθεια για αύξηση των φορολογικών εσόδων, κύρια μέσω της διεύρυνσης της φορολογικής βάσης. Καλούνται να πληρώσουν πια φόρους, πολλοί από εκείνους που μέχρι σήμερα κατάφεραν με τον έναν ή άλλο τρόπο να φοροδιαφύγουν ή να φοροαποφεύγουν. Καταργούνται τα αδικαιολόγητα φορολογικά προνόμια, ενώ διατηρούνται φοροαπαλλαγές αναπτυξιακού χαρακτήρα και φοροαπαλλαγές που ωφελούν ασθενείς κοινωνικές ομάδες. Έτσι, τα φορολογικά βάρη κατανέμονται δικαιότερα και εμπεδώνεται κλίμα φορολογικής δικαιοσύνης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την πεποίθηση ότι η Κυβέρνηση κατόρθωσε και έφερε προς έγκριση στην Εθνική Αντιπροσωπεία ένα συνετό και αξιόπιστο Προϋπολογισμό, ένα Προϋπολογισμό που δίνει υπεύθυνες απαντήσεις στις σύγχρονες ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας.

Με την έγκριση και αξιόπιστη εκτέλεσή του, θα κατοχυρώσουμε αυτά που πετύχαμε μέχρι σήμερα και θα προωθήσουμε αποφασιστικά τις επιδιώξεις του Λαού μας, για ένα καλύτερο αύριο. Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λουκάς Αποστολίδης): Ο συνάδελφος κ. Ιωάννης Τζωάννος έχει το λόγο.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Προϋπολογισμός για το 1997 και τα σκληρά φορολογικά μέτρα που τον συνοδεύουν, έχουν πείσει τον Ελληνικό Λαό, σε χρόνο ρεκόρ, ότι οι προεκλογικές δεσμεύσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. και του κ. Σημίτη προσωπικά, αποτελούσαν απλώς στάχτη στα μάτια, με μοναδικό στόχο την υπαρξιακή της ψήφου του.

Σας υπενθυμίζω τις δηλώσεις ότι δεν πρόκειται να υπάρξουν νέοι φόροι και τις διαβεβαιώσεις ότι η οικονομία βρίσκεται σε σωστή ανοδική πορεία. Σήμερα ανακαλύπτετε ότι η οικονομία βρίσκεται σε άσχημη κατάσταση, χρειάζονται νέα μέτρα. Βομβαρδίζουμε τον κόσμο με αριθμούς για το δημόσιο χρέος,

για τα ελλείμματα.

Το τελικό αποτέλεσμα είναι το εξής: Ο προεκλογικός λόγος του ΠΑ.ΣΟ.Κ. έχει χάσει την αξιοπιστία του, ο κόσμος δυσφορεί και τώρα ανακαλύπτονται νέα ευφυολογήματα, όπως το "έχοντες και κατέχοντες" για να αντικαταστήσουν τα παλιά, όπως "οι προνομιούχοι και μη προνομιούχοι", για να συνεχισθεί απρόσκοπτα η προώθηση του παλιού πολιτικού προϊόντος σε νέα συσκευασία.

Το παλιό αυτό πολιτικό προϊόν των ωραίων λόγων που δικαιολογούν την φορολογική επιδρομή και παράλληλα την διασπάθιση του δημόσιου χρήματος σε αλόγιστες δαπάνες, που δεν έχουν κοινωνικό και αναπτυξιακό χαρακτήρα, εκφράζει, δυστυχώς, ο νέος Προϋπολογισμός.

Τα τραγικά, όμως, αδιέξοδα της ελληνικής κοινωνίας και ειδικότερα της οικονομίας, δεν είναι δυνατόν να εξωραϊσθούν. Αντίθετα, η εξαπάτηση του Λαού προκαλεί την οργή των παραγωγικών τάξεων και πυροδοτεί την κοινωνική έκρηξη, που ζούμε τούτες τις μέρες.

Ο Προϋπολογισμός για το 1997 και οι θέσεις, που περιλαμβάνονται στην Εισηγητική Έκθεση, έρχονται να οξύνουν κι άλλο την κρίση εμπιστοσύνης που έχει δημιουργήσει η ίδια η Κυβέρνηση για τους εξής λόγους:

Η Εισηγητική Έκθεση επιβεβαιώνει τις μεγάλες αποκλίσεις από τους στόχους του αναθεωρημένου Προγράμματος ονομαστικής Σύγκλισης, ενώ η πραγματική σύγκλιση έχει καταστεί από τις κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. όνειρο απατηλό για τον Ελληνικό Λαό.

Ακόμα και αν ληφθεί ως βάση σύγκρισης το 7,7% του πληθωρισμού του Νοεμβρίου, που μειώθηκε για συγκυριακούς λόγους -θα δούμε την εξέλιξη στο εγγύς μέλλον- η διαφορά από τον αρχικό στόχο του 5% παραμένει πολύ μεγάλη, ενώ οι πληθωριστικές συνθήκες στην οικονομία παραμένουν αμετάβλητες.

Ο ίδιος ο κύριος Υπουργός Εθνικής Οικονομίας στην Εισήγησή του, προς τη Μόνιμη Επιτροπή Οικονομικών -προ ημερών- είχε επισημάνει ότι στην οικονομία έχουν αρχίσει να παρουσιάζονται σημεία υπερθέρμανσης. Εάν αυτό δεν είναι σημείο ότι ο πληθωρισμός ανθίσταται και επίσης σημείο ότι οι στόχοι για αυξημένο Α.Ε.Π., με την υπάρχουσα οικονομική πολιτική, είναι ανέφικτοι, τι άλλο μπορεί να είναι;

Οι υπερβάσεις των στόχων του ελλείμματος είναι απογοητευτικές. Μαζί με τους τόκους από την διακυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. μετά το 1993 που κεφαλαιοποιήθηκαν, οι συσσωρευμένες υπερβάσεις στις δανειακές ανάγκες της κεντρικής διοίκησης, ξεπερνούν συνολικά το 1,7 τρισεκατομμύρια σημερινές δραχμές. Φανταστείτε το αναπτυξιακό άλμα που θα μπορούσε να επιτελέσει η ελληνική οικονομία κατά την τελευταία τριετία, αν δεν είχαν σπαταληθεί αυτοί οι πόροι από το αδηφάγο κράτος που έφταξε το ΠΑ.ΣΟ.Κ. για καταναλωτικούς σκοπούς, για την εξυπηρέτηση πελατειακών σχέσεων, για την εξυπηρέτηση διορισμών στις ΔΕΚΟ κ.ο.κ.

Τρίτον οι αποκλίσεις που παρουσιάζονται για τις προηγούμενες χρήσεις, δεν αφορούν μόνο τη διαφορά ανάμεσα στα προϋπολογισθέντα και την εκτίμηση των πραγματοποιηθέντων, αλλά και τη διαφορά ανάμεσα στην τελική έκβαση και την εκτίμηση των πραγματοποιηθέντων. Έτσι για την εκτέλεση του Προϋπολογισμού του 1995 διαπιστώνεται τώρα ότι τα πράγματα είναι χειρότερα από αυτά που είχαν παρουσιαστεί στον περσινό Προϋπολογισμό και στην περσινή εισηγητική έκθεση.

Η απόκλιση των δανειακών αναγκών από τον αρχικό στόχο του 1995 είχε εκτιμηθεί πέρυσι σε 275 δισεκατομμύρια και φέτος ανακοινώνεται ότι το τελικό αποτέλεσμα για εκείνη τη χρονιά θα είναι μια απόκλιση 484 δισεκατομμύρια. Το ίδιο συνέβη και με τις εκτιμήσεις που παρουσιάστηκαν το 1994 με την εκτέλεση του Προϋπολογισμού τότε. Δηλαδή, προκειμένου να επιτευχθεί μια πρόσκαιρη θετική εικόνα για την εκτέλεση του προϋπολογισμού και την επιτυχία του Προγράμματος Σύγκλισης, οι κυβερνήσεις του ΠΑ.ΣΟ.Κ. προστρέχουν στη χρήση εξωπραγματικών εκτιμήσεων τώρα, για τα μεγέθη που θα διαμορφωθούν στο μέλλον και όταν αργότερα πλέον

διαπιστώνονται οι πραγματικές υπερβάσεις -ένα χρόνο αργότερα-εντάξει, ο πόλεμος των εντυπώσεων έχει κερδηθεί. Με τέτοιες, όμως, πρακτικές είναι εύλογο να αντιμετωπίζονται ως αφερέγγυες και οι εκτιμήσεις της Κυβέρνησης για το μέγεθος των πραγματικών δανειακών αναγκών κατά την εκτέλεση του Προϋπολογισμού του 1996. Και βεβαίως η αξιοπιστία των στοιχείων για την εκτέλεση του Προϋπολογισμού και του φετινού δεν πρόκειται να ενισχυθεί με την κατά απαράδεκτο τρόπο ανατροπή των ρυθμίσεων για το δημόσιο λογιστικό, στις οποίες είχε προβεί πέρυσι ο προηγούμενος Υπουργός Οικονομικών ο κ. Παπαδόπουλος με το ν. 2362/1995 με την τροπολογία, όπως είπαν οι εφημερίδες, που περάσατε την περασμένη Πέμπτη. Πόσο αξιόπιστες μπορεί να θεωρηθούν κι οι εκτιμήσεις της Κυβέρνησης για άνοδο κατά 2,6% του Α.Ε.Π. το 1996 που προβάλλονται κατά κόρον ως μέγα επίτευγμα, όταν ακόμα και ο ΟΟΣΑ εκτιμά την αύξηση σε 2,2%. Εν πάση περιπτώσει, μιλάμε για εκτιμήσεις, οι οποίες δεν έχουν ενσωματώσει ακόμα και τις επιπτώσεις της κοινωνικής αναταραχής. Και όταν ο τουρισμός έχει παρουσιάσει πτώση, ο δείκτης βιομηχανικής παραγωγής έχει παρουσιάσει αύξηση μόνο 1% κατά το εννεάμηνο Ιανουαρίου - Σεπτεμβρίου 1996 και το αγροτικό προϊόν έχει παρουσιάσει επίσης αύξηση 1%, όσο και να προσπαθεί η Κυβέρνηση του κ. Σημίτη να ωραιοποιήσει την κατάσταση, η κατάσταση είναι τραγική, συγκρινόμενη μάλιστα με εκείνη των αναπτυσσόμενων χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης προς τις οποίες επιδιώκουμε να συγκλίνουμε.

Η αύξηση του Α.Ε.Π. ακόμα και αν δεχτούμε το 2,6% είναι τελείως ανεπαρκής. Θα σας θυμίσω ότι ο ίδιος ο κ. Παπαντωνίου -δυστυχώς δεν είναι εδώ απόψε- σε ομιλία του πέρυσι στο Ελληνοαμερικανικό Επιμελητήριο είχε δηλώσει ότι είναι επιτακτική ανάγκη να επιτύχουμε ρυθμό ανάπτυξης στο πραγματικό Α.Ε.Π. κατά 4%. Η ανεπάρκεια της διαφμιζόμενης αύξησης του Α.Ε.Π. δεν μπορεί να αντιμετωπίσει το σοβαρότατο πρόβλημα της ανεργίας που αυξήθηκε στο 10% και θα αυξηθεί κι άλλο, όπως παραδέχονται όλοι οι ειδικοί. Είχα προσέξει, όμως, ότι το παραδέχτηκε και ο κ. Τζουμάκας την περασμένη Πέμπτη στη συζήτηση στο "MEGA CHANNEL" για το αγροτικό ζήτημα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ).

Αυτή είναι η πραγματικότητα. Το έλλειμμα στο ισοζύγιο πληρωμών έχει λάβει επίσης εκρηκτικές διαστάσεις. Το έλλειμμα αυτό δεν είναι συγκυριακό, αλλά αντανάκλα την επιδείνωση της διεθνούς ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας, κατά την τελευταία τριετία και θα αποτελέσει μεσοπρόθεσμα, όπως εξελίσσεται, ένα βασικό περιοριστικό παράγοντα, σε οποιαδήποτε αναπτυξιακή προσπάθεια.

Η κρίση που περνάει η αγορά έχει λάβει εκρηκτικές διαστάσεις, όταν η αξία των ακάλυπτων επιταγών και συναλλαγματικών, ο δείκτης ασφυξίας όπως λέμε, έχει φθάσει στα 200 δεσκατομμύρια το τελευταίο ενδεκάμηνο, σύμφωνα με την Ένωση Ελληνικών Τραπεζών.

Η εμπειρία από την εκτέλεση των προϋπολογισμών της τελευταίας τριετίας και η τραγική πορεία της Ελληνικής οικονομίας, οδηγούν αβίαστα στο συμπέρασμα ότι οι στόχοι του Προϋπολογισμού για το 1997 είναι ανέφικτοι. Το συμπέρασμα αυτό ενισχύεται από το γεγονός ότι στην κατάρτιση του Προϋπολογισμού χρησιμοποιούνται υπεραισιόδοξα σενάρια για την αύξηση εσόδων και την περικοπή των δαπανών, που δεν στηρίζονται όμως σε συγκεκριμένα προγράμματα δράσης και χρονοδιαγράμματα, χωρίς βεβαίως να υπολογίζονται και οι επιπτώσεις, που θα έχει το λανθασμένο μείγμα των μέτρων μακροοικονομικής πολιτικής.

Ειδικότερα ο Κρατικός Προϋπολογισμός προβλέπει ότι η νέα φορολογική λαίλαπα, θα προκαλέσει μία αύξηση των συνολικών εσόδων κατά επτά ποσοστιαίες μονάδες πάνω από το προβλεπόμενο ποσοστό αύξησης του ονομαστικού Α.Ε.Π.. Όσο σκληρή και αν είναι η φορολογική πολιτική, η επίτευξη αυτού του στόχου είναι ανέφικτη, δεδομένου ότι βασίζεται σε εξωπραγματική εκτίμηση για την εισοδηματική ελαστικότητα των άμεσων φόρων, ενώ αγνοεί τις αρνητικές παρενέργειες,

που η ίδια η φορολογική πολιτική θα προκαλέσει στην αύξηση του εθνικού εισοδήματος και κατά συνέπεια στη δυνατότητα εισπραχής επιπλέον φόρων. Απλώς, ο φορολογικός πέλκευς πίπτει αδιακρίτως επί δικαίων και αδικών, με μοναδικό στόχο την κάλυψη των αλόγιστων δαπανών του Κράτους-Γαργαντούα, του Κράτους όπου οι δημόσιες δαπάνες ως ποσοστό του Α.Ε.Π. έχουν φθάσει να είναι σχεδόν πέντε ποσοστιαίες μονάδες υψηλότερες από το αντίστοιχο σύνολο των χωρών του ΟΟΣΑ.

Και καταφέρατε, κύριοι της Κυβέρνησης, με τις αλόγιστες φορολογικές ρυθμίσεις, αδιακρίτως δραστηριότητας και σκοπού, να αναστατώστε μεταξύ άλλων και τον πιο δυναμικό κλάδο της Ελληνικής οικονομίας, την Εμπορική Ναυτιλία, με τη φορολόγηση των ναυτικών και των ναυτιλιακών δραστηριοτήτων που δημιουργούν πλούτο στον Τόπο, με μόνο κριτήριο τη δημιουργία εντυπώσεων περί δήθεν ίσης κατανομής των φορολογικών βαρών, με την κατάργηση των φοροαπαλλαγών, ανεξάρτητα αν αυτές οι φοροαπαλλαγές έχουν κοινωνική ή αναπτυξιακή χρησιμότητα.

Και τούτο γίνεται σε μία εποχή που η ίδια η Ευρωπαϊκή Επιτροπή επικροτεί τέτοιου είδους συγκεκριμένες φοροαπαλλαγές για τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας των στόλων των χωρών-μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και όλες οι άλλες οι χώρες στην Ευρωπαϊκή Ένωση έχουν ήδη προχωρήσει σε τέτοιες ρυθμίσεις.

Οι αντίπαλοι της Ελληνικής Ναυτιλίας διεθνώς τρίβουν τα χέρια τους.

Η Νέα Δημοκρατία έχει τονίσει επανειλημμένα ότι το εθνικό μας κεφάλαιο που λέγεται εμπορική ναυτιλία, πρέπει να αξιοποιηθεί περαιτέρω για την ανάπτυξη της εθνικής οικονομίας και τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας με τη μετεξέλιξη της Ελλάδος και του Πειραιά γενικότερα σε διεθνές ναυτιλιακό και χρηματοοικονομικό κέντρο. Δραστηριότητες που καλύπτουν όλο το φάσμα των υπηρεσιών προς τη ναυτιλία, συμβάσεις δανείων, επισκευές πλοίων, ασφάλειες, νομικές υπηρεσίες κ.ο.κ. πρέπει και μπορεί να αναπτυχθούν εδώ και όχι στο εξωτερικό όπως γίνεται σήμερα.

Αντί όμως να ενθαρρύνει η Κυβέρνηση αυτή τη μετεξέλιξη, τουλάχιστον διατηρώντας σταθερό το φορολογικό πλαίσιο, κάνει τελείως το αντίθετο με την αμφιβόλου φοροεισπρακτικής αξίας επιβάρυνση των συμβάσεων για δάνεια και επισκευές πλοίων.

Έρχομαι τώρα στις δαπάνες. Όπως ισχυρίζεται η Κυβέρνηση οι πρωτογενείς δαπάνες του τακτικού Προϋπολογισμού προβλέπεται να αυξηθούν το 1997 μόνο κατά 6,2%, αισθητά χαμηλότερα από την ονομαστική επέκταση του Α.Ε.Π..

Ενώ για τον Προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων προβλέπεται εντυπωσιακή αύξηση 48,8%.

Μία απλή όμως ανάγνωση και ανάλυση των κονδυλίων του Προϋπολογισμού είναι αρκετή για να διαπιστώσει κανείς ότι στην πραγματικότητα δεν υπάρχει ουσιαστική ανακατανομή πόρων, από τη δημόσια κατανάλωση προς τις δημόσιες επενδύσεις, αλλά μόνο λογιστική ωραιοποίηση των στοιχείων.

Αν αφαιρεθούν οι δαπάνες, που μεταφέρονται από τον τακτικό Προϋπολογισμό και αφορούν απλές λογιστικές τακτοποιήσεις 170 δις., καθώς και εισροές από την Ευρωπαϊκή Ένωση, οι οποίες τώρα θα αποδίδονται απευθείας στους φορείς υλοποίησης προγραμμάτων, κυρίως στις ΔΕΚΟ, άλλα 70 δις., το πραγματικό προϋπολογισθέν ύψος του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων για το 1997 θα ανέλθει σε 1317 δις. και όχι σε 1666 δις. εκατομμύρια, έναντι του 1.200 του προϋπολογισθέντος για το 1996.

Πού είδατε το άλμα για τις δημόσιες επενδύσεις; Με τις λογιστικές αλχημείες δεν έρχεται η ανάπτυξη της οικονομίας. Εξάλλου η προσπάθεια για τον περιορισμό των καταναλωτικών δαπανών του Δημοσίου, που αποτελούν την βασική αιτία του δημοσιονομικού προβλήματος, και της αδυναμίας της οικονομίας να αναπτυχθεί δυναμικά, μπορεί επεικώς να χαρακτηριστεί ως αναμικτή.

Άλλωστε και η εμπειρία του ΠΑ.ΣΟ.Κ. στην εξουσία, είναι

γεμάτη από δείγματα παλινδρομήσεων σε πρακτικές, που αυξάνουν τις καταναλωτικές δαπάνες, όπως οι προσλήψεις από την πίσω πόρτα, μέσω των ΔΕΚΟ και οι καταστρατηγήσεις για μερικούς μόνο, της σφιχτής οικονομικής πολιτικής. Τελικά ενώ συνεχίζονται οι παραπάνω αθέμιτες πρακτικές, η Κυβέρνηση σχεδιάζει αδιάκριτα περικοπές στις δαπάνες του τακτικού Προϋπολογισμού, χωρίς να δίνει την πρόβλεψη βαρύτητα στον κοινωνικό ή αναπτυξιακό ή εθνικό τους χαρακτήρα.

Προχθές είδαμε στο φως της δημοσιότητας τον προϋπολογισμό του Ο.Σ.Ε., που προβλέπει νέες προσλήψεις χιλίων πενήντα μονίμων υπαλλήλων και επιπρόσθετα τριακόσιες είκοσι προσλήψεις απόμων με ειδικές ανάγκες και μονιμοποίηση εκατόν εξήντα δύο εκτάκτων, ενώ όλες οι συνταξιοδοτήσεις θα ανέλθουν μόνο σε εκατόν δέκα επτά άτομα. Πρέπει δε να σημειωθεί ότι η επιβατική κίνηση προβλέπεται να αυξηθεί μόνο κατά 2%.

Τι θα κάνετε όλους αυτούς τους ανθρώπους; Δεν είναι αυτοί χαριστικοί διορισμοί; Και όταν μάλιστα έχουμε μία εποχή λιτότητας και αρνούμαστε να χρηματοδοτήσουμε παραγωγικές δραστηριότητες ή να αντιμετωπίσουμε σοβαρά προβλήματα, όπως αυτά του αγροτικού τομέα, εσείς προβαίνετε σε τέτοιους διορισμούς. Που είναι το νέο ήθος;

Για τον περιορισμό των πρωτογενών δαπανών προβλέπεται ότι οι μισθολογικές αυξήσεις θα κυμανθούν στο 7,7% πάνω από το 1996. Ενώ για το 1996 εκπίεται ότι τελικά οι δαπάνες έχουν αυξηθεί κατά 17%, κυρίως με την πολιτική των επιλεκτικών επιδομάτων. Δηλαδή όσα δόθηκαν πέρυσι στους μισθωτούς του Δημοσίου, για προεκλογικές σκοπιμότητες, κατά παρέκκλιση του Προϋπολογισμού του 1996, η Κυβέρνηση επιδιώκει να τα πάρει πίσω, λαμβάνοντας υπόψη, ότι δε θα έχουμε και πιαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας, καθώς και ότι ο στόχος του πληθωρισμού στο 4,5% θα είναι τελείως ανέφικτος. Ένα ακόμα δείγμα της αξιοπιστίας της Κυβέρνησης.

Παρά τα όσα διακηρύσσει η Κυβέρνηση για το ενδιαφέρον της προς τις ασθενέστερες τάξεις, οι δαπάνες για συντάξεις προβλέπεται να αυξηθούν μόνο κατά 6%, σε μία εποχή που πολλοί συνταξιούχοι βρίσκονται στις μέρες μας, στα όρια της φτώχειας.

Εξ άλλου από τις ποσοστιαίες μεταβολές των διαφόρων κατηγοριών δαπανών, γίνεται φανερό ότι η ενίσχυση δραστηριοτήτων κοινωνικού χαρακτήρα, δεν αποτελεί βασική προτεραιότητα για την Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ., παρά τα όσα περί ανιθέτου διατυμπανίζει. Χαρακτηριστικά παραδείγματα κοινωνικής αναληγής: Η περικοπή στα επιδόματα των πολυτέκνων κατά 32%, καθώς και για τις παιδικές εξοχές. Εδώ κάνουμε οικονομία, αλλά διορισμούς πρέπει να κάνουμε στον ΟΣΕ. Η περικοπή της επιχορήγησης προς τα νοσηλευτικά ιδρύματα για δαπάνες λειτουργίας κατά 27%, χωρίς ένα πρόγραμμα περιορισμού της σπατάλης.

Και θα πρέπει να σημειωθεί, ότι μία απότομη μείωσης της επιχορήγησης των νοσηλευτικών ιδρυμάτων θα αποδιοργανώσει τελείως τη λειτουργία τους. Εάν πρόκειται να γίνει εξοικονόμηση -κι εμείς είμαστε υπέρ της εξοικονόμηση πόρων, για να μειωθούν οι σπατάλες- αυτό χρειάζεται προγραμματισμό.

Προβλέπετε για τη μεταφορά μαθητών περικοπή της τάξεως του 22,3%. Προβλέπετε περικοπή στην επιχορήγηση του Ι.Κ.Α. κατά 2,5%. Και το πιο ενοχλητικό, αν θέλετε, για το ΚΕΘΕΑ, προβλέπετε τη διάθεση μόνο 900 εκατ. δραχμών, ενώ οι πραγματικές ανάγκες του ανέρχονται περίπου σε 3 δισ. και διαμαρτύρονται δικαίως οι αρμόδιοι -στέλνουν σε όλους μας επιστολές- οι οποίοι έρχονται καθημερινά αντιμέτωποι με το πρόβλημα των ναρκωτικών. Η προσπάθεια δηλαδή της Κυβέρνησης του κ. Σημίτη για τον περιορισμό του ελλείμματος, εστιάζεται τελικά στη μείωση του κοινωνικού μισθού, γεγονός που πλήττει βάνουσα τις ασθενέστερες εισοδηματικά τάξεις.

Θα πρέπει να τονισθεί, ότι για να υπάρξει ουσιαστικά ανάλυση των δαπανών και των δαειακών αναγκών των οργανισμών κοινωνικής ασφάλισης και πρόνοιας, θα έπρεπε να είχε κατατεθεί συγχρόνως και ο κοινωνικός προϋπολογισμός. Η

καθυστερημένη κατάθεση του κοινωνικού προϋπολογισμού υποδηλώνει μια έλλειψη ουσιαστικού συντονισμού μεταξύ Υπουργείων και Οργανισμών. Αλλά εάν δεν υπάρχει τέτοιος συντονισμός, δεν μπορούμε να εξετάσουμε ρεαλιστικά και τον κεντρικό Προϋπολογισμό. Ειδικά για το Ι.Κ.Α. η εισηγητική έκθεση αναφέρει ότι η μείωση της επιχορήγησης θα καλυφθεί από τα κονδύλια, που προβλέπεται να λάβει το ίδρυμα από το θεσμό της τριμερούς χρηματοδότησης, χωρίς φυσικά να τα αναλύει. Η Κυβέρνηση, λοιπόν, θα πρέπει να διευκρινίσει πώς εννοεί αυτήν την κάλυψη. Μήπως τυχόν με αύξηση των εισφορών, που τελικά θα έχει αρνητικές επιπτώσεις στην οικονομική δραστηριότητα; Περιμένουμε την απάντηση.

Οι δαπάνες του τακτικού Προϋπολογισμού για την Παιδεία παρουσιάζουν σε πρώτη ματιά μια αξιόλογη αύξηση κατά 121 δισεκατομμύρια. Θα πρέπει, όμως, να σημειωθεί -θα το δείτε στον πίνακα 514 της Έκθεσης- ότι οι επιχορηγήσεις προς τις Νομαρχιακές Αυτοδιοικήσεις για δαπάνες εκπαιδευσης μειώνονται κατά 65 δισεκατομμύρια. Επιπρόσθετα, θα πρέπει να αφαιρεθούν τα 21 δισ. του Προϋπολογισμού του 1996, που αφορούσαν σε επενδυτικά προγράμματα και είχαν εμφανιστεί στον τακτικό Προϋπολογισμό. Μαζί λοιπόν με τα κονδύλια του προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων, αν τα λογαριάσετε όλα μαζί, η πραγματική αύξηση των κονδυλίων για την Παιδεία είναι τελικά μόνο 50 δισ., που αναμφισβήτητα είναι κατώτερη των περιστάσεων.

Πώς θα υπάρξει πραγματική σύγκλιση με τις άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που διαθέτουν από 4,5% έως 6% του Α.Ε.Π. για την Παιδεία τους;

Η απουσία αναπτυξιακής πολιτικής ανακαλύπτεται και από τις κατανομές των δαπανών τακτικού Προϋπολογισμού στα επιμέρους παραγωγικά Υπουργεία. Παρά τα σοβαρά προβλήματα που αντιμετωπίζει ο αγροτικός τομέας, προβλήματα επιβίωσης, οι δαπάνες του Υπουργείου Γεωργίας στον τακτικό Προϋπολογισμό θα είναι αυξημένες μόνο κατά 9 δισ. δραχμές, δηλαδή κατά 7,9%, ενώ οι δαπάνες που προβλέπονται στον προϋπολογισμό δημοσίων επενδύσεων θα παραμείνουν στην πραγματικότητα στάσιμες, δεδομένου ότι τα 70 δισ. του προγράμματος επενδύσεων του τακτικού Προϋπολογισμού του 1996 έχουν μεταφερθεί τώρα στο πρόγραμμα δημοσίων επενδύσεων.

Σε μια εποχή ύφεσης της τουριστικής δραστηριότητας στη Χώρα μας, όταν η τουριστική μας βιομηχανία απαιτείται να παρουσιάσει νέα τουριστικά προϊόντα σε άκρως ανταγωνιστικές διεθνείς αγορές, οι δαπάνες για τον Τουρισμό αυξάνονται μόνο κατά 5,2%, δηλαδή έχουμε μείωση σε πραγματικές τιμές.

Η επιχορήγηση προς τον ΕΟΜΜΕΧ θα παραμείνει στα φειδινά επίπεδα και θα επανεξεταστεί, λέγει η Εισηγητική Έκθεση, μετά την έναρξη υλοποίησης των επιχειρηματικών σχεδίων, όπως αυτά θα αναλυθούν στο μέλλον. Με άλλα λόγια, το μήνυμα προς τις μικρομεσαίες επιχειρήσεις και κυρίως τις βιοτεχνικές, που κλείνουν η μία μετά την άλλη από την έλλειψη ανταγωνιστικότητας και τα φορολογικά βάρη, είναι αυτό που λέει ο Λαός "ζήσε Μάη μου να φας τριφύλλι".

Αλλά και για την αντιμετώπιση των εθνικών θεμάτων ο Προϋπολογισμός παρουσιάζεται μικρόψυχος. Το κονδύλι για το Υπουργείο Εξωτερικών αυξάνεται μηδαμικά κατά 2,9%, όταν έχουμε να αντιμετωπίσουμε μια δυναμική επικοινωνιακή πολιτική της Τουρκίας στους διεθνείς Οργανισμούς. Για το Υπουργείο Αιγαίου η Κυβέρνηση διακηρύσσει ότι αύξησε τις δαπάνες από 2,5 δισ. σε 4,8 δισ. Ωστόσο, η αύξηση αυτή αντισταθμίζεται από μια μείωση των δαπανών του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων από 5,4 δισ. το 1996 σε 3,6 δισ. που αφορούσαν πληρωμές για νομαρχιακά έργα. Πού είδατε τη γενναία αύξηση; Μόνο 500 εκατ. είναι η αύξηση η πραγματική για το Υπουργείο Αιγαίου, από τα οποία τα 100 αφορούν και μια περιέργη εγγραφή, για πρώτη φορά κονδυλίου για απώρρητες δαπάνες, γεγονός που προκαλεί εύλογες απορίες.

Θα ήθελα με την ευκαιρία να υπενθυμίσω στην Κυβέρνηση, σε σχέση με το Αιγαίο και τη Θράκη, ότι υπάρχει το πόρισμα της διακομματικής του 1992, όπου έχουν διατυπωθεί συγκε-

κριμένες προτάσεις και θα πρέπει να επανέλθει για συζήτηση και μελέτη, ώστε να έχουμε συγκεκριμένο πρόγραμμα δράσης, που απουσιάζει από τον Προϋπολογισμό. Ο στόχος για τη συγκράτηση των δαπανών του τακτικού Προϋπολογισμού στηρίζεται βασικά στη πρόβλεψη, ότι οι δαπάνες για τόκους θα μείνουν σταθερές στα επίπεδα του 1996. Πιστεύω ότι ο στόχος αυτός είναι ανέφικτος, αφ' ενός μεν διότι αυξάνεται το συνολικό δημόσιο χρέος και αφ' ετέρου γιατί η περαιτέρω αξιολογήσιμη πώση των επιτοκίων που διατυμπανίζει η Κυβέρνηση, δεν έχει μεγάλες πιθανότητες να συμβεί με δεδομένη την αντίσταση που επιδεικνύει ο πληθωρισμός. Ο στόχος αυτός υποθέτει ένα μέσο επιτόκιο 10,4% για το 1997 και με δεδομένη τη φορολόγηση των τόκων των τίτλων του Δημοσίου, ο πληθωρισμός θα πρέπει να υποχωρήσει τουλάχιστον στο 6,5, κάτι που με τα σημερινά δεδομένα κρίνεται ανέφικτο. Επιπρόσθετα η Κυβέρνηση με τους ερασιτεχνικούς χειρισμούς της σε θέματα που άπτονται της λειτουργίας των κεφαλαιαγορών, όπως οι παλινδρομήσεις για τη φορολόγηση των πράξεων στη διαπραγματική αγορά, που πρόσφατα οδήγησαν στο πρωτοφανές διεθνώς φαινόμενο να κλείσει η αγορά αυτή για μια μέρα, κάνει ό,τι είναι δυνατόν για να αυξήσει την αβεβαιότητα στην κεφαλαιαγορά και κατά συνέπεια το κόστος κεφαλαίου. Θα πρέπει εδώ να επισημάνω ότι ακόμη δεν έχει δοθεί απάντηση στην αίτηση για κατάθεση εγγράφων που είχαν υποβάλει τον περασμένο Νοέμβριο και αφορούσε, μεταξύ άλλων, τις προμήθειες που πληρώνονται στις τράπεζες και σε ποια έκταση και ποιές τράπεζες για τη διάθεση των τίτλων του Δημοσίου με μεγαλύτερη διαφάνεια στις σχέσεις Κράτους Τραπεζών, θα μπορούσε να μειωθεί σημαντικά η δαπάνη του Δημοσίου και παράλληλα να αυξηθεί ο ενδοτραπεζικός ανταγωνισμός με ευεργετικές επιπτώσεις στο κόστος του δανεισμού του Δημοσίου.

Η επιτυχία του προγράμματος του προϋπολογισμού δημοσίων επενδύσεων εξαρτάται καίρια από τη βελτίωση της αξιοποίησης των κεφαλαίων που προσφέρονται από το Κοινοτικό Πλαίσιο Στήριξης. Η εμπειρία μας από τους μέχρι τώρα χειρισμούς της Κυβέρνησης του Π.Α.Σ.Ο.Κ., ιδιαίτερα στα προγράμματα των Υπουργείων Εργασίας, Παιδείας και Υγείας, δεν μπορεί να δικαιολογήσει καμία αισιοδοξία προς αυτήν την κατεύθυνση. Π.χ. το Ταμείο Συνοχής είχε εισπράξει το ενδεκάμηνο Ιανουάριο-Δεκέμβριο του 1996 πολύ περιορισμένα ποσά. Σύμφωνα, δε, με τις δηλώσεις του κ. Πάτσα στον "ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ" προ ημερών, το επιχειρησιακό πρόγραμμα βιομηχανίας αφορά στα 2/3 του, 600 δις, στον ιδιωτικό τομέα, όπου ομολογείται ότι παρουσιάζονται δυσλειτουργίες στην εφαρμογή των διαδικασιών στη χρηματοδότηση των επιχειρηματικών σχεδίων και των καινοτομικών επενδύσεων. Πώς θα υλοποιηθούν οι επενδύσεις και οι χρηματοδοτήσεις;

Επιπρόσθετα, βέβαια, έχουμε και τις ενδοκυβερνητικές τριβές, τις αναθεωρήσεις του προανατολισμού στην αξιοποίηση κονδυλίων, τις εξαγγελίες για την έναρξη νέων διαδικασιών που όλες οδηγούν σε νέες καθυστερήσεις, ενώ οι ιθύνοντες των Βρυξελλών, κρούουν τον κώδωνα του κινδύνου.

Το ασθενέστερο, όμως, σημείο του Προϋπολογισμού είναι το σκέλος που αφορά τις ΔΕΚΟ και τις επιχειρήσεις στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως εκείνες που υπάγονται στον Ο.Α.Ε.. Αυτό αποτελεί την "Αχίλλειο πτέρνα" όλης της οικονομικής πολιτικής και ειδικότερα του Προϋπολογισμού. Οποιοσδήποτε περιορίζει έχουμε στις δαπάνες του τακτικού Προϋπολογισμού, εξανεμίζονται σ' αυτόν τον τομέα.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αποτελεί η περίπτωση του ΟΣΕ που έχω ξαναφέρει, όπου σύμφωνα με το λογαριασμό αποτελεσμάτων, για τον ίδιο τζίρο είχαμε αύξηση στα έξοδα διοικητικής λειτουργίας το 1995 κατά 40%. Και φέτος - δημοσιεύθηκε προχθές ο προϋπολογισμός του Ο.Σ.Ε. για το 1997, είδε το φως της δημοσιότητας- προβλέπεται έλλειμμα 114 δις. ενώ στην Εισηγητική Έκθεση του Προϋπολογισμού προβλέπονται 104 δισεκατομμύρια. Δηλαδή έχουμε ένα άνοιγμα 10 δισεκατομμυρίων. Ήδη δηλαδή, πριν καν αρχίσει η εκτέλεση του Προϋπολογισμού έχουμε απόκλιση 10 δις. από έλλειψη συντονισμού ενδοκυβερνητικού.

Παρόμοια φαινόμενα καταγγέλλονται, πάλι, στις εφημερίδες του

Σαββάτου, για την Ολυμπιακή Αεροπορία.

Κύριοι συνάδελφοι του Π.Α.Σ.Ο.Κ., μόνο με το νοικοκύρεμα των οικονομικών των ΔΕΚΟ και ένα ρεαλιστικό πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων θα γίνει δυνατή η ιθάρσωση του δημόσιου χρέους και η απελευθέρωση πόρων, για να εισέλθει η Χώρα σε αυτοτροφοδοτούμενη αναπτυξιακή τροχιά.

Ο Προϋπολογισμός παρουσιάζεται τελείως ασαφής στο θέμα αυτό. Που είναι η πολυδιαφημιζόμενη μετοχοποίηση της Δ.Ε.Π.; Με τέτοιο Χρηματιστήριο όπως το καταντήσατε; Που είναι η προσεκτική προώθηση των διαδικασιών αποκρατικοποίησης, που είχε αναγγείλει προεκλογικά ο κ. Σημίτης;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι του Π.Α.Σ.Ο.Κ., "ου δύνασθε δυσίν κυρίοις δουλεύειν, Θεώ και Μαμωνά". Αποφασίστε επιτέλους αν θέλετε τον πραγματικό εκσυγχρονισμό της ελληνικής οικονομίας ή αν θα παραμείνετε εγκλωβισμένοι στα αδιέξοδα, που προκαλεί ο Μαμωνάς των κρατικοδιαίτων πελατειακών μηχανισμών, που το ίδιο σας το Κόμμα έχει δημιουργήσει την τελευταία δεκαετία μέσω των επιχειρήσεων του ευρύτερου δημόσιου τομέα.

Αυτήν την αναγκαία και συνάμα ριζοσπαστική επιλογή αποφεύγει να την αντιμετωπίσει η Κυβέρνηση του Π.Α.Σ.Ο.Κ., κερδίζοντας χρόνο μέσω ενός Προϋπολογισμού απλής διαχείρισης της κρίσεως.

Για όλους, λοιπόν, αυτούς τους λόγους που προανέφερα, οι οποίοι λόγοι ουσιαστικά οδηγούν την Ελλάδα εκτός Ενωμένης Ευρώπης, η Νέα Δημοκρατία είναι υποχρεωμένη να καταψηφίσει τον Προϋπολογισμό για το 1997, με την εξαίρεση βέβαια των δαπανών για την Άμυνα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας).

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπ. Οικονομικών): Κύριε Πρόεδρε, το λόγο παρακαλώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θέλετε να κάνετε παρέμβαση κύριε Υπουργέ;

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπ. Οικονομικών): Για ένα λεπτό μόνο, κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Ορίστε, κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπ. Οικονομικών): Παρετήρησα ότι ο συνάδελφος της Νέας Δημοκρατίας και Ειδικός Αγορητής επανέφερε το θέμα της εκτέλεσης των Προϋπολογισμών της τριετίας 1994, 1995 και 1996, σε σχέση με την τριετία 1991, 1992, 1993.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΖΩΑΝΝΟΣ: Δεν έκανα καμιά σύγκριση.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπ. Οικονομικών): Κάνετε συγκεκριμένη.

Θα σας δώσω, λοιπόν, έναν πίνακα, όπου μπορεί το Κοινοβούλιο να διαπιστώσει πως εκτελέστηκαν οι Προϋπολογισμοί των ετών 1991, 1992 και 1993 και πως οι αντίστοιχοι των ετών 1994, 1995 και 1996. Για λόγους συγκρισιμότητας οι διαφορές υπολογίζονται ως ποσοστά του Α.Ε.Π. την τριετία 1991-1993 για τα έσοδα του τακτικού Προϋπολογισμού ο μέσος όρος των αποκλίσεων ήταν -2,87%. Στις δαπάνες, πάλι την τριετία αυτή, είχατε αύξηση 0,63%. Όσον αφορά το πρωτογενές πλεόνασμα, είχατε αρνητική απόκλιση κατά 1,97%. Και για δανειακές ανάγκες υπήρξε αρνητική απόκλιση κατά 2,4%.

Αντίστοιχα, σε σχέση με την τριετία 1994, 1995 και 1996 είχαμε στα έσοδα του τακτικού Προϋπολογισμού απόκλιση μόνο κατά -0,73%. Δηλαδή περίπου τέσσερις φορές χαμηλότερα. Στις δαπάνες του τακτικού Προϋπολογισμού την τριετία 1994-1996 είχαμε απόκλιση κατά μέσο όρο 0,03%. Στο πρωτογενές πλεόνασμα είχαμε απόκλιση -0,50%. Και στις δανειακές ανάγκες είχαμε απόκλιση -1,37%. Ο πίνακας είναι στη διάθεση του Κοινοβουλίου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Θα παρακαλούσα να κατατεθεί στα Πρακτικά και να διανεμηθεί.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΔΡΥΣ (Υφυπ. Οικονομικών): Καταθέτω κύριε

Πρόεδρε, τον πίνακα στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Υφυπουργός Οικονομικών κ. Γεώργιος

Δρυς καταθέτει στα Πρακτικά τον προαναφερθέντα πίνακα ο οποίος έχει ως εξής:

ΕΤΟΣ	ΕΣΟΔΑ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΥΠΟΛ.	ΔΑΠΑΝΕΣ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΠΡΟΥΠΟΛ.	ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΣ ΠΛΕΟΝΑΣΜΑ	ΔΑΝΕΙΑΚΕΣ ΑΝΑΓΚΕΣ
1991	-3,3	+1,9	-1,8	-1,6
1992	-0,6	+0,7	+0,1	-1,1
1993	-4,7	-0,7	-4,2	-4,5
Μέσος όρος 1991-93	-2,87	+0,63	-1,97	-2,40
1994	-0,8	+0,4	+0,1	-2,0
1995	-0,8	-0,2	-1	-1,1
1996	-0,6	-0,3	-0,6	-1,0
Μέσος όρος 1994-96	-0,80	-0,08	-0,20	-1,37

-0,73

-0,03

-0,50

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Η ειδική Εισηγήτρια του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κα Μαρία Μπόσκου έχει το λόγο.

ΚΥΡΙΑΚΟΣ ΣΠΥΡΙΟΥΝΗΣ: Τι ώρα θα τελειώσουμε, κύριε Πρόεδρε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουρίδης): Υπομονή να έχετε, κύριε Σπυριούνη.

Η τελευταία Αγορήτρια είναι η κα Μπόσκου.

ΜΑΡΙΑ ΜΠΟΣΚΟΥ: Κύριοι Βουλευτές, άλλη μία φορά η Κυβέρνηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. φέρνει προς ψήφιση έναν Προϋπολογισμό αντιλαϊκό, άδικο και αντικοινωνικό. Οι κορώνες περί δικαίου Προϋπολογισμού, περί ενίσχυσης του κοινωνικού κράτους, κρύβουν ακριβώς τον βαθειά αντιλαϊκό του χαρακτήρα.

Ο Προϋπολογισμός αυτός αποτελεί όχι μόνο συνέχεια, αλλά και ένταση της πολιτικής της λιτότητας σε βάρος των εργαζομένων, πολιτικής που εφαρμόζεται χρόνια στη χώρα μας στο όνομα του προγράμματος σύγκλισης και της ένταξης της Ελλάδας στην Οικονομική Νομισματική Ένωση.

Άλλη μία φορά κύρια πηγή εσόδων του κρατικού Προϋπολογισμού αποτελεί η άγρια φορολόγηση των πλατιών λαϊκών στρωμάτων, όμως, τα κέρδη του μεγάλου κεφαλαίου όχι μόνο τα αφήνει στο απυρόβλητο η Κυβέρνηση, αλλά και κάνει ό,τι περνά από το χέρι της, ώστε αυτά να "αυγατένουν".

Η Κυβέρνηση αρνείται πεισματικά να ικανοποιήσει τα δίκαια αιτήματα των αγροτών, των συνταξιούχων, των μισθωτών, των επαγγελματιοβιοτεχνών, για τη στήριξη και βελτίωση των εισοδημάτων τους με το επιχείρημα ότι δεν αντέχει η οικονομία. Όμως, την ίδια στιγμή, οι βεβαιωμένοι αλλά ανείσπρακτοι φόροι μόνο για το 1996 προβλέπεται να φθάσουν στο αστρονομικό ποσό του 1 τρις.

Συμπεραίνουμε, λοιπόν, πως η Κυβέρνηση χρησιμοποιεί άλλα μέτρα και σταθμά για τα λαϊκά στρώματα και άλλα για τους κάθε λογής αεριτζήδες, μεγαλοφιλότες, φοροκλέφτες, για τους οποίους υπάρχουν πάντα περιθώρια και μάλιστα απεριόριστα.

Πιστεύουμε πως ο Λαός δεν πρέπει να τρέφει καμία μα καμία αυταπάτη πως μπορεί ένας τέτοιος Προϋπολογισμός να εξυπηρετήσει τις μεγαλόστομες κατά τα άλλα διακηρύξεις της Κυβέρνησης για κοινωνικό κράτος, κράτος πρόνοιας κ.λπ.

Αλήθεια, πώς είναι δυνατόν να είναι κοινωνικό ένα κράτος, που κάνει την ανεργία να ξεπερνά το 10%, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία -σε μερικές μάλιστα πόλεις, όπως η Νάουσα για παράδειγμα, ξεπερνά το 40%- ένα κράτος, που πετά χιλιάδες εργαζόμενους στο δρόμο, που αντιμετωπίζει τους απόμαχους της δουλειάς σαν επαίτες, που για τους αγρότες το μόνο που επιφυλάσσει είναι το ξερίζωμα, και για τους μικροεπαγγελματίες το λουκέτο στα μαγαζιά.

Στην ουσία το σύγχρονο και αποτελεσματικό κράτος που ευαγγελίζεται η Κυβέρνηση, που βασίζεται στη διαπίστωση -όπως λέει- των πραγματικών αναγκών και όχι στην εξανέμιση των πόρων, αποσκοπεί στην εξυπηρέτηση με νέους τρόπους του καπιταλιστικού κέρδους.

Οι θέσεις, που τελευταία προβάλλονται από την Κυβέρνηση, για τους "έχοντες και κατέχοντες" επαναφέρουν ουσιαστικά τη λογική ότι τα 2/3 δήθεν του πληθυσμού ευημερούν, ενώ πρέπει να συνεισφέρουν για το υπόλοιπο 1/3 που βρίσκεται στη φτώχεια και την εξαθλίωση. Και όλα αυτά στα πλαίσια της ανθρωπίνης -λέει- αλληλεγγύης.

Είναι η λογική ότι η κοινωνική πολιτική δεν μπορεί να είναι μόνο ευθύνη του Κράτους, αλλά και των ατόμων της κοινωνίας, που πρέπει τάχα να ενδιαφέρονται για τον συνάνθρωπό τους και να επιδεικνύουν τα φιλάνθρωπα αισθήματά τους μέσω του εθελοντισμού.

Πιστεύουμε ότι ο αγώνας για την παραμονή της κοινωνικής πολιτικής κάτω από την κρατική ευθύνη, τον σχεδιασμένο έλεγχο, πρέπει να συνεχισθεί και να ενταθεί.

Οι πρακτικές που μιλούν για χρηματοδότηση στα πλαίσια της ιδιωτικής πρωτοβουλίας, για εθελονισμό και φιλανθρωπία, μας φέρνουν πίσω, στις αρχές του αιώνα. Ο Λαός δεν πρέπει να επιτρέψει αυτό το πισωγύρισμα.

Πιο συγκεκριμένα για την Παιδεία, το 7,4% του φετινού

Προϋπολογισμού αποτελεί ουσιαστικά μείωση, μιας και τα προβλήματα που έχουν συσσωρευτεί είναι τεράστια και οι ανάγκες έχουν αυξηθεί σε σχέση με τα κονδύλια. Παρά τις κυβερνητικές διακηρύξεις, ότι η Παιδεία αποτελεί ύψιστη κοινωνική προτεραιότητα, άλλη μια χρονιά χαρακτηρίζεται από την πολιτική διασυρμού και εγκατάλειψης και ό,τι έχει απομείνει από το δημόσιο εκπαιδευτικό σύστημα.

Μερικά στοιχεία δείχνουν τον κατήφορο της υποταγής των κυβερνήσεων που πέρασαν, στις κατευθύνσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης για ιδιωτικοποίηση των κοινωνικών υπηρεσιών. Σύμφωνα με αυτά το ετήσιο ιδιωτικό κόστος ενός μαθητή στο δημοτικό ανέρχεται περίπου στις 270.000 δρχ., στο γυμνάσιο στις 640.000 δρχ., στο λύκειο, με δέσμη περίπου 1.070.000 δρχ., ενώ οι σπουδές στο πανεπιστήμιο μακριά από τον τόπο καταγωγής του φοιτητή, ξεπερνούν ετησίως τα 2.000.000 δρχ. Η παραπαιδεία κατατρώει σχεδόν ένα μισθό από την εργατική οικογένεια.

Ο δε μέσος όρος ετήσιων δαπανών δευτεροβάθμιας εκπαίδευσης για τα έτη '91-'95 για μεν τις δημόσιες δαπάνες είναι 220 δισ., για δε τις ιδιωτικές είναι 240 δισεκατομμύρια.

Στις σημερινές, λοιπόν, συνθήκες η διαρκώς και σκόπιμα ασφυκτικότερη υποχρηματοδότηση της εκπαίδευσης, οδηγεί στη συρρίκνωση της προκειμένου να αντικατασταθεί από ένα άλλο εκπαιδευτικό οικοδόμημα που θα λειτουργεί με επανακατάρτιση και στο οποίο τον πρώτο λόγο θα έχει η ιδιωτική πρωτοβουλία.

Πιστεύουμε ακράδαντα πως η επίκληση των περιορισμένων δυνατοτήτων της οικονομίας είναι το πέπλο, που κρύβει τις βαθύτερες αιτίες της συνειδητής επιλογής της Κυβέρνησης, για εγκατάλειψη της αρχής, ότι η Παιδεία αποτελεί κοινωνικό δικαίωμα και πρέπει να παρέχεται ισότιμα και δωρεάν σε όλους. Πώς αλλιώς να εξηγήσουμε τις επιθέσεις, σε όσους υπερασπίζονται τη δωρεάν Παιδεία, ότι τάχα συνειδητά εδελουφλούν και αποπροσανατολίζουν, μιας και ο στόχος δήθεν του 15% έχει καλυφθεί; Πως; Αν αθροίσουμε λέει το ποσοστό του κρατικού Προϋπολογισμού μ'αυτό των ιδιωτικών δαπανών για φροντιστήρια και σπουδές στο εξωτερικό.

Αυτό που καλείται ο Λαός να πράξει είναι, αντί να διεκδικεί, να ριχτεί όσο το δυνατόν γρηγορότερα στη διαχείριση των χρημάτων του μέσα από την Τοπική Αυτοδιοίκηση, τους Συλλόγους Γονέων και Κηδεμόνων κ.λπ., ώστε να εξασφαλίσει, δήθεν, την ποιότητα. Να μετατραπεί δηλαδή σε συνδιαχειριστή της κρίσης, σε συνένοχο αυτής της πολιτικής σε βάρος του.

Το Κ.Κ.Ε. επιμένει στο αίτημα του λαϊκού κινήματος για αύξηση των δαπανών για την Παιδεία στο 15% των συνολικών δαπανών του κρατικού Προϋπολογισμού, σαν απαραίτητο όρο και προϋπόθεση για την αντιμετώπιση των συσσωρευμένων προβλημάτων της, για την κάλυψη των σύγχρονων απαιτήσεων που απορρέουν από την κοινωνική εξέλιξη, για την κατάργηση του συστήματος της εξωσχολικής ιδιωτικής εκπαίδευσης.

Προχωρώντας στο μεγάλο τομέα που λέγεται Υγεία-Πρόνοια, γεννιέται σε μας το εξής ερώτημα: Είναι δυνατόν να αναβαθμιστούν οι δημόσιες υπηρεσίες Υγείας-Πρόνοιας, να βελτιωθούν και να καλύψουν τις υφιστάμενες ανάγκες, δίχως να αυξηθεί η χρηματοδότησή τους; Απαντώντας κάποιος με βάση την κοινή λογική, θα έλεγε πως είναι αδύνατον. Και όμως, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι κάνει και θαύματα. Λέει στη σελίδα 24 της εισηγητικής έκθεσης: "Με την πολιτική μας, ανατρέπουμε το αδιέξοδο ότι δήθεν δεν μπορούμε να επεκτείνουμε την κοινωνική μας πολιτική, επειδή δεν υπάρχουν πόροι". Και συνεχίζοντας, υιοθετεί την πολιτική της επικεντρωμένης παρέμβασης, της εξοικονόμησης πόρων και της ενίσχυσης της κοινωνικής πολιτικής.

Οι αριθμοί και η δραματική κατάσταση στον κλάδο της Υγείας-Πρόνοιας, αποδεικνύουν πόσο κούφια είναι τα λόγια αυτά της Κυβέρνησης. Έτσι, ενώ ο Προϋπολογισμός του 1996 είχε εγγεγραμμένα κονδύλια ύψους 836,5 δισ., στην εισηγητική έκθεση υπολογίζει η Κυβέρνηση ότι τελικά θα δοθούν περίπου 730,5 δισεκατομμύρια. Δηλαδή, 100 δισ. λιγότερα.

Φαίνεται, λοιπόν, πως οι κινητοποιήσεις το τελευταίο διάστημα των εργαζομένων, των Συλλόγων Γονέων και Κηδεμόνων, οι έντονες διαμαρτυρίες του προσωπικού των νοσοκομείων, οι απεργίες των γιατρών του Ι.Κ.Α., όχι μόνο είναι δικαιολογημένες, αλλά επιβάλλεται και να ενταθούν, μια και η πολιτική που εκφράζεται και στον Προϋπολογισμό του 1997, αποτελεί λαιμητόμο για τις δημόσιες δωρεάν υπηρεσίες υγείας και πρόνοιας.

Η ονομαστική αύξηση των κονδυλίων κατά 1,32% πολλές φορές πιο κάτω από τον προβλεπόμενο πληθωρισμό, σημαίνει απλά δραστική περικοπή, αφού στον τομέα της Πρόνοιας, οι τακτικές δαπάνες, θα μειωθούν ακόμα και σε ονομαστικές τιμές κατά 10,2%.

Για να λειτουργήσει ο δημόσιος τομέας Υγείας με επάρκεια, υπάρχει ανάγκη πρόσληψης είκοσι πέντε χιλιάδων ατόμων ακόμη, ιατρικό, νοσηλευτικό και βοηθητικό προσωπικό. Να καλυφθούν οι τεράστιες ελλείψεις υλικοτεχνικής υποδομής. Να διατεθούν απαραίτητα κονδύλια για τα λειτουργικά έξοδα των ιδρυμάτων. Να δημιουργηθούν νέα νοσοκομεία και νέα κέντρα υγείας, στελεχωμένα και εξοπλισμένα. Αντί γι'αυτά τι έχουμε; Εξαγγέλλει η Κυβέρνηση προλήψεις μόλις πεντακοσίων εξήντα θέσεων γιατρών του Ε.Σ.Υ. και δύο χιλιάδων επτακοσίων άλλων ειδικοτήτων. Δεν είναι, βέβαια, η πρώτη φορά που ακούμε την εξαγγελία, χωρίς αυτή να έχει υλοποιηθεί. Όμως ακόμη και αν τελικά προχωρήσει η Κυβέρνηση στις προσλήψεις αυτές, είναι σαν να προσπαθεί με ασπίδες να γιαντέψει τον καρκίνο.

Για την προμήθεια μηχανικού και λοιπού εξοπλισμού, προβλέπονται μόλις 21 δισεκατομμύρια. Μ'αυτά προσδοκάτε να καλυφθούν ανάγκες όχι μόνο για αγορά των πανάκριβων ιατρικών μηχανημάτων, αλλά και για την προμήθεια αεροπλάνων και άλλου ανάλογου εξοπλισμού.

Μειώνεται η επιχορήγηση για τις δαπάνες λειτουργίας των νοσηλευτικών ιδρυμάτων κατά 27% σε ονομαστικές τιμές, τη στιγμή που τα νοσοκομεία γονατίζουν από τα χρέη.

Ήδη εκδηλώνονται με σφοδρότητα οι παρενέργειες του Προϋπολογισμού του 1996. Τρία νοσοκομεία, της Καβάλας, της Κεφαλονιάς και της Ρόδου δεν μπορούν να πληρώσουν το τελευταίο δεκαπενήμερο του Δεκέμβρη και το δώρο Χριστουγέννων.

Στο τεράστιο πρόβλημα της χρηματοδότησης η Κυβέρνηση δίνει τη λύση του δανεισμού από τις τράπεζες. Κάτι τέτοιο, όμως, θα οδηγήσει με μαθηματική ακρίβεια τα δημόσια νοσοκομεία κάτω από τον έλεγχο των τραπεζών, κατά συνέπεια ανήκει διάπλτα το δρόμο για την ιδιωτικοποίησή τους.

Άμεσος θα είναι ο αντίκτυπος αυτής της πολιτικής. Θα οδηγήσει όχι μόνο στη γενικότερη υποβάθμιση αλλά θα χτυπηθούν βάνουσα ιδιαίτερες ομάδες πληθυσμού με χρόνιες παθήσεις και με άλλα σοβαρά προβλήματα υγείας, όπως μεσογειακή αναιμία, νεφροπάθειες κ.λπ.

Η πρωτοβάθμια φροντίδα υγείας με μειωμένα κονδύλια θα εξακολουθήσει να είναι σχεδόν ανύπαρκτη για τους εργάτες, τους υπαλλήλους, τους επαγγελματίες, τους αγρότες, τους συνταξιούχους και τη νεολαία μας.

Ανησυχητικές διαστάσεις έχει πάρει το πρόβλημα της διακίνησης και χρήσης ναρκωτικών ουσιών. Οι ευθύνες των Κυβερνήσεων, τόσο του Π.Α.Σ.Ο.Κ. όσο και της Νέας Δημοκρατίας για τη διόγκωση του προβλήματος, είναι τεράστιες.

Η ανεργία, η λιτότητα, η αυξανόμενη ανασφάλεια της νεολαίας, οι συνεχείς περικοπές κοινωνικών δαπανών, ιδιαίτερα των δαπανών για τον Πολιτισμό και τον Αθλητισμό, αποτελούν το πλαίσιο και την αιτία που γεννά την ολοένα και μεγαλύτερη εξαπλώση της μαστίγας των ναρκωτικών.

Όμως, πέρα απ'αυτό, με την κατάθεση του Προϋπολογισμού, η Κυβέρνηση αποκαλύπτει τις προθέσεις της, μιας και διπλασιάζει σχεδόν την επιχορήγηση προς τον Ο.Κ.Α.Ν.Α. από 1 δισ. σε 1,8 δισ. δρχ. -οργανισμός ο οποίος ως γνωστόν κάνει τα περίφημα προγράμματα της μεθαδόνης- αντίθετα στο ΚΕΘΕΑ, που έχει σχέση με την απεξάρτηση μέσω των

κοινοτήτων, γίνεται στην ουσία περικοπή μίας και από 900 εκατ. προϋπολογίζεται να δοθούν μόνο 940 εκατ. Και αυτό τη στιγμή που το ίδιο το ΚΕΘΕΑ εκτιμά ότι για τη συνέχιση των υφιστάμενων προγραμμάτων των, απαιτούνται 1,9 δισ. και για δε την επέκταση των δραστηριοτήτων των, άλλο 1 δισ. δρχ.

Σαν να μην έφθαναν αυτές οι ανεπαρκέστερες δαπάνες, γίνεται λόγος από πολιτικούς και κοινωνικούς παράγοντες, ακόμη και από Υπουργούς, για διαχωρισμό των ναρκωτικών σε μαλακά και σκληρά. Ξεκαθαρίζουμε ότι η συνέχιση της αντιλαϊκής αυτής πολιτικής, συνέχιση της εφαρμογής προγραμμάτων λιτότητας εις βάρος των φτωχών λαϊκών στρωμάτων, έχει σαν αποτέλεσμα να καθιστά ανέφικτη και αναποτελεσματική την πολιτική πρόληψης.

Τονίζουμε ότι πρέπει να αυξηθούν αποφασιστικά τα κονδύλια του κρατικού Προϋπολογισμού για την ανάπτυξη του μαζικού λαϊκού αθλητισμού, των χώρων μόρφωσης, ψυχαγωγίας και πολιτιστικής δραστηριότητας στη γειτονιά, στα Εκπαιδευτικά Ιδρύματα, στις Ένοπλες Δυνάμεις. Με το συζητούμενο Προϋπολογισμό δυστυχώς όλα αυτά μειώνονται.

Πρέπει να αυξηθούν γενναία η κρατική χρηματοδότηση για τη στήριξη της πολιτικής αποθεραπείας και επανένταξης. Σε ολόκληρο το εκπαιδευτικό σύστημα, ξεκινώντας από το δημοτικό, να ξεκινήσει υπεύθυνη ενημέρωση των παιδιών και της νεολαίας για τους κινδύνους που αντιπροσωπεύουν τα ναρκωτικά.

Είναι φανερό πως τέτοιες και πολλές άλλες ακόμη προτάσεις σε καμία περίπτωση δε χωρούν στο στενό κουστούμι των τριών μόλις δισεκατομμυρίων, που έκοψε, για τη δήθεν αντιμετώπιση της μαστίγας. Μάλλον παίζει με τον πόνο των χιλιάδων τοξικομανών και των οικογενειών τους.

Η Κυβέρνηση, για να περάσει πιο ανώδυνα το ξεθεμελίωμα της όποιας παροχής υπήρχε στον τομέα της πρόνοιας, προβάλλει την εφαρμογή νέων δραστηριοτήτων σ'αυτόν το χώρο. Στην εισηγητική έκθεση στη σελίδα 155 αναφέρει για την πιλοτική εφαρμογή προγράμματος λειτουργίας, όλη την ημέρα βρεφονηπιακών σταθμών, εφαρμογή νέων πιλοτικών για Αθιγγάνους, και την τρίτη ηλικία, τα σπαστικά παιδιά κ.λπ. Για όλα αυτά, διαθέτει από τον κρατικό Προϋπολογισμό 10 δισ. δρχ.

Να σημειωθεί ότι οι ελλείψεις σε βοηθητικό και παιδαγωγικό προσωπικό μόνο των κρατικών παιδικών σταθμών υπερβαίνουν τις τρεις χιλιάδες θέσεις, ενώ οι αιτήσεις για εγγραφές νέων νηπίων που απορρίπτονται κάθε χρόνο, είναι δεκάδες χιλιάδες. Υπάρχουν ελλείψεις στο παιδαγωγικό υλικό των σταθμών. Τα κτίρια που στεγάζονται είναι ακατάλληλα, ορισμένα σωστές παγίδες θανάτου. Οικονομικά και θεσμικά αιτήματα των εργαζομένων δεν ικανοποιούνται. Επιμορφωτικά σεμινάρια του προσωπικού δε γίνονται και όλα αυτά με το αιτιολογικό ότι στοιχίζουν και χρήματα δεν υπάρχουν.

Γ'αυτό η Κυβέρνηση έχει νομοθετήσει τη μεταβίβασή τους στους δήμους, για να ανακουφιστεί από το οικονομικό βάρος και το αποτέλεσμα είναι οι γονείς τελικά να πληρώνουν στους δήμους για τη φροντίδα και την αγωγή των παιδιών τους, που μέχρι πρότινος ήταν δωρεάν, και να διακυβεύονται σοβαρά δικαιώματα των εργαζομένων στο χώρο, όπως η άρση της μονιμότητας και άλλα κεκτημένα μετά από πολλούς αγώνες.

Χαρακτηριστικό παράδειγμα αυτής της πολιτικής ο Δήμος του Βόλου. Ας αναβαθμίσει, λοιπόν, η Κυβέρνηση με γενναία χρηματοδότηση τους κρατικούς παιδικούς σταθμούς και τα άλλα προσχολικά ιδρύματα, όπως το Ίδρυμα Βρεφονηπιακών Σταθμών Αθηνών, το ΠΙΚΠΑ, τον Εθνικό Οργανισμό Πρόνοιας και τους Δημοτικούς Παιδικούς Σταθμούς. Ιδιαίτερα με την ειδική αγωγή το άμεσο αναγκαίο και στοιχειώδες αίτημα που προβάλλει σήμερα, δυστυχώς δεν είναι ούτε η αναβάθμιση ούτε η προοπτική της, αλλά η επιβίωσή της.

Κάνει προβληματική την καταβολή των μισθών ή των εισφορών στα ασφαλιστικά ταμεία. Ενδεικτικά αναφέρω το "Θεοτόκος". Καθυστερήσεις στους μισθούς. Επιχορηγήσεις μετά από συνεχείς πιέσεις γονέων και εργαζομένων προς το Υπουργείο αποτελούν κανόνα και βέβαια όχι μόνο γι' αυτό το

ίδρυμα. Επιστολή οργής και απόγνωσης έστειλαν οι γονείς και οι κηδεμόνες των ατόμων με βαριά νοητική καθυστέρηση που ζούν στην Ημαθία για τη διακοπή του επιδόματος που έπαιρναν αυτά τα άτομα.

Σύμφωνα με έρευνα του Ινστιτούτου Καταναλωτών σε συνθήκες αφόρητης ένδειας ζει το 70% των συνταξιούχων στη Χώρα μας. Στην Ελλάδα το 66,9% των ανδρών και το 75,2% των γυναικών ηλικίας άνω των εξήντα πέντε ετών δυσκολεύονται να προμηθευτούν ακόμα και τα απαραίτητα για την αξιοπρεπή επιβίωσή τους, τρόφιμα. Και ενώ συμβαίνουν όλα αυτά, η Κυβέρνηση χωρίς αίσθημα ντροπής ρίχνει στάχτη στα μάτια των συνταξιούχων λέγοντας πως με τα περιήφημα ΕΚΑΣ έχει προσεγγίσει το αίτημα του λαϊκού κινήματος για σύνδεση της σύνταξης με τα είκοσι ημερομίσθια, αποκρύπτοντας την αλήθεια που είναι ότι μόνο το 1/4 του συνόλου των συνταξιούχων του Ι.Κ.Α. έχουν πάρει το ΕΚΑΣ ή το επίδομα εξομάλυνσης. Και ενώ οι συνταξιούχοι που είναι κάτω από τα προβλεπόμενα όρια είναι περίπου τετρακόσιες ογδόντα δύο χιλιάδες, οι διακόσιες ογδόντα δύο χιλιάδες αποκλείονται γιατί μπορεί να έχουν κάποια επικουρική σύνταξη ή άλλο εισόδημα. Να μην ξεχνάμε, ότι με βάση τη λογική της Κυβέρνησης, όσοι από τους συνταξιούχους παίρνουν σύνταξη άνω των 110.000, είναι πλούσιοι.

Η πιο αποκρουστική επίδειξη αναλγησίας είναι η περικοπή της ισόβιας σύνταξης της πολύτεκνης μητέρας και η χορήγηση της με διάφορα εισοδηματικά κριτήρια. Με το πρόσχημα περί ενίσχυσης της τεκνοποσίας η Κυβέρνηση κόβει συνολικά 38 δισ. από τα επιδόματα των πολυτέκνων. Η συρρίκνωση δαπανών για άσκηση κοινωνικής πολιτικής επιδεινώνει συνολικά την ποσότητα και την ποιότητα των παροχών για τη φροντίδα και αναπαραγωγή της εργατικής οικογένειας.

Οι γυναίκες πληττονται πιο άμεσα απ' αυτήν την κατάσταση αφενός μεν γιατί χρεώνονται να καλύψουν με τη δική τους συμμετοχή, στα πλαίσια της οικογένειας, τα κενά που αφήνει η έλλειψη κοινωνικής πολιτικής, όπως π.χ. η φροντίδα των βρεφών, παιδιών, αρρώστων, αναπήρων ή ατόμων με ειδικές ανάγκες και από την άλλη, λόγω της αναπαραγωγικής τους ικανότητας, έχουν αντικειμενικά μεγαλύτερη ανάγκη από ανάπτυξη και αναβάθμιση ορισμένων τομέων της κοινωνικής πολιτικής.

Οι προβλέψεις του Προϋπολογισμού για την κοινωνική ασφάλιση σηματοδοτούν μια νέα επίθεση ενάντια στο θεσμό. Οι συνολικές δαπάνες που ήταν 890.615.000 το 1996 προϋπολογίζεται ότι θα φθάσουν στο ένα τρισεκατομμύριο περίπου για το 1997. Έχουμε δηλαδή μια αύξηση της τάξεως των 133 εκατομμυρίων. Σε αυτήν την αύξηση, αν υπολογίσουμε την αύξηση του κονδυλίου του Ο.Γ.Α. για τις αναδρομικές συντάξεις, δηλαδή τα 44 δισ. και τα ΕΚΑΣ ουσιαστικά η επιχορήγηση στα ταμεία παραμένει στάσιμη τη στιγμή που οι ανάγκες των ταμείων αυξάνονται με γεωμετρική πρόοδο.

Θέλουμε να τονίσουμε ότι ο χαρακτήρας της κοινωνικής ασφάλισης είναι κοινωνικός. Κατοχυρώνεται όταν αυτή είναι υποχρεωτική. Ασκείται από το Δημόσιο και στηρίζεται στην τριμερή χρηματοδότηση και στην κοινωνική αλληλεγγύη μεταξύ των γενεών και μεταξύ των εργαζομένων σήμερα. Ένα κράτος που θέλει να είναι σύγχρονο και κοινωνικό πρέπει να εξασφαλίζει στους εργαζόμενους αξιοπρεπείς συντάξεις και ανθρώπινη περίθαλψη. Ο θεσμός της κοινωνικής ασφάλισης από τη φύση του είναι ξένος και αντίθετος με κάθε λογική εμπορευματοποίησής του.

Το Κ.Κ.Ε. αποκρούει κάθε προσπάθεια ιδιωτικοποίησης της κοινωνικής ασφάλισης, και αυτό γιατί η ιδιωτική ασφάλιση αναιρεί τον κοινωνικό χαρακτήρα της που απαιτεί, προϋποθέτει την ευθύνη της κοινωνίας απέναντι στους εργαζόμενους και υποβοηθά την επιδίωξη των ατομικών λύσεων.

Δυστυχώς η Κυβέρνηση με την πολιτική της και στον τομέα αυτό, εναρμονισμένη με τη λογική της λευκής βίβλου, επιβάλλει συντάξεις σε απαράδεκτα χαμηλά επίπεδα και ιατροφαρμακευτική περίθαλψη στους ασφαλισμένους και συνταξιούχους εξωφρενικά χαμηλή.

Για άλλη μια φορά το 1996 είδαμε την κοινωνική πολιτική της

Κυβέρνησης να τη φορτώνονται τα ασφαλιστικά ταμεία με τα διαθέσιμα ΕΚΑΣ. Κανένα μέτρο από πλευράς της Κυβέρνησης για τους χιλιάδες ανασφάλιστους αλλοδαπούς, για τις εργάτριες και τους εργάτες στο φασόν, για τους επαναπατρισθέντες Έλληνες πολιτικούς πρόσφυγες. Αφήνει ανασφάλιστους τους Έλληνες πολιτικούς πρόσφυγες που επαναπατρίστηκαν από τη Ρουμανία. Και σαν να μη φθάνουν αυτά, φέτος η Κυβέρνηση καταθέτει σχέδιο νόμου για τη μετατροπή του Ο.Γ.Α. σε ταμείο κύριας ασφάλισης. Αυτό το ληστρικό εισπρακτικό, κοινωνικά άδικο νομοσχέδιο, που πολλαπλασιάζει τις προσφορές και μειώνει τις παροχές δίνει το στίγμα του Προϋπολογισμού, αποτελεί τη βιτρίνα μιας και αναφέρεται πολλές φορές στην εισηγητική έκθεση σαν παράδειγμα κοινωνικής ευαισθησίας της Κυβέρνησης.

Ας βγάλει, λοιπόν, ο Λαός τα συμπεράσματά του για το τι τον περιμένει, μιας και η Κυβέρνηση θρασύτατα αυτό το νομοσχέδιο για τις συντάξεις των αγροτών το χρησιμοποιεί σαν διαφήμιση, κράχτη για την εφαρμογή της ανάληψης και αντιλαϊκής πολιτικής της σε βάρος του. Και ενώ το νομοσχέδιο προβλέπει τη συμμετοχή του Κράτους στα 140 δισ. και άρα για το δεύτερο εξάμηνο που θα αρχίσει η εφαρμογή του, όπως λέει, 70 δισ., δραχμή από αυτή τη συμμετοχή δεν προβλέπει στα κονδύλια του Προϋπολογισμού. Τη συμμετοχή αυτή του Δημοσίου, το νομοσχέδιο δεν την κατοχυρώνει, μιας και προβλέπει, ότι αυτή θα δίνεται κατόπιν υπουργικών αποφάσεων. Άρα προκύπτει το συμπέρασμα πως η Κυβέρνηση δεν έχει καμία μα καμία πρόθεση να χρηματοδοτήσει αυτό το ταμείο, όπως έχει κάνει και σε άλλες περιπτώσεις.

Κάτι άλλο που κατά κόρον επαναλαμβάνεται στην εισηγητική έκθεση, είναι η αύξηση των συντάξεων του Ι.Κ.Α. κατά 4.000 δραχμές, ψίχουλα δηλαδή για εκείνους που μόχθησαν για σαράντα, πενήντα χρόνια για να κάνουν τη γη να καρπίσει. Η αύξηση της επιχορήγησης του Ο.Γ.Α. φαίνεται πως είναι μικρότερη από τα 44 δισ. που προβλέπει γ'αυτές τις συντάξεις και αυτό γιατί η αύξηση που θα δοθεί τελικά θα είναι μειωμένη κατά την εισφορά 4% που για πρώτη φορά θα πληρώσει ο συνταξιούχος αγρότης για ιατροφαρμακευτική περίθαλψη.

Είναι φανερό πως η Κυβέρνηση δεν κατάφερε να εξαστήσει τους αγρότες, οι οποίοι ζητούν την απόσυρση αυτού του νομοσχεδίου.

Δεν ήταν αναγκαία η κατάθεση του Προϋπολογισμού για να διαπιστώσει κανείς πως ανημετώπιζαν και ανημετωπίζουν την Τοπική Αυτοδιοίκηση οι προηγούμενες κυβερνήσεις, αλλά και η σημερινή.

Ο φεινός Προϋπολογισμός έρχεται να επιβεβαιώσει για άλλη μια φορά και πιο ισχυρά την κατεύθυνση που όλες οι κυβερνήσεις Νέας Δημοκρατίας και ΠΑ.ΣΟ.Κ. επιχειρούν να επιβάλλουν, ώστε η Τοπική Αυτοδιοίκηση να γίνει διοικητικό μέσο διοχέτευσης και εφαρμογής των πιο αντιλαϊκών επιλογών της Κυβέρνησης, ευθυγραμμισμένων στις κατευθύνσεις που επιβάλλουν τα υπερεθνικά κέντρα, οι κυρίαρχοι κύκλοι της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το μεγάλο κεφάλαιο.

Τα μεγάλα λόγια περί αποκέντρωσης, όχι μόνο αποπροσανατολίζουν, αλλά και συγκαλύπτουν το περιεχόμενο των λεγόμενων εκσυγχρονισμών του συστήματος που επιχειρούνται. Αυτό που στην πραγματικότητα συμβαίνει, είναι η ανακατανομή προς τα κάτω των βαρών της κρίσης μέσω των νομών, των δήμων και των κοινοτήτων στις πλάτες του Λαού.

Σήμερα όλο και πιο πολύ περιορίζονται οι όποιες δυνατότητες έχει η Τοπική Αυτοδιοίκηση να παίξει έναν ουσιαστικό ρόλο στην ανάπτυξη που έχει ανάγκη η Χώρα μας, με βάση τα εθνικά κριτήρια, που θα έχει στο κέντρο της τον εργαζόμενο άνθρωπο και τις αυξανόμενες ανάγκες.

Απομακρύνεται και αποκλείεται η Τοπική Αυτοδιοίκηση από τη διαδικασία του όποιου σχεδιασμού και είναι συνεχής η προσπάθεια αποκλεισμού της από τα όργανα ελέγχου ή τα γνωμοδοτικά όργανα.

Είναι γνωστό, ότι τα νομαρχιακά συμβούλια αδυνατούν να προσδιορίσουν ένα συγκεκριμένο αναπτυξιακό πρόγραμμα, έναν ετήσιο προγραμματισμό, αλλά και όποιος προγραμματισμός και σχεδιασμός γίνεται από την πρωτοβάθμια και τη

Νομαρχιακή Αυτοδιοίκηση, δε λαμβάνονται καν υπόψη στη σύνταξη των αναπτυξιακών προγραμμάτων και του Προϋπολογισμού.

Φέτος η Κυβέρνηση έδρασε έγκαιρα για την εφαρμογή της πολιτικής της. Έστειλε εντολές, ώστε να μη γίνει καμία αύξηση σε σχέση με το 1996, ακόμη και αυτών των λειτουργικών δαπανών. Γίνεται, λοιπόν, μια συστηματική προσπάθεια σε εφαρμογή βεβαίως των οδηγιών της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ώστε και στην Τοπική Αυτοδιοίκηση να εφαρμοστούν οι νόμοι της ελεύθερης αγοράς.

Επιταχύνεται δηλαδή η μετεξέλιξη των δήμων, των νομών, των περιφερειών, σε επιχειρήσεις που πρέπει να πωλούν τις υπηρεσίες, με τις οποίες λειτουργούν τις αρμοδιότητές τους και τα έργα τους, στη βάση της εξυπηρέτησης του μεγάλου κεφαλαίου. Χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι το απαράδεκτο μέτρο του Δήμου Αθηναίων και όχι μόνο, με την εκχώρηση των παρκομέτρων στους ιδιώτες.

Μέσα, λοιπόν, απο το θεσμικό πλαίσιο, αντί να αναβαθμιστεί και αξιοποιηθεί παραγωγικά το ανθρώπινο δυναμικό της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, προωθείται η υποβάθμισή του και εξάρτησή του. Στης βάση των κατευθύνσεων της "Λευκής Βίβλου" επιχειρείται, με το ν. 2218/1994, η αποδιάρθρωση των εργασιακών σχέσεων των εργαζομένων, ο κατακερματισμός του συνδικαλιστικού τους κινήματος.

Οι πόροι της πρωτοβάθμιας Αυτοδιοίκησης -ιδιαίτερα τα έσοδα της απο τον κρατικό Προϋπολογισμό- όχι μόνο δεν μπορούν να ανταποκριθούν στον απαιτούμενο αναπτυξιακό της ρόλο, αλλά μειώνονται σταθερά και επιχειρείται ο παραπέρα δραστηστικός περιορισμός τους και μηδενισμός τους.

Η προσπάθεια που γίνεται είναι να πληρώνουν οι δημότες τις όποιες δημοτικές υπηρεσίες, μέσω της δημοτικής φορολογίας. Και ενώ η Τοπική Αυτοδιοίκηση θα έπρεπε να λειτουργεί σαν αναδιανεμητικός μηχανισμός, προς όφελος των εργαζομένων, ουσιαστικά γίνεται ένας πρόσθετος φορομπήχτης σε βάρος τους.

Ο ν. 1829/1989 του ΠΑ.ΣΟ.Κ. που καθόρισε τους πόρους της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, θέσπισε τη λεγόμενη "δυννητική" φορολογία που αποτελούσε όπως και τότε σαν Κ.Κ.Ε. επισημάνανε, το κυρίαρχο σημείο του νόμου. Και όπως τελικά επιβεβαιώθηκε απο την πρακτική των κυβερνήσεων και της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑ.ΣΟ.Κ., φαλκίδευσε τις άλλες διατάξεις και επιχείρησαν την ανάπτυξη της πρόσθετης φορολογίας. Επιβεβαιώθηκε και με την τοποθέτηση του Υπουργού Εσωτερικών στο πρόσφατο συνέδριο της Κ.Ε.Δ.Κ.Ε., ο οποίος κάλεσε τους αιρετούς στην ανάπτυξη αυτής της πρόσθετης φορολογίας.

Επιβεβαιώνεται και απο τα ίδια τα κονδύλια του κρατικού Προϋπολογισμού, που δίνονται για την Τοπική Αυτοδιοίκηση και από αυτά, που ενώ τα δικαιούται εστιθελικά παρακρατούνται από την Κυβέρνηση.

Πιο συγκεκριμένα, για μεν την πρωτοβάθμια Αυτοδιοίκηση, αυτή θα εισπράξει ποσό 343,4 δισ. ποσοστό που αγγίζει μόλις το 2,3% του συνόλου των δαπανών του τακτικού Προϋπολογισμού. Και για το 1997 η Κυβέρνηση, της παρακρατά αυθαίρετα απο τους θεσμοθετημένους πόρους από το 20% του φόρου φυσικών και νομικών προσώπων 63,6 δισ., απο το 20% του φόρου ειδικών κατηγοριών παρακρατά 81,6 δισ. και απο το 20% του φόρου προηγούμενων ετών 25,5 δισ.

Οι απώλειες της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, για το 1997 ανέρχονται στο ποσό των 107,7 δισ. δραχμές.

Έτσι σε σύνολο στην περίοδο 1990-97, η Τοπική

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Αυτοδιοίκηση χάνει απο τις αυθαίρετες παρακρατήσεις πόρων σε ονομαστικές τιμές 892,2 δισ. το οποίο σε πραγματικές τιμές προσεγγίζει το 1,7 τρις.

Δυστυχώς η Κυβέρνηση δε σταματάει μέχρι εδώ. Προχωράει και ενώ στα έσοδα του Προϋπολογισμού υπολογίζει εισπράξεις από τέλη κυκλοφορίας ύψους 84 δισ. και κατά συνέπεια θα έπρεπε να δώσει τα μισά στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, δηλαδή 42 δισ., τελικά εγγράφει 31,5 δισ. Παρακρατάει ποσό 10,5 δισ. σαν συμβολή της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, στο δύσκολο δρόμο προς τη σύγκλιση.

Και ενώ η Κυβέρνηση επαναφέρει το Φ.Α.Π. με τη νέα ονομασία του φόρου περιουσίας και προσδοκά να συγκεντρώσει 40 δισ., δε δίνει δραχμή από αυτά στην Τοπική Αυτοδιοίκηση.

Επιπλέον, εμπαίζοντας τους αιρετούς, εγγράφει στον Προϋπολογισμό κονδύλι 1,5 δισ., σαν οικονομικά κίνητρα για τους Ο.Τ.Α., που θέλουν να συνενωθούν. Με δεδομένη τη θέληση της Κυβέρνησης για αναγκαστικές συνενώσεις των έξι χιλιάδων πεντακοσίων περίπου Ο.Τ.Α., βγαίνει το συμπέρασμα ότι αν προκύψουν περίπου οι μισοί, θα ενισχυθούν με το τεράστιο ποσό των 500.000 δραχμών ο καθένας.

Το Κ.Κ.Ε. καταψηφίζει αυτόν τον Προϋπολογισμό. Στηρίζουμε τους δίκαιους αγώνες των αγροτών, οι οποίοι σημειώνουμε, αν φέτος ξέσπασαν πιο δυνατά στη Θεσσαλία, με αιχμή το πρόβλημα στο βαμβάκι, του χρόνου η Κυβέρνηση θα βρει μπροστά της τους δυναμικούς αγώνες των ροδακινόπααραγωγών της Ημαθίας, της Πέλλας και της Πιερίας μιας και τα σαθρά επιχειρήματά της ότι τάχα δεν μπορούμε να παράγουμε για να θάβουμε και γι' αυτό πρέπει να ξεριζώνουμε, πέφτουν στο κενό.

Στηρίζουμε τους αγώνες όλων των άλλων εργαζόμενων που αναπτύσσονται αυτό το διάστημα. Είμαστε σίγουροι πως η Κυβέρνηση, στο δρόμο της απίλαϊκής πολιτικής που χαράζει, θα βρει "βράχο" τη μαζική αντίσταση του Λαού. Αν, λοιπόν, ψάχνει για υποκινήτες των αγώνων, καλά είναι να ανατρέξει στα κονδύλια του Προϋπολογισμού. Εκεί θα βρει μια από τις σημαντικότερες αιτίες.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της Τρίτης 26 Νοεμβρίου 1996 και ερωτάται το Σώμα αν επικυρώνεται.

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Παναγιώτης Σγουριδής): Συνεπώς τα Πρακτικά της Τρίτης 26 Νοεμβρίου 1996 επεκυρώθησαν.

Στο σημείο αυτό δέχασθε, κύριοι συνάδελφοι, να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 00.45' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Τετάρτη 18 Δεκεμβρίου 1996 και ώρα 18.00' με αντικείμενο του Σώματος νομοθετική εργασία, συνέχιση της συζήτησης των σχεδίων νόμων "Κύρωση του Γενικού Προϋπολογισμού του Κράτους και των Προϋπολογισμών ορισμένων Ειδικών Ταμείων και Υπηρεσιών για το οικονομικό έτος 1997", "Κύρωση του Απολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1995" και "Κύρωση του Ισολογισμού του Κράτους οικονομικού έτους 1995" σύμφωνα με την ημερήσια διάταξη και ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου "Ρύθμιση θεμάτων προσφύγων κατά τροποποίηση των διατάξεων του ν. 1975/1991 και άλλες διατάξεις", σύμφωνα με την συμπληρωματική ημερήσια διάταξη.

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ